

UNIVERZA V LJUBLJANI
FILOZOFSKA FAKULTETA
ODDELEK ZA SLOVENISTIKO
ODDELEK ZA PRIMERJALNO KNJIŽEVNOST IN LITERARNO TEORIJO

TINA BLATNIK

Leposlovje v *Slovenskem narodu* 1933-1943

Magistrsko delo

Mentorja:
red. prof. dr. Miran Hladnik
red. prof. dr. Tone Smolej

Dvopredmetni univerzitetni študijski
program druge stopnje Slovenistika;
Dvopredmetni univerzitetni študijski
program druge stopnje Primerjalna
književnost in literarna teorija

Ljubljana, 2017

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujem svojim mentorjema, red. prof. dr. Miranu Hladniku in red. prof. dr. Tonetu Smoleju, za vse nasvete, ki sta mi jih nudila med pisanjem magistrskega dela, ter za vso potrpežljivost in spodbudo.

Zahvaliti se moram tudi svojim študijskim kolegicam, brez katerih študij ne bi bil to, kar je bil. Še posebej tebi, draga Nina, hvala, ker lahko skupaj premikava svet!

Največja in posebna zahvala pa gre moji družini: najboljšima mami in očetu, ki sta mi študij sploh omogočila, mi v slabih in dobrih trenutkih stala ob strani in me ves čas neizmerno spodbujala, in pa seveda zlatemu možu Filipu, ki me je moralno in finančno podpiral, ves čas verjel vame, predvsem pa vedno vedel, kaj potrebujem v točno določenem trenutku. Hvala, Filip, brez tebe ne bi zmogla.

... Časopisi so postali važen pripomoček za širjenje omike ... Čim bolj je dosegel človek svoj namen na tem svetu, čim bolj je svoj duh izobrazil in zadobil sad spoznanja, tem bolj se oglašča potreba dušne hrane (Josip Jurčič v Slovenskem narodu, 2. 4. 1868).

Izveček

Leposlovje v *Slovenskem narodu* 1933–1943

V magistrskem delu obravnavam leposlovje v podlistku časnika *Slovenski narod* v obdobju 1933–1943. Osrednji del zajema kronološko urejeno bibliografijo izvirnega in tujega leposlovja ter njuno analizo. Analiza bibliografskih podatkov prikazuje razmerje med izvirnim in prevedenim leposlovjem, leposlovnimi objavami avtorjev in avtoric, literarnimi vrstami in posameznimi jeziki. V raziskavo je prav tako zajet podatek, koliko avtorjev je bilo objavljenih s celim ali delnim imenom in priimkom, anonimno, le z začetnicami in pod psevdonimom. Del analize je namenjen tudi polliterarnim objavam. V zaključnem delu sem nekaj več pozornosti namenila feljtonskemu romanu, bolj natančno štirim izbranim francoskim feljtonskim romanom: *Zdravnikovi tajni* in *Lepi židovki* Ponsona du Terraila ter *Zadnji ljubezni* in *Sergeju Paninu* Georgesa Ohneta.

Ključne besede: *Slovenski narod*, bibliografija, Wikivir, feljtonski roman, francoski feljtonski roman

Abstract

Fiction in the *Slovenski narod* newspaper from 1933 to 1943

The master's thesis examines fiction published in the feuilleton of the *Slovenski narod* newspaper from 1933 to 1943. The central part of the thesis includes a chronological bibliography of original and foreign works of fiction as well as their analysis. The analysis of bibliographic data shows the ratio between original and translated fiction, fiction published by male and female authors, literary genres, and individual languages. The study also includes information on the number of authors published with their full or partial name, anonymously, with initials or under a pseudonym. Moreover, part of the analysis examines semi-literary publications. The final part of the thesis is focused on serialized novels, namely on four selected French serialized novels: *Le Secret du docteur Rousselle* and *La Juive du Château-Trompette* by Ponson du Terrail and *Dernier amour* and *Serge Panine* by Georges Ohnet.

Keywords: *Slovenski narod*, bibliography, Wikisource, serialized novel, French serialized novel.

KAZALO VSEBINE

UVOD	8
1 POSTOPEK DELA	9
2 ZGODOVINSKO OZADJE OBDOBJA 1933–1943	10
2.1 Politični položaj Slovencev	10
2.2 Kulturni položaj Slovencev	12
3 ČASNIK <i>SLOVENSKI NAROD</i>	14
3.1 Okoliščine nastanka časnika in njegovo izhajanje	14
3.2 Struktura in vsebina časnika	15
3.3 Podlistek ali feljton	16
3.4 Številke brez podlistka	17
4 ANALIZA LEPOSLOVJA V <i>SLOVENSKEM NARODU</i> 1933–1943	18
4.1 Izvirno in prevedeno leposlovje	18
4.1.1 Izvirno leposlovje	18
4.1.2 Prevedeno leposlovje	19
4.1.3 Razmerje med izvirnim in prevedenim leposlovjem	20
4.2 Žensko leposlovje	22
4.2.1 Razmerje med avtoricami in avtorji	24
4.3 Avtorji	25
4.3.1 Anonimni avtorji	26
4.3.2 Avtorji in avtorice, navedeni s skrajšanim imenom ali priimkom	27
4.3.3 Avtorji in avtorice, navedeni pod psevdonimom	28
4.3.4 Avtorji in avtorice, navedeni z začetnicami imena in priimka	29
4.3.5 Neidentificirani avtorji in avtorice	30
4.4 Podnaslovi	31
4.5 Literarne vrste	33
4.5.1 Daljše leposlovje oziroma feljtonski romani	33
4.5.2 Krajše leposlovje	42
4.5.3 Polliterarna besedila	45
4.5.4 Lirika	47
4.5.5 Dramatika	48
4.5.6 Razmerje med literarnimi vrstami	49
4.6 <i>Slovenski narod</i> v času italijanske okupacije (1941–1943)	49

5 ANALIZA IZBRANIH FRANCOSKIH FELJTONSKIH ROMANOV V SLOVENSKEM NARODU 1933–1943	51
5.1 Feljtonski roman.....	51
5.2 Francoski feljtonski roman.....	52
5.3 Francoski feljtonski romani v <i>Slovenskem narodu</i> 1933–1943	54
5.4. Georges Ohnet.....	55
5.4.1 <i>Zadnja ljubezen</i>	56
5.4.2 <i>Sergej Panin</i>	62
5.5 Pierre Alexis Ponson du Terrail	66
5.5.1 <i>Zdravnikova tajna</i>	66
5.5.2 <i>Lepa židovka</i>	71
5.6 Primerjava romanov	74
5.6.1 Kraj in čas dogajanja	74
5.6.2 Motivi in tematika	74
5.6.3 Literarne osebe	76
5.6.4 Slog pisanja	79
6 POVZETEK	82
7 VIRI IN LITERATURA	84
7.1 Viri	84
7.2 Literatura	84
8 PRILOGE	87
8.1 Lepslovlje v <i>Slovenskem narodu</i> 1933–1943	87
Leto 1933 (let. 66).....	87
Leto 1934 (let. 67).....	89
Leto 1935 (let. 68).....	90
Leto 1936 (let. 69).....	93
Leto 1937 (let. 70).....	96
Leto 1938 (let. 71).....	99
Leto 1939 (let. 72).....	103
Leto 1940 (let. 73).....	107
Leto 1941 (let. 74).....	110
Leto 1942 (let. 75).....	115
Leto 1943 (let 75 (76))	122
8.2 Dodatne številke.....	128

KAZALO SLIK

Slika 1: Vojni razglas v <i>Slovenskem narodu</i>	12
Slika 2: Jošt Žbogar: <i>Sel</i>	48

KAZALO GRAFOV

Graf 1: Razmerje med vsemi številkami v časniku, številkami s podlistkom in številkami brez podlistka	17
Graf 2: Izvirni avtorji in avtorice, objavljeni v <i>Slovenskem narodu</i> 1933–1943	19
Graf 3: Razmerje med slovenskimi avtoricami in avtorji	19
Graf 4: Razmerje med posameznimi jeziki leposlovnih prevodov v <i>SN</i> 1933–1943.....	20
Graf 5: Razmerje med izvirnim in prevedenim leposlovjem v <i>SN</i> 1933–1943	22
Graf 6: Razmerje med ženskimi avtoricami po narodnosti.....	24
Graf 7: Delež avtoric in avtorjev v <i>SN</i> 1933–1943	25
Graf 8: Razmerje med avtorskimi in neavtorskimi objavami	26
Graf 9: Anonimno leposlovje, objavljeno po letih.....	27
Graf 10: Število leposlovnih del s podnaslovom po letih	32
Graf 11: Razmerje med oznakami v podnaslovih leposlovja.....	33
Graf 12: Število objavljenih feljtonskih romanov v <i>SN</i> 1933–1943	33
Graf 13: Razmerje med izvirnimi jeziki feljtonskih romanov, objavljenih v <i>SN</i> 1933–1943..	39
Graf 14: Razmerje med številom nadaljevanj feljtonskih romanov v <i>SN</i> 1933–1943.....	40
Graf 15: Razmerje med vsemi časniki, podlistki s feljtonskimi romani in podlistki s kratko prozo.....	43
Graf 16: Razmerje med literarnimi in polliterarnimi objavami v <i>SN</i> 1933–1943.....	47
Graf 17: Razmerje med literarnimi vrstami v <i>SN</i> 1933–1943.....	49

KAZALO TABEL

Tabela 1: Število števil <i>Slovenskega naroda</i> 1933–1943 po letnikih	8
Tabela 2: Izvirno in prevedeno leposlovje	21
Tabela 3: Število ženskih avtoric in njihovih objav v <i>SN</i> 1933–1943	23
Tabela 4: Avtorji in avtorice v <i>SN</i> 1933–1943 po letih	25
Tabela 5: Avtorji in avtorice, navedeni s skrajšanim imenom ali priimkom	28

Tabela 6: Avtorji in avtorice, navedeni pod psevdonimom	29
Tabela 7: Avtorji in avtorice, navedeni z začetnicami imena in priimka.....	29
Tabela 8: Neidentificirani avtorji	31
Tabela 9: Podnaslovi leposlovja.....	32
Tabela 10: Daljše leposlovje oziroma feljtonski romani.....	38

UVOD

Slovenski narod je politični časnik, ki so ga med letoma 1868 in 1945 izdajali liberalci. Poleg aktualnih političnih, družbenih in gospodarskih novic je bralcem prinašal tudi prevedeno in izvorno leposlovje, ki se je nahajalo v podlistku, saj so si njegovi uredniki prizadevali tudi za napredek Slovencev na kulturnem področju. Časnik je najprej izhajal trikrat na teden, kasneje pa je postal dnevnik in je izhajal vsak dan z izjemo nedelj in praznikov. Konec leta 1943 je postal tednik in je izhajal le še ob ponedeljkih s podnaslovom »Ponedeljska izdaja *Jutra*«.

V magistrskem delu obravnavam leposlovje v časniku *Slovenski narod* med letoma 1933 in 1943. Vsak letnik razen zadnjega vsebuje okrog 300 števil. V omenjenem obdobju enajstih let je izšlo 3222 števil.

Leto	Št. števil <i>Slovenskega naroda</i>
1933	296
1934	294
1935	297
1936	298
1937	298
1938	294
1939	295
1940	299
1941	300
1942	298
1943	253

Tabela 1: Število števil *Slovenskega naroda* 1933–1943 po letnikih

1 POSTOPEK DELA

V magistrskem delu sem si zastavila cilj izdelati bibliografski seznam leposlovja, ki je bilo objavljeno v *Slovenskem narodu* med letoma 1933 in 1943, in dopolniti že obstoječo bibliografijo na Wikiviru. V prvi fazi sem se torej lotila raziskovalnega dela in na Digitalni knjižnici Slovenije (dLibu) pregledala vse časnike, ki so izšli v omenjenem obdobju. Pri tem sem izpisala vsa prevedena in izvirna literarna dela. Slednja sem označila s krepkim tiskom. Po zgledu predhodnic sem izpisala tudi polliterarne objave, ki sem jih označila z zvezdico. Nekaj težav sem imela z dvajsetimi manjkajočimi številkami na spletni strani knjižnice. V raziskavo sem kljub temu vključila enajst od teh števil,¹ saj so se na spletni strani pojavile tudi dodatne številke posameznih časnikov, ki so izšle na isti dan kot manjkajoče, in v katerih je največkrat objavljena enaka literatura kot v osrednji številki, dodani pa so le malenkostni popravki ali aktualne novice na naslovni strani. Dodatne številke so na dLibu označene z malo tiskano črko a oziroma b v primeru, da sta v istem dnevu izšli dve dodatni številki, in to oznako sem pustila tudi sama. Morebitno leposlovje iz ostalih devetih števil,² ki niso bile dodane na spletno stran digitalne knjižnice, ni vključeno v raziskavo.

V drugi fazi sem se lotila statistične analize. Pri delu sem se zgledovala po kolegici Mojci Cemič, ki je analizirala prejšnje obdobje. Največ pozornosti sem namenila avtorjem. Izpisane avtorje sem najprej identificirala; določila sem jim spol in narodnost ter poskušala razvozlati njihove psevdonime. Pri tem sem si pomagala z brskanjem po spletu, pri določanju slovenskih avtorjev pa tudi s *Slovenskim biografskim leksikonom* in Kocijanovim priročnikom *Slovenska kratka pripovedna proza*. Avtorje in avtorice, katerih identiteta mi je zaradi pomanjkanja podatkov ostala neznana, sem uvrstila med neidentificirane. Zanimalo me je tudi, koliko leposlovnih del je bilo objavljenih avtorsko, anonimno, z začetnicami ali pod psevdonimom. Primerjala sem delež objav avtorjev z avtoricami. V nadaljevanju me je zanimal delež izvirnega in prevedenega leposlovja. Posvetila sem se tudi primerjavi literarnih vrst v časniku, predvsem deležu krajšega in daljšega leposlovja. Za boljšo preglednost sem podatke razvrstila v tabele, ponazorila pa sem jih tudi z grafi.

¹ Št. 121a (28. 5. 1936), 207a (13. 9. 1939), 92a (21. 4. 1940), 93a (23. 4. 1940), 97a (27. 4. 1940), 187a (17. 8. 1940), 232a (10. 10. 1940), 294a (23. 12. 1940), 298a (30. 12. 1940), 77a (4. 4. 1941), 82a (10. 4. 1941).

² Št. 169 (leta 1934); 164 (leta 1935); 162, 180 in 205 (leta 1936); 186, 242 in 260 (leta 1937); 119 (leta 1941).

V tretji fazi sem se posvetila feljtonskemu romanu. Bolj natančno sem preučila francoski feljtonski roman. Posebej sem obravnavala štiri izbrane francoske feljtonske romane, in sicer *Zdravnikovo tajno* in *Lepo židovko* Ponsona du Terraila ter *Zadnjo ljubezen* in *Sergeja Panina* Georgesga Ohneta. Romane sem temeljito prebrala, obnovila in primerjala med seboj.

2 ZGODOVINSKO OZADJE OBDOBJA 1933–1943

Zgodovinsko obdobje med letoma 1933 in 1943 je izredno zapleteno, zato sem dogajanje precej skrčila, navedla sem samo najpomembnejše dogodke in dejanja. Za lažje razumevanje navedenega sem posegla tudi v obdobje izven začrtanih letnic, se pravi pred 1933 in po 1943.

2.1 Politični položaj Slovencev

Slovenci so bili v času med obema vojnama vključeni v Kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev, ki je nastala 1. decembra 1918 pod vodstvom dinastije Karadjordjević, pod diktaturo kralja Aleksandra pa se je omenjena kraljevina 3. 10. 1929 preimenovala v Jugoslavijo. Zaradi omenjene diktature je prišlo do številnih demonstracij, nezadovoljstvo pa so izražale tudi zunanje države, zlasti Francija in Velika Britanija. Aleksandrova diktatura se je končala 9. oktobra 1934, ko so ustaši in pripadniki VMRO s podporo italijanske policije v Marseillu izvedli atentat (Repe 2003: 79). Dogodek je bil 10. 10. 1934 objavljen tudi v *Slovenskem narodu*, kralju v čast pa je 18. 10. 1934 izšla celo posebna številka časnika. Kraljevina Jugoslavija kljub temu ni razpadla, saj je Aleksandrovo oblast prevzel knez Pavle Karadjordjević, ki je vladal v imenu mladoletnega kralja Petra. Politične razmere so se proti koncu 30. let še zaostrele. Zunanja politika Kraljevine Jugoslavije je bila nestabilna. Leta 1934 je nastala t. i. balkanska antanta, ki je povezovala balkanske države. Zelo dobre odnose je imela Jugoslavija s Francijo, kar pa se je po atentatu spremenilo. Odnosi s Sovjetsko zvezo so bili slabi, prepozno sta se državi povezali in podpisali pakt o nenapadanju. Z Nemčijo je imela kraljevina po letu 1934 boljše odnose, saj se je začela z njo ekonomsko in politično povezovati, v začetku vojne pa si jo je Nemčija ekonomsko popolnoma podredila. Po nasilni priključitvi Avstrije k Nemčiji leta 1938 je postajal strah pred Nemci in nacizmom vse večji. Politično življenje se je začelo pred začetkom svetovne vojne naglo spreminjati, saj je prihajalo do velikega strahu pred vojno in opredeljevanja med fašizmom in komunizmom

(Repe 2003: 81). Nemčija je balkanske države zaradi nameravanega napada na Sovjetsko zvezo prisilila, da so pristopile k trojnemu paktu, marca 1941 je tako po sestanku Hitlerja in kneza Pavla z nekaterimi omejitvami in nemškimi obljubami pristopila tudi Jugoslavija. Podpis pakta je prinesel upor v državi in vojaški udar, ki sta tako razbesnela Hitlerja, da je 6. aprila 1941 nenačrtovano napadel Jugoslavijo in začel drugo svetovno vojno na slovenskem ozemlju (Repe 2003: 82). 11. aprila je okupator brez upora vkorakal v Ljubljano. Oblast v Sloveniji je prevzel Narodni svet z banom Markom Natlačenom na čelu. Ljudi je pozval naj se ne upirajo in naj ne ovajajo, zahteval je red in mir ter izročitev orožja. Razglas je objavil po radiu in z letaki, že istega dne pa je bil objavljen tudi v *Slovenskem narodu* (slika 1). Slovensko ozemlje so zasedli trije okupatorji, ki so želeli slovenski narod obsoditi na smrt, razlikovali so se le v metodah: nemški okupator je že na začetku začel s fizičnim iztrebljanjem in izganjanjem Slovencev, na slovensko ozemlje je pričel priseljevati Nemce, preostali del prebivalstva pa germanizirati; italijanska okupacijska politika je bila sprva milejša, dovoljevala je celo dejavnost kulturnih ustanov in nepolitičnih društev ter dvojezični tisk, priključeno Ljubljansko pokrajino pa je skušala čimprej fašizirati in poitalijančiti, kar je nameravala doseči predvsem s poudarjanjem italijanske kulture in jezika na različne načine; Madžari so ravno tako kot Nemci izganjali slovensko prebivalstvo v taborišča, vpeljevali madžarščino kot učni jezik in uničevali slovensko kulturo (Repe 2003: 135–140). Komunistična partija Slovenije je skupaj z nekaj levo usmerjenimi političnimi skupinami 26. aprila 1941 v Ljubljani ustanovila Protiimperialistično fronto, ki se je ob nemškem napadu na Sovjetsko zvezo preimenovala v Osvobodilno fronto (OF). Za oboroženi odpor se je odločila KPJ povsod po Jugoslaviji. V pripravah za vstajo so zbrali potreben material (orožje, strelivo, zdravila, obleko) ter organizirali in usposabljali različne enote za diverzije in druge akcije. Glavni usklajevalec akcij je postal Vrhovni štab z Josipom Brozom - Titom kot vrhovnim komandantom partizanskih sil in generalnim sekretarjem KPJ na čelu. Oboroženi upor se je v Sloveniji začel po nemškem napadu na Sovjetsko zvezo. Takrat so mnogi Slovenci upali, da bo Rdeča armada hitro premagala Nemce in pri tem pomagala osvoboditi naše ozemlje. KPS je 22. junija 1941 ustanovila glavno poveljstvo slovenskih partizanskih čet. Sprejela je sklep o oboroženi vstaji in Partizanski zakonik, ki je vseboval sestavo in naloge partizanov (Repše 2003: 142–150). Do sredine septembra je nastalo 19 partizanskih čet in nekaj partizanskih skupin. Čete so se začele postopoma povezovati v bataljone, ki so bili sposobni za večje in s tem tudi učinkovitejše oborožene akcije. Nemci in Italijani so na partizanske akcije odgovarjali z nasiljem nad civilnim prebivalstvom. Uvedli so policijske ure, ustanovili posebna sodišča, izvajali represalije in streljali talce. Požigali so posamezne domačije in vasi

ter preganjali, mučili in izseljevali svojce partizanov. Leta 1942 je Ljubljana postala edino glavno mesto, ki je bilo v drugi svetovni vojni obdano z bodečo žico. Izhod iz mesta je bil prepovedan. Za obrambo pred nekaterimi partizani so nastale prve vaške straže. Italijani so jih povezali med seboj in oborožili. Partizani so jih imenovali bela garda. Leta 1943 so nastale prve domobranske enote, v katere so se povezale vaške straže. V tistem času je mednarodna javnost že priznavala partizansko vojsko kot zavezniško, domobranci pa so zaradi sodelovanja z Nemci šteli med izdajalce. Med slovenskim prebivalstvom je tako potekala državljanska vojna. Po kapitulaciji Italije septembra 1943 je nastalo na Dolenjskem in Notranjskem obsežno osvobojeno ozemlje, ki je obsegalo skoraj celotno Ljubljansko pokrajino. Konec novembra istega leta je v Jajcu potekalo drugo zasedanje AVNOJ-a. Vsi jugoslovanski predstavniki so AVNOJ razglasili za zakonodajno telo, kralju Petru pa so odrekli pravico do vodenja države in vrnitve domov. Ustanovili so novo Jugoslavijo. Vojna na slovenskih tleh se je končala 9. maja 1945.³

Slika 1: Vojni razglas v *Slovenskem narodu* (Vir: *Slovenski narod* 11. 4. 1941)

2.2 Kulturni položaj Slovencev

V obdobju med vojnama se je kulturni položaj Slovencev precej izboljšal. Izhajalo je številno časopisje. Občutek majhnosti in ozemeljska omejenost sta vplivala na slovensko razgledanost. Strah pred germanizacijo je izginil, opuščali so učenje nemščine, uveljavila pa se je francoščina. Francoski vpliv je zelo prodiral v literaturo, kulturo in filozofijo, kar lahko opazimo tudi po (literarni) vsebini v *Slovenskem narodu*. Slovenski ustvarjalci na likovnem,

³ Druga svetovna vojna na Slovenskem. Wikipedija, prosta enciklopedija.

glasbenem in arhitekturnem področju so sledili modernim evropskim tokovom. Med arhitekti je treba posebej omeniti Plečnika, ki je ustvaril NUK, tržnico in pokopališče na Žalah. Slovenci so si v tem obdobju izborili nekakšno neformalno kulturno avtonomijo. Leta 1919 je bila ustanovljena univerza, leta 1928 je začel delovati radio, leta 1935 so ustanovili Narodno in univerzitetno knjižnico, leta 1938 pa Akademijo znanosti in umetnosti (Repe 2003: 87–88). Ko so okupatorji leta 1941 zasedli slovensko ozemlje, so hoteli iztrebiti slovensko kulturo. Nemci in Madžari so prepovedali tisk, dejavnost kulturnih ustanov in uporabo slovenskega jezika, uničevali so knjige, spreminjali krajevna imena, vpeljali svoje izobraževalne ustanove in jezik. Italijani so imeli milejšo okupacijsko politiko; slovensko prebivalstvo so nameravali poitalijančiti s številnimi kulturnimi prireditvami italijanskih umetnikov, italijansko kulturo so poudarjali v medijih, vpeljevali so italijanske praznike in italijanščino v šole. Pri tem so dovoljevali dvojezični tisk, nekaj časa so pustili tudi delovanje slovenskih kulturnih in nepolitičnih društev ter ljubljanske univerze (Repe 2003: 139). Poudarjanje italijanske kulture je čutiti tudi v *Slovenskem narodu*; v večjem številu so začela izhajati prevedena italijanska leposlovna dela, v napovednikih pa so italijanski avtorji in njihovi romani večkrat prehvaljeni in povelečevani (npr. *Izdajalska punčka* Spagnola). Ko se je začelo bolj izrazito narodnoosvobodilno gibanje, ki je imelo sprva središče v Ljubljani, so ostali Italijani bolj oprezni, izdali so tudi odredbo o odvzemu radioaparatorov. Od septembra 1941 do aprila 1942 je ilegalno deloval radio OF, imenovan Kričač. Kot oblika odpora je od januarja 1942 naprej nastal kulturni molk, s katerim je OF Slovincem prepovedala obiske okupatorjevih kulturnih prireditev ali sodelovanje na njih. Kulturno delovanje se je zelo razvilo predvsem v partizanski vojski. Mnogi umetniki so kot neposredni udeleženci narodnoosvobodilnega boja v svojih delih prikazovali partizansko življenje. Med partizani so živeli Karel Destovnik - Kajuh, Matej Bor, Ciril Kosmač, Božidar Jakac, Bojan Adamič, Dore Klemenčič - Maj idr. Med vojno so nastale številne udarniške pesmi, večkrat je potekal tudi teater na prostem. Kultura je bila sestavni del upora. Ker je vsakdanjik pomenil lakoto, pomanjkanje, trpljenje in smrt, so postale kulturne prireditve, ki so prinašale trenutke sprostitve, zelo priljubljene. Ljudem so dajale upanje, moč in pogum, pomagale so jim preživeti.⁴

⁴ [Druga svetovna vojna na Slovenskem](#). Wikipedija, prosta enciklopedija.

3 ČASNIK *SLOVENSKI NAROD*

3.1 Okoliščine nastanka časnika in njegovo izhajanje

Slovenski narod je bil politični časnik, ki so ga izdajali liberalci med letoma 1868 in 1943 oziroma 1945. Prve ideje za novi časnik, ki bi lahko nadaljeval Einspielerjevega *Slovenca*, so se začele osnovati leta 1867 v krogu mladoslovencev (Priatelj 1956: 480–481). Novi časnik je predstavljal nasprotni pol Bleiweisovih *Kmetijskih in rokodelskih novic* (1843–1902), saj te slovenskemu liberalnemu meščanstvu s svojo konservativno usmerjenostjo in premalo ažurnimi novicami niso več ustrezale. Poleg tega so v ospredje postavljale predvsem praktične gospodarske nasvete, meščanstvo pa je želelo poseben politični časopis, namenjen slovenski izobraženski javnosti, v katerem bo lahko ta dokazovala svoj obstoj, poudarjala svoj jezik in kulturo in s tem zahtevala enake pravice kot Nemci. Slovenska izobraženska javnost je torej želela časopis, ki bo sprva izhajal pogosteje kot enkrat tedensko in kasneje postal dnevnik, ter v katerem bo prostor tudi za politični diskurz, kulturo in literaturo (Barbarič 1986: 101).

Prva številka *Slovenskega naroda* je izšla 2. aprila 1868 v Mariboru pod uredništvom Antona Tomšiča (Priatelj 1956: 160). Tomšič je poudarjal, da mora narod preiti k dejanjem, če se želi ohraniti. V to je bil usmerjen tudi politični program časopisa, ki si je prizadeval za prebujanje slovenske narodne zavesti (Barbarič 1986: 103), federativno ureditev države, združenje vseh Slovencev v eno administrativno enoto ter enakopravnost slovenskega jezika v šolah, uradih in javnem življenju (Merljak Zdovc 2007: 81).

Od leta 1868 do leta 1871 je časnik trikrat tedensko izhajal v Mariboru, jeseni 1872 pa se je preselil v Ljubljano in v začetku naslednjega leta postal dnevnik. Izhajal je vsak dan, razen ob nedeljah in praznikih. Leta 1871 je urednika Antona Tomšiča za krajši čas nasledil Ivan Železnikar, nato pa je urednikovanje do svoje smrti (l. 1881) prevzel Josip Jurčič (Barbarič 1986: 136). Časnik *Slovenski narod* je deloval pod geslom »Vse za narod, svobodo in napredek«. Leta 1894 je postal glasilo Narodno napredne stranke in vse do prve svetovne vojne se je v njem dosledno obdržala politika liberalnega tabora. Kljub temu da je imel *Slovenski narod* liberalna stališča, pa z objavami ni iskal nepotrebnega konflikta z nasprotnim taborom. Po Jurčičevi smrti je vodenje časnika do leta 1923 prevzel Ivan Tavčar, po Tavčarjevi smrti pa so njegovi dediči prodali delnice tiskarne, urednikovanje *Slovenskega naroda* pa sta prevzela Gregor Žerjav in Albert Kramer, ki sta že imela svoj časopis *Jutro*,

zato je postal *Slovenski narod* manj pomemben popoldnevnik z manjšim političnim vplivom. Med italijansko okupacijo je objavljala poročila okupacijskih oblasti, svaril pred boljševiškim terorjem in obsojal OF. Ko so leta 1943 oblast nad ljubljanskim področjem prevzeli Nemci, je časnik zaradi pomanjkanja papirja nehal izhajati kot dnevnik. Od konca 1943 do 1945 je izhajal le še enkrat tedensko, in sicer kot ponedeljkova izdaja *Jutra* (Merljak Zdovc 2007: 83). Zadnja številka je bila izdana 30. aprila 1945.

3.2 Struktura in vsebina časnika

Prve strani časnika *Slovenski narod* so namenjene aktualnim gospodarskim in političnim temam doma in po svetu. Sledi rubrika Dnevne vesti, v kateri so po krajih (npr. Iz Ljubljane, Iz Maribora) objavljene najnovejše domače novice. V stolpcih na desni strani časnika se najpogosteje nahajajo rubrike Beležnica, v kateri so napovedani kulturni in športni dogodki, Vremensko poročilo, Šport, Radioprogram in Narodno gledališče. Zadnje strani so namenjene kulturnim novostim, napovedim novih romanov ali gledaliških iger, novicam o novih dosežkih ali odkritjih ipd. Proti koncu se nahajajo rubrike Šale, Aforizmi, Mali oglasi, Križanka in Osmrtnice. Reklame za posamezne izdelke so najpogosteje za ali pred podlistkom. Z leti se povečuje tudi število objavljenih fotografij, slik in karikatur. V vojnem obdobju nastanejo nekatere nove rubrike, npr. Nasveti gospodinjam, Teden v gledališču, Malo italijanščine za vsak dan itd. Imena nekaterih rubrik se skozi leta spremenijo.⁵ Podlistek se nahaja na zadnji ali predzadnji strani časnika, od ostalega besedila pa je ločen z odebeljeno črto. Njegovo mesto se v vojnih letih nekoliko spreminja, včasih je pomaknjen tudi na sredino časopisa. Če primerjam delo kolegic, lahko ugotovim, da se podlistek v prvih letih (1868–1883) stalno nahaja na prvi stani časnika, potem pa se z leti vedno bolj premika proti koncu. Od leta 1927 se tako z občasnimi izjemami nahaja na predzadnji ali zadnji strani časnika. Leposlovna objava v podlistku je običajno razporejena v tri ali štiri navpične stolpce, ki so z vodoravno črto ločeni od ostalih besedil. Podlistek včasih obsega krajšo zaključeno leposlovno objavo, pogosto pa gre za objave v nadaljevanjih, na kar opozarjajo pripisi *Se nadaljuje*, *Dalje oziroma Konec prihodnjič* ali *Konec jutri*. Če gre za končni del, npr. feljtonskega romana, sledi pripis *Konec*. Včasih v isti številki izhajata celo dve vzporedni nadaljevanji, tako sta leta 1935 najprej istočasno izhajala feljtonska romana *Boginja dobrote*

⁵ Rubrika Šport se spremeni v Šporni pregled, Radioprogram v Radio Ljubljana, Narodno gledališče pa v Državno gledališče, Naše gledališče ali Gledališče.

in *Sida Silanova*, v nadaljevanju pa *Sida Silanova* in *Žid Süss*. V začetnih številkah je rubrika s podlistkom naslovljena Listek, v obravnavanem obdobju pa sploh ni naslovljena.

Pri pregledovanju časnika sem ugotovila, da obseg posameznih številk precej variira. Število strani je odvisno od aktualnih političnih in kulturnih dogodkov, praznikov, obletnic, izrednih razmer ipd. Povprečno ima časnik od 4 do 8 strani, ob posebnih dogodkih, obletnicah in praznikih pa od 16 do 20 strani. Najobsežnejše so številke okrog novega leta, saj je takrat objavljenih zelo veliko voščil. V času pred okupacijo Slovenije leta 1941 je imel časnik nekaj časa samo po dve strani, novice so bile več ali manj le politične narave, podlistek pa je kljub temu ves čas izhajal. V št. 83 (11. 4. 1941) je bil objavljen vojni razglas. Nekaj sledečih številk je bilo brez podlistka. V vojnem času so bile vse pomembnejše novice pisane dvojezično, se pravi v slovenskem in italijanskem jeziku. Zaznati je, da je italijanščina cenjena in povečevana. Pojavi se celo rubrika, namenjena njenemu učenju. Po besedah Amonove (2004: 65) se je med okupacijo slovensko novinarstvo razklalo na dva nasprotujoča si tabora. Veliki meščanski dnevniki, med katere je spadal tudi *Slovenski narod*, so vstopili v kolaboracijsko službo okupatorjev, v vrstah NOB pa je nastajalo novinarstvo, ki se je zgledovalo po sovjetskih novinarskih vzorcih. Novinarji so torej postali agitatorji, propagandisti in organizatorji boja proti okupatorju. Med prebiranjem časnikov sem ugotovila, da je v vojnem obdobju izšlo največ literarnih del, sploh kratkih zgodb z različno tematiko, a so bila z izjemo feljtonskih romanov večinoma anonimna.

V obravnavanem obdobju – sploh v letih 1939 in 1940 – je izšlo zelo veliko dodatnih številk, ki so bralce časnika sproti seznanjale z najnovejšimi dogodki po svetu in doma. To lahko nedvomno povežemo s takratno politično situacijo, sprva predvojnimi in kasneje vojnimi dogajanjem. Včasih sta izšli celo po dve dodatni številki na dan. Tabela dodatnih izdaj se nahaja v prilogah.

3.3 Podlistek ali feljton

Podlistek oziroma feljton (fr. *feuilleton*) je publicistična ali leposlovna rubrika v dnevnem informativnem tisku. Izraz feljton izhaja iz francoske besede *feuille*, ki v prevodu pomeni list, saj se je, preden je pristal na dno časopisne strani pod črto, najprej nahajal na posebnem listu kot priloga k časopisu. Od tu izvira slovensko poimenovanje zanj – listek; vzporedno sta se začela uporabljati še izraza podlistek in besednik. Izraz feljton je bil prvič uporabljen leta

1800 v francoskem časniku *Journal des Debates*. Najprej so bili v podlistku objavljeni oglasi, gledališki program in manj pomembne novice, kasneje pa se je spremenil v kulturno oziroma leposlovno rubriko. Namen novonastale rubrike pa ni bil informiranje o dnevnih dogodkih, temveč sproščanje in zabava. Najprej so v njej izhajala krajša leposlovna dela, primerna za enkratno objavo (črtice, novele), postopoma pa se je pojavila oblika feljtonskega romana z več nadaljevanji. Feljton je v slovensko časopisje najverjetneje prišel po nemških zgledih. Izraz je bil prvič uporabljen leta 1813 v francoskem besedilu ljubljanskega časnika *Télégraphe officiel*, kot rubrika pa se je uveljavil leta 1868 z začetkom dnevnškega tiska v *Slovenskem narodu*.⁶

3.4 Številke brez podlistka

Od 3222 števil *Slovenskega naroda*, ki sem jih pregledala, jih le 19 (slab odstotek) ni vsebovalo rubrike podlistek. Običajno je bilo brez podlistka nekaj števil med končanim feljtonskim romanom in izidom novega. Prav tako so bile pogosto brez podlistka posebne izdaje števil, posvečene določeni osebi ali dogodku (ob smrti ali okrogli obletnici rojstva določene osebe, ob volitvah ipd.); št. 237 (18. 10. 1934) je bila npr. posvečena pokojnemu kralju. Največ števil je bilo brez podlistka takoj po vojnem razglasu leta 1941. Graf 1 prikazuje razmerje med vsemi številkami, številkami s podlistkom in številkami brez podlistka. Glede na predhodne raziskave kolegic se število števil brez podlistka najprej ni konkretno spreminjalo, postopoma pa se je zmanjševalo. V tem obdobju je zanemarljivo.

Graf 1: Razmerje med vsemi številkami v časniku, številkami s podlistkom in številkami brez podlistka

⁶ [Feljton](#). Wikipedija, prosta enciklopedija.

4 ANALIZA LEPOSLOVJA V SLOVENSKEM NARODU 1933–1943

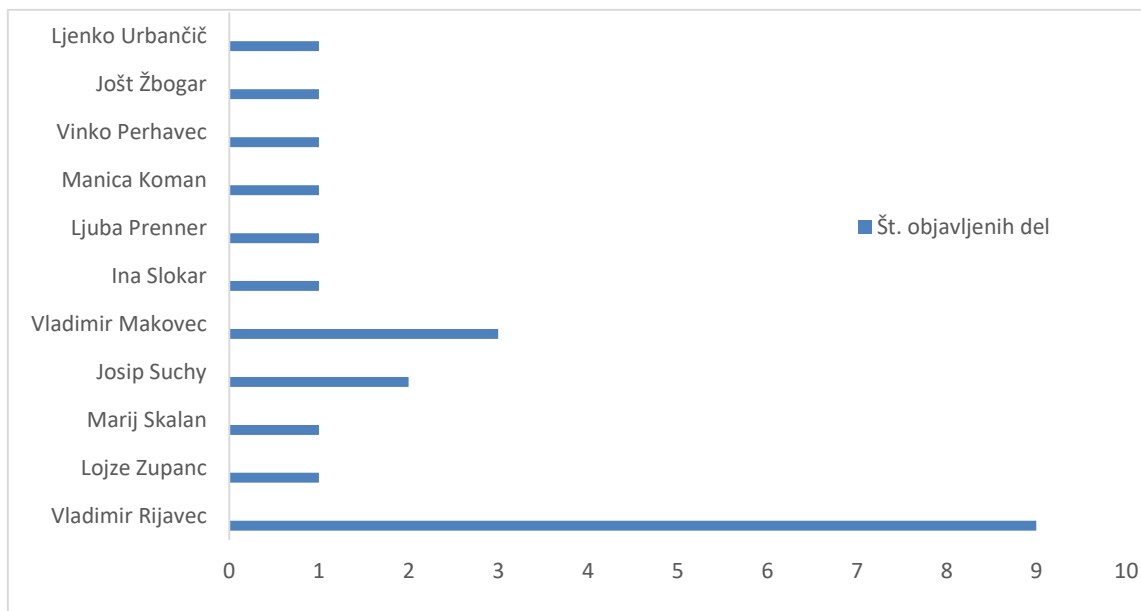
V podlistku *Slovenskega naroda* je izšlo 631 del, od tega 590 leposlovnih. Izipisala sem 41 polliterarnih del, literarna dela pa sem razdelila na krajša prozna dela, ki jih je izšlo 541, daljše leposlovje oziroma feljtonske romane, ki jih je izšlo 43, ter na pesmi (4) in dramska besedila (2). Objavljenih je bilo 250 leposlovnih del anonimnih avtorjev in 16 leposlovnih del s kratico avtorjevega imena in priimka. Pri kar 92 leposlovnih delih nisem mogla razvozlati narodnostne ali spolne identitete avtorja ali pa nisem bila prepričana, če gre za njegovo pravo ime ali psevdonim, zato sem avtorje teh del razvrstila med neidentificirane.

4.1 Izvirno in prevedeno leposlovje

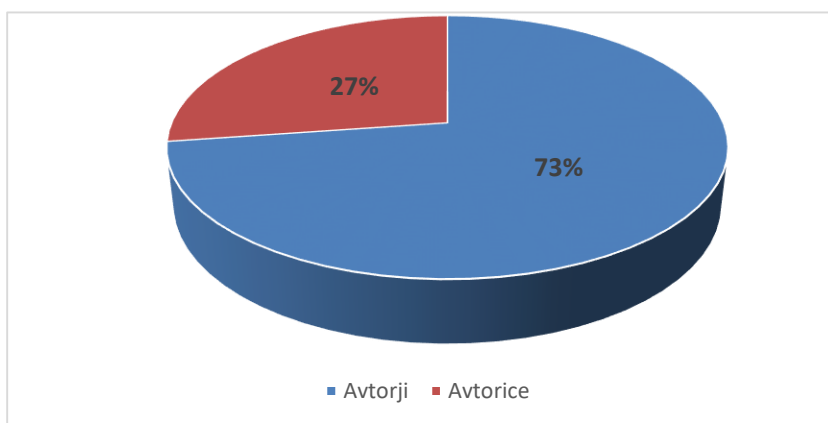
4.1.1 Izvirno leposlovje

Izvirnega leposlovja v *Slovenskem narodu* med letoma 1933 in 1943 je glede na celoto malo, le 9 %. Precej verjetno je, da se dela slovenskih avtoric in avtorjev nahajajo tudi med neidentificiranimi avtorji, pri njihovem razvrščanju namreč nisem upoštevala avtorjev z neznanimi začetnicami, neznanih psevdonimov in anonimnih avtorjev. Slednjih je sploh v zadnjih dveh letih raziskave precej veliko. Če primerjamo raziskave kolegic, ki so obravnavale predhodna obdobja, lahko opazimo, da delež slovenskih avtoric in avtorjev vse bolj upada. V zadnjem obdobju se jih je dalo identificirati najmanj.

Med letoma 1933 in 1943 je v časniku svoje prispevke objavilo 8 avtorjev in 3 avtorice, skupaj torej 11 slovenskih avtorjev. Največ leposlovnih besedil je objavil Vladimir Rijavec. Graf 2 prikazuje vse izvirne avtorice in avtorje ter število del, ki so jih objavili, graf 3 pa razmerje med slovenskimi avtoricami in avtorji.

Graf 2: Izvirni avtorji in avtorice, objavljeni v *Slovenskem narodu* 1933–1943

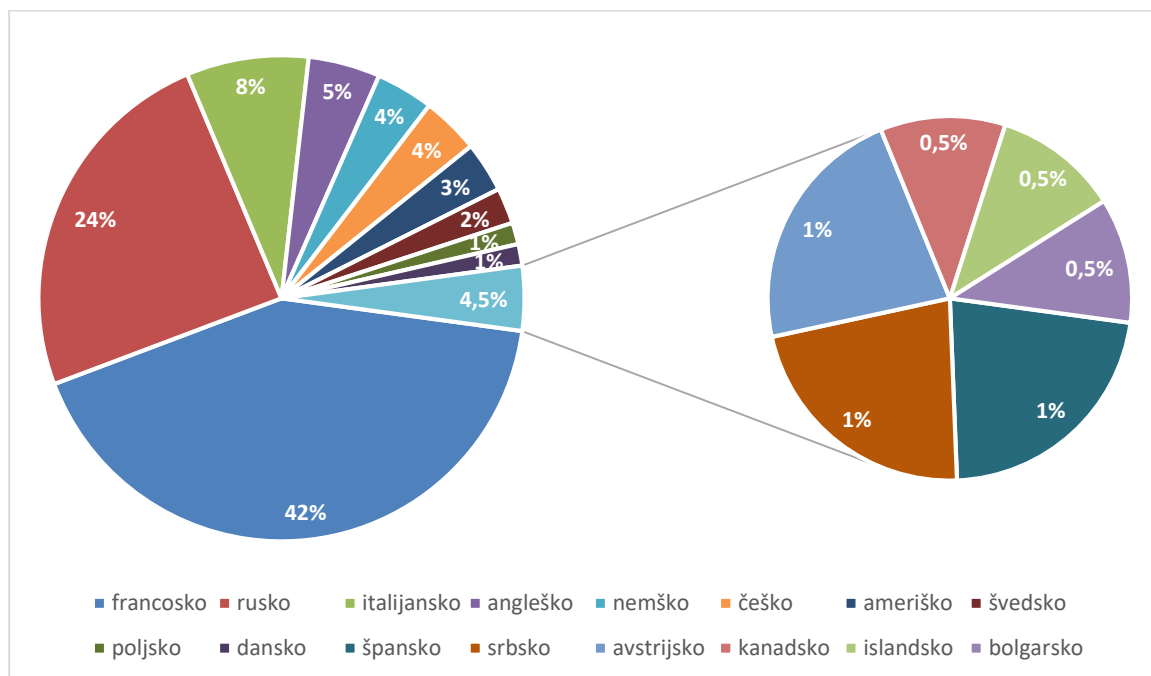
Graf 3: Razmerje med slovenskimi avtoricami in avtorji

Skupaj je bilo objavljenih 23 izvirnih leposlovnih del, od tega kar 20 krajših pripovedi in en roman z naslovom *Sida Silanova*, ki ga je pod psevdonimom Marij Skalan napisal Radivoj Rehar. Lirika je zastopana z dvema pesmima, dramatike ni. Pesmi, ki sta bili objavljeni ob novem letu in stoletnici Stritarjevega rojstva, sta po vsej verjetnosti izvirni, a sta anonimni, tako da ju v ta del raziskave nisem mogla vključiti.

4.1.2 Prevedeno leposlovje

V obravnavanem obdobju je izšlo 209 prevedenih leposlovnih del (izvzemši dela neidentificiranih avtorjev in neznanih avtorjev s kratico ter anonimna dela). Največ del je bilo prevedenih iz francoščine (42 %), sledijo dela, prevedena iz ruščine (24 %), italijanščine (8 %), angleščine (5 %), češčine (4 %) in nemščine (4 %). Iz navedenih podatkov lahko

razberemo, da krepko prevladuje francosko leposlovje, kar sploh ni presenetljivo, saj je bil po besedah Repeta (2003: 87) francoski vpliv v literaturi in kulturi na sploh v času med vojnama (predvsem zaradi tradicionalnega jugoslovansko-francoskega zavezništva) vse močnejši. Prevodi iz francoščine v *Slovenskem narodu* krepko prevladujejo tudi v obdobju 1927–1932, zelo velik delež prevedene francoske literature pa je objavljen tudi med letoma 1910 in 1926. Delež ruske in češke literature je skozi vsa obdobja z rahlimi odstopanji približno enak. Glede na predhodna obdobja je precej velik del literature preveden iz italijanščine, kar je gotovo povezano tudi z italijansko okupacijsko politiko. V letu 1940 je bilo objavljenih 5 italijanskih del, v sledečem letu prav toliko. Iz ostalih jezikov se je manj prevajalo, je pa izbor kljub temu zelo pester. Graf 4 prikazuje razmerje med posameznimi jeziki.

Graf 4: Razmerje med posameznimi jeziki leposlovnih prevodov v *SN* 1933–1943

4.1.3 Razmerje med izvirnim in prevedenim leposlovjem

Izvirnega leposlovja je v primerjavi s prevedenim (90 %) malo. Leta 1933, 1934, 1937 in 1942 ni bil objavljen noben slovenski avtor. Največ slovenskih avtorjev je bilo objavljenih leta 1943, in sicer 6. V primerjavi s prejšnjimi obdobji je to najmanjši delež izvirnega leposlovja v *Slovenskem narodu*. Upoštevati pa moramo, da je izšlo zelo veliko anonimnim del, med katerimi se prav gotovo skrivajo tudi slovenska. Iz spodnje tabele lahko razberemo, da število prevedenega leposlovja precej niha. Največ prevedenih leposlovnih del je bilo tako

objavljenih leta 1941 (32), najmanj pa leta 1942 (3). Število vseh leposlovnih del je bilo najmanjše v letih 1933 in 1934, kar je najverjetneje povezano z diktaturo kralja Aleksandra, saj je bila v času njegovega vladanja uvedena stroga cenzura.

Leto	Št. izvirnih avtorjev in avtoric	Št. izvirnih leposlovnih del	Št. prevedenih avtorjev in avtoric	Št. prevedenih leposlovnih del	Št. vseh leposlovnih del
1933	0	0	5	6	6
1934	0	0	7	8	8
1935	1	1	11	19	20
1936	1	1	18	29	29
1937	0	0	22	25	25
1938	1	1	26	25	25
1939	2	6	25	30	36
1940	2	3	26	28	31
1941	1	1	30	32	33
1942	0	0	4	3	3
1943	6	10	5	4	12
Skupaj	14	23	179	209	232

Tabela 2: Izvirno in prevedeno leposlovje

Nekatera leposlovna dela so bila objavljena v nadaljevanjih, zato se številke v tabeli nanašajo na celotno delo in ne na število objav. Prav tako so bili nekateri avtorji objavljeni v več letnikih časnika, zato je končno število izvirnih ter prevedenih avtorjev in avtoric v tabeli večje, kot je dejansko. Nekateri avtorji in avtorice so v enem letu objavili več leposlovnih del.

Graf 5: Razmerje med izvirnim in prevedenim leposlovjem v *SN* 1933–1943

Cemič (2015: 50) je v svoji raziskavi ugotovila, da je v prvem desetletju izhajanja časnika *Slovenski narod* prevladovalo tuje leposlovje, v naslednjih parih letih pa se je stanje naglo spremenilo. V podlistku je bilo kar naenkrat štirikrat več izvirnega leposlovja kot prevedenega. Vrh je bil dosežen v obdobju 1907–1912, ko je bilo število prevedenega leposlovja skoraj zanemarljivo (le 3), delež izvirnih del pa se je povzpел do številke 479. V nadaljnjih letih se je v podlistku spet počasi povečevalo število prevedenega leposlovja, izvirnega pa je bilo vse manj. V obdobju 1933–1943 je tako izšlo še manj izvirnega leposlovja kot v prejšnjem obdobju, ko je izšlo 39 slovenskih del.

4.2 Žensko leposlovje

V obdobju med letoma 1933 in 1943 je bilo v *Slovenskem narodu* objavljenih 23 leposlovnih del 17 ženskih avtoric, od tega treh slovenskih.

Leto	Število avtoric	Število ženskih leposlovnih del
1933	0	0
1934	0	0
1935	0	0
1936	2	6
1937	3	4
1938	0	0

1939	2	2
1940	8	8
1941	1	1
1942	1	1
1943	1	1
Skupaj	18	23

Tabela 3: Število ženskih avtoric in njihovih objav v *SN* 1933–1943

Iz tabele 3 lahko razberemo, da je največ ženskih leposlovnih del izšlo leta 1941, in sicer 8. Leta 1933, 1934, 1935 in 1938 ni izšlo nobeno leposlovno delo izpod peresa avtorice. Iz tabele je razvidno tudi, da so bile nekatere avtorice objavljene večkrat.

V *Slovenskem narodu* so objavili največ leposlovnih del (7) Rusinje Vere Inber,⁷ ki je tudi edina, katere dela so bila objavljena več kot enkrat. Od ruskih avtoric je bila pod psevdonimom M. Teffi⁸ objavljena tudi Nadezhda Alexandrovna Lokhvitskaya/Buchinskaya. Največ ženskih avtoric je francoskega porekla; objavljene so bile kratke zgodbe Marguerite Comert,⁹ Germaine Battendier, ki je uporabila psevdonim Germaine Beaumontova,¹⁰ in Blance Vogt.¹¹ Dve francoski avtorici, Jeanne Lapauze pod moškim psevdonimom Daniel Lesueur¹² in Daphne du Maurier,¹³ sta prispevali feljtonski roman. Objavljene so bile tudi tri kratke zgodbe italijanskih avtoric: Grazie Deledda,¹⁴ Carole Prosperi¹⁵ in Amalie Guglielminetti.¹⁶ Med avtoricami zasledimo tudi Angležinje: Florence Riddell¹⁷ in Dorothy Feilding (pod psevdonimom A. E. Fielding¹⁸) sta napisali feljtonski roman. Vsaka s po enim delom sta k ženskemu leposlovju prispevali Američanka Eleanor Mercein Kelly¹⁹ in Avstrijka Gina Klaus.²⁰ Prispevek slovenskih avtoric je majhen. V omenjenem obdobju so vsaka po eno

⁷ Vera Inber: *Prilotana žarnica*. Št. 105 (8. 5. 1935), 106 (9. 5. 1936); *Tekstilne sanje*. Št. 131 (10. 6. 1936); *Legendar*. Št. 133 (13. 6. 1936); *So izjeme*. Št. 279 (5. 12. 1936); *Kurja juha*. Št. 294 (24. 12. 1936); *Homo sapiens*. Št. 25 (1. 2. 1937); *Svit v jeseni*. Št. 102 (5. 5. 1937).

⁸ M. Teffi (= Nadezhda Aleksandrovna Lokhvitskaya/Buchinskaya): *Potomec*. Št. 222 (28. 9. 1940).

⁹ Marguerite Comert: *Upati in čakati*. Št. 293 (24. 12. 1937).

¹⁰ Germaine Beaumontova (= Germaine Battendier): *Kam hodi popoldne?* Št. 51 (2. 3. 1940).

¹¹ Blanche Vogt: *Razglednice*. Št. 153 (7. 7. 1941).

¹² Daniel Lesueur (= Jeanne Lapauze): *Krinka ljubezni*. Št. 27 (3. 2. 1940)–št. 231 (9. 10. 1940).

¹³ Daphne du Maurier: *Prva žena*. Št. 117 (22. 5. 1942)–št. 267 (19. 11. 1942).

¹⁴ Grazia Deledda (= Grazia Deledda): *Lučka*. Št. 68 (23. 3. 1940).

¹⁵ Carola Prosperi: *Cigareta*. Št. 170 (27. 7. 1940).

¹⁶ Amalia Guglielminetti: *Klavir*. Št. 246 (26. 10. 1940).

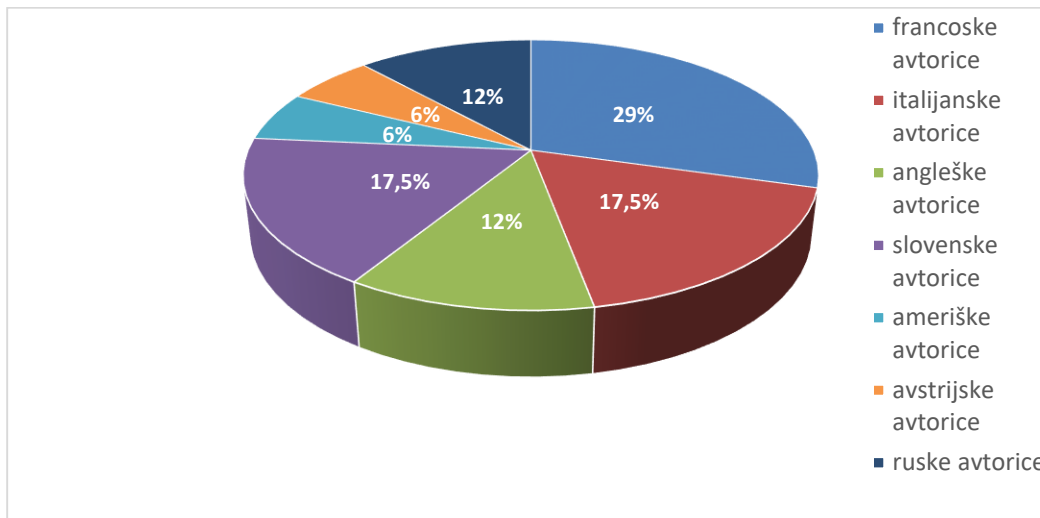
¹⁷ Florence Riddell: *Nevarna ljubezen*. Št. 88 (18. 4. 1939)–št. 160 (18. 7. 1939).

¹⁸ A. (= Archibald) E. Fielding (= Dorothy Feilding): *Črna mačka prinaša srečo*. Št. 295 (24. 12. 1940)–št. 55 (7. 3. 1941)

¹⁹ Elinor Mac Kelly (= Eleanor Mercein Kelly): *Pustolovščina na potovanju*. Št. 275 (2. 12. 1937).

²⁰ Gina Klaus: *Prijatelj Bonifac*. Št. 82 (11. 4. 1939).

objavo prispevale Manica Koman,²¹ Ljuba Prenner²² in Ina Slokan.²³ Pri določanju porekla avtoric sem si pomagala s predhodnimi raziskavami kolegic in brskanjem po spletu.

Graf 6: Razmerje med ženskimi avtoricami po narodnosti

Med literarnimi objavami prevladujejo kratke pripovedi (82 %), v celoti pa so bili objavljeni romani kar štirih avtoric. Poezije in dramatike med slovenskimi avtoricami nisem zasledila. Večina avtoric je bila objavljena s celim imenom in priimkom. Pod psevdonimom so bile objavljene štiri avtorice, samo z imenom ena avtorica, z okrajšanim oziroma izpuščenim delom imena ali priimka pa dve avtorici.

Skozi leta je delež ženskega leposlovja v *Slovenskem narodu* naraščal. Avtorice sicer niso nikoli uspele zasenčiti avtorjev, se je pa njihovo število ves čas povečevalo. V obdobju 1907–1912 je svoja dela objavilo 7 avtoric, v obdobju 1910–1920 10 avtoric, v predhodnem obdobju že 22 avtoric (Cemič 2015: 52), v obravnavanem obdobju pa 17 avtoric, a je znova treba poudariti, da je v tem obdobju izšlo največje število anonimnih del, katerih avtorice so prav gotovo tudi ženske.

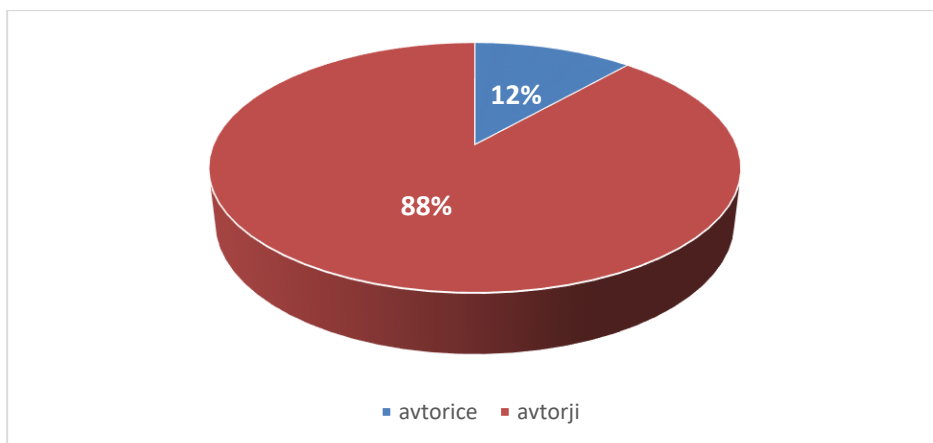
4.2.1 Razmerje med avtoricami in avtorji

Pričakovano je bilo, da bo med letoma 1933 in 1943 v *Slovenskem narodu* objavljenih več avtorjev (130) kot avtoric (17), kar ponazarja graf 7.

²¹ Manica Koman: *Velika noč zakoncev Mrduh*. Št. 84 (11. 4. 1936).

²² Ljuba Prenner: *Dete*. Št. 295 (24. 12. 1940).

²³ Ina Slokan: *Franckin sin*. Št. 148 (3. 7. 1943).

Graf 7: Delež avtoric in avtorjev v SN 1933–1943

Tabela 4 prikazuje objavljene avtorice in avtorje po letih. Nekateri so bili objavljeni večkrat. Avtorsko najbolj raznolika so bila leta med 1938 in 1941, sledeči leti pa sta bili preplavljeni z anonimnimi deli.

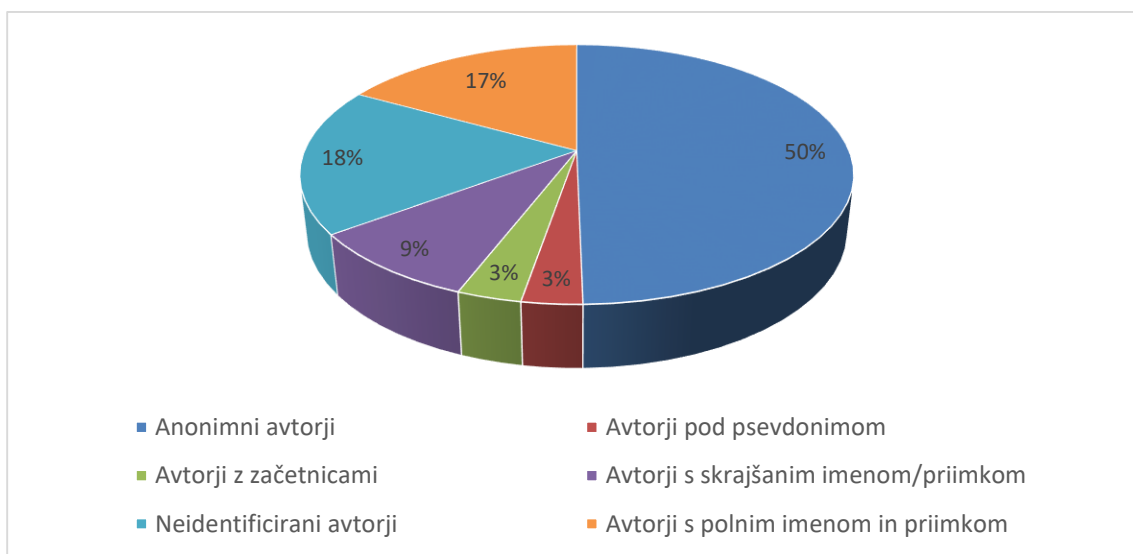
Leto	Število avtoric	Število avtorjev
1933	0	5
1934	0	7
1935	0	12
1936	2	17
1937	3	19
1938	0	29
1939	2	25
1940	8	20
1941	1	29
1942	1	3
1943	1	10
Skupaj	18	176

Tabela 4: Avtorji in avtorice v SN 1933–1943 po letih

4.3 Avtorji

Leposlovna dela v *Slovenskem narodu* so bila objavljena na najrazličnejše načine: s polnim imenom in priimkom avtorja, z okrajšanim oziroma izpuščenim delom imena ali priimka, z

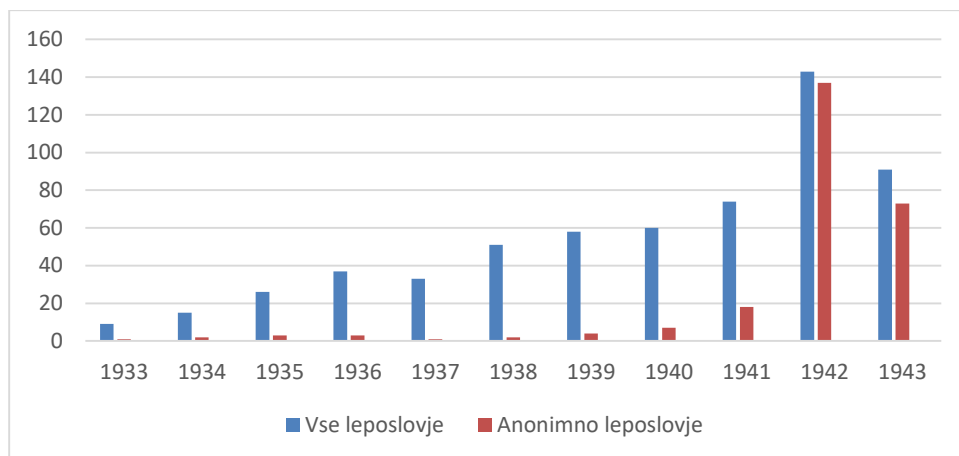
začetnicami, pod psevdonomim ali anonimno. Kar polovica leposlovnih del je bila objavljena anonimno, sledijo objave s polnim imenom in priimkom avtorja (17 %), tem pa objave s skrajšanim imenom ali priimkom avtorja (9 %). Najmanjši delež avtorjev je bil objavljen le z začetnicami imena in priimka (3 %) ali pod psevdonomim (3 %). Avtorje, ki jim zaradi premalo najdenih informacij nisem mogla določiti spolne ali narodnostne identitete oziroma razvozlati njihovega psevdonima, sem uvrstila med neidentificirane. Ti predstavljajo 18 % leposlovnih objav.

Graf 8: Razmerje med avtorskimi in neavtorskimi objavami

4.3.1 Anonimni avtorji

V *Slovenskem narodu* je bilo med letoma 1933 in 1943 objavljenih kar 250 anonimnih leposlovnih del, kar je od vseh preučevanih obdobjih največ. To, da avtorji niso objavljali avtorsko, je zagotovo povezano z družbenimi in političnimi razmerami. Največ anonimnih besedil je bilo namreč objavljenih v vojnih letih: leta 1941 jih je izšlo 18, leta 1942 kar 137, leta 1943 pa 73. Graf 9 prikazuje anonimna dela, objavljena po letih.

Graf 9: Anonimno leposlovje, objavljeno po letih

Pri večini anonimnih besedil gre za krajša besedila, tri spadajo med daljšo prozo, dve sta lirski, dve pa dramski.

4.3.2 Avtorji in avtorice, navedeni s skrajšanim imenom ali priimkom

Skrajšano ime/priimek avtorja	Celotno avtorjevo ime in priimek
M. Zoščenko/Mihail Zoščenko	Mihail Mihajlovič Zoščenko
Valentin Katajev	Valentin (Petrovič) Katajev
A. D Ennery	Adolphe Philippe d'Ennery
Henri Barbusse	Adrien Gustave Henri Barbusse
Arkadij Averčenko	Arkadij Timofejevič Averčenko
Ilja Erenburg	Ilja Gregorjevič Erenburg
Al. Dumas st.	Alexandre Dumas
Ponson du Terrail	Pierre Alexis Ponson du Terrail
A. Buhov	Arkadij Buhov
S. Leacock	Stephen Leacock
A. P. Čehov/A. G. Čehov/A. Čehov	Anton Pavlovič Čehov
A. Zorič	Aleksander Zorič
Somerset Maugham	William Somerst Maugham
Georgij Šilin	Georgij Ivanovič Šilin
Panteleimon Romanov	Pantelejmon Sergejevič Romanov
Ludvik Wolff	Ludwig Ernst Wolff
#Manica	Manica Koman
Ilja Ilf	Ilja Arnoldovič Ilf
Evgenij Petrov	Evgenij Petrovič Kataev
K. A. Čheidze	Konstantin Aleksandrovič Čheidze
Nikolaj Tihonov	Nikolaj Semenovič Tichonov
Lev Zilov	Lev Nikolajevič Zilov
H. G. Wells	Henry Gordon Wells

E. Kirchberger	Eduard Kirchberger
Hasse Zetterstöm	Hans Harold »Hasse« Zetterstöm
A. I. Kuprin	Aleksander Ivanovič Kuprin
J. Suchy	Josip Suchy
#Florence Riddellova	Florence Gertrude McDonald Riddell
A. P. Melnikov	Pavel Ivanovič Melnikov/Andrey Pechersky
E. C. Bentley	Edmund Clerihew Bentley
R. Kipling	Rudyard Kipling
I. Capuana	Luigi Capuana
V. Ardov	Viktor Ardov
J. Wechsberg	Joseph Wechsberg
Vladimir	Vladimir Rijavec
Kurt Krispien	Kurt Arno Benno Krispien
S. L. Kostov	Stefan L. Kostov
T. Thompson	Thomas Thompson
J. Rameau	Jean Rameau
Tito A. Spagnol	Tito Antonio Spagnol
#D. du Daphne	Daphne du Maurier
Roberto Giusti	Roberto Fernando Giusti
J. O. Curwood	James Oliver Curwood
P. G. Wodehouse	Pelham Grenville Wodehouse
Vladimir M.	Vladimir Makovec

Tabela 5: Avtorji in avtorice, navedeni s skrajšanim imenom ali priimkom

Med avtorji, ki so bili navedeni s skrajšanim oziroma izpuščenim imenom ali priimkom, so tri avtorice, ki sem jih v tabeli označila z znakom #. S krepkim tiskom so označeni slovenski avtorji, ki so štiri. S popolnoma izpuščenim priimkom se nahajata samo dva avtorja, oba slovenska (Manica Koman in Vladimir Rijavec). Poudariti je treba še, da je Vladimir Rijavec v nekaterih objavah zapisan avtorsko, spet v drugih pa le poimensko.

4.3.3 Avtorji in avtorice, navedeni pod psevdonimom

Psevdonim	Avtorjevo pravo ime in priimek
Frank Heller	Gunnar Serner
Marij Skalan	Radivoj Rehar
Maksim Gorki	Aleksej Maksimovič Peškov
M. (= Maurice) Decobra	Maurice Tessier
Klabund	Alfred Henschke
Lev Vladyka	Vaclav Deyl
#A. (= Archibald) E. Fielding	Doroty Feilding
#M. Teffi	Nadezhda Aleksandrovna Lokhvitskaya
#Daniel Lesueur	Jeanne Lapauze

Osip Dimov	Yosip Isidorovič Perelman
#Germaine Beaumontova	Germaine Battendier
Pierre Mael	Charles Causse in Charles Vincent
B. (= Barry) Perowne	Philip Atkey
Mark Twain	Samuel Langhorne Clemens

Tabela 6: Avtorji in avtorice, navedeni pod psevdonomom

Pod psevdonomom je bilo objavljenih 14 avtorjev, od tega en slovenski. Radivoj Rehar je pod psevdonomom Marij Skalan objavil feljtonski roman *Sida Silanova*. Psevdonom so si nadele štiri ženske avtorice (označene so z znakom #), ena od njih je svoje delo objavila pod moškim psevdonomom. Pod psevdonomom Pierre Mael se nahajata kar dva avtorja, in sicer Charles Clause in Charles Vincent.

4.3.4 Avtorji in avtorice, navedeni z začetnicami imena in priimka

Avtorji z začetnicami imena in priimka
P. V.: <i>Diagnoza</i>
Ch. B.: <i>Težavna snubitev</i>
M. C.: <i>Podkupnina</i>
P. W.: <i>V zelenem peklu</i>
A. M.: <i>Kam z njo?</i>
D. B.: <i>Ali me resnično ljubiš</i>
Z. K.: <i>Duševna hrana</i>
K. G. F.: <i>Dve možnosti</i>
R. P.: <i>Bela vrana</i>
O. D.: <i>Stotak</i>
P. B.: <i>Tihi norec</i>
V. G.: <i>Skopuh</i>
F. P.: <i>Gospodična</i>
B. B.: <i>Črni biser</i>
V. L.: <i>Bodoči zdravnik</i>
C. M.: <i>Odpuščanje</i>

Tabela 7: Avtorji in avtorice, navedeni z začetnicami imena in priimka

Z začetnicami imena in priimka je bilo objavljenih 16 avtorjev. Med brskanjem po spletu za tujimi avtorji in *Slovenskem biografskem leksikonu* ter Kocijanovem priporočniku *Slovenska kratka pripovedna proza 1919–1941* za slovenskimi nisem odkrila identitete nobenega avtorja. Med njimi se nahaja tudi avtor feljtonskega romana *V zelenem peklu* z začetnicama P. W.

4.3.5 Neidentificirani avtorji in avtorice

Številnim avtorjem zaradi pomanjkljivih podatkov kljub brskanju po ustreznih spletnih straneh in predhodnih diplomskih delih kolegic nisem mogla določiti nacionalne ali spolne identitete oziroma razvozlati njihovih psevdonomov, zato sem jih uvrstila med neidentificirane avtorje. Teh je bilo med letoma 1933 in 1943 kar 92. Največ neznanih avtorjev (20) sem zabeležila v letih 1938 in 1941, medtem ko sem uspela v letu 1942 identificirati vse avtorje, a je bilo teh zaradi številnih anonimnih del malo. Med neidentificiranimi avtorji se nahaja tudi šest avtorjev daljšega leposlovja oziroma feljtonskih romanov. Označila sem jih z zvezdico (*).

Neidentificirani avtorji in avtorice	
Wl. Szaniawski/W. Szaniawski	Christian Aimery
G. Brejman/Brojman	A. Steininger
Ra	Marius
Alex Berry	Toddo
Luce Verlaine	Peter Omm
M. Mironov	*Edmund O' Hara
D. Wilson	Bryan Low
*Frank Higman	Ebba Maron
*Louise Reneé de Keroual	H. Lerch
J. Ger...	P. E. D' Emilio
? Tajc	F. M. Spagnol
Ilies Kazcer	Rodrigo Delmote
Peter Adam	Thomas Hales
W. Cathwell	Gvendolin Perish
Ivar Bjarne	A. Williams
Robert Anton	N. C. Brunner
George Hawk	Edmond Thellier
G. Granville Geiringerova	Valdemar Thorsley
I. de Jeude	A. Seliby
V. Karbovska	A. Larsen
Pierre Lorin	Hans Korbler
Ferdinand Feber	Curt Röder
E. Joyce	P. Lantner
K. G. Morris	Klaus Linder
*H. E. Reybaudova	Anneliese Körting
Claire Judge	Blažena Šolkova
Helena LA	Paul Borel
Pierre Nezelot	Ives Millers
A. Schmilling	Ralph Urban

Germaine Aubillae	Rene Feldes
J. Barry	Giovanni Rami
Hemann Wagner	J. Stevart
Mia Hergethova	Helen
G. H. Braescu	Clara Steckhan
Aage Holman	Bassompani
*Nicholas Silver	Albert Koch
Ivan Potrpinko	Werner P. Larsen
Mihail Lovov	H. Peel
Pal Barabas	Šiverski Janez
Kunt Vinge	Ann Celmon-Hart
G. Neville	P. Prvinc
G. Bode	*Genoveva Fox
Ivo Kustan	Josip Robert H.
Anna Predicatore	

Tabela 8: Neidentificirani avtorji

4.4 Podnaslovi

V obdobju 1933–1943 je bilo podnaslovljenih 48 leposlovnih del. Kratka proza je redko podnaslovljena; od 539 krajših leposlovnih del ima podnaslov le 9 del. Podnaslovov povest, črtica in novela, ki so prevladovali v prejšnjih obdobjih, ni. Dvakrat se pojavi pravljica,²⁴ enkrat pripovedka²⁵ in humoreska.²⁶ Ostale oznake v podnaslovu kratke proze so: *Iz nemščine*, *Prevod iz češčine* in *Iz češčine*, slednja se pojavi večkrat. Podnaslovljena je tudi ena od pesmi, in sicer z oznako *Sonet*.²⁷ V nasprotju s krajšimi je od 43 daljših leposlovnih del podnaslovljenih kar 39 del: 34-krat se pojavi oznaka *Roman*, 5-krat pa žanrske oznake romanov (*Pustolovski roman*, *Roman dekliškega srca*, *Vohunski roman*, *Fantastičen roman* in *Humorističen roman*).

Leto	Podnaslovi
1933	Roman (2)
1934	Roman (3)
1935	Roman (4), Ruska narodna pripovedka (1)
1936	Roman (6)

²⁴ *Preizkušnja ljubezni*. Kitajska pravljica. Št. 142 (27. 6. 1938); *Ustvarjanje moža*. Indijska pravljica. Št. 34 (11. 2. 1939).

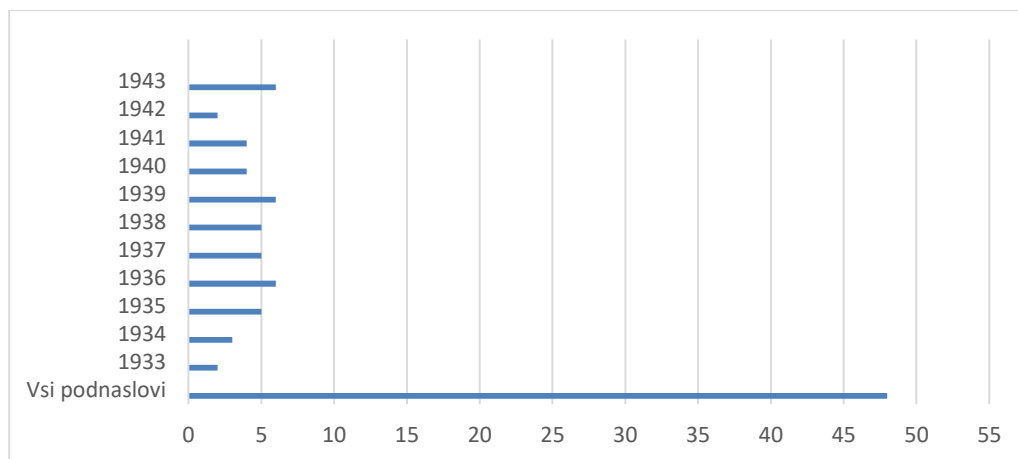
²⁵ *Ustvarjanje moža*. Ruska narodna pripovedka. Št. 185 (17. 8. 1935).

²⁶ Josip Robert H.: *Vsega je kriv profesor*. Humoreska. Št. 249 (29. 11. 1943).

²⁷ Jošt Žbogar: *Sel. Sonet*. Št. 246 (8. 11. 1943).

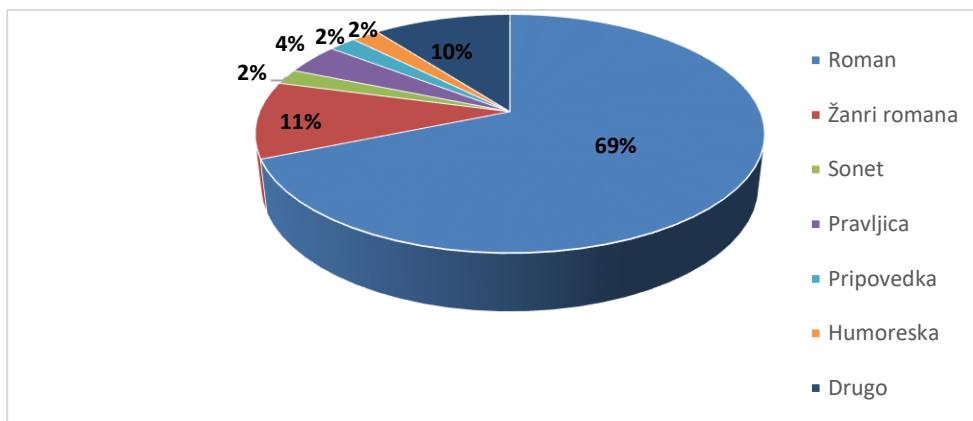
1937	Roman (2), Pustolovski roman (1), Iz češčine (2)
1938	Roman (3), Kitajska pravljica (1), Roman dekliškega srca (1)
1939	Roman (3), Vohunski roman (1), Fantastičen roman (1), Indijska pravljica (1)
1940	Roman (3), Iz češčine (1)
1941	Roman (3), Iz nemščine (1)
1942	Roman (2)
1943	Roman (2), Humorističen roman (1), Prevod iz češčine (1), Humoreska (1), Sonet (1)

Tabela 9: Podnaslovi leposlovja

Graf 10: Število leposlovnih del s podnaslovom po letih

Iz grafa 10 lahko razberemo, da sta bili vsako leto podnaslovljeni vsaj dve leposlovni deli. Največ oznak v podnaslovih se je pojavilo v letih 1936, 1939 in 1943 (6). Leta 1936 je izšlo kar 6 feljtonskih romanov z oznako *Roman*. Tudi sicer oznaka roman v podnaslovu predstavlja največji delež podnaslovljenih leposlovnih del (69 %), sledijo posamezne žanrske oznake romanov (11 %), nato pa kategorija »drugo«, v katero sem uvrstila oznake za izvor leposlovnega dela (*Iz češčine*, *Prevod iz češčine*, *Iz nemščine*). Od kratkega leposlovja največji delež predstavljajo pravljice (4 %). Razmerje med posameznimi oznakami v podnaslovu prikazuje graf 11.

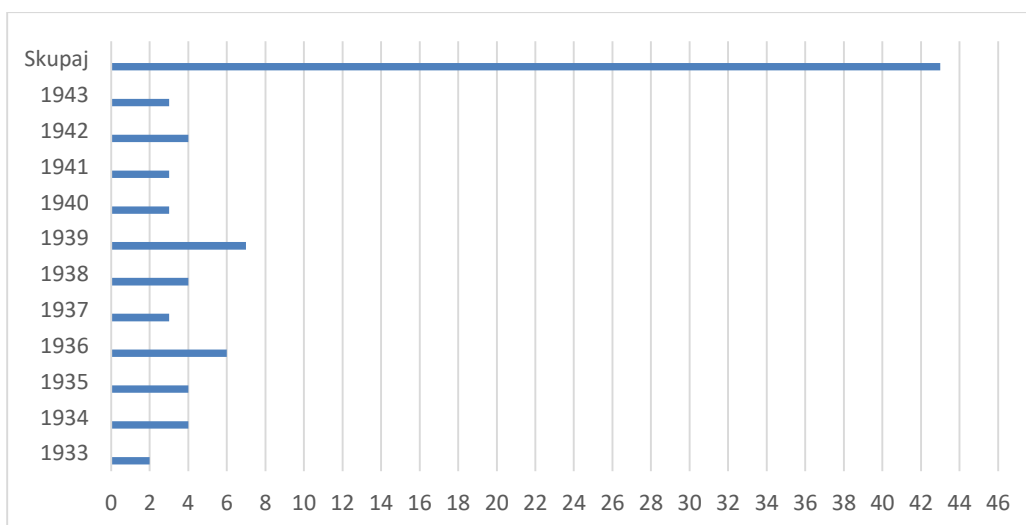

Graf 11: Razmerje med oznakami v podnaslovih leposlovja

4.5 Literarne vrste

4.5.1 Daljše leposlovje oziroma feljtonski romani

V obdobju med letoma 1933 in 1943 je izšlo 43 daljših leposlovnih del: 39 jih ima v podnaslovu oznako roman, pet eno od žanrskih oznak romana, štiri pa so brez oznake. Ker so uredniki v napovedih omenjena štiri dela označili kot romane, sem jih kljub temu, da so sicer brez oznake, v analizi tudi sama uvrstila med feljtonske romane. Vsako leto sta izšla najmanj dva feljtonska romana. Največ, in sicer kar sedem, jih je izšlo leta 1939. Število objavljenih romanov v posameznem letu je prikazano v spodnjem grafu. Pri tem je treba poudariti, da je kar 10 romanov izhajalo v dveh letnikih časnika, saj se konec leta niso zaključili, ampak so z izhajanjem nadaljevali v prihodnjem letu. V grafu 12 so omenjeni romani upoštevani le enkrat, in sicer v letu, ko so začeli izhajati.

Graf 12: Število objavljenih feljtonskih romanov v *SN* 1933–1943

Večina feljtonskih romanov je bila v časniku napovedana v eni ali dveh številkah pred izidom, včasih celo dvakrat. Napoved je vsebovala naslov novega romana, namig o njegovi vsebini, oris tematike in spodbudo k branju v prostem času (Cemič 2015: 35). Podatki, ki bi lahko pritegnili pozornost bralcev (naslov in žanr romana, imena junakov ipd.), so zapisani odebeljeno. Za primer vzemimo napoved romana *Svet v razvalinah*, ki je začel izhajati 18. 11. 1937 v št. 264. Njegov izid je bil v časniku napovedan že v št. 262, in sicer z besedami: »Naš novi roman bo pustolovski, naslov mu bo Svet v razvalinah« (*Slovenski narod* 16. 11. 1937: 4). Napoved je objavljena v posebni rubriki, ki ima obliko uokvirjenega kvadrata, poleg podlistka, v katerem se v tem primeru nahaja zadnji del trenutno izhajajočega romana. V št. 263 je napovedi dodano tudi povabilo k branju novega romana. Uredniki so poskušali bralce pritegniti s sledečim opisom: »Vse dolge zimske večere vam bo prijetno razvedrilo izredno napeto in zanimivo dejanje našega novega romana »Svet v razvalinah«. Okence v gigantsko zakulisno borbo dveh svetov nam odpira roman, v borbo kapitalističnega in komunističnega sveta. Na poseben način je prikazana ta borba in junaki niso solzavi sanjači, temveč sami v delu in boju prekaljeni možje, pripravljene vsak čas žrtvovati življenje za svojo idejo. Začetek jutri!« (*Slovenski narod* 17. 11. 1937: 4). Ko se je nek roman končal, je takoj začel izhajati nov. Včasih je bilo nekaj števil med enim in drugim romanom brez podlistka ali pa je bilo v njem le kratko leposlovje.

Pri časopisih je bila navadno praksa, da so romane razpotegnili čez novoletne praznike, saj so tako poskušali pridobiti naročnike tudi za naslednje leto. Ti so morali naročnino obnoviti, če so želeli roman prebrati v celoti. Po besedah Maje Vehar (2014: 18), ki je preučevala obdobje 1922–1926, je bila taktika *Slovenskega naroda* nekoliko drugačna. V zadnjih številkah letnika so uredniki napovedali nov roman, ki naj bi začel izhajati v začetku naslednjega leta. S tem so želeli pritegniti bralce, da bi začeli z novim letom prebirati nov roman. V obdobju, ki sem ga preučevala, se je taktika časopisa očitno spremenila, saj se ni čisto noben roman končal ob koncu leta. Kot smo že omenili, je v enajstih pregledanih letnikih kar 10 romanov konec leta prehajalo v naslednje leto oziroma izhajalo v dveh letnikih časnika. Pri tem sem izvzela roman *Filipina*, katerega prvi del je bil prvič objavljen na zadnji dan v letu 1932, nadaljuje pa se v letu 1933, s katerim sem pričela raziskavo.

V tabeli 10 se nahajajo vsi podatki za nadaljnjo analizo daljšega leposlovja.

Št.	Avtor	Naslov	Žanrska oznaka	Izvirni jezik	Datacija	Št. nadaljevanj
1.	Maurice Bedel	<i>Filipina.</i> Roman	ljubezenski roman	francoščina	Št. 1 (2. 1. 1933)–št. 37 (15. 2. 1933)	37
2.	A. D. Ennery	<i>Dve siroti.</i> Roman	pustolovski roman	francoščina	Št. 40 (18. 2. 1933)–št. 42 (21. 2. 1934)	299
3.	Ponson du Terrail	<i>Zdravnikova tajna.</i> Roman	ljubezenski roman	francoščina	Št. 43 (22. 2. 1934)–št. 85 (14. 4. 1934)	43
4.	Ponson du Terrail	<i>Lepa židovka.</i> Roman	ljubezenski roman	francoščina	Št. 88 (18. 4. 1934)–št. 212 (19. 9. 1934)	124
5.		<i>Skrivnost belega čevlja</i>	kriminalni roman		Št. 215 (22. 9. 1934)–št. 286 (19. 12. 1934)	71
6.	*Frank Heller	<i>Sibirski brzovlak.</i> Roman		švedščina	Št. 290 (24. 12. 1934)–št. 45 (23. 2. 1935)	50
7.	Georgij Šilin	<i>Počasna smrt.</i> Roman	kriminalni roman	ruščina	Št. 46 (25. 2. 1935)–št. 106 (10. 5. 1935)	61
8.	Ludvik Woolf	<i>Boginja dobrote.</i> Roman	ljubezenski roman	poljščina	Št. 108 (13. 5. 1935)–št. 176 (6. 8. 1935)	66
9.	*Marij Skalan	<i>Sida Silanova.</i> Roman	psihološki roman	slovenščina	Št. 162 (22. 7. 1935)–št. 273 (30. 11. 1935)	110
10.	Lion Feuchtwanger	<i>Žid Süss.</i> Roman	zgodovinski roman	nemščina	Št. 180 (10. 8. 1935)–št. 30 (6. 2. 1936)	148
11.	?Frank Higman	<i>Seržant Flips.</i> Roman	kriminalni roman		Št. 33 (10. 2. 1936)–št. 74 (31. 3. 1936)	42
12.	?Louise René de Keroual	<i>Kraljeva ljubica.</i> Roman	zgodovinski/ ljubezenski roman		Št. 78 (4. 4. 1936)–št. 102 (5. 5. 1936)	25
13.	Gustave le Roug	<i>Ulica groze.</i> Roman	kriminalni roman	francoščina	Št. 106 (9. 5. 1936)–št. 122 (29. 5. 1936)	17

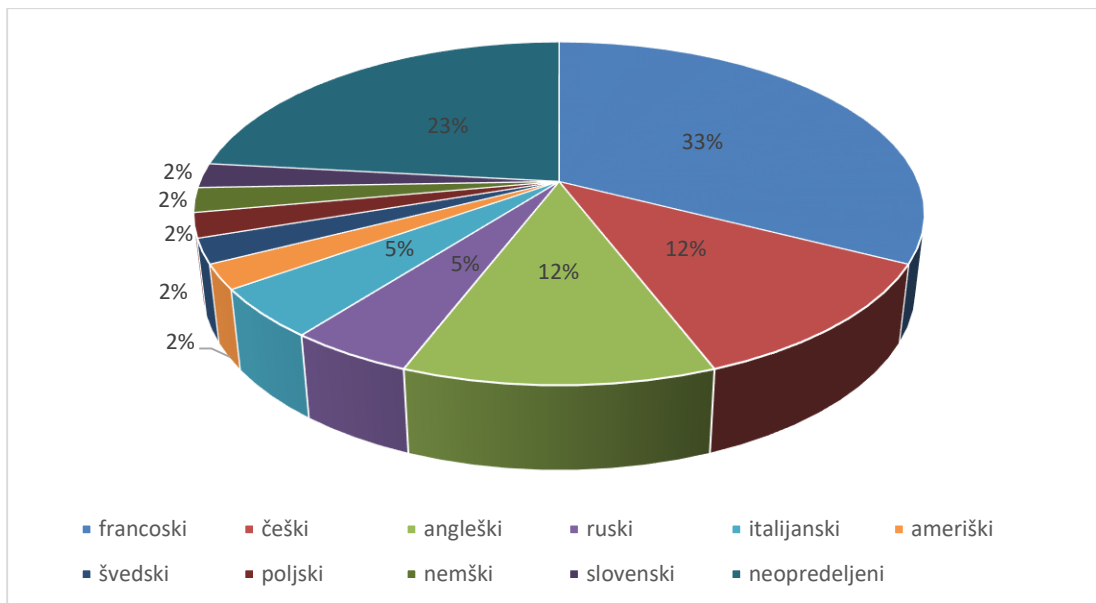
14.	André Theuriet	<i>Nevarna lepotica.</i> Roman	ljubezenski roman	francoščina	Št. 123 (50. 5. 1936)–št. 202 (4. 9. 1936)	77
15.	Émile Gaboriau	<i>Zakonski in nezakonski sin.</i> Roman		francoščina	Št. 203 (5. 9. 1936)–št. 289 (18. 12. 1936)	86
16.	Georges Ohnet	<i>Zadnja ljubezen.</i> Roman	ljubezenski roman	francoščina	Št. 294 (24. 12. 1936)–št. 69 (26. 3. 1937)	74
17.	Paul Hilsö	<i>Molčeči maščevalec.</i> Roman	detektivski roman	češčina	Št. 70 (27. 3. 1937)–št. 121 (31. 5. 1937)	52
18.	Andre Armandy:	<i>Princesa Symianova.</i> Roman	pustolovski roman	francoščina	Št. 122 (1. 6. 1937)–št. 262 (16. 11. 1937)	138
19.	Rolf Fremont:	<i>Svet v razvalinah.</i> Pustolovski roman	pustolovski roman	češčina	Št. 264 (18. 11. 1937)–št. 79 (8. 4. 1938)	114
20.	E. Kirchberger	<i>Malokaj, otok gobavcev.</i> Roman	pustolovski roman (?)	češčina	Št. 86 (16. 4. 1938)–št. 130 (11. 6. 1938)	45 (46)
21.	?H. E. Reybaudova	<i>Osveta.</i> Roman dekliškega srca	ljubezenski roman		Št. 131 (13. 6. 1938)–št. 155 (14. 7. 1938)	25
22.	Georges Ohnet	<i>Sergej Panin.</i> Roman	ljubezenski roman	francoščina	Št. 157 (16. 7. 1938)–št. 246 (2. 11. 1938)	90
23.	?P. W.	<i>V zelenem peklu.</i> Roman			Št. 247 (3. 11. 1938)–št. 13 (17. 1. 1939)	61
24.	?Nicholas Silver	<i>Hiša groze.</i> Roman	kriminalni roman		Št. 14 (18. 1. 1939)–št. 35 (13. 2. 1939)	22
25.	E. Kirchberger:	<i>Pot čez mrličje.</i> Vohunski roman	vohunski roman	češčina	Št. 36 (14. 2. 1939)–št. 74 (31. 3. 1939).	39
26.		<i>Verdi</i>	biografski roman		75 (1. 4. 1939)–št. 90 (20. 4. 1939)	16
27.	#Florence Riddellova	<i>Nevarna ljubezen</i>	ljubezenski roman		Št. 88 (18. 4. 1939)–št.	73

					160 (18. 7. 1939)	
28.	A. P. Melnikov	<i>Zagonetna smrt Kneza Kostrova.</i> Roman	kriminalni roman	ruščina	Št. 161 (19. 7. 1939)–št. 232 (12. 10. 1939).	72
29.	*Lev Vladyka	<i>Mož, ki je ugasnil solnce.</i> Fantastičen roman	fantastičen roman	češčina	Št. 234 (14. 10. 1939)–št. 280 (11. 12. 1939)	48
30.	E. C. Bentley:	<i>Skok skozi okno.</i> Roman	kriminalni roman	angleščina	Št. 282 (13. 12. 1939)–št. 26 (1. 2. 1940)	40
31.	#*Daniel Lesueur	<i>Krinka ljubezni.</i> Roman	ljubezenski roman	francoščina	Št. 27 (3. 2. 1940)–št. 231 (9. 10. 1940)	205
32.	?Edmund O' Hara	<i>Tajna profesorja Morbidusa.</i> Roman	detektivski roman		Št. 232 (10. 10. 1940)–št. 294 (23. 12. 1940)	63
33.	#*A. E. Fielding	<i>Črna mačka prinaša srečo.</i> Roman	detektivski roman	angleščina	Št. 295 (24. 12. 1940)–št. 55 (7. 3. 1941)	60
34.	*Pierre Mael	<i>Blodna ljubezen.</i> Roman	ljubezenski roman	francoščina	Št. 56 (8. 3. 1941)–št. 124 (31. 5. 1941)	62 (63)
35.	Tito A. Spagnol	<i>Izdajalska punčka.</i> Roman	detektivski roman	italijansščina	Št. 125 (3. 6. 1941)–št. 185 (13. 8. 1941)	61
36.		<i>Prokletstvo Demanta.</i> Roman	pustolovski roman		Št. 187 (16. 8. 1941)–št. 1 (2. 1. 1942)	114
37.	Ezio d'Errico	<i>Nos iz lepenke</i>	kriminalni/ detektivski roman	italijansščina	Št. 2 (3. 1. 1942)–št. 50 (2. 3. 1942)	49
38.	*B. Perowne	<i>Dr. Torridon igra za vse.</i> Roman	kriminalni roman	angleščina	Št. 52 (4. 3. 1942)–št. 114 (19. 5. 1942)	63
39.	#D. Du Maurier	<i>Prva žena.</i> Roman	ljubezenski roman	francoščina	Št. 117 (22. 5. 1942)–št. 267 (20. 11. 1942)	151
40.	J. O. Curwood	<i>Abrahamova polja.</i> Roman		angleščina (ameriški)	Št. 266 (19. 11. 1942)–št. 30 (8. 2.	62

					1943)	
41.	Georges Ohnet	<i>Prodajalec strupov.</i> Roman	kriminalni roman	francoščina	Št. 31 (9. 2. 1943)–št. 134 (14. 6. 1943)	104
42.	P. G. Wodehouse	<i>Mala Pepita.</i> Humorističen roman	humorističen roman	angleščina	Št. 135 (16. 6. 1943)–št. 221 (2. 10. 1943)	87
43.	?Genoveva Fox	<i>Dekle z meje.</i> Roman	zgodovinski/ ljubezenski roman		Št. 222 (4. 10. 1943)–št. 245 (2. 11. 1943)	24

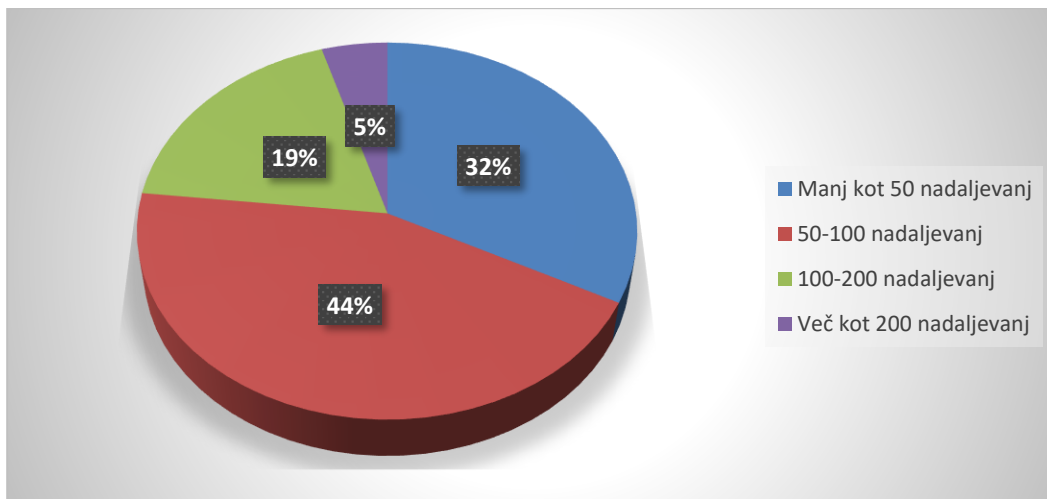
Tabela 10: Daljše leposlovje oziroma feljtonski romani

V *Slovenskem narodu* je bila objavljena pestra paleta feljtonskih romanov. Izšlo je 14 francoskih, pet angleških in pet čeških romanov, pa dva ruska in dva italijanska ter po en ameriški, poljski, nemški, švedski in slovenski, ki je v tabeli označen s krepkim tiskom. Tri daljša leposlovna dela so izšla anonimno: *Skrivnost belega čevlja*, *Verdi* in *Prokletstvo Demanta*. Od naštetih del je z oznako roman podnaslovljeno le zadnje, a so uredniki pri napovedi prvih dveh ravno tako uporabili omenjeno oznako. Sedem avtorjev daljšega leposlovja nisem uspela identificirati, zato sem jih uvrstila med neidentificirane. Roman enega od njih je bil objavljen le z začetnicama imena in priimka. V tabeli so neidentificirani avtorji označeni z vprašajem (?). Uredniki so objavili tudi več romanov nekaterih avtorjev, in sicer kar tri romane francoskega avtorja Georgesa Ohneta (*Zadnja ljubezen*, *Sergej Panin* in *Prodajalec strupov*) ter dva Pierra Alexisa Ponsona du Terraila (*Zdravnikova tajna* in *Lepa židovka*), ki sta izšla eden za drugim. Objavljena sta bila tudi dva romana (*Malokaj, otok gobavcev* in *Pot čez mrličje*) češkega avtorja Eduarda Kirchbergerja. Nekaj romanov je nastalo tudi izpod peres ženskih avtoric. V tabeli so označene z znakom #. Svoje delo so v *Slovenski narod* prispevale angleški avtorici Florence Riddel in Dorothy Feilding, katere roman *Črna mačka prinaša srečo* je bil objavljen pod psevdonimom A. E. Fielding, ter francoski avtorici Daphne du Maurier in Jeanne Lapauze, katere roman *Krinka ljubezni* je bil ravno tako objavljen pod psevdonimom; izbrala je moško ime Daniel Lesueur. Pod psevdonimom je bilo sicer objavljenih sedem romanov. Poleg zgoraj naštetih avtoric so svoje delo pod psevdonimom prispevali tudi Šved Gunnar Serner, Čeh Vaclav Deyl, Francoza Charles Causse in Charles Vincent, Anglež Philip Atkey in Slovenec Radivoj Rehar. V tabeli so omenjeni avtorji označeni z zvezdico (*).

Graf 13: Razmerje med izvirnimi jeziki feljtonskih romanov, objavljenih v SN 1933–1943

Feljtonski romani obsegajo povprečno 76 nadaljevanj. Glede na število nadaljevanj sem jih razdelila v štiri skupine: na romane z manj kot 50 nadaljevanji, romane med 50 in 100 nadaljevanji, romane med 100 in 200 nadaljevanji in romane z več kot 200 nadaljevanji. Romana z več kot 200 nadaljevanji sta dva (5 %), in sicer *Dve Siroti* francoskega avtorja Adolpha d'Ennerya in *Krinka ljubezni* francoske avtorice Jeanne Lapauze. Očitno sta bila med bralci izredno priljubljena. Romanov, ki obsegajo med 50 in 100 nadaljevanj, je največ (19) in predstavljajo kar 44 % vseh feljtonskih romanov. Sledijo jim romani z manj kot 50 nadaljevanji. Teh je 14 (32 %). Najmanj nadaljevanj (16) ima krajši anonimen roman z naslovom *Verdi*, ki pripoveduje o življenju slavnega skladatelja Verdija. Delo meji med povestjo in romanom, a sem ga na podlagi njegove napovedi v časniku in lastne presoje na koncu uvrstila med feljtonske romane. Romani med 100 in 200 nadaljevanji obsegajo 19 %. V tabeli 10 je navedeno, koliko nadaljevanj ima posamezen feljtonski roman.

Graf 14: Razmerje med številom nadaljevanj feljtonskih romanov v *SN* 1933–1943

Feljtonski romani kot zaključena celota predstavljajo majhen delež (7 %) vsega leposlovja, objavljenega v *Slovenskem narodu* v tem obdobju, glede na število nadaljevanj pa v podlistku krepko prevladujejo. Od 3222 števil, ki so izšle med letoma 1933 in 1943, se feljtonski roman nahaja kar v 3159 številkah, kar predstavlja 98 % vseh pregledanih števil.

4.5.1.1 Žanri feljtonskih romanov

Žanre feljtonskih romanov v časniku sem določila z branjem nekaterih romanov in hitrim preletom drugih, z brskanjem po spletu ter s pomočjo napovednikov za posamezne romane v časniku, v katerih se pogosto nahaja tudi informacija o žanru. Nekateri romani imajo žanrsko oznako že v podnaslovu. Prevladujoča žanra feljtonskih romanov sta, kot je ugotovila že predhodnica, ljubezenski in kriminalni roman. Večkrat se ljubezen in kriminal v romanu celo prepletata oziroma je ljubezen vzrok za neko kriminalno dejanje. Norbert Bachleitner (2014: 97) pravi, da sta na prehodu stoletja sentimentalna ljubezenska zgodba in kriminalni roman izpodrinila sicer prevladujoči (zgodovinski) pustolovski roman.

Najpogostejši motivi, ki sem jih razbrala iz romanov, so snubitev, zaroka, poroka, prepovedane strasti, ženska nezvestoba, maščevanje oziroma osveta, umor, samomor, spletkarjenje, laži, prevare, plemišstvo, dediščina, (nezakonski) otrok ipd. Ženska kot glavni lik je pogosto pripadnica višjega sloja, ki ji ni usojeno biti z ljubljnim moškim, na poti do sreče pa mora čez težke življenjske preizkušnje. Pogosto ima s tem moškim tudi otroka, ki ga morata skrivati pred svetom (npr. v *Lepi židovki* in *Zdravnikovi tajni*). Njeni kratki sreči pogosto sledi nesreča, ko izgubi ljubezen svojega najdražjega ali pa ta celo umre, zato odide v

samostan ali stori samomor (*Zadnja ljubezen*). Velikokrat se pojavi tudi motiv ženske, ki kot pripadnica nižjega sloja s svojo lepoto in zvijačami poišče bogatega moškega, ob katerem lahko živi razkošno življenje (grofica v *Lepi židovki*). Zelo močen motiv je tudi nezvestoba, ki se pojavi v vseh ljubezenskih romanih. Ženska se največkrat poroči zaradi ugleda in finančne varnosti, ki ji jo lahko zagotovi mož, vendar kasneje ugotovi, da je denar ne osrečuje, zato se skuša zadovoljiti z naklonjenostjo ljubimcev. Ženska je tista, ki pogublja moža in ga vrti okrog prsta, kar stori tudi grofica v romanu *Lepa židovka*. Motiv ljubezni je prisoten še v romanih *Filipina*, *Kraljeva ljubica*, *Nevarna lepotica*, *Osveta*, *Nevarna ljubezen*, *Krinka ljubezni*, *Blodna ljubezen*, *Prva žena*, *Dekle z meje*. Že iz naslovov zgoraj naštetih romanov lahko sklepamo, da je ljubezen prepletena z nasiljem oziroma spletkami in prevarami.

Zelo priljubljen je kriminalni oziroma detektivski roman. Feljtonskih romanov z omenjeno tematiko je precej: *Skrivnostni čevelj*, *Seržant Flips*, *Molčeči maščevalec*, *Hiša groze*, *Zagonetna smrt kneza Kostrova*, *Skok skozi okno*, *Tajna profesorja Morbidusa*, *Izdajalska punčka*, *Nos iz lepenke*, *Dr. Torridon igra za vse* itd. Kot smo že omenili, je na prehodu stoletja kriminalni feljtonski roman postopoma izrival pustolovskega. Junak, največkrat detektiv, ki nastopa v kriminalnih/detektivskih romanih, začne postopoma dobivati moderno podobo, značilno za 19. stoletje. Postaja abstrakten lik, ki komajda kaj počne, zato pa nastopa kot mislec in se bolj kot z dejanji izkazuje z razmišljanjem in analiziranjem. Tudi hudodelstvo v kriminalnem romanu se prične razlikovati od tistega v pustolovskem. V pustolovskem je namreč zločin največkrat pokazatelj izprijenosti družbe, kriminalni pa se koncentrira na njegovo tehnično izvedbo, ki je zanimiv predvsem kot uganka (Bachleitner 2014: 97–98). Pustolovski romani, objavljeni v raziskovanem obdobju, so: *Dve siroti* A. d'Ennerya, *Princesa Symianova* A. Armandya, *Svet v razvalinah* R. Fremonta, poleg omenjenih pa se pojavi tudi vohunski roman *Pot čez mrliče* E. Kirchbergerja in zgodovinski roman L. Feuchtwangerja *Žid Süss*.

Priljubljena sta tudi motiv žida (*Lepa židovka*, *Žid Süss*) in indijanska tematika (*Dekle z meje*, *Abrahamova polja*). Med feljtonskimi romani najdemo tudi psihološki roman slovenskega avtorja Radivoja Reharja *Sida Silanova*, kratek anonimni biografski roman o življenju skladatelja Verdija z naslovom *Verdi*, fantastičen roman *Mož, ki je ugasnil solnce* Vaclava Deyla in humorističen roman *Mala Pepita* P. G. Wodehousa.

Številni feljtonski romani so bili kasneje izdani v knjižni obliki, po nekaterih pa so bili posneti tudi filmi. Po romanu *Dve siroti d'Ennerya*,²⁸ ki je bil napisan po dramski predlogi istega avtorja, so bili od leta 1907 do 1976 posneti številni istoimenski filmi. Tudi Feuchtwangerjevem zgodovinski roman *Žid Süß*, ki je dobil knjižno obliko leta 1925, je bil prenešen na filmska platna. Leta 1940 so Nemci zgodbo uporabili za antisemitsko nacistično propagando. Žida, ki ga je odigral Ferdinand Marian, so seveda prikazali kot pošast in največjega zločinca, želnega le denarja, s čimer so upravičili svoje kaznovanje judov.²⁹ Leta 2010 je zgodbo iz leta 1940 dramatiziral režiser Oskar Roehler, lik žida pa je uprizoril igralec Tobias Moretti. Film je bil v Nemčiji zaradi občutljive tematike sprejet z različnimi kritikami.³⁰ Tudi roman *Sergej Panin* francoskega avtorja Georges-a Ohneta je bil leta 1938 uprizorjen kot celovečerni film.

4.5.2 Krajše leposlovje

V *Slovenskem narodu* je med obravnavanimi letoma izšlo 541 krajših leposlovnih del, kar predstavlja 92 % vsega leposlovja. Večina kratkega leposlovja je izšla le v enem podlistku kot zaključena celota, 13 krajših del pa je izšlo v dveh nadaljevanjih. Vsa nadaljevanja si sledijo v zaporedju, kar pomeni, da so bila objavljena takoj v naslednji številki. Za kar sedem zgodb v dveh nadaljevanjih je poskrbel francoski avtor Frederic Boutet. Proze v več kot dveh nadaljevanjih v tem obdobju ni. Po pregledu raziskav kolegic sem ugotovila, da kratka proza skozi vsa obdobja prevladuje, njeno število pa z leti narašča. V obdobju 1901–1906 je bilo objavljenih 368 del v eni številki (Sabadžija 2014: 11), naslednje obdobje 1907–1912 je prineslo 326 takšnih del (Bister 2014: 29), v obdobju 1921–1926 (Vehar 2015: 14) je izšlo 395 kratkih del v eni številki, v obdobju pred obravnavanim (1926–1932) pa za odtenek manj, in sicer 338 (Cemič 2015: 41).

Za kratko prozo je sicer značilno, da ne preseže 10.000 besed. Dela, objavljena v enem podlistku kot celota, obsegajo med 2000 in 4000 besed. Med kratka besedila spadajo novele, kratke zgodbe, črtice, basni, pravljice, pripovedke, legende, humoreske itd.³¹ V *Slovenskem narodu* se pojavijo ena pripovedka (*Ruska narodna pripovedka*), dve pravljici (*Indijska*

²⁸ D'Ennery je roman napisal skupaj z Eugènom Cormonom.

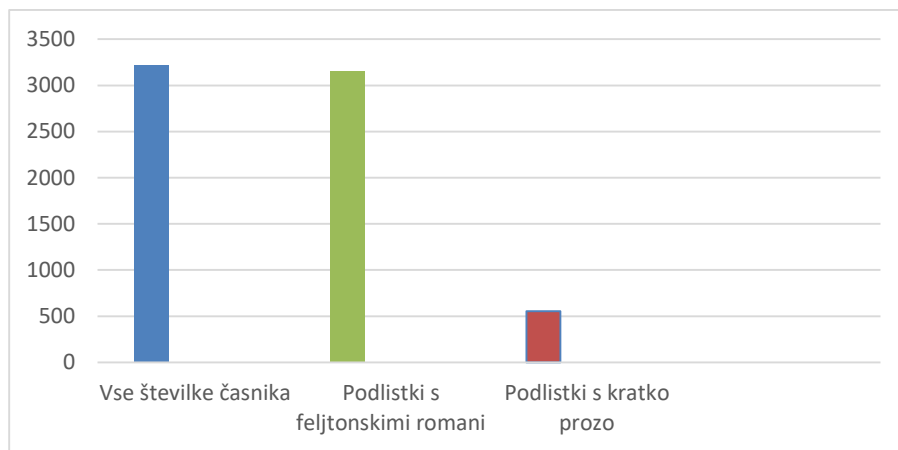
²⁹ [Žid Süß \(Feuchtwanger\)](#). Wikipedija, prosta enciklopedija.

³⁰ [Jew Süss: Rise and Fall](#). Wikipedija, prosta enciklopedija.

³¹ [Kratka proza](#). Wikipedija, prosta enciklopedija.

pravljica, Kitajska pravljica) in ena humoreska, sicer pa kratka proza ni podnaslovljena, nobena od zgoraj naštetih oznak se ne pojavi niti v naslovu zgodb.

Podlistkov s kratko prozo je, če upoštevamo število nadaljevanj, precej manj kot podlistkov s feljtonskimi romani. Vseh podlistkov s kratko prozo je 554, kar predstavlja 17 % glede na celoto pregledanih časnikov. Graf 15 prikazuje razmerje med vsemi časniki, podlistki s feljtonskimi romani in podlistki s kratko prozo.

Graf 15: Razmerje med vsemi časniki, podlistki s feljtonskimi romani in podlistki s kratko prozo

Med kratko prozo je tudi kar nekaj polliterarnih besedil, ki pa jih pri analizi leposlovja nisem upoštevala. Obravnavala sem jih v svojem podpoglavju.

4.5.2.1 Tematika in motivi kratke proze

Tematsko in motivno sem pregledala le kratko leposlovje iz leta 1942, saj bi bilo drugače delo preobsežno. Omenjeno leto sem izbrala, ker je v njem izšlo največ kratke proze (kar 137 del), ki je večinoma anonimna, poleg tega pa me je zanimalo, kakšna tematika zgodb se je pojavljala med vojno. Pri prebiranju kratkih zgodb sem ugotovila, da vsaj v tem letu ni čutiti vojne tematike. Najverjetneje je to povezano z italijanskim nadzorom časopisa. Najpogostejši motivi so zaljubljenost, zmenek, zaroka, zakon, ločitev, varanje, hrepenenje, stereotipen odnos med ženo in možem, tatvine, prevare in goljufije, študentsko življenje, učitelj in šolstvo, bolezen in zdravnik, umor in samomor. Prevladuje ljubezenska tematika. Pogosto je hudomušno preizkušanje ljubezni, ki se pojavi v zgodbah *Edina priložnost*, *Samo nedolžna preizkušnja* in *Kočljivo vprašanje*. Motiv nesrečne ljubezni, razhoda ali slovesa je redek

(*Slovo, Konfeti, Neroden položaj*). Motiv zakona je velikokrat razviden že iz naslova (*Zakonska sreča, Ločitev zakona, Zakon s filmsko zvezdo, Čuden zakon, Zakon po preudarku*). Žena in mož sta pogosto prikazana stereotipno. Žena je gospodinja, mož dela. Žena preveč zapravlja za obleke, modne dodatke in nakit. Mož se sprašuje, kam je izginil ves denar. Mož in žena si jo večkrat tudi duhovito zagodeta; tako mož v zgodbi *Vzgoja mlade žene* že na začetku zakona z zvijačo poskrbi, da mu ni treba pomagati pri gospodinjskih opravilih, v zgodbi *Hvaležna žena* pa žena moževi ljubici kupuje obleke za njune zmenke. Zelo duhovita se mi zdi tudi kratka pripoved *Marjanino presenečenje*, v kateri žena možu ves čas krade denar iz šparovca za svoje razvajanje, ko ta odide na službeno pot in žena doma trepeti, pa mu šparovec ukrade ženska, s katero preživi noč. Domov se tako zaradi slabe vesti vrne z bogatim darilom za ženo. Podobnih hudomušnih zakonskih zgodb je še veliko, npr. *Gospa je bolna, Žena, Črne nogavice, Preizkušnja denarnice* itd. Motiv ljubimkanja in nezvestobe se pojavi v delih *Gentleman, Neroden položaj, Stava, Moralist, Hvaležna žena, Ljubosumna ženska* itd. V več primerih so nezveste žene. Motiv mode in zapravljanja se pojavi v zgodbah *Modne kaprice, Klobuk in Ženska ostane ženska*.

Precej pogost motiv so tudi živali, in sicer mačka (*Črna mačka, Vojna in mir*), pes (*Pasja hvaležnost, Psica Suzi, Ločitev zakona*), medved (*Gosta polarne noči*), tiger (*Gospodar džungle*), ptica (*Papiga jo je izdala, Vojna in mir*), ovca (*Pogumna ovca*), osel (*Osel in sedem modrijanov*), zajec (*Mrtev zajec*) in žuželka (*Cvrček*). V nekaterih od teh zgodb so izpostavljene tipične lastnosti določene živali, npr. trma osla, zgovornost papige, zvestoba psa, neumnost ovce, v drugih vraževerje (črna mačka), v tretjih pa podiranje stereotipov (prijateljstvo med mačko in ptico v zgodbi *Vojna in mir*). V dveh zgodbah je poudarjeno nestrinjanje z zaprtostjo divjih živali v kletke (*Gospodar džungle, Menažerija*). Opazila sem tudi, da se psica z imenom Suzi pojavi kar v dveh zgodbah.

Zgodb s kriminalno tematiko je bolj malo. V zgodbi *Papiga jo je izdala* detektiv raziskuje umor, V humorni zgodbi *Privatni detektiv* pa dvojno življenje žene in moža. Zgodba *Razbojnik Juan na begu* govori o pobegu zapornika iz zapora. Precej bolj pogosti so motivi tatvin (*Poljub roke, Gentleman, Zaslužena nagrada, Smola*) ter prevar in goljufij (*Ključ, Voda in vino, Modri kadi, Demon, Izpit, Hipnotizer, Sinko, Daktiloskopija*).

Posebej so mi v spominu ostale zgodbe z motivom starševstva oziroma očeta, ki se znajde v zadregi. V zgodbi *Domača naloga* oče sinu ne zna pomagati pri reševanju domače naloge, medtem ko v *Naivnosti* že precej velikima hčerkama okorno in s prisposodobami razlaga, da bosta dobili bratca. V *Očetovih mukah* sin spravi očeta v zadrego z neprimernimi vprašanji na tramvaju, v *Stavi* pa z neprestanimi stavami za stvari. Omembe vreden se mi zdi tudi motiv

učitelja, ki se pogosto znajde v neprijetni situaciji (*Profesorjev čevelj, Povratek s počitnic, Učiteljeva zadrega, Paprična bolezen*). Vsekakor je treba poudariti tudi motiva boleznin in zdravnika, saj se mi zdita čez vsa leta stalna v kratkih zgodbah *Slovenskega naroda*. Včasih gre za resne bolezni (*Prehlad, V starem gradu, Vse pripada bogovom*), spet drugič za namišljene (*Gospa je bolna, Paprična bolezen, Previdnost je mati modrosti*). Motiv zdravnika se pojavi tudi v zgodbah *Bodoči zdravnik, Prvi pacient in Nedolžna šala*.

Precej pogost je tudi motiv samomora oziroma razmišljanja o njem, ki se pojavi v zgodbah *Pesimist, Sedemnadstropna hiša, Čudna družina, Modne kaprice in Zaslužena nagrada*.

Motiva blišča in slave oziroma utrinki iz življenja slavnih filmskih igralcev ali pevcev se pojavijo v zgodbah *Cigareta, Zakon s filmsko zvezdo, Reklama, Molk je zlata vreden in Čas hiti*. Zelo pogost motiv višjega sloja, ki se pojavlja poleg alkohola, je tudi kajenje, najbolj izrazit je v zgodbah *Cigareta in Kaditi se je odvadila*.

V nekaj zgodbah se pojavi tudi tuja tematika. Tri zgodbe opisujejo muslimanski svet (*Hata in Fatima, Modri kadi, Kadijeva razsodba*), nekaj jih ima indijansko tematiko (*Kavalir, Guanina*), dve pa se dogajata na Japonskem (*Demon, Vse pripada bogovom*). V dveh zgodbah se pojavi motiv cigana (*Ključ, Cigan in delo*).

Med prebiranjem zgodb in primerjavo dela kolegic sem ugotovila, da vodilni liki niso več le predstavniki višjega sloja, ki uživajo svoj položaj. Zelo veliko je tudi meščanstva (uradniki, zdravniki, učitelji, detektivi) in preprostih ljudi. Malo je zgodb, ki bi opisovale razvrat in spletke višjega sloja, precej veliko pa takih, ki opisujejo vsakodnevne tegobe in prigode ljudi.

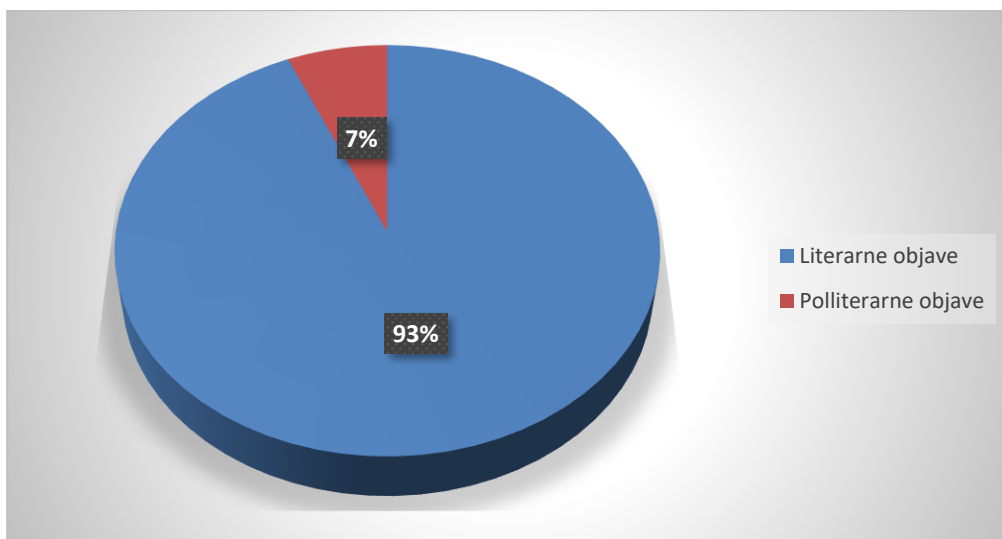
4.5.3 Polliterarna besedila

Med deli umetniške in neumetniške književnosti obstaja velika razlika, včasih pa gre tudi za prehod, tj. vmesno področje, v katerega spadajo besedila, ki po svojem pglavitnem namenu sicer neumetniška, imajo pa na sebi nekaj estetskih potez, zlasti v stilu, ritmu in kompoziciji. Dela, ki so na meji umetniške književnosti, imenujemo polliterarna ali polumetniška, lahko pa tudi didaktična, ker v estetski obliki informirajo oziroma poučujejo. Mednje spadajo vrste ali zvrsti, kot so pridige, eseji, poučne pesnitve, filozofski spisi, dialogi, potopisi, spomini, dnevniki ipd.³²

³² [Polliterarna besedila](#). Wikipedija, prosta enciklopedija.

Med preletom feljtonskih objav sem ugotovila, da nekatera besedila niso povsem literarna, saj so prežeta s subjektivnim razmišljanjem, spomini na pretekle dogodke ali kritiko. Pri razvrščanju feljtonskih objav med literarne in polliterarne so mi največ preglavic povzročali ravno spomini avtorjev, saj je meja med literarnim in polliterarnim na tem področju precej zabrisana. Literarnost narašča premosorazmerno z deležem fikcije v ubeseditvi avtorjeve resnične zgodbe (Čeh 2008: 23–25). Ker je ugotavljanje deleža fikcije in resničnosti v pripovedi kompleksna naloga, ki bi zahtevala dodatno raziskovanje in preseгла namen magistrskega dela, sem objave, pri katerih nisem bila prepričana, ali so literarne ali polliterarne, razvrščala po občutku, pomagala pa sem si tudi s podatki iz besedila ali naslova (npr. zapis spomini, dnevnik ipd.). V veliko pomoč so mi bile tudi predhodne raziskave kolegic, saj sem bila tako bolj pozorna na tiste avtorje, katerih dela so pogosto razvrstile med polliterarna. Eden od njih je npr. Mihail Zoščenko, ki je pisal kritične eseje o tedanji družbi in določenih situacijah, v katerih se je znašel sam ali kak njegov znanec. Tudi Vladimir Rijavec je v *Slovenskem narodu* v tem obdobju pustil veliko svojih esejističnih razmišljanj in spominov. Posebej je treba omeniti njegove spomine na otroške dni, poimenovane *Pogled nazaj*, ki so začeli izhajati leta 1939 in se nadaljevali v letu 1940. Izšlo je 14 takih spominov, v njih pa se Rijavec spominja svojega otroškega pogleda na mati, prijatelje, smrt, bolezen, revščino, tatvino, šolo in prigode v njej, praznike itd. V času okupacije Ljubljane leta 1941 je izšlo tudi 59 didaktičnih nadaljevanj z naslovom *Malo italijanščine za vsak dan*, namen katerih je bil, da bi se bralci časnika naučili osnov italijanščine. Nadaljevanja so izhajala skoraj vsak dan, posredovana pa so bila v zgodbi, in sicer prek življenja družine Piškur, ki se je želela naučiti italijanščine, ker ji bo ta v življenju nedvomno koristila.

Polliterarne objave sem torej razvrstila precej subjektivno, zato za vse ne morem stoodstotno zagotoviti, da res spadajo v omenjeno skupino. Med hitrim prebiranjem besedil sem izpisala 41 polliterarnih objav. Graf 16 prikazuje razmerje med deležem literarnih in polliterarnih objav v *Slovenskem narodu* med letoma 1933 in 1943.

Graf 16: Razmerje med literarnimi in polliterarnimi objavami v *SN* 1933–1943

4.5.4 Lirika

Lirika je v obravnavanem obdobju zelo slabo zastopana. V *Slovenskem narodu* so izšle samo štiri pesmi. Dve sta anonimni, avtor ene je Jošt Žbogar, druge pa Ljenko Urbančič. Najverjetneje sta tudi avtorja drugih dveh pesmi Slovenca, saj sta bili objavljeni ob posebnih priložnostih: ena ob novem letu, druga pa ob stoletnici Stritarjevega rojstva.

Pesem ob novem letu ni posebej naslovljena. Gre za netipično voščilo v verzih, ki ni radostno in veselo, ampak ima pridih resnosti. Poudarja minljivost življenja, človeka pa nagovarja, da za prebujenje ne potrebuje novega leta, temveč naj polno živi ves čas, saj nikoli ne ve, kdaj bo zapustil ta svet.

Pesem ob obletnici Stritarjevega rojstva je naslovljena kar *Ob stoletnici Stritarjevega rojstva*. Avtor Stritarja hvalisa in povečuje ter se mu zahvaljuje za vse, kar je storil za slovensko literaturo.

Pesem Jošta Žbogarja z naslovom *Sel* je objavljena v uokvirjenem kvadratu, okrog katerega je veličastna slikarija smrti, ki jezdi konja. Najprej mi je padlo v oči, da ni napisana v latinici, temveč v bohoričici. V tej pisavi je avtor tudi podpisan. Pesem je podnaslovljena sonet. Njena tematika je primerna času, v katerem je izšla. Posvečena je padlim v vojni. Pod slikarijo se v latinici nahaja informacija, da je pisec pesmi Jošt Žbogar, grafično podobo pa je ustvaril Elo Justin.

Slika 2: Jošt Žbogar: *Sel* (Vir: *Slovenski narod* 8. 11. 1943)

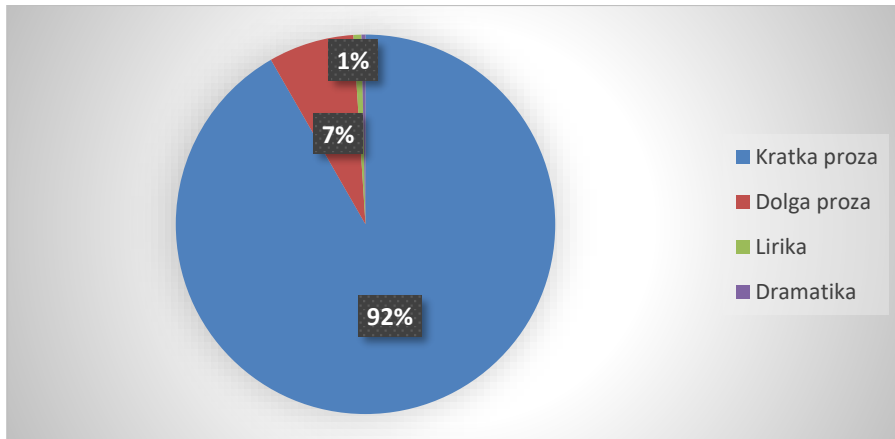
Tudi pesem Ljenka Urbančiča je vojne tematike. Naslovljena je *Pesem slovenske domobranske legije* in izraža zalet in navdušenje gorečih borcev za varnost slovenske zemlje, domov in družin. Pesem naj bi se po podatkih iz spremne besede ob pesmi med domobranci hitro razširila, saj naj bi jo ti navdušeni prepevali in z njo izražali svojo neomajno voljo po uresničevanju zastavljenih ciljev.

4.5.5 Dramatika

V obravnavanem obdobju sta izšli samo dve kratki dramski besedili, anonimni dramski igri z naslovoma »*Nepričakovano*« in *Ženski jezik*. Obe imata dva prizora in sta opremljeni z didaskalijami. Prva dramska igra se dogaja v kinematografu, kjer poteka pogovor med filmskim producentom in kupcem filma. Filmski producent prepričuje kupca, da je fantazijski film o vampirju vreden več, kot hoče zanj ponuditi on. Poleg tega film hvali z vsemi mogočimi presežniki. Vmes se vrtijo filmski prizori, ki jih producent ves čas komentira. V drugem prizoru poteka pogovor med dvema gledalcema filma, ki predčasno zapustita dvorano. Igra je humorna in z drugim prizorom doseže svoj namen. Film očitno ni bil tako dober, kot je bil hvaljen. V drugi dramski igri nastopata prijatelja Ivo in Slavko. Mlajši Slavko ima probleme z razumevanjem žensk, starejši Ivo pa mu svetuje, naj se nauči ženskega jezika, da bo lahko razumel svoje dekle. Ker je sam že izkušen, se odloči, da mu bo pri tem pomagal

in bo prevajal telefonski pogovor, ki ga bo imel Slavko s svojim dekletom. Igra je hudomušna in bralca nasmeji.

4.5.6 Razmerje med literarnimi vrstami

Graf 17: Razmerje med literarnimi vrstami v SN 1933–1943

V *Slovenskem narodu* je v obdobju 1933–1943 izšlo 538 del krajše proze (92 %), 43 del daljše proze oziroma feljtonskih romanov (7 %), štiri pesmi (1 %) in tako zanemarljiv delež dramskih besedil (manj kot odstotek), da je komaj viden na grafu 17.

4.6 Slovenski narod v času italijanske okupacije (1941–1943)

11. aprila 1941 je okupator brez upora vkorakal v Ljubljano. Oblast v Sloveniji je prevzel Narodni svet z banom Markom Natlačenom na čelu. Ljudi je pozval naj se ne upirajo in naj ne ovajajo, zahteval je red in mir ter izročitev orožja. Vojni razglas je objavil po radiu in z letaki, že istega dne pa je bil objavljen tudi v 83. številki *Slovenskega naroda* (slika 1). V času pred okupacijo Slovenije je imel časnik nekaj časa samo po dve strani, objavljene novice so bile več ali manj le politične narave, podlistek pa je kljub temu ves čas izhajal. Po objavi razglasa je bilo nekaj sledečih številok brez podlistka. V vojnem času so bile vse pomembnejše novice pisane dvojezično, se pravi v slovenskem in italijanskem jeziku. Zaznati je, da je bila italijanščina v *Slovenskem narodu* cenjena in povečevana. Po besedah Amonove (2004: 65) se je med okupacijo slovensko novinarstvo razklalo na dva nasprotujoča si tabora. Veliki meščanski dnevnik, med katere je spadal tudi *Slovenski narod*, so vstopili v koloboracijsko službo okupatorjev, v vrstah NOB pa je nastajalo novinarstvo, ki se je zgledovalo po

sovjetskih novinarskih vzorcih. *Slovenski narod* je torej namenjal precej prostora italijanskemu jeziku in kulturi. Leta 1941 se je pojavila celo rubrika, namenjena učenju italijanščine, v kateri je izšlo 59 didaktičnih nadaljevanj z naslovom *Malo laščine/italijanščine za vsak dan*,³³ namen katerih je bil, da bi se bralci časnika (postopoma pa celotno slovensko prebivalstvo) naučili osnov italijanščine. Nadaljevanja so izhajala skoraj vsak dan, posredovana pa so bila v zgodbi, in sicer prek vsakodnevnega življenja družine Piškur, ki se je želela naučiti italijanščine v prepričanju, da ji bo ta v prihodnosti nedvomno koristila. Poudarjanje italijanske kulture je čutiti tudi v povečanem številu objavljenih italijanskih avtorjev, med katerimi so na primer pisci kratkega leposlovja Giuseppe Franciulli, Carlo Linatti, Roberto Giusti in Mario Mariani. Leta 1941 je v časniku izhajal roman *Izdajalska punčka* Tita Antonia Spagnola, leta 1942 pa *Nos iz lepenke* Ezia d'Errica. Iz napovednikov obeh romanov je čutiti poveličevanje italijanskih avtorjev. V številki 299 uredniki napovejo izid *Nosu iz lepenke* z besedami: »Nos iz lepenke je mojstrovina izpod peresa Ezia d'Errica, ki sijajno zastopa Italijane v mednarodni tekmi detektivskih in kriminalnih pripovednikov. Napeto dejanje, presenetljivi položaji in odličen slog so vrline njegovih romanov. Mimo tega pa ima »Nos iz lepenke« še posebno privlačno stran: pričinja se v Parizu na dan 3. septembra 1939, ko je izbruhnila vojna med Francijo in Nemčijo. Dasi nima dejanje romana z vojno nič skupnega, mu le-ta vendar ustvarja neko svojstveno, izjemno in tesnobno ozračje, ki še stopnjuje čitateljevo napetost« (*Slovenski narod* 30. 12. 1941: 2). V 124. številki se napoved *Izdajalske punčke* glasi: Tudi italijanska literatura ima lepe detektivske romane. Med avtorji živahno pisanih, napetih detektivskih romanov se odlikuje v italijanski literaturi zlasti pisatelj Tito A. Spagnol. Da seznanimo naše čitatelje z njegovim spretnim peresom in bogato fantazijo, smo se odločili za priobčitev njegovega romana *Izdajalska punčka*« (*Slovenski narod* 31. 5. 1941: 2).

³³ *Malo laščine za vsak dan* – Pri Piškurjevih bi lahko sobo oddali. Št. 140 (21. 6. 1941).

Malo laščine za vsak dan – Pri Piškurjevih se učijo brati. Št. 142 (24. 6. 1941).

Malo laščine za vsak dan – Kako se je gospod Piškur pomladil. Št. 143 (25. 6. 1941).

Malo laščine za vsak dan – Gospod Piškur se kar naprej pomlajuje. Št. 144 (26. 6. 1941).

Malo italijanščine za vsak dan. Št. 146 (28. 6. 1941), 147 (30. 6. 1941), 148 (1. 7. 1941), 149 (2. 7. 1941), 150 (3. 7. 1941), 151 (4. 7. 1941), 152 (5. 7. 1941), 153 (7. 7. 1941), 154 (8. 7. 1941), 155 (9. 7. 1941), 156 (10. 7. 1941), 158 (12. 7. 1941), 159 (14. 7. 1941), 160 (15. 7. 1941), 161 (16. 7. 1941), 162 (17. 7. 1941), 163 (18. 7. 1941), 164 (19. 7. 1941), 165 (21. 7. 1941), 166 (22. 7. 1941), 167 (23. 7. 1941), 168 (24. 7. 1941), 169 (25. 7. 1941), 170 (26. 7. 1941), 172 (29. 7. 1941), 173 (30. 7. 1941), 174 (31. 7. 1941), 175 (1. 8. 1941), 200 (1. 9. 1941), 201 (2. 9. 1941), 202 (3. 9. 1941), 203 (4. 9. 1941), 204 (5. 9. 1941), 207 (9. 9. 1941), 208 (10. 9. 1941), 209 (11. 9. 1941), 210 (12. 9. 1941), 212 (15. 9. 1941), 213 (16. 9. 1941), 214 (17. 9. 1941), 215 (18. 9. 1941), 218 (22. 9. 1941), 219 (23. 9. 1941), 220 (24. 9. 1941), 221 (25. 9. 1941), 222 (26. 9. 1941), 226 (1. 10. 1941), 227 (2. 10. 1941), 230 (6. 10. 1941), 231 (7. 10. 1941), 232 (8. 10. 1941), 234 (10. 10. 1941), 244 (22. 10. 1941), 245 (23. 10. 1941), 254 (4. 11. 1941).

Med pregledovanjem časnikov sem ugotovila, da je v vojnem obdobju izšlo največ literarnih del, sploh kratkih zgodb z različno tematiko, a so bila z izjemo feljtonskih romanov večinoma anonimna. Tematsko in motivno sem pregledala le kratko leposlovje iz leta 1942, saj bi bilo drugače delo preobsežno. Pri prebiranju kratkih zgodb sem ugotovila, da v tem letu sploh ni čutiti vojne tematike. Niti ena kratka zgodba namreč ne govori o aktualni tematiki. Najverjetneje je to povezano z italijanskim nadzorom časopisa. Proti koncu leta 1943 sta bili objavljeni dve pesmi z vojno tematiko. Jošt Žbogar je sonet z naslovom *Sel* posvetil padlim v vojni, Ljenko Urbančič pa je napisal udarniško domobransko pesem.

Leta 1943 so se začeli v *Slovenskem narodu* pojavljati tudi sezname ubitih ali pogrešanih prebivalcev (npr. pod naslovom *Žrtve rdečega terorja*). Večkrat sem zasledila v njem poročila okupacijskih oblasti, svarila pred boljševiškim terorjem in obtožbe Osvobodilne fronte. Včasih so bili objavljeni tudi pozivi in prošnje ljudem, naj pomagajo na najrazličnejše načine (s hrano, oblačili, denarjem). Ko so konec leta 1943 oblast na ljubljanskem območju prevzeli Nemci, je zaradi pomanjkanja papirja časopis nehal izhajati kot dnevnik.

5 ANALIZA IZBRANIH FRANCOŠKIH FELJTONSKIH ROMANOV V SLOVENSKEM NARODU 1933–1943

5.1 Feljtonski roman

Feljtonski roman (lahko tudi podlistkarski ali časnikarski roman) je roman, objavljen v nadaljevanjih pod črto na dnu strani časnikov oziroma dnevnoinformativnega tiska. Za te romane so značilne objave v nadaljevanjih, običajno gre za eno nadaljevanje na vsako številko časnika. V začetnih letih skušajo bralce pogosto usmeriti v politične in ideološke nazore publikacije, hkrati pa je pomembna tudi njihova popularnost; feljtonski romani naj bi namreč merili izključno na napetost in kratkočasje in predstavljajo neke vrste trivialno literaturo, ki naj bi privabljala nove bralce. Zanje je značilno, da vzdržujejo nenehno napetost z uporabo napetih zaključkov tik pred razpletom (t. i. *cliffhangerjev*) oziroma stanje nestrpnega pričakovanja, ki terja razrešitev, največkrat rešitev ogroženega junaka iz kakega nevarnega položaja. Zelo pogosta je večpramenska zgodba, ki pripovedovalcu omogoča, da stopnjuje napetost s preskakovanjem sem in tja med pripovednimi prameni, s čimer doseže, da ostane bralec dlje časa negotov glede usode likov. Stopnjevanju napetosti pogosto služijo

tudi dramatični dialogi. Obseg feljtonskega romana, ki je izhajal v določenem časniku, pogosto ni bil v naprej določen, temveč so ga uredniki odmerjali glede na uspeh romana. Če je bil zelo uspešen, se je zgodba nadaljevala, v nasprotnem primeru pa se je hitro končala. Pogosto so uredniki roman začeli ali prekinili tik pred obnovitvijo naročnin in tako zavlekli zaključek romana v novo naročnino, zato so feljtonski romani veljali tudi kot oglaševalsko sredstvo (Bachleitner 2014: 8).

Po besedah Hladnika (v: Bachleitner 2014: 131) so bile v feljtonskih romanih zaradi sprotnega hlastnega objavljanja zelo pogoste določene napake: skromna in malomarna tipografija (slab papir, razmazane črke), pravopisna nedoslednost (ni bilo časa za lekturo in korekturo), napačno numerirana poglavja, vsebinska nedoslednost (avtor je določeni literarni osebi pomotoma spremenil ime) ipd.

Feljtonski romani so bili v območju suhoparnih, nerazveseljivih novic potrebni kot dejavnik razvedrila, to pa temelji predvsem na ustvarjanju izmišljenih svetov, ki jih bralec primerja s svojim življenjskim okoljem. S posnemanjem ali odklanjanjem upodobljenih fiktivnih likov, njihovih dejanj in odločitev bralec oblikuje svojo identiteto. Prostočasna literatura torej ne vzpostavlja povezav z resničnostjo samo z realističnimi detajli, temveč tudi s sklicevanjem na bralčevo vednost; bralec tako med branjem ugotavlja, da tudi drugim ne gre v življenju nič bolje, da mu določenih stvari vendarle ni treba zahtevati od samega sebe kot likom v romanu ter da se mu z določenimi dogodki ne bo treba nikoli srečati. Feljtonski roman lahko potemtakem vzamemo kot spremljevalni pojav ob razkroju stanovske družbe in vedenjskih pravil, ki jih je določala. Tako kot mnenje različnih političnih časopisov je tudi feljtonski roman izraz družbene liberalizacije, pluralizma mnenj ter možnosti, da si vsak ureja življenje po svoje (Bachleitner 2014: 12).

5.2 Francoski feljtonski roman

Liberalizacija v 19. stoletju je bila zelo pomembna za popularizacijo feljtonskega romana, najbolj vplivna na tem področju pa je bila Francija, v kateri je začel nastajati popularni roman. Leta 1936 sta začela izhajati dva nova pariška dnevnik (La Presse in Le Siècle), ki sta znižala letno naročnino in uvedla kratkočasno rubriko, zapolnjeno z romani, s čimer sta si zagotovila širok krog bralcev. Kot prvi roman v takem dnevniku je v La Presse od oktobra 1936 dalje izhajal Balzacov roman z naslovom *Stara devica*. Po zgledu omenjenih časnikov so tudi

konkurenčni listi vpeljali feljtonske romane in kmalu so vse novosti s področja pripovedne proze izhajale v časnikih. Večjo priljubljenost in vplivnost v drugih državah so doživeli romani Alexandra Dumasa (*Grof Monte Cristo*, *Trije mušketirji*) in Eugèna Sueja (*Pariške skrivnosti*, *Večni Jud*). Za njihov razcvet so bile pomembne revolucije leta 1848, ki so veliko časnikov osvobodile cenzure (Bachleitner 2014: 19–20). Prvi francoski feljtonski romani so slikali predvsem skrivnostno socialno okolje pariškega podzemlja, kamor so se zatekli reveži in hudodelci (npr. *Pariške skrivnosti*), v času julijske monarhije (1830–1848) pa so v Franciji zelo burno razpravljali tudi o jezuitih in Cerkvi (o dediščini duhovnikov govori roman *Večni Jud*). Sporna je bila predvsem dejavnost mnogih jezuitov, ki so kot spovedniki pomembnih oseb zbirali zaupne informacije in jih sporočali v Rim, zaradi česar je bil red izpostavljen številnim teorijam zarot, ki so jih pisatelji s pridom razvili v svojih romanih. Romani so bili v veliki meri družbenokritični, družbene zadeve pa so bile vpete v okvir pustolovske zgodbe (Bachleitner 2014: 20–24) .

V obdobju drugega cesarstva pod Napoleonom III. (1852–1870) se je zgodil pomemben korak v smeri popularnega feljtonskega romana. Po letu 1848 je prišel feljtonski roman na slab glas, ker naj bi spodbujal revolucijo. Leta 1850 so zato iznašli davek na romane, zaradi česar so se časniki podražili. Ker je bil davek predviden samo za romane, so se avtorji znašli in pod naslovi, ki so obetali stvarna dejstva, še naprej objavljali fikcijo. Po odpravi davka na romane je bilo ozračje za literaturo v Franciji še vedno neugodno; vsaka moralna svoboščina je bila preganjana (npr. Baudelaire zaradi *Cvetja zla*, Flaubert zaradi *Gospe Bovary*). Feljtonske romane so strogo pregledovali, ker naj bi ogrožali javni red in moralo. Ker so romani v veliki meri res slikali kriminalen in kaotičen svet (spletke, zarote, osveta, dvoboji), ki so ga spravljali v red samozvani maščevalci dvomljive morale, je bila oblast prestrašena, da znajo nedolžni prebivalci pomisliti, da cesarstvo, v katerem živijo, ne predstavlja ravno najboljšega sveta. Ustrahovalni ukrepi so za nekaj časa zalegli; feljtonski roman se je izogibal političnih stališč, prostor v romanu pa je bil vedno bolj namenjen fantastičnim vsebinam. V tem času je pričel pisati svoj cikel o Rocambolu tudi Ponson du Terrail. Leta 1868 je stopil v veljavo nov zakon, ki je olajšal ustanavljanje časopisov. Razmahnilo se je ceneno časopisje, ki je bilo dostopno vsakomur in je izpodrinilo mnenjsko časopisje. Feljton je postal nepogrešljiv oglaševalski pripomoček časopisov. Uveljavil se je kot skoraj edina feljtonska vsebina, včasih sta izhajala celo po dva romana hkrati. Feljtonski roman je postal razvrednotena literatura enodnevnica. V knjižni obliki so bila objavljena samo še izjemno uspešna dela (Bachleitner 2014: 83–86) .

Konec stoletja se je na časopisnem področju uveljavilo poenotenje. V Parizu je izhajalo precej manj dnevnikov, katerih cene so bile poenotene, feljton pa se je umaknil nekoliko v ozadje. Feljtonski roman je v tem času že dosegel nižje sloje, največji del njegovih bralcev pa so predstavljale ženske, ki so podlistke pogosto izrezovale in spravljale. Vodilni pisci na prehodu iz 19. v 20. stoletje so bili: Georges Ohnet, Maurice Leblanc, Emile Richebourg in Gaston Leroux. V tem času sta se tradicionalnemu (zgodovinskemu) pustolovskemu romanu pridružila sentimentalna ljubezenska zgodba in kriminalni roman. Solzne, sentimentalne in družbenokritično nadahnjene ljubezenske zgodbe so ganile predvsem ženske bralke. Moderni kriminalni roman je v ospredje postavil abstrakten lik, detektiva, ki je nastopal predvsem kot mislec. V ospredju niso bila več nasilna kriminalna dejanja, temveč njihova razrešitev. Detektivi so bili izredno priljubljeni liki, ker pred povprečnim bralcem niso imeli nobene posebne prednosti, znali so le pozorno opazovati in pravilno povezati na videz nepovezane podrobnosti. Njihova naloga je bila, da so skrivnost razkrili in prispevali k srečnemu koncu, niso pa porajali novih ugank. Kriminalni roman konec stoletja je bil pisan tako, da je prispeval k pomirjanju bralcev, saj zločinca na koncu vedno primejo, s čimer je nazorno pokazano, kako je kaznovana hudobija in kako uspešno deluje roka pravice (Bachleitner 2014: 97–101).

5.3 Francoski feljtonski romani v *Slovenskem narodu* 1933–1943

V *Slovenskem narodu* je med letoma 1933 in 1943 izšlo 14 francoskih feljtonskih romanov enajstih avtorjev. V letu 1934 sta eden za drugim izhajala kar dva romana Ponosna du Terraila, in sicer *Zdravnikova tajna* in *Lepa židovka*. Objavili so tudi tri romane Georgesa Ohneta; v letih 1936 in 1937 je izhajal njegov roman *Zadnja ljubezen*, v letu 1938 *Sergej Panin*, v letu 1943 pa *Prodajalec strupov*. V tem času sta bila objavljena tudi dva romana, ki sta nastala izpod peresa ženskih avtoric: pod moškim psevdonimom Daniel Lesueur je roman *Krinka ljubezni* objavila Jeanne Lapauze, roman z naslovom *Prva žena* pa Daphne du Maurier. Avtorji ostalih romanov so Maurice Bedel (*Filipina*), Adolph d'Ennery (*Dve siroti*), Gustave le Roug (*Ulica groze*), André Theuriet (*Nevarna lepotica*), Émile Gaboriau (*Zakonski in nezakonski sin*), André Armandy (*Princesa Symianova*) ter Charles Causse in Charles Vincent pod psevdonimom Pierre Mael (*Blodna ljubezen*). Prevladujejo ljubezenski in kriminalni oziroma detektivski romani. Pogosto sta ljubezenska in kriminalna tematika prepleteni oziroma je ljubezen povod za določeno kriminalno dejanje. Romana *Dve siroti* in *Princesa Symianova* sta pustolovska.

V nadaljevanju bom podrobneje prebrala, obnovila in analizirala štiri izbrane ljubezenske romane, in sicer *Zadnjo ljubezen* in *Sergeja Panina* Georges Ohneta ter *Zdravnikovo tajno* in *Lepo židovko* Ponsona du Terraila. Zanimale me bodo predvsem podobnosti med romanoma posameznih avtorjev, skušala pa bom poiskati tudi skupne točke med vsemi izbranimi romani.

5.4. Georges Ohnet

Georges Ohnet se je rodil leta 1848 v Parizu. Po poklicu je bil odvetnik. Na začetku svojega ustvarjanja je z dramatikom Louisom Denayrouzejem produciral igri *Regina Sarpi* (1875) in *Marthe* (1877), ki pa nista bili deležni velikega uspeha. Ohnet je občudoval pisateljico Amantine Lucile Aurore Dupin, ki je ustvarjala pod psevdonimom Georges Sand, zavračal pa je naturalizem in sodoben realistični roman. Napisal je cikel romanov, imenovan *Les Batailles de la vie*, ki je preprostega in idiličnega značaja. Kritiki so ga napadli kot nerealnega in preveč običajnega, med bralci pa je postal izredno priljubljen. Cikel vključuje romane: *Serge Panine* (1881), ki ga je odlikovala tudi Akademija, *Le Maître de forges* (1882), *La comtesse Sarah* (1882), *La Grande Marnière* (1885), *Volonté* (1888), *Dernier Amour* (1889), *Au fond du gouffre* (1899) itd. Med njegova poznejša dela uvrščamo romane *Le Crépuscule* (1902), *Le Marchand de Poison* (1903), *La Conquérante* (1905), *La dixième muse* (1906). Za njegovi najboljši deli veljata *Au fond du gouffre* in *Le Maître de forges*. Slednje ni želo uspeha samo v Franciji, ampak tudi v drugih državah po Evropi. Kmalu po njegovem izidu ga je v španščino prevedel pisatelj Julia Codorníu.

Med francoskimi bralci 19. stoletja je bil Ohnet izredno priljubljen avtor. Pri pisanju romanov je bil namreč izredno pozoren na okus bralcev svojega časa. Zanj je značilen precej strasten slog, ki pa ni podvržen zapleteni in težki strasti, temveč bralcem razkrije romantične melodramske motive. V njegovih delih mogoče res ni zaznati visokega filozofskega toka misli, so pa junaki in predmeti, ki jih obravnava, briljantno skicirani in jasno razviti. Prav tako je zanje značilno, da so popolne morale in poštenosti. Zaradi svojega tipičnega sentimentalnega sloga je bil Ohnet izredno priljubljen predvsem pri ženskih bralkah. Številna njegova romaneskna dela so bila preoblikovana v dramska in postavljena na oder. Umrl je leta 1918 v Parizu.³⁴

³⁴ [Georges Ohnet](#), Wikipedija, prosta enciklopedija.
[Georges Ohnet](#), Biografías y Vidas, la enciclopedia biográfica in líneas.

5.4.1 Zadnja ljubezen

Zadnja ljubezen je ljubezenski roman, ki ga je Ohnet napisal leta 1894, v *Slovenskem narodu* pa je začel izhajati leta 1936 in se nadaljeval v letu 1937. Izšlo je 74 nadaljevanj. Roman govori o poročeni princesi (kasneje grofici) in nekoliko mlajšem grofu, ki se zaljubita. Ko po spletu okoliščin končno pristaneta skupaj, sta nekaj časa zelo srečna, srečo pa jima skali prihod lepe in mlade grofove sestrične, v katero se grof brezglavo zaljubi. Grofica tako zelo ljubi svojega moža, da na koncu zaljubljenca pusti prosto pot in naredi samomor.

Ohnet začne zgodbo romana na zabavi v palači Fontenay-Cravant v Franciji. Grofica Viljemina de Fontenay sprejema goste, ki so prišli na ogled gledališke predstave, v kateri blesti njen mož. Medtem ko se lepa grofica ukvarja z gosti, ji baron Paul Cravant sporočil, da nikjer ne najde njenega moža, igralci pa ga nujno potrebujejo na vajah. Grofico oplazi zla slutnja, zato prosi barona, naj ga poišče. Ta v njegovi sobi naleti na slugo, ki mu pojasni, da se je grof pred dvema urama ravno oblačil za predstavo, ko je prejel brzojavko in ves vznemirjen nekam oddivjal. Baron razmišlja, ali naj z novico sploh bremeni grofico, ko se ta nenadoma pojavi v grofovi sobi. Baron ji sporoči, da je imel grof nujen opravek, a bo vsak trenutek doma. Grofica opazi zmedenega slugo in pripravljeno grofovo obleko, zato zasluti, da ji možka prikrivata resnico. Ozre se po sobi in pred kaminom zagleda zmečkan košček papirja, ki ga je tja odvrigel grof v svoji nepazljivosti. Odslovi slugo, nato pa prebere sporočilo na papirju, ki se glasi: »Moja teta je nevarno bolna. Pridite nemudoma. V silnih skrbih sem. Lucie« (*Slovenski narod* 29. 12. 1936: 4). Prebrano jo močno prizadene, saj je prepričana, da jo ljubljeni mož vara. V opisu grofičinega občutka je začititi Ohnetov slog pisanja:

Komtesa de Fontenay se je stemnilo v očeh, sapa ji je zastala v grlu, v prsih je začutila skelečo bolečino. Noge so se ji šibile, zdelo se ji je, da mora pasti in sesedla se je v naslonjač. Tako je obsedela nepremično s povešeno glavo in v silnih duševnih mukah. V hipu se je vse sesulo pred njo. Njena moralna sigurnost je izginila, njene sreče je bilo konec (*Slovenski narod* 29. 12. 1936: 4).

Ko pride grofica nekoliko k sebi, zabiča baronu, da ne sme povedati grofu, kaj je odkrila, sama pa odide iz sobe tik pred moževo vrnitvijo. Presenečen, ker je našel bratranca v sobi, se Armand de Fontenay na vprašanje, kje se je zadržal, zgovori na nujne opravke. Ko vidi nespametno odvrženo brzojavko na svojem mestu, se nekoliko pomiri in se obleče za predstavo. Grofica sedi med prijatelji, uspe ji sicer na obrazu ustvariti masko, a srce ji trga

obup. To opazi tudi njen zaupnik markiz de Villenoysy, ki grofico pozna od malih nog in med predstavo sedi ob njej. Njen obup se še poveča, ko vidi, kako prepričljivo in očarljivo mož odigra vlogo ljubimca. Začne se zavedati njegove mladosti in življenjske iskrivosti ter svojega staranja, saj je sama precej starejša od njega. Ko gledalci odidejo in z možem ostaneta sama, jasno spregovori o svojih ugotovitvah in pomislekih glede njegove zvestobe:

Stara sem, dragi moj Armand, vi ste pa še mladi. Vsak dan je globlji prepad, ki deli mojo starost od vaše. Čim bolj boste prodirali v življenje, tem starejša bom, vi pa ostanete mladi! Teh misli si ne morem pregnati iz glave. Gorje! Obraz se izpremeni, čustva pa ostanejo neizpremenjena. Moja ljubezen do vas je še vedno ista, kakor je bila pred desetimi leti. Nocoj, ko sem vas videla na odru, sem zadrhtela pri misli, da bi mogli enako komedijo igrati v resnici z menoj, da bi bila najprej smešna, potem pa strašno nesrečna (*Slovenski narod* 5. 1. 1937: 5).

Ob ženinih besedah grof prebledi, najbolj pa ga prizadenejo njene besede o njuni pretekli sreči, a kljub temu ženi zatrdi, da jo ljubi, in da se nima česa bati. Grofica čuti, da se ji laže, kar jo še bolj dotolče.

V drugem poglavju nas Ohnet vrne v preteklost, v čas, ko sta se pred desetimi leti v Avstriji srečala glavna protagonista grof Armand de Fontenay in princesa Viljemina Schwarzburg. Spoznala sta se na Dunaju na dvornem novoletnem plesu. Njuna zgodba je pomembna za nadaljnje razumevanje in razplet dogodkov. Princesa je bila poročena s precej starejšim moškim, ki se svečanosti zaradi službenih obveznosti ni mogel udeležiti. Moža je imela rada, a ga ni ljubila, kljub številnim oboževalcem pa mu je ostala zvesta. Grof Fontenay je imel lepo mladenko cel večer na očeh. Ob koncu večera ju je seznanil skupni prijatelj, markiz de Villenoysy, ki je v preteklosti dvoril princesini materi in je mladenko poznal že malodane od rojstva. Grof in princesa sta zaplesala, kasneje pa jo je grof pospremil do kočije in ji obljubil, da jo obišče, česar seveda kot moški spodobnih manir ni storil takoj. Naslednjič sta se srečala v operi, kjer je bila princesa v družbi svojega najbolj gorečega oboževalca majorja Waradina. Moška sta takoj postala tiha tekmeca za poročeno žensko. Ko je imel grof čast spoznati princesinega moža, je postal njen intimni prijatelj in čedalje več časa sta preživela skupaj. Ker je videl, kako knez Schwarzburg ljubi svojo ženo, čeprav je bil odnos med njima zgolj očetovski, se je izogibal njunemu domu. Nekega dne je grof rešil Viljemino Schwarzburg, ki se je naključno znašla med množico razjarjenih ljudi na ulici, ki so protestirali. Ker je živel v neposredni bližini, jo je odpeljal k sebi domov, kjer si je opomogla, skupaj pa sta preživela tudi noč. Po tem dogodku sta pričela zaljubljenca skrivati svoj odnos. Princesa je h grofu

hodila naskrivaj skozi skrivna vratca na njegovem vrtu. Major Waradin je začel sumiti, da se dogaja nekaj sumljivega, zato je pričel princeso zasledovati in nekega večera, ko se je vračala od grofa, jo je zasačil. Waradin je bil besen in je princesi zagrozil, da bo grofa izzval na dvoboj. Ta se je ob tem izredno razburila, saj se je zavedala, za kako odličnega borca velja njen oboževalec. Navsezadnje ji ni preostalo nič drugega, kot da možu pove, v kakšni situaciji se je znašla. Knez Schwarzburg je bil dober, razumevajoč in časten človek. Princesi je obljubil, da bo rešil grofa, odobril je tudi njuno ljubezen po svoji smrti, a do takrat jo je prosil, naj se poslovijo od njega. Naslednji dan sta se na dvoboju pomerila major Waradin in knez Schwarzburg, ki je kljub posmehu nasprotnika zmagal. Grof Fontenay se je vrnil v Francijo, kamor je čez slabi dve leti prišla tudi vdova Viljemina. V uglednem času po žalovanju sta se poročila in deset let živela kot v pravljici.

Viljemina de Fontenay je torej vsa iz sebe, zato pokliče markiza de Villenoysya in mu pojasni celotno zadevo ter ga prosi, naj ji pomaga razkrinkati moža. Markiz ji najprej svetuje, naj pusti stvar, tako kot je, saj si bo z nadaljnjim raziskovanjem samo uničila zakonsko življenje in prizadela srce, a ker grofica noče o tem slišati niti besede, ji obljubi, da bo k njej poslal vohuna, ki bo zasledoval grofa in ugotovil, kam zahaja. Grof se po večerji res odpravi ven, vohun pa se že sredi noči vrne z vsemi potrebnimi informacijami: grof zahaja k mladi svetlolaski z modrimi očmi po imenu Lucie Adrimontova, ki se je preselila iz Kanade in ji je ravnokar umrla stara teta.

V četrtem poglavju se spet vrnemo nekoliko v preteklost, saj v njem izvemo, kako sta se pred pol leta spoznala grof Armand de Fontenay in Lucie Adrimontova, za katero se izkaže, da je njegova sestrična, ki je grofu po dolgih letih življenja v tujini (angleški koloniji v Kanadi) poslala pismo, v katerem ga je prosila za pomoč. Šlo je za hčerko njegove tete, s katero oče (Armandov ded) ni hotel imeti stikov, ker si je za partnerja izbrala navadnega delavca, zato je Armand sploh ni poznal. Armandu je pisala, ker je ostala sirota, na mamu pa ni imela najmanjšega spomina. Čeprav je Armandov ded svojo hčerko mrzil, je obdržal njeno sliko in Armand jo je z veseljem izročil Lucie. Lucie se naseli v zahodnem predmestju Pariza, saj rada živi odmaknjeno od mestnega sveta, obožuje pa tudi sprehode in jahanje med zelenjem. Grof jo prične obiskovati. Pomisli, da to sicer ni dobra ideja, saj mu je sorodnica čedalje bolj všeč. Izkaže se kot častna, dobrosrčna in poštena ženska, ki pa zna biti tudi odločnega in divjega značaja. Spozna tudi njeno staro teto Mathissan, edino sorodnico, ki ji je še ostala. Sorodnikov, ki so se odrekli njeni mami, namreč ne želi niti spoznati. Svoji ženi o teh obiskih

niti ne črhne, pa tudi z Lucie se nikoli ne pogovarja o njej, saj prične po tihem gojiti ljubezen do nje. Tudi Lucie se zelo naveže na grofa, a v svoji nedolžnosti ne ve, kaj točno čuti do njega. Tako minevajo meseci vse do trenutka, ko stara teta močno zboli in grof ravno na dan svoje predstave prejme usodno brzojavko.

Po podatkih, ki jih priskrbi vohun, se grofica de Fontenay odloči, da obišče gospodično Adrimontovo. Zlaže se, da jo pošilja grof, in se ne predstavi takoj. Lucie se tako zaupljivo in odkrito pogovori z njo. Grofica iz pogovora izve, da je dekle moževa sorodnica in predvsem, da je nedolžna in krepostna. Po vsem povedanem ji še vedno ni bilo jasno, zakaj ji mož ni povedal za sestrično. Ko Lucie izvede, kdo je ženska, ki sedi pred njo, grofa zagovarja, češ, da sama ni hotela spoznati nikogar iz svoje rodbine. Odkloni tudi grofičino povabilo, naj pride živeti v mesto. Doma grofica moža postavi pred dejstva. Ko ta potrdi sestričine besede, da je ni predstavil, ker ni hotela imeti stika s sorodniki, nima Viljemina nobenega utemeljenega suma več, da ne bi zaupala svojemu možu. A kljub temu dvomi, da mož ne goji čustev do lepe mladenke, zato hoče imeti oba na očeh. Odloči se, da bo sorodnico povabila živeti k njima in možu pripravila nevarno preizkušnjo. Poleg tega se odloči, da mora lepo in bogato sorodnico omožiti, le tako bo namreč lahko zadržala moža stran od nje. Grofica de Fontenay ni bila ženska, ki bi si lahko zakrivala oči, vedela je, da poti nazaj ni, zato se je odločila, da se bo borila do konca:

Z nikomur nočem deliti svoje sreče, bodisi vse ali pa nič. Nisem več v letih, ko ženska začneja svoje življenje in ko lahko še leči izgubljeno ljubezen z novo ljubeznijo. Armand ni in ne more biti zame nič drugega, nego moja zadnja ljubezen. In to svojo ljubezen bom branila kot svoje lastno življenje ... To bo morda opravičilo za moje prelite solze, saj sem jih pretakala nad samo seboj ... (*Slovenski narod* 15. 2. 1937: 4)

Na grofičino željo se po tehtnem razmisleku Lucie preseli v mesto. Grofica ne izgublja časa, hitro mladenko spozna z mladim moževim bratrancem, baronom Paulom Cravantom. Grofova družčina poletje preživi v vili ob morski obali. Povabljen je seveda tudi Cravant, ki z Lucie hitro splete tesno prijateljsko vez. Grofa razjeda ljubosumje. Njegove spremembe v obnašanju začnejo opazati tudi drugi. Nekega popoldneva baron Cravant, ki sicer velja za ženskarja, Lucie na sprehodu izpove svojo ljubezen in jo zasnuje. Ta ga zavrne, saj je mnenja, da še ni pripravljen na ustaljeno zakonsko življenje. Poleg tega takrat prvič pomislila, da bi se poročila le z moškim, kot je Armando. Zvečer se o snubitvi pogovorita vsak s svojim zaupnikom; baron z grofico, ki ga goreče podpira, Lucie pa z grofom, ki je ogorčen. Grofica se do takrat

že prepriča, da njen mož ljubi Lucie, saj ga večkrat vidi jokati, pa tudi stati pod njenim oknom. Stvari hoče čimbolj pospešiti, zato Lucie prepriča v poroko z baronom in kljub obljudi, da bo o tem še molčala, zvečer zaroko javno naznani na večerji. Grof je uničen. Na večerji povzroči ljubosumno sceno, zvečer pa kljub hudim notranjim bojem obišče Lucie. Ne zdrži več svoje kreposti, zato ji izpove ljubezen, ki je lep primer Ohnetovega ganljivega sentimentalnega sloga pisanja:

Ravnajte z menoj lepše, nego zaslužim in ljubil bi vas zaradi vaše čudovite dobrote, če bi vas že ne oboževal zaradi vaše ljubeznivosti in vaše mladosti, zaradi vsega, kar je na vas dražestnega in mikavnega. O, ne branite mi povedati vam to, saj sva zadnjič skupaj, saj lahko zadnjič govoriva med štirimi očmi. Od dneva, ko sem vas prvič videl, nisem imel nobenega srečnega trenutka, razen tega, ko vam lahko povem vse, kar čutim za vas. Nemogoče je, da bi tega ne bili opazili, čeprav sem molčal. Znal sem se premagovati, da sem molčal, nisem si pa mogel zapovedati, da bi vas ne ljubil. Ljubezen pa izdaja vse: glas in pogled, ljubeče srce govori tudi to, česar ne govori. Ljubezen je kakor nevidna rastlina, ki vas njen vonj nenadoma preseneti in omami. Rastlina je lahko skromna ali zmagoslavna, ponižna ali krasna: njen vonj prodira enako k srcu. /.../ Prečul sem mnogo noči, ko mi jo rojilo po glavi usodno vprašanje: koga ljubite? Nisem si namreč upal niti sanjati o tem, da bi mogli le za hip misliti name, saj sem oženjen. Toda moje najslajše sanje so bile, da ne boste nikdar nikogar ljubili, da boste vedno hladni in nedotaknjeni sneg in da ostanete vedno pri nas (*Slovenski narod* 9. 3. 1937: 4).

Na njegovo veliko presenečenje mu ljubezen izpove tudi Lucie, ki se svojih čustev niti ne zaveda oziroma jih skuša zatirati, odkar ve, da ima ženo:

Zdaj ste gotovo zelo ponosni, da ste me pripravili do spoznanja, da vas tudi jaz ljubim. Tega niti sama nisem dobro vedela. Potrebna je bila vaša boleost, da sem se zavedala, da tudi v mojem gori ljubezen. Samo zato sem se čutila enako nesrečno kakor vi, ker so bila moja čustva podobna vašim. Zdaj vem, zakaj sem trpela in zakaj še vedno trpim (*Slovenski narod* 10. 3. 1937: 4).

Odloči se, da bo odpotovala, saj za prihodnost z grofom ni niti najmanjšega upanja, poročiti z drugim pa se ne more. Ves pogovor med zaljubljenecema sliši grofica, ki med njuno izpovedjo prisluškuje. Ko se grof poslovil od sestrične, grofica obišče Lucie in jo razbremeni vse krivde, saj se zaveda, da je za nastalo situacijo v veliki meri kriva sama:

Slutila sem vašo ljubezen in ko ste se hoteli povsem instinktivno izogniti nam, sem bila jaz tista, ki je vas pregovorila, da ste se vrnili. Preveč sem poslušala svoj razum in premalo svoje srce. Kako sem mogla le za trenutek verjeti, da bi mogla živeta Armand in vi skupaj, ne da bi vzplamtela v vajinih srcih vroča ljubezen? Izmed vseh, ki so se sukali okrog vas, je on edini vreden vaše ljubezni. V svojem ponosu sem mislila, da se bom

mogla boriti proti vaši mladosti, proti vaši mikavnosti in končno proti tajni privlačnosti prepovedanega sadu. Za to sem kruto kaznovana. Toda gorje, kaznovana nisem samo jaz (*Slovenski narod* 12. 3. 1937: 4).

Grofica se zave, da se ponavlja stara zgodba, le da se je v vlogi žrtve tokrat znašla sama. Razume, kako se je pred desetimi leti počutil njen pokojni mož. Ve, da bo morala vsak dan živeti z moškim, ki ljubi drugo, in gledati, kako trpi. Po odhodu Lucie se odnosi med grofom in baronom močno ohladijo. Grof je iz meseca v mesec bolj bolehen. Vidno se postara in shujša, najbolj pa trpi v svoji notranjosti. Po obisku bratranca Cravanta, ki pride z novico, da je videl Lucie, ki mu je zagotovila, da se gotovo ne bo več vrnila v Francijo, se grofovo stanje še poslabša. Umre sleherno upanje. Ker ve, da žene ne more zapustiti, čeprav mu ta to večkrat predlaga, poskuša storiti samomor. Grofica de Fontenay tako vidi v nastali situaciji le eno možnost: da se umakne sama. Ker ve, da mož ne bo pristal na ločitev, je edina njena možnost, da umre. Pošlje brzojavko Lucie, da je hudo bolna in naj se pride posloviti od nje ter nuditi oporo Armandu. Nato si priskrbi strup. Pri večerji se v mislih poslovi od moža in najdražjega prijatelja markiza, zjutraj pa jo najdeta mrtvo. V tistem prispe tudi Lucie in skupaj ob smrti postelji grofice objokujejo njeno plemenitost in veliko žrtev.

V romanu se pojavi ciklična struktura zgodbe. Motiv, ki zaplete zgodbo romana, je brzojavka, ki jo grof de Fontenay na dan gledališke predstave prejme od Lucie, njegova žena pa jo najde in začne dvomiti o moževi zvestobi. Roman se tudi razplete z brzojavko, ki jo grofica de Fontenay pošlje Lucie, in v kateri jo prosi, naj se vrne v Francijo, da bo grofu po njeni smrti nudila oporo. Ravno tako se ponovi motiv nezvestobe in plemenitosti prevarane osebe. Poročena Viljemina se zaljubi v mlajšega grofa de Fontenaya, dolgo se zaljubljenca zadržujeta, na koncu pa ju strast le premaga. Ko za prevaro izve Viljeminin stari mož, ni jezen na ženo, čeprav jo neizmerno ljubi, saj se zaveda, da je še mlada in polna življenja. Namesto da bi jo grajal, jo celo tolaži: »Meni je ostalo samo še nekaj dni življenja. Ko me ne bo več na svetu, se vzameta, če te resnično ljubi« (*Slovenski narod* 12. 3. 1937: 4). Na smrtni postelji pa ji zaželi: »Zdaj boš prosto, drago dete, bodi srečna« (*Slovenski narod* 25. 1. 1937: 4). Čez deset let se grofici de Fontenay ponovi knezova zgodba. Njen neizmerno ljubljeni mož se zaljubi v mlajšo žensko. Tudi v tem primeru se mlada zaljubljenca vztrajno zadržujeta. Grofico pa že na začetku spreleti, da se mogoče ponavlja zgodovina: »/.../ da morda ona sama ne bo imela drugega izhoda nego umreti, da bo svoboden in srečen tisti, ki ga obožuje« (*Slovenski narod* 12. 3. 1937: 4), a se kljub temu odloči boriti proti mladosti in lepoti moževe skrite izbranke. Na koncu ugotovi, da je njeno početje nesmiselno:

/.../ Srce hodi svoja skrivnostna pota. Roža, ki se je razcvela na drugem stebelu, počasi uvene in odpade. Prav tako je z ljubeznijo. Srečni so tisti, ki njih obojestransko ljubezen ugaša istočasno. Jaz sem stara, Armand je pa mlad. Moje življenje je končano, njegovo je pa še vedno v cvetu. Jaz sem uvela roža, ki ji ne preostaja drugo, nego izginiti. On je drevo, polno življenja in svežosti, ki lahko še cvete. Od tod izvira vsa najina nesreča (*Slovenski narod* 17. 3. 1937: 4).

Zaveda se, da je edina možnost, ki bo končala nesrečo vseh treh, njena smrt. Njen pokojni mož na naravno smrt ni čakal dolgo, sama pa jo pospeši s strupom. Tako naredi prostor za svežo ljubezen.

5.4.2 *Sergej Panin*

Georges Ohnet je roman *Sergej Panin* napisal leta 1881, v *Slovenskem narodu* pa je izhajal leta 1938. Roman je izšel v devetdesetih podlistkih. Zgodba romana govori o izgnanem in obubožanem plemiču Sergeju Paninu, ki se zaradi bogastva poroči s hčerko podjetne meščanke, čeprav sicer ljubi njeno polsestro.

Ohnet prične roman z zgodbo zakoncev Desvarenes, ki na obrobju Pariza odpreta manjšo pekarno. Vodi jo žena, ki je zelo podjetna in sposobna ženska. Kmalu imata prihranjenega dovolj denarja, da se preselita v mesto in odpreta večjo pekarno. Zelo ambiciozni ženi pa to ni dovolj; ker ne mara sodelovanja s posredniki, kupi lasten mlin, ki ga čez nekaj let nadgradi v parni mlin. Tako v petnajstih letih ustanovi mogočno trgovsko hišo in zajetno premoženje. Gospa Desvarenes pri vsem svojem delu ne razmišlja o otrocih, v nekem trenutku pa jo preseneti materinski čut. Nečak Savinien ji ni preveč pri srcu, saj je deček že od malega koristljubna, zato pa svojo zaščito nameni šiviljinemu sinu Petru, bistroumnemu in marljivemu dečku, ki veliko obeta v življenju. Gospa v tej svoji nedosegljivi želji po lastnem otroku postaja čedalje otožnejša. Brez potomca nima več želje po delu, zato se z možem odločita, da se bosta preselila v graščino na obrobju mesta, kjer je ravno preminil njen lastnik grof de Cernay. Ta zapusti hčerko Ivanko, ki postane sirota. Gospa deklico posvoji, vrne se ji volja do življenja in dela, v kratkem pa se zgodi čudež in tudi sama zanosi. Rodi deklico Mihelino. Čeprav se trudi, da bi imela obe deklici enako rada, posveča svoji veliko več pozornosti. Mihelina pri materi doseže, karkoli si zaželi. Mati ji že zelo zgodaj izbere za ženina Petra. Ta postane odlična inženir, da bi si zaslužil roko svoje bogate neveste, pa odide v Alžir, kjer se želi izkazati s tehničnimi deli. Medtem Ivanka zaradi vse prikrajšanosti, ki jo

čuti doma, odpotuje v Anglijo k sorodnikom. Domov se vrne v družbi plemiča Sergeja Panina, izgnanega poljskega rodoljuba. Ta se od začetka res suka okrog nje, na koncu pa vso svojo pozornost nameni Mihelini. Čeprav je Mihelina zaročena s Petrom, se zaljubi v mladega plemiča. V službi gospe Desvarenes je tudi bankir Cayrol, ki se zaljubi v Ivanko. Od navdušenja, ker Panin ne snubi Ivanke, se odloči, da mu bo stal ob strani. Gospe sporoči vest o mladih zaljubljenih, ta pa ogorčena takoj piše Petru v Afriko. Peter se vrne domov, a ugotovi, da je ljubljeno že izgubil. Izpove ji srce, poskuša jo pregovoriti, obregne se celo ob dano besedo, ki mu jo je dala, a Mihelina ostane neomajna. Peter jo tako plemenito prepusti drugemu. Gospa Desvarenes ga skuša prepričati, naj se bori za ljubezen, pojasni mu, da je Panin le koristoljubnež, ki bi se rad okitil z njenim premoženjem, takega človeka pa noče v družini, a vendarle ne more ničesar odreči svoji hčeri. Peter pa ne more poročiti ženske, ki ga ne ljubi, zaveda pa se tudi posledic svojega odhoda in razloga za svojo izgubo:

Prestrašil sem Mihelino, namesto da bi jo bil privabil. Zlo tiči v tem, da živimo v mrzličnem stoletju, ko naše sposobnosti niso dovolj močne, da bi objeli vse, kar nam življenje nudi: radost in delo. Neobhodno je potrebno izbirati, štediti s časom in močmi ter pa gnjaviti v delo bodisi izključno samo možgane ali pa srce. Iz tega sledi, da zanemarjeni organ okrne in da so ljudje naslade zelo slabi delavci, dočim so ljudje dela klavni ljubimci. Eni so žrtvovali dostojanstvo biti, drugi zopet to, kar tvori njegov čar. In tako se zgodi, da po uživanju hrepeneči mož, ko se v odločilni uri obrača na svojo inteligenco, mož dela pa na svoje srce, da oba osupla opazita, da je eden nezmožen dolžnosti, drugi pa neroden v sreči (*Slovenski narod* 6. 8. 1938: 5).

Na zaročno svečanost Miheline in Panina so povabljeni vsi mogočni Parižani in poslovni partnerji, med njimi tudi Herman Herzog. Čeprav se je gospa sodelovanja z njim do zdaj otepala, saj ni zaupala povzpetnemu mogotcu, jo Cayrol prepriča, naj mu vendarle prisluhne; Herzog žal ne dobi podpore, ki jo išče. Na slavlju je tudi obupani Peter, ki trpi neznanske muke, in pretresena Ivanka, ki jo napoved poroke izredno preseneti. Ko dobi priložnost, potegne Sergeja Panina na stran in med njunim pogovorom izvemo, da sta se v Angliji zaljubila. A Panin je reven mož, in čeprav ljubi Ivanko, raje kot ljubezen izbere bogastvo in izobilje, pa tudi njej predlaga, naj se poroči z Cayrolom, ki jo vztrajno snubi:

Kaj sva ti in jaz? Ti otrok, ki se je zavzela zanj plemenita žena, jaz plemič, reven kakor cerkvena miš. Ti živiš v razkošju po zaslugi dobre gospe Desvarenesove, jaz se moram pa še za to skromno in tesno življenje zahvaliti svoji rodbini. Najina sedanost je težka, najina bodočnost negotova. Naenkrat pa gre zdaj sreča mimo najinih vrat. Zadostuje iztegniti roko in z enim udarcem dobiva tisto neznano moč, ki jo nudi bogastvo. Bogastvo, ta cilj, za katerim se peha vse človeštvo! Razumeš? Midva slaba in prezrta, postaneva močna in ponosna. In kaj je nama

potrebno za to? Malo zdrave pameti, treznosti in razsodnosti: napraviti križ čez sanje in sprijazniti se z resničnostjo (*Slovenski narod* 17. 8. 1938: 4).

Ivanka se po teh besedah zave, da je za Panina »ljubezen le sen, resničnost pa dobičkarstvo«. Močno razočarana nad življenjem se odloči, da bo sprejela Cayrola za moža, saj bo lahko tako vsaj zbežala pred cvetočo ljubeznijo sestre in ljubljene. Dvojna poroka se odvije na posestvu grofa de Cernaya, kjer se je rodila Ivanka. Panin si v tem času s svojo očarljivostjo že pridobi zaupanje in ljubezen gospe Desvarenes. Gospa je presrečna, da bo v dobre roke oddala obe hčerki. Po slavlju, ko začnejo gostje odhajati in se želi v Pariz vrniti tudi Cayrol s svojo ženo, se Ivanka upre, da bi še malo ostala doma. Cayrol na to seveda ne pristane, spreta se in Ivanka s svojim obnašanjem izda, da ljubi drugega. Gospa Desvarenes iz nje izvleče vso resnico. Zgrožena nad tem, da je podlegla lepim besedam in maniram Panina, priseže, da se bo znebila moškega, ki je vzel njeno hčerko le zaradi denarja. A Mihelina je z možem tako srečna in ves čas nasmejana, da njena mama pusti stvar pri miru. Panin za svoje potrebe in užitke sicer res zapravi veliko denarja, a ženo povsod vzame s seboj in ji je zvest. Žal pa mu to kmalu ni več dovolj, zato začne kvartati. Ker s stavami izgubi vedno več denarja, gospo Desvarenes močno zaskrbi hčerkin doto. Paninu omeni svoje strahove, posoditi pa mu hoče tudi izgubljeni denar, a ta jo ponosen in užaljen zavrne. Od tega dne živita z zetom v sovražnem odnosu. Nekega dne jo hčerka obišče in ji pove, da bo z možem za nekaj časa odšla v Nico, ker potrebuje spremembo okolja. Hčerka materi stre srce: boli jo, ko gleda, kako slepo naseda moževi igri in je pripravljena celo zapustiti lastno mamu. Čez nekaj mesecev dobi gospa pismo, da se v Nici nahaja tudi Ivanka z možem. V spremstvu Petra obišče hčerki in zeta, da bi preprečila najhujše. Na večerni zabavi se s hčerko odkrito pogovori o Paninovem kvartanju, a ta mame sploh ne posluša, povej ji celo, da je podpisala pogodbo, s katero lahko mož razpolaga z njeno doto. V Paninu pa se ta čas obudijo stara čustva do Ivanke, ki jih ne more dolgo zadrževati, ravno ko jo strastno poljubi, pa vstopita v sobo Mihelina in Peter. Pretresena Mihelina zbeži, tako da je mož ne vidi, s Petrom pa izmenjata nekaj krepkih besed in groženj. Po vrnitvi v Pariz se Mihelina zapre vase, zato začne mater resno skrbeti zanjo, Panin in Ivanka pa brezsravno najameta stanovanje, v katerem ljubimkata. Nekega dne ju zaradi neprevidnosti zaloti gospa Desvarenes, a hčerki ne pove, kaj je videla, saj ji noče streti srca. Mihelina ravno tako noče povedati, kaj jo tare, saj se zaveda, da bi mama, če izve resnico, z vsemi silami škodila njenemu možu. Vrtita se torej v začaranem krogu. A gospa se kljub temu odloči, da bo ustavila Panina, preden za stave in ženske zapravi vso hčerkin doto; vsem prijateljem prepove, da bi njenemu zetu še kdaj

posodili denar. V neprijetnem položaju se znajde tudi Cayrol, ki mora zdaj izbirati med prijateljstvom mladega plemiča in zvestobo gospe. Izbere slednjo, zaradi česar je Panin ogorčen, saj mora plačati gromozanske dolgove. A ravno ob pravem trenutku se mu na pot postavi Herman Herzog, s katerim sklene kupčijo: Panin njemu priskrbi dobro družinsko ime za poslovanje, ki mu ga ni hotela gospa Desvarenes, sam pa mu posoja denar. Plemičeve delnice naglo padajo, medtem ko Herzog z njegovo pomočjo služi. Gospa Desvarenes se boji za dobro ime podjetja in družine, zato Cayrol ves čas svetuje Paninu, vleče ga iz težav in mu pomaga. Panin pa ta čas blati čast in srečo nič hudega slutečega moža, saj še naprej ljubimka z Ivanko. Nekega dne pri Cayrolu priredijo zabavo, kamor pride tudi Panin z ženo in taščo. Mihelini se trga srce, ko gleda prikrite ljubezenske poglede moža in sestre. Ne zdrži več, zlomi se in vse pove materi. Cayrol se medtem pripravlja na službeno pot v London, kjer namerava rešiti čast in ime gospe Desvarenes, a tik pred zdajci ga slednja prosi, naj ostane in razkrinka ženo z ljubimcem. Gospa upa, da se bo mož hitre jeze spozabil in ubil hčerkinega moža. Cayrol res najde Panina z Ivanko, a nima poguma, da bi ga ubil. Odloči pa se, da rodbini ne bo več pomagal, temveč bo prevaranta sodno preganjal. Panin se tako zateče k edini možnosti, ki mu ostane – čisti Mihelinini ljubezni, saj ve, da mati hčerki izpolni vse želje. Mihelina se vrne dragemu v objem in mu obljubi pomoč. Ko hiti k mami, da bi jo pregovorila, na poti sreča Ivanko, ki hoče ravno tako zaščititi ljubljene Panina. Ženski se najprej spreta, nato pa Mihelina ugotovi, da se morata združiti, saj lahko dragemu pomagata le s skupnimi močmi:

Ah, kaj mi je do tega, katera izmed naju bi zmagala. Če je prišlo že tako daleč, da ga ni mogoče več rešiti! Kako sebični sva. Namesto da se tu prepirava za njegovo ljubezen, se raje združiva, da ga rešiva. Praviš, da mora odpotovati. Toda tak pobeg pomeni priznati krivdo. Ukloniti se in živeti težko življenje v tujini! In to mi svetuješ? Mar hočeš deliti tako življenje z njim? Siliš ga v sramoto. Ali je to vse, kar mu moreš in znaš svetovati? /.../ Kaj njegova usoda naj bi bila odvisna od moža, ki obožuje tebe, ki je zate vse žrtvoval, kakor bi rada jaz vse žrtvovala za Sergeja? In ti še nisi padla k nogam tega moža? Ti mu nisi ponudila svojega življenja v zameno za življenje svojega ljubčka? In ti praviš, da ga ljubiš? (*Slovenski narod* 28. 19. 1938: 6)

Sestri se torej res odpravita k Cayrolu, da ponižno izprosi svobodo za Panina. Medtem letega najprej obišče razjarjeni Peter, ki ga izzove na dvoboj, nato pa še gospa Desvarenes, ki meni, da je edina častna stvar, ki jo lahko pridanič naredi, da si konča življenje. Ko pridejo na vrata orožniki, da bi ga aretirali, hoče Panin pobegniti, a gospa je urnejša in ga ustrelji. V tem trenutku z odpustkom Cayrola pritečeta tudi dekleti, a na žalost prepozno. Vse kaže na to, da je osramočeni Panin storil samomor.

5.5 Pierre Alexis Ponson du Terrail

Ponson du Terrail se je rodil leta 1829, odraščal je v pokrajini Dauphiné in je bil pripadnik mladega plemiškega rodu – njegov ded Joseph-Alexis Ponson je namreč leta 1817 za vojaške zasluge prejel plemiški naslov. Ponsona je družina vzgajala za vojaško kariero, po revoluciji leta 1848, v kateri je bil na strani konservativcev, pa se je odločil za poklicno pot pisatelja in časnikarja (Bachleitner 2014: 86). Ponson du Terrail je bil izredno plodovit avtor. Na obseg njegovega dela lahko po besedah Bachleitnerja (2014: 87) le sklepamo; samo med letoma 1865 in 1870 je objavil skoraj 3700 feljtonov v pariških časopisih, knjižne založbe pa naj bi izdale okrog 300 zvezkov njegovih zapiskov. Včasih naj bi pisal tudi po štiri romane hkrati, s čimer si je prislužil vzdevek Ponson du Travail (Delavni Ponson). Ponson je začel pisati okrog leta 1850. Njegova prva dela, ki se spogledujejo z nadnaravnim, spadajo v tradicijo gotskega romana, npr. *La Baronne Trépassée* (1852) in *La Femme Immortelle* (1852). Cikel o Rocambolu, ki ga sestavlja 11 romanov oziroma nadaljevanj, je začel Ponson pisati leta 1857. Enajsterica romanov je med letoma 1857 in 1870 izhajala v različnih časopisih, obsegala pa je okrog 1500 podlistkov. Zadnji del je ostal nedokončan, saj je Ponson leta 1871 med vojno z Nemčijo umrl v Bordeauxu. Cikel o Rocambolu mu je prinesel velik uspeh in stalen vir zaslužka, predstavlja pa tudi prehod iz starodavnega gotskega romana k sodobni herojski fikciji. Izraz *rocambolique* v številnih jezikih označuje vse vrste fantastičnih dogodivščin, posebej tiste z večkratnimi preobrati v zgodbi.³⁵ Ponson du Terrail je napisal tudi številne druge romane: *La Jeunesse du roi Henri*, *Histoire d'une maîtresse morte*, *Le trompette de la Bérésina*, *Les Fils de Judas*, *Le Paris mystérieux*, *Le secret du docteur Rousselle*,³⁶ *La Dame au collier rouge*, *La Juive du Château-Trompette*³⁷ itd.

5.5.1 Zdravnikova tajna

Ponson du Terrail je roman *Zdravnikova tajna* (fr. *Le Secret du docteur Rousselle*) napisal leta 1868, v *Slovenskem narodu* pa je izhajal leta 1934. Izšlo je 43 nadaljevanj. Okvirna zgodba romana govori o zdravniku Roussellu, ki po naključju izve skrivnost potomcev dveh sprtih družin. V okvirno zgodbo je vpeta prepovedana ljubezen med pripadnikoma sprtih družin, ki nase potegne številne spletke in nasilna dejanja.

³⁵ [Pierre Alexis Ponson du Terrail](#). Wikipedija, prosta enciklopedija.

³⁶ V *Slovenskem narodu* je roman izhajal pod naslovom *Zdravnikova tajna*.

³⁷ V *Slovenskem narodu* je roman izhajal pod naslovom *Lepa židovka*.

Predzgodba romana se prične s prihodom novega zdravnika v Saint-Florentin. Prebivalci mu sprva ne zaupajo, ko med kolero reši več ljudi kot njegova predhodna kolega, pa postane med ljudmi priljubljen. Tako se neke noči obrne nanj tudi služabnik iz gradu la Fresnaie, ki zdravnika prosi, naj reši hudo bolno gospodično Berto. Med njunim potovanjem na grad izvemo, da tam živi premožen plemič, vdovec grof Martial Gombault de la Fresnaie s svojo hčerko Berto. Pol ure stran pa stoji grad Mausejour, kjer prebiva siromašnejša plemkinja z dvema sinovoma, Gastonom in Hektorjem. Graščini la Fresnaie in Mausejour že od nekdaj veljata za najhujši sovražnici, vzrok za njuno mržnjo pa je znan le redkim. Zdravnik in služabnik se ustavita pred skrivnim vhodom v grad, medtem ko ga služabnik odklepa, pa zdravnika preseneti neznan moški, ki se predstavi kot Hektor de Mausejour. Zdravnik je po vsem slišanjem izredno presenečen, a Hektor mu pojasni, da ljubi Berto in prosi zdravnika, naj jo reši.

Zgodba se nato nadaljuje čez dve leti. Kaj točno se zgodi tiste noči, ne izvemo, a Berta ostane živa in zdrava. Tako Berta kot Hektor rada hodita na lov in nekega dne slednji na gozdni poti najde negibno žensko. Sprva misli, da je mrtva, nato pa jo vendarle obudi in izve, da je ubežnica, ki beži pred roko pravice zaradi pomoči pri zločinu. Pravi si Srnca. Hektor se odloči, da bo mlademu dekletu pomagal. Srnco vzame v graščino, jo preobleče v dečka, da je ne bi nihče spoznal, ter ji ponudi zatočišče. Srnca mu v zameno za pomoč obljubi, da mu bo zvesto služila. Tako izve za skrito ljubezen med Berto in Hektorjem in mladima zaljubljenecema izmenjaje nosi pisma. Iz pisem izvemo, da sta se skrivaj poročila. Nekega dne, ko se Berta ravno vrača iz enega od srečanj na skrivnem mestu, tik pred domom prepozna lorda Helmutha, Angleža, ki čedalje pogosteje obiskuje njenega očeta. Lord skuša pridobiti grofovo naklonjenost, zato mu ves čas prinaša lovski plen, je namreč strasten lovec, poleg tega pa tudi izredno bogat plemič. Dojilja Berto posvari, da je današnji lordov obisk poseben, saj namerava grofa zaprositi za njeno roko. Po večerji, ko lord odide, oče hčerki pojasni, zakaj bi rad, da se poroči z lordom, Berta pa le-temu pusti pisemce, v katerem ga prosi, da bi rada kasneje govorila z njim. Po pogovoru z očetom se res sestane z njim in mu pojasni, da ga ne ljubi, a ta od poroke ne odstopi. Berta mu zabrusi, da nikoli ne bo njegova žena in besno odvihra, Helmuth pa ji sledi. Porodi se mu namreč misel, da ima tekmeča. Helmuth res odkrije skrivno mesto, kjer se sestane Berta in deček, ki mu Berta izroči pismo. Ko se poslovita, začne Helmuth zasledovati dečka, ki zasledovalca hitro opazi in začne bežati. Za njim pošlje psa, ki dečka ugrizne, zato ga ta ustrelj. Lord dečka ujame, a ta pravočasno pogoltne pismo, izustiti pa noče niti besedice o tem, komu je bilo namenjeno. Nato se iz gozda pojavi berač Maubert, ki lordu predlaga, da dečka odpeljeta k njemu, kjer mu bosta

razvezala jezik. Dečka nameravata mučiti z ognjem, a ravno ko začneta, se od nekod pojavi Hektor, ki Mauberta udari po glavi, lorda pa ozmerja z lopovom. Ker ga razžali, pričakuje, da ga bo ta pozval na dvoboj. Preračunljivi Maubert pa ve, kje lahko lord udari, da bo Hektorja bolj bolelo; za zajeten kupček denarja mu pove, da je ravno Hektor Bertina skrivna ljubezen, in da ta ni ostala brez sadov. Lordu svetuje, naj se za več podatkov obrne na zdravnika Roussella. Ko se lord Helmuth vrne v grad Maisonneuve, kjer prebiva, ga pred vrati pričaka smolarjeva hčerka Jeanne, s katero ljubimka. Ta je slišala za lordovo snubitev druge in je bila ogorčena. Lordu je zagrozila:

Če hočete imeti ženo, pojdite v Anglijo, v svojo domovino, oženite se z žrdjo trsko rdečih las in zelo bogato, to mi je vseeno, gospodične Berte vam pa ne pustim vzeti. /.../ Ker je lepa in ker bi bila ljubosumna na njo. /.../ Zdaj, ko je vam znana moja volja, se pa čuvajte! /.../ Če pojdete še enkrat v la Fresnaie, se vam pripeti nesreča (*Slovenski narod* 7. 3. 1934: 4).

Lord se ni preveč obremenjeval s smolarjevo hčerko, njenih groženj pa ni jemal resno, preveč ga je namreč vleklo k zdravniku v Saint-Florentin. Medtem je Berta doma od očeta zahtevala, naj ji pojasni, zakaj je prišlo do sovraštva med družinama la Fresnaie in la Mausejour. Tako končno izvemo, da njuno sovraštvo sega še v čas Ludvika XIII., ko so francosko trdnjavo Sain-Ermel oblegali Španci, poveljevala pa sta ji dva francoska plemiča, sicer tesna prijatelja: la Fresnaie in la Mausejour. Med branilci trdnjave je bil tudi Škot sir Duncan. Neke noči je la Fresnaie spal, ko ga je zbudilo čudno bobnenje, v njegovi sobi se je kar naenkrat pojavil sir Duncan z mečev v roki in mu pojasnil, da jih je la Mausejour izdal, spustil Špance v trdnjavo in ugrabil njegovo ženo. Nato ga je še rešil iz oblegane trdnjave. Čez nekaj let je la Fresnaie naključno srečal svojega smrtnega sovražnika, na ulici sta brez besed potegnili meče in la Fresnaie je bil ubit. Brat ga je čez nekaj časa maščeval in ubil la Mausejoura. Družini sta od takrat naprej živeli v smrtnem sovraštvu. Oče je pripoved zaključil s tem, da je njen bodoči mož zadnji potomec sir Duncana, zato bi mu rad dal svojo hčerko v zakon. Berta posumi, da v tej zgodbi nekaj ni v redu, sir Duncan ji namreč deluje kot izdajalec. Lord Helmuth se ta čas vrne od zdravnika, kjer se na lastne oči prepriča, da je berač govoril resnico. Berto nagovori z besedami:

Gospodična, vidite, da me morate poslušati. /.../ Sem Anglež in čital sem Shakespearja. Spominjam se Romea in Julije. Očetje se sovražijo, toda otroci se imajo radi (*Slovenski narod* 8. 3. 1934: 4).

Berta sedaj nima druge možnosti, kot da se poroči z lordom. Na poti domov lorda sreča berač Maubert in mu svetuje, naj se vrne po drugi poti, saj zna biti ta ponoči precej nevarna. Lord ga seveda ne upošteva, kar ga stane življenja, saj ga v gozdu nekdo ustrelji. Ko ga najdejo v mlaki krvi, še isti trenutek pošljejo po zdravnika Roussella, a ta ob pogledu na rano takoj ve, da je smrtna. Ob lordu nekoliko pretirano joka Jeanne. Bolnik je omotičen in ves čas omedleva. Ko pride k sebi in ga zdravnik vpraša, če je videl krivca, odkima, a vseeno obtoži Hektorja. Zdravnik kljub vsem motivom, ki jih ima Hektor za umor lorda, močno dvomi, da je kriv. Upa, da bo lord podlegel poškodbam, preden pride sodni uradnik. A bolnik se ne da. Dočaka prihod namestnika državnega tožilca ter poda uradno izjavo, omeniti pa ne pozabi niti berača. Tega kasneje privedejo na zaslišanje in pridržijo v priporu. Hektor se medtem poda na grad la Fresnaie, saj ni Bertino pismo zaradi omenjenih nevšečnosti nikoli prispelo do njega. Tako sploh ni seznanjen s snubitvijo lorda Helmutha, ne ve niti tega, da je njuna skrivnost razkrita. Na to ga opomni berač Maubert, ki ga sreča med potjo. Hektor k Berti prispe zaskrbljen in pretresen, a mu ta vse pojasni. Poleg tega mu razkrije družinsko skrivnost, zaradi katere se sovražita njuni družini, in pripomni, da gre po njenem mnenju za prevaro, ki jo je povzročil sir Duncan. Predlaga, da skupaj odideta na grad Mausejour, kjer jima bo svojo plat zgodbe pojasnila še njegova mama. Gospa la Mausejour je nad novico, da se smrtna sovražnika ljubita in imata potomca, najprej ogorčena, nato pa otroka vendarle sprejme. Dogovorijo se, da odidejo še do grofa la Fresnaie in mu pojasnijo prevaro ter sklenejo premirje. Ko se Hektor po tem ves srečen odpravi domov, pa ga pričaka Srnca, ki mu pojasni, da je hiša polna orožnikov, ki čakajo nanj, ker naj bi ubil lorda. Predlaga mu, naj zbeži. Hektor tega seveda ne stori, temveč se sooči s preiskovalnim sodnikom, saj hoče dokazati, da je nedolžen. Pri tem mu najbolj pomaga Srnca, ki se kljub gromozanskemu strahu za svoje življenje vrne na kraj umora in preuči okolico. Tam najde enak naboj, kot je bil najden v lordovih prsah, ne pripada pa nobeni od pušk, ki jo ima v lasti Hektor. Še pravi čas, preden zaradi pomanjkanja dokazov odpeljejo Hektorja, ki je zdaj tudi pod zaščito grofa la Fresnaie, se vrne z dokazi in prosi gospode, naj ji sledijo na kraj dogodka. Tam poleg tega, da je Hektor res nedolžen, odkrijejo še, da je bil morilec najverjetneje najet in dobro plačan. V blatu namreč odkrijejo sledove ženskih stopinj in stopinje, ki bi lahko pripadale šepavemu človeku, kot je Maubert. Sledijo stopinjam in te jih kmalu pripeljejo do drevesnega debla, v katerem je skrita vreča z denarjem, ki je z notranje strani podpisana z beračevim imenom. Sledi vodijo še do bližnje kmetije, kjer je Maubert prespal, nato pa se končajo. Sledi za drugim storilcem popolnoma izgubijo. V zaporu poskušajo iz Mauberta izvleči, kdo mu je plačal, da ubije lorda. Mauber ves čas ponavljal, da ga je plačal Hektor. Tega je zaradi udarca in ponižanja, ki

mu ga je prizadejal, tako sovražil, da je bil njegovo obsodbo pripravljen plačati z lastnim življenjem. Iz njega torej ne izvlečejo ničesar koristnega.

Od lordovega umora minejo trije meseci, pa še vedno ne odkrijejo, kdo je naročil njegov umor. Hektor in Berta se ta čas poročita, Srnca pa izgine neznano kam. Ko se Hektor vrne s poročnega potovanja, se pojavi tudi Srnca, ki še vedno poskušala priti resnici do dna. Hektorju pojasni, da ves čas dela na tem, da bi razkrila skrivnost. Da bi bila čim bližje lordovemu domovanju, se naseli kot dekla pri smolarju in njegovi hčerki Jeanne. Ta ves čas nosi črno obleko in globoko žaluje za lordom. Po lordovi smrti se začne govoriti tudi o njegovi dediščini. Pokojni ima le dva bližnja sorodnika, in sicer bratranca sira Williamsa Disburya in Johna Happerja, ki pripotujeta v Francijo, da bi lahko odprli lordovo oporoko. Happer se v trenutku zaljubi v lepo Jeanne, ki igra nedolžno in ponižno dekletce. Oče ji svetuje, naj se z njim poroči. Med njunim pogovorom izvemo, da sta Jeanne in njen oče lorda prisilila, da je vse premoženje prepisal na Jeanne; pri tem je seveda računal na to, da se bo nekoč poročil in bo napisana oporoška neveljavna, vsekakor pa ni pričakoval, da bo tako hitro umrl. Jeanne se z očetom sicer pogovarja v baskovskem narečju, a Srnca se hitro uči in kmalu razume vse, kar govorita. Tako pride do ugotovitve, da sta kriva za lordov umor. Potrebuje le še morilsko orožje, ki bo služilo kot dokaz. Sir Williams, ki ljubi kriminalne zgodbe, namerava ravno tako priti resnici do dna. Tudi sam takoj ob prihodu vzame na piko lepo Jeanne, sploh ko sliši govorice, kdo naj bi bil lordov dedič. Sir Williams in Srnca kmalu združita svoje moči. Na branju oporoške se zgodi točno to, kar vsi predvidevajo: vso lastnino lorda Helmutha podeduje njegova ljubica. Sir Williams prepis oporoške pošlje državnemu tožilcu in ga prosi, naj vse skupaj še enkrat pregleda. V tem času Srnca na seniku, kjer je v noči umora prespal Maubert, najde puško, s katero je bil umorjen lord. Naslednjega dne pridejo orožniki po Jeanne in njenega očeta. Jeanne si z nožem, ki si ga zapiči v srce, sodi sama, njenega očeta pa odpeljejo v zapor.

V epilogu izvemo, kaj se zgodi s Srncem. Preiskovalni sodnik prepozna, da gre za dekle, ki je nekoč sodelovalo pri umoru. Srnca seveda uspe pravočasno zbežati in se skrije pri Hektorju na podstrešju. Sir Williams in zdravnik Roussell želita dekletu pomagati, zato se odločita, da jo bosta spravila v Anglijo, a med potjo do vlaka zdravnikovo kočijo pregledajo orožniki in odpeljejo Srncem. Srnce ne obsodijo na smrt, temveč dve leti preživi v kaznilnici, kjer pomaga strežnicam pri delu. Zaradi svoje pridnosti in dobrote je pomiloščena, vrne se k Berti in Hektorju.

5.5.2 *Lepa židovka*

Roman *Lepa židovka* je v *Slovenskem narodu* izhajal leta 1934. Gre za izredno dolgo delo, v podlistku je namreč izšlo kar 124 nadaljevanj. Roman je zelo napet, v njem se zvrsti ogromno oseb in dogodkov. Zanj so značilni nenehni preobrati. Menjujejo se spletki, zarote, dvoboji in maščevanja. V ospredju je ljubezenska zgodba lepe židinke Sare.

Ponson zgodbo romana prične v krčmi v Langonu, kjer popivajo štirje Gaskonci: Galaor, Coarasse, Clodion de Main-Hardye in Agenanec. Za sosednjo mizo sedi Raoul de Blossac. Ko vstopi žid Samuel in se Gaskonci uprejo, da ne bodo popivali z židom, se Raoul postavi v bran staremu možu. Ta ga za zahvalo vzame s seboj v Bordeaux, kamor potuje s čolnom, omogoči pa mu tudi prehod skozi mestna vrata, ki so sicer odprta samo podnevi. Raoul se nastani v krčmi nasproti židove hiše, kjer prisluhne pogovoru med plemiškimi možmi. Tako izve za markizo de Beausejour, ki naprosi enega od plemičev, naj vohuni za lepo židinko Saro, ki bi morala sicer zapustiti mesto, a se po govoricah skriva pri stricu Samuelu. K njej naj bi vsako noč prihajal ljubimec, ki je prej ljubimkal z markizo, zato bi ga ta rada razkrinkala. Raoulu radovednost ne da miru, zato se ponoči pritihotapi na okno omenjene lepoticke in v ljubimcu, ki pride k njej, prepozna bratranca Filipa de Blossaca. Naslednjega dne mu pošlje pismo, da je v mestu. Preden se dobita, ubrani še njegovo čast, saj se v dvoboju, v katerem zmaga, spopade z markizininim plemičem. Gaskonci, ki se spet znajdejo v isti krčmi kot on, pa so mu priča. Raoul je nato povabljen na ples v maskah, ki se ga udeleži skupaj z bratrancem. Markiza tam Filipa opozori na svojo ljubezen in maščevanje v primeru, da jo vara, v kar ne dvomi. Okrog sebe zbere skupino moških, ki bi zanjo storili vse, in jih prosi, naj privedejo židinko in ubijejo Filipa. Filip medtem pove Raoulu celotno zgodbo in ga odvede k Sari. Raoul izve tudi, da sta se zaljubljenca skrivaj poročila in imata otroka. A preden bi do spoznavnega srečanja sploh lahko prišlo, Samuelovo hišo obkolijo zamaskirani moški. Družcina v njej želi zaradi premoči napadalcev pobegniti skozi skrivni izhod, potem pa se od nekje pojavijo Gaskonci. Ko so moči izenačene, se vname srdit boj, ki ga prekine vojaška patrolja. Na ukaz guvernerja primejo Filipa in Samuela. Raoul skupaj z dvema Gaskoncema odpelje Saro in otroka na varno, preostala Gaskonca pa ostaneta v Samuelovi hiši. Da ju ne bi zaprli, se zatečeta k Coarassejevemu bratrancu, duhovniku Vigognu. Medtem ko čakata, da duhovnik konča obed, se Coarasse zaljubi v gospodično Saint-Hermine, ki jo spozna pred cerkvijo. Sestane se z njo in izve, da je njen oče zaradi markizine zlobe zaprt v trdnjavi Ha, vse njuno premoženje pa je skrito v graščini, kjer sta prej živela. Coarasse se odloči, da ji bo

pomagal osvoboditi očeta, obenem pa bo rešil še grofa Filipa. Najprej se s Clodionom odpravita v graščino Saint-Hermine po denar. Udreta v kapitanovo sobo, kamor pride tudi markiza, ki potrebuje njegovo pomoč. S kapitanom se spopadeta, markizo pa prisilita, da napiše pismo, v katerem sporoči, da odhaja v samostan, saj je že preveč plemičem uničila življenje. V pismu prosi tudi, naj guverner izpusti iz zavora Filipa in Samuela. Nato Gaskonca markizo ugrabita in jo odpeljeta v ujetništvo h gospodični Saint-Hermine. Medtem se pobegla družina znajde pri dobrem krčmarju, ki jih skriva v skrivno sobico. Orožniki pridejo za njihovimi sledmi, a jih ne najdejo, dokler jih ne izda eden od gostov. Vname se boj, v katerem zmagajo ubežniki, ki potem nadaljujejo pot proti Raoulovemu gradu. Kaj kmalu pa jih dohiti novica, da je Filip na prostosti in se lahko vrnejo v Bordeaux. Vsa družina namerava po reševalni akciji očeta gospodične Saint-Hermine zbežati v Ameriko, saj je prepričana, da jim markiza ne bo dala miru. Reševalna akcija se družini posreči s pomočjo podkupljenega paznika. Ko se vkrcajo na ladjo, pa jih dohitijo orožniki z markizo na čelu, ki je uspela pobegniti. Ta se maščuje grofu Filipu in ga zabode do smrti.

Ponson nato zgodbo nadaljuje čez štiri leta. Raoul, vsi štirje Gaskonci, striček Samuel in gospodična Saint-Hermine so v zaporu. Njen oče podleže starosti in izčrpanosti. Sara bi jih rada spravila iz zavora s pomočjo odvetnika, a plemiči ne sprejmejo pomoči meščanskega izobraženca. Odločijo se, da bodo ušli sami. Pri tem jim pomagata Raoul, ki se spoprijatelji s paznikom, s katerim vsak večer igra šah, in plemič, zaprt v sosednji celici, ki jim priskrbi uspavalni prašek. Družina uspava glavnega paznika in zveže Raoulu, saj je ta prisegel pazniku, da ne bo nikoli ušel, zdaj pa želi držati obljubo. Iz zavora jim žal ne uspe pobegniti, pazniki jih premagajo in vrnejo v celice, zvezanega Raoula pa osvobodijo, saj menijo, da pri pobegu ni sodeloval. Raoul nato na prostosti kuje načrt, kako bo rešil prijatelje iz zavora. Pri tem mu pomaga mestna topla, pa tudi čas mu gre izredno na roko. V tem času namreč ravno potekajo ognjevitni protesti ljudstva. Ljudje po zgledu napada na Bastiljo, ki se je zgodil pred nekaj dnevi v Parizu, napadejo trdnjavo Chateau-Trompette, da bi osvobodili jetnike. Ko je družina končno na prostosti, se pred orožniki, ki jim sledijo, umakne v skrito ulico. Kar naenkrat se pred njimi pojavi ženska duhovnica, ki jih potegne na skrito dvorišče. Družina je izredno hvaležna ženici, a kmalu se izkaže, da gre zopet za markizo, ki jim je nastavila past. Ujeti se znajdejo na dvorišču, iz katerega ni izhoda. Orožniki poskušajo prebiti vrata, sami pa nimajo kam pobegniti. Na koncu jim vendarle uspe najti skrivni izhod, tik preden straža udre na dvorišče. Markiza spet postane njihova ujetnica, ugotovijo pa tudi, da ima ženska tu skritega nezakonskega sina Roberta. Gospodinja, ki skrbi za markizinega sina, jim pove, da je markiza prevarantka, ki je prevarala markiza, da se je poročil z njo. V resnici je Felicite

Descombesova, služkinja, ki je prevzela identiteto svoje gospe, ko je ta umrla. Markizi čez noč spet uspe pobegniti, a sina pusti v ujetništvu. Družčina se odloči, da bo z podatki, ki jih je izvedela od gospodinje, in markizininom sinom stopila pred guvernerja ter zahtevala pravico. Tja se nameni tudi markiza, ki hoče izdati pobegle zapornike. Guverner ne more mimo podanih dejstev, zato markizo obsodi na ječo. Njenega sina vzame v varstvo eden od plemičev – Jean Cadillac.

Ponson pa zgodbe v tem trenutku ne konča, ampak jo še bolj zaplete. Dogajanje nadaljuje čez 26 let. Sara uživa plemiško življenje s hčerko in dvema vnukinjama. V mesto v tem času prispeta polkovnik Robert de Cesac in kapitan Mousegur, ki se takoj spreta s problematičnim markizom Jacquesom de Mathalinom, katerega hobi je, da izzove plemiče na dvoboj in jih ubije. Z njim se spopadeta tudi prišleka, a se vmeša beračica Merotte, ki zmede nasprotnika. Merotte markizu ponudi kupčijo: obljubi mu, da mu bo priskrbela ogromno denarja, če zapelje Sarino vnukinjo Filipino. Markiz se najprej upira grožnjam zlobne ciganke, na koncu pa ji podleže. O Filipini se tako razširijo grde govorice, češ, da ljubimka s pokvarjenim markizom, ki v družbi ni preveč priljubljen. Babica poskuša rešiti čast vnukinje, pomagata pa ji tudi družinska prijatelja, Roland de Coarasse in Godefroy de Main-Hardye, sinova Sarinih starih prijateljev, ki iz Amerike priplujeta na obisk v Francijo. Godefroy se zaljubi v mlado Filipino. Družba izve, da so govorice izmišljene, se pa Filipina resnično ogreje za očarljivega markiza. Sara mu nastavi past, s katero dokaže, da je markizu le do Filipininega denarja. Medtem zlobna ciganka ugrabi Filipinino sestro Hermino. Mlada Američana jo s polkovnikom Robertom de Cesacom in kapitan Mousegurjem iščeta cele tri tedne. Ko jo končno najdejo pri Merotte in jo skuša polkovnik rešiti iz krempljev zlobne starke, mu le-ta zabode bodalo v srce. Kapitan je ogorčen, saj v ciganki prepozna nekdanjo markizo. Ženski pove, da je pravkar zabodla lastnega sina Roberta, sam je namreč njegov zaščitnik Jean Cadillac. Sodni preiskovalec nesrečnico odpelje v zapor, kjer je obsojena na giljotino. Ko za novico izve markiz, ki se mu zaradi vseh dogodkov z bivšo ženo zmeša, obišče nekdanjo markizo v zaporu in jo zabode. Filipina in Godefroy se zaročita, še prej pa mladenič izzove Mathalina na dvoboj, kjer ga hudo rani. Izve namreč, da je pridanič sodeloval z Merotte.

5.6 Primerjava romanov

5.6.1 Kraj in čas dogajanja

Zgodba vseh štirih romanov se dogaja v Franciji. Ponson svoj roman *Lepa židovka* prične v Langonu, kraju v jugozahodni francoski regiji Akvitaniji, nadaljuje pa v bližnjem Bordeauxu, ki je tudi osrednji kraj romana. Omenjen kraj je povezan z avtorjem, saj je ta v Bordeauxu nekaj časa prebival, med vojno Francije z Nemčijo pa leta 1871 tam tudi preminil. Omenjen je tudi Saint-Emilion, kamor se je vdova Sara za nekaj časa preselila s hčerko po smrti grofa Filipa. Osrednja letnica romana je 1789, ko so v Franciji potekale revolucije. Tega leta se je v Parizu zgodil napad na Bastiljo, iz katere so uporniki izpustili zapornike. Podoben dogodek se zgodi tudi v romanu, ko ljudstvo napade trdnjavo Chateau-Trompette, da bi osvobodilo tamkajšnje zapornike. Opis trdnjave in njeno zgodovino sem sicer našla, nisem pa nikjer zasledila podatka, ki bi potrdil, da je omenjen dogodek resničen. Zgodba romana se sicer dogaja tudi nekaj let pred omenjeno letnico in štiri leta po njej, dogajanje pa Ponson zaključi 26 let po osrednji zgodbi, leta 1815, ko ima glavna protagonistka že dve vnukinji. Zgodba romana *Zdravnikova tajna* se dogaja v Saint-Florentinu, kamor se preseli nov zdravnik. Osrednja zgodba sicer poteka na graščinah la Fresnaie in la Mausejour, ki se nahajata v Sologni ob reki Loiri, ter v njunih okoliških gozdovih. Čas dogajanja ni izrecno omenjen, izvemo le, da se zdravnik priseli v Saint-Florentin leta 1848 v času kolere, osrednja zgodba pa poteka nekaj let po tem. Oba Ohnetova romana se dogajata v Parizu in njegovi okolici. Zgodba *Zadnje ljubezni* se prične v palači Fontenay-Cravant, domovanju zakoncev Fontenay, ki se nahaja v okolici Pariza. Dogajanje se preseli tudi v Neuilly, zahodno predmestje Pariza, kjer se nastani Lucie. Družčina preživlja poletje na obali Deauvilla. Roman *Sergej Panin* se večino časa dogaja v Parizu, nekaj časa pa tudi v graščini na njegovem obrobju ter v Nici, kamor odideta Mihelina in Sergej Panin na oddih. Oba romana se dogajata okrog leta 1880. V *Zadnji ljubezni* letnica dogajanja ni izrecno navedena, v *Sergeju Paninu* pa se pojavi letnica 1848, ko se poročita zakonca Desvareness, 1863, ko ustanovita svoje podjetje, in 1879, ko se poročita Mihelina in Sergej Panin.

5.6.2 Motivi in tematika

Vsi štirje romani so ljubezenski, a v kar treh od njih se ljubezenska tematika prepleta s kriminalno. Največkrat je povod za neko nasilno dejanje ravno ljubezen oziroma maščevanje.

Roman *Lepa židovka* bi lahko označili tudi kot pustolovski ljubezenski roman. Oba romana Ponsona du Terraila, sploh *Lepa židovka*, zelo nazorno slikata kaotičen in kriminalen svet tedanje Francije, kar je bilo precej značilno za čas, v katerem je ustvarjal Ponson. Kot lahko razberemo že iz obnov, sta romana polna spletk, prevar, zarot, maščevanja, dvobojev in umorov, čeprav je teh znatno več v *Lepi židovki*. Med obema Ponsonovima romanoma sem opazila kar precej enakih oziroma podobnih motivov. V obeh romanih je na primer v ospredju ljubezen, ki je v danem trenutno nemogoča. Ravno tako se v obeh romanih pojavi motiv skrivne poroke in zakonskega otroka. V *Lepi židovki* se zaljubita grof Filip in židinja Sara, ki jima srečo krati zlobna markiza. Ta hoče Filipovo ljubezen le zase, zato židinja izžene iz mesta. Sara se skriva pri stricu v mestu, kjer se zaljubljenca nato skrivaj dobivata. Na skrivaj se celo poročita, v zakonu pa se jima rodi tudi otrok, ki ga seveda skrivata pred svetom. V romanu *Zdravnikova tajna* se zaljubita Hektor in Berta, ki prihajata iz na smrt skreganih družin. Ljubezen med njima je seveda prepovedana, zato se dobivata na skrivnem mestu v gozdu. Skrivaj se tudi poročita, v zakon pa se jima rodi otrok, ki ga skrivata pri zdravniku. V *Lepi židovki* se pojavi tudi motiv nezakonskega otroka, in sicer gre za markizinega sina Roberta. Tako v romanu *Lepa židovka* kot *Zdravnikova tajna* se pojavi tudi motiv ljubezenskega trikotnika. V prvem poteka med že omenjenimi Filipom, Saro in markizo, v drugem pa se pojavita celo dva: prvi poteka med Berto, Hektorjem in lordom Helmuthom, drugi pa med Berto, lordom Helmuthom in Jeanne. V obeh romanih nastopata ljubosumni ženski, ki se jima posreči ubiti ljubimca, ker ta izbere drugo žensko. V prvem markiza zabode grofa Filipa, v drugem pa Jeanne plača beraču Maubertu, da ustrelil lorda Helmutha. Pri tem je treba poudariti, da sta markiza in Jeanne izredno pokvarjeni ženski, ki sta pripravljene storiti vse, da bi prišli do bogastva in naziva. Markiza se pretvarja za drugo žensko, da se poroči z markizom, nato pa zaradi svojega naziva in lepote pometa s plemiči in je odgovorna za marsikatero smrt in nesrečo. Jeanne pa lorda Helmutha prisili, da ji v oporoki zapusti vse premoženje in graščino, v kateri bi rada gospodarila. V obeh romanih se pojavijo tudi prijatelji glavnih junakov, ki le-te maščujejo in rešujejo iz nemogočih zagat. V *Lepi židovki* štirje Gaskonci za grofa Filipa in Saro tvegajo svoje življenje v dvobojih, kasneje pa njihovi potomci ravno tako pomagajo Sarini vnukinji. V *Zdravnikovi tajni* Srca reši celoten detektivski primer o smrti lorda Helmutha, s čimer razbremeni krivde svojega gospoda Hektorja. V *Zdravnikovi tajni* se na koncu pojavi motiv samomora, ko si Jeanne sodi sama, markizi pa v *Lepi židovki* sodi kar njen mož.

Ne smemo pozabiti na motiv nezaželene, iz družbe umaknjene osebe, ki se pojavi v obeh Ponsonovih romanih: V *Zdravnikovi tajni* tako spoznamo šepavega berača Mauberta, ki sam

živi v koči sredi gozda in se ukvarja z zdravilstvom, v *Lepi židovki* pa v ciganko oziroma čarovnico, kot jo imenujejo prebivalci, spremenjeno markizo, ki ravno tako prebiva sredi gozda in se ukvarja z nabiranjem zdravilnih zelišč. Obe omenjeni literarni osebi sta škodoželjni in koristoljubni.

Tudi v Ohnetovih romanih *Zadnja ljubezen* in *Sergej Panin* je v ospredju zapletena ljubezen. V obeh romanih se pojavita celo dva ljubezenska trikotnika. V prvem se v življenju zakoncev Fontenay znajde grofova sestrična Lucie, v katero se ta usodno zaljubi. Grofov bratranec Paul Cravant se ravno tako zaljubi v Lucie. V drugem pa prvi ljubezenski trikotnik prvi poteka med Petrom, Mihelino in Sergejem Paninom, drugi pa med Ivanko, Mihelino in Sergejem Paninom. Peter in Mihelina sta zaročena, Ivanka pa na potovanju v Angliji spozna Panina, ki jo pospremi domov. Zaljubita se, a Panin zaradi denarja zmeša glavo Mihelini, ki se brezglavo zaljubi vanj. V obeh romanih je zelo izrazit motiv nezvestobe. Oba romana se končata z motivom samomora. Najprej poskuša samomor storiti grof de Fontenay, a mu žena dejanje prepreči, na koncu pa ga stori sama, da reši trpečega moža. Sergeja Panina sicer ubije gospa Desvarenessova, da bi svojo hčerko ubranila nesreče, a okoliščine ob prihodu orožnikov kažejo na samomor, saj naj bi si Panin zaradi zadolženosti častno sodil sam.

5.6.3 Literarne osebe

V Ohnetovih romanih nastopajo izredno moralne in plemenite literarne osebe, katerih karakterji so jasno razdelani. Iz romana *Zadnja ljubezen* lahko za primer vzamemo grofico in grofa de Fontenay ter grofičinega prejšnjega moža Schwarzburga. Ko slednji izve za Viljeminino prevaro, ni jezen na ženo, čeprav jo neizmerno ljubi, saj se zaveda, da je še mlada in polna življenja. Namesto da bi jo grajal, jo celo tolaži: »Meni je ostalo samo še nekaj dni življena. Ko me ne bo več na svetu, se vzameta, če te resnično ljubi« (*Slovenski narod* 12. 3. 1937: 4). Takšno obnašanje je precej drugačno od junakov v Ponsonovih romanih. Ti bi namreč v primeru ženine nezvestobe tekmece nemudoma ubili ali pozvali na dvoboj. Ravno tako se za izredno plemenito izkaže tudi Viljemina. S tem, ko prevara prvega moža, stori napako, a kasneje se zanjo oddolži. Čeprav hoče sprva ločiti Armando in Lucie, se kasneje spomni na svojo preteklost. Zaveda se, da se stara, Armando in Lucie pa imata pred seboj še svetlo prihodnost, zato jima, ko stori samomor, pusti prosto pot. Nesebično dejanje pa ji olajša tudi vest:

Bila je pripravljena omogočiti mu to srečo tudi za ceno žrtve svoje ljubosumnosti, svojega ponosa in vseh človeških bolesi. Kaj za to, če nje ne bo več? Nasprotno, to ji prinese svobodo, v tišini in miru groba si bo sladko odpočila od vseh tegob življenja. Njeno junaštvo naj bi zabrisalo sledove njene slabosti (*Slovenski narod* 23. 3. 1937: 4).

Za moralnega se izkaže tudi grof de Fontenay, saj žene pravzaprav ne prevara. Dolgo trpi v tihi ljubezni, pa tudi ko žena izve zanjo in dnevno gleda moževo propadanje ter mu na koncu predlaga ločitev, se Armand noče ločiti od nje:

Nikoli, Mina, ne danes, ne kadarkoli ne pristanem na to, kar mi predlagate. Mar mislite, da bi bil srečnejši, če bi živel z drugo? Izpremenil bi samo svojo boleost. Globoko sem vam vdan, nikar ne dvomite o tem, in odklanjam svobodo za ceno vaših solza. Ločitev je morda pameten izhod za tiste, ki se nimajo radi. To je konec dvojne ravnodušnosti ali izhod iz dvojne nezvestobe (*Slovenski narod* 22. 3. 1937).

V romanu *Sergej Panin* ravno tako najdemo primere izrazite plemenitosti. Najbolj plemenit lik je gotovo Peter, ki svojo ljubljeno Mihelino prepusti drugemu, poleg tega pa kljub bolečini ob pogledu na drugega možkega ostane njen prijatelj in zaupnik. Za plemenito se izkaže tudi Mihelina, ki izve, da jo mož vara, pa ga ne izda materi, ker ve, da bi ga ta uničila. Ko se mož na koncu ves zadolžen priplazi k njej, mu je pripravljena kljub vsem bolečinam, ki ji jih je prizadejal, oprostiti in pomagati.

Nekoliko manj moralen lik je Ivanka, saj ljubimka s sestrinim možem, kljub temu da ve, koliko ji ta pomeni. Na koncu predvidi, kako srčno je sestra vdana možu in kaj vse je pripravljena storiti zanj, zato ji ga prepusti. Skupaj ga poskušata rešiti celo iz denarnih nevšečnosti. S tem dejanjem Ivanka pokaže moralno potezo; zaveda se svoje napake in jo skuša popraviti.

Medtem ko v *Zadnji ljubezni* ne najdemo nobene izrazito nemoralne osebe, pa v *Sergeju Paninu* to predstavlja ravno naslovni junak. Sergej Panin se izkaže za koristoljubneža, ki mu več kot ljubezen pomenita bogastvo in razkošno življenje:

Naenkrat pa gre zdaj sreča mimo najinih vrat. Zadostuje iztegniti roko in z enim udarcem dobiva tisto neznano moč, ki jo nudi bogastvo. Bogastvo, ta cilj, za katerim se peha vse človeštvo! Razumeš? Midva slaba in prezrta, postaneva močna in ponosna. In kaj je nama potrebno za to? Malo zdrave pameti, treznosti in ravnodušnosti: napraviti križ čez sanje in sprijazniti se z resničnostjo (*Slovenski narod* 17. 8. 1938: 4).

Kljub temu da izbere slednje, pa si brez slabe vesti vzame tudi nedovoljeno ljubezen. Mihelino brez sramu vara s polsestro Ivanko, čeprav ve, kako ga žena ljubi. Ženino ljubezen in dobroto brezsravno izkorišča, saj se zaveda, da ga bo z materino pomočjo vedno znova rešila iz zagat:

Moralni občutek, umirajoč v njem, ga ni mogel opozoriti na resnost napake, ki jo je bil storil, čeprav mu je notranji glas šepetal, da drvi v pogubo. Zadnje bankirjeve besede so mu še zvenele v ušesih: »Priznajte vse svoji ženi, samo ona vas lahko reši.« Spoznal je pomen teh besed in sklenil je poslušati bankirjev nasvet. Mihelina ga ljubi. Če se obrne na njeno srce, čeprav ga je tako globoko ranil, najde v njem zaveznika. Že davno je dobro vedel, da gospa Desvarennesova svoji hčeri nobene prošnje ne odbije (*Slovenski narod* 27. 10. 1938).

Podlo ravna tudi z Ivankinim možem Cayrolom, ki se ima od vsega začetka za Sergejevega prijatelja, pomaga mu celo pri reševanju goljufij z denarjem, ta pa ljubimka z njegovo ženo.

Omeniti moramo še dve značajsko precej netipični ženski, ki ju lahko na nek način tudi primerjamo, in sicer Lucie iz Ohnetove *Zadnje ljubezni* in Berto iz Ponsonove *Zdravnikove tajne*. Lucie pride v Francijo iz Kanade, kjer je uživala v samoti, naravi, jahanju in dolgih sprehodih. Mestni vrvež, razkošne zabave s koketiranjem in protokol ji niso po godu. Nerada se počuti ujeta v okvire pravil, ki jih določa družba, zato ne živi v mestu, temveč najame vilo na podeželju. Sama svoj značaj primerja z neukročenostjo divjih konjev:

Spomnila se je, kako so očetovi hlapci lovili po stepah divje žrebce, kako so jih vodili domov zvezane drhtečih nozdrvi, plamtečih oči in čez nekaj dni se je njihova ognjevitost polegla, niso se več bali ljudi, a nekega lepega dne so bili že vpreženi ali osedlani, pripravljeni na delo. Od njihovega divjega ponosa ni bilo ostalo nič drugega, nego vročekrvnost in prožnost. Vozili so kakor vsi drugi pod bičem, divji žrebci, rojeni za to, da bi svobodno dirjali po širnih planjavah. Primerjala je svojo usodo z njihovo in tesno ji je postalo pri srcu. Mar se ni pripravljala tudi ona zamenjati divjo svobodo za elegantno odvisnost? Ali je bila ustvarjena za salone, kjer je vladalo licemerstvo, ona, tako svobodna v svojem vedenju in odkrita v svojih dejanjih? (*Slovenski narod* 17. 2. 1937: 4).

Berta je ravno tako samosvoja, odločna in drugačna od deklet svojih let. Obožuje jahanje, dolge sprehode po gozdu in lov. Služabnik njenega očeta jo opiše z naslednjimi besedami:

»Berta ni dekle, to je fant. In res, gospod, gospodična Berta je bila večkrat na konju nego v kočiji in na streljanje se je spoznala bolje nego na gospodinjstvo. Ni dosti manjkalo, pa bi se bila še oblačila kot moški. /.../ Z

dvanajstimi leti je znala jahati bolje od svojega očeta, bolje od mene, in po cele dneve je prebila na lovu v gozdu kakor moški.« (Slovenski narod 23. 2. 1934: 4).

Ponsonovi junaki so večinoma plemiškega porekla. V *Lepi židovki* so plemiči izredno ponosni. Tako plemiči z Rauolom na čelu v zaporu ne sprejmejo pomoči meščanskega odvetnika, temveč si načrt za pobeg raje naredijo sami. Če jih kdo razžali, ga brez pomišljanja pozovejo na dvoboj. Ubitega ali razžaljenega prijatelja vedno maščujejo. Zelo pogosto je torej iskanje »osvete« oziroma pravice za neko krivico, ki se jim je zgodila. Reševanje sporov pri Ponsonu ne poteka s pogovorom in dolgovelnim iskanjem rešitev, temveč se enostavno konča s smrtjo šibkejšega. V *Zdravnikovi tajni* sta dve plemiški družini sprti med seboj, a njuna najmlajša pripadnika sta po motivu Julije in Romea zaljubljena. Ljubezen jima da moč, da prekineta dolgoletno sovraštvo med družinama.

5.6.4 Slog pisanja

Za Ohneta je značilen izredno poetičen slog pisanja. Dialogi med literarnimi osebami so dolgi in čustveni, pogosti so tudi dolgi odlomki, v katerih določena literarna oseba poglobljeno razmišlja o preteklosti ali ljubezni oziroma kuje načrte za tako ali drugačno prihodnost. V romanu *Zadnja ljubezen* na primer Viljemina de Fontenay v takem odlomku razmišlja o samomoru, da bi omogočila novo življenje ljubljenu možu:

/.../ Ker hrepeni po Luciini ljubezni, ona ga pa ne more ljubiti, dokler ni prost, ji ne preostaja drugo, nego umreti. Edina in zadnja njena slabost je bila v trenutku osamljenosti samo še ta, da ne bo nikoli več videla tistega, ki ji je bila njegova ljubezen vse na svetu. Toda čemu bi še živela, ko jo on ne ljubi več? Uboga Mina, nežno srce ni moglo storiti nič drugega, nego oditi za vedno, ker je bila v napotje sreči dragega bitja, o čigar sreči je vedno sanjala. Ker ga ni mogla več osrečiti, je želela, da bi bil srečen vsaj s tisto, ki ji ga je ugrabila. Bila je pripravljena omogočiti mu to srečo tudi za ceno žrtve svoje ljubosumnosti, svojega ponosa in vseh človeških bolesi. Kaj za to, če nje ne bo več? Nasprotno, to ji prinese svobodo, v tišini in miru groba si bo sladko odpočila od vseh tegob življenja. Njeno junaštvo naj bi zabrisalo sledove njene slabosti. Armand se je bil odločil za samomor pod vplivom slabosti in izmučenosti, on je hotel umreti, ker se ni mogel več boriti, ona bi umrla, da bi rešila druge trpljenja (Slovenski narod 23. 3. 1937: 4).

Za Ohneta je značilen precej strasten slog, ki pa ni podvržen zapleteni in težki strasti, temveč bralcem razkrije romantične melodramske motive. Določeni deli romanov, sploh dolgo tajna ljubezenska priznanja med glavnimi junaki, neka plemenita odločitev literarne osebe ali objokovanje izgubljene ljubezni, so pogosto pretirano čustveni in ganljivi. Takšen je npr.

ljubezenski prizor med grofom de Fontenayem in Lucie v *Zadnji ljubezni*, ki je s citatoma ponazorjen na strani 57, ali spoznanje Viljemine de Fontenay, da jo mož vara:

Komtesi de Fontenay se je stemnilo v očeh, sapa ji je zastala v grlu, v prsih je začutila skelečo bolečino. Noge so se ji šibile, zdelo se ji je, da mora pasti in sesedla se je v naslonjač. Tako je obsedela nepremično s povešeno glavo in v silnih duševnih mukah. V hipu se je vse sesulo pred njo. Njena moralna sigurnost je izginila, njene sreče je bilo konec (*Slovenski narod* 29. 12. 1936).

V njegovih delih mogoče res ni zaznati visokega filozofskega toka misli, so pa junaki in predmeti, ki jih obravnava, briljantno skicirani in jasno razviti. Zelo natančno je opisan videz in značaj ljudi, pa tudi prostori in okolica, v kateri se zgodba odvija. Tako je na primer v romanu *Sergej Panin* kar v dveh podlistkih izredno detajlno opisano domovanje gospe Desvarenessove:

Hiša v ulici Saint-Dominique je gotovo ena najlepših, kar jih more videti človek v mestu. Samo vladarji imajo razkošnejše palače. Prostorno stopnišče iz izrezljanega hrasta je ograjeno z ograjo iz cizeliranega bronu in njene stolpiče tvorijo kipci golih otroških teles. Tisti del ograje, ki se nanj naslanjamo z roko, je iz ahata. Vso to ograjo, prekrasno Ghirlandajevovo delo, je prinesel iz Firence veletrgovec s kuriozitetami Sommervieux. Baron Rotschild ni hotel dati zanjo več, kako sto tisoč frankov. Gospa Desvarenessova jo je kupila. Na širokih vzboklinah sten na stopnišču so napeti čudoviti gobelini, predstavljajoči razne Jupitrove izpremembe, tkane po Boucheru. Na vsakem počivališču tega stopnišča, v kotu, obloženem z lesom, stoji ogromna japonska vaza, okrašena z ločeno emajlno slikarijo in to vazo podpira trinožec v obliki bimerae iz kitajskega bronu. Visoki stebri iz rdečkastega marmorja s pozlačenimi glavicami ločijo v prvem nadstropju stopnišče od pokritega hodnika, kjer je zimski vrt. Zastori iz temne češnjeve svile zastirajo okna, okrašena s čudovitimi gotskimi ploščicami. V predsobi, prevlečenimi z usnjenimi cordovskimi tapetami na pozlačenem ozadju, stoji prekrasna nosilnica, okrašena s Fragonardovimi slikami, kakor da čaka tu na nenadne kaprice velike dame. Malo dalje stoji ena onih velikih skrinjic iz brušene biserovine, kamor polagajo orientalske žene svoje pajčolane in nakit. /.../ (*Slovenski narod* 8. 8. 1938: 4).

V romanu *Zadnja ljubezen* je glavna junakinja Viljemina de Fontenay podrobno opisana že v prvi številki:

Njena lepota je slovela dale naokrog. Bila je na višku občudovanja vredne dozorelosti. V črni žametni toaleti je prihajala eleganca njenih ramen in marmornato belih rok še bolj do veljave. Biserna ogrlica, edini nakit, ki ga je tisti večer nosila, je objemala njen plemeniti vrat, ponosno noseč krasno glavo blede polti in čudovito nežnih oči. Temne lase ji je krasila ena sama roža, njihovi mehki valovi so bili vedno isti kakor v dnevih njene slavne mladosti. Bili so še vedno krasen okvir njenega visokega, ponosnega čela. Komaj nekaj srebrnih nitk se je

lesketalo na sencih v dokaz, da je ta dama že prekoračila štirideseto leto, jesen življenja žene, ko so mnogi krasni dnevi že zastrti z nekakšnim pajčolanom tesnobne melanholije (*Slovenski narod* 24. 12. 1936: 4).

Za Ponsona je značilen kratek in jedrnat slog. V njegovih romanih nastopa ogromno oseb, napeti dogodki (dvoboji, boji, ugrabitve itd.) pa se vrstijo kar eden za drugim. Za romane je značilna stalna akcija, besedičenja je bolj malo. Dialogi so kratki, v njih so zajeta bistvena dejstva. Med branjem ni zaznati pretirane čustvenosti in olepšav. Dober primer za opisano je roman *Lepa židovka*, ki ga je zaradi vsega dogajanja in hitrega menjavanja oseb in dogodkov, kar težko povzeti.

6 POVZETEK

V magistrskem delu sem obravnavala leposlovje v podlistku *Slovenskega naroda* med letoma 1933 in 1943. V začetni fazi sem s prebiranjem časnikov na dLib-u kronološko oblikovala bibliografski seznam leposlovja, ki je izšlo v podlistku. Bibliografija leposlovja je navedena med prilogami. S pomočjo seznama sem v prvem delu magistrskega dela statistično analizirala leposlovje iz vseh podlistkov. Skupaj sem pregledala 3222 števil, od tega jih je 19 brez podlistka. V obdelavo podatkov nisem vključila 9 števil, ki med preučevanimi časniki na dLib-u manjkajo. Poleg rednih števil je predvsem ob aktualnih političnih dogodkih izšlo tudi ogromno dodatnih števil, ki so navedene v prilogah. Delež literarnih (93 %) podlistkov prevladuje nad polliterarnimi (7 %). Izvirnega leposlovja (10 %) je v primerjavi s prevedenim (90 %) malo. V omenjenem obdobju je izšlo 23 izvirnih leposlovnih del, od tega 20 kratkih pripovedi, en roman in dve pesmi. Dramatike ni. Svoje prispevke je objavilo 8 avtorjev in 3 avtorice. Vseh prevedenih leposlovnih del (izvzemši dela neidentificiranih avtorjev in neznanih avtorjev s kratico ter anonimna dela) je 209. Največ jih je prevedenih iz francoščine (42 %), sledita ruščina (24 %) in italijanščina (8 %). Pričakovano je v omenjenem obdobju svoje delo objavilo več moških (88 %) kot žensk (12 %). Kar polovica leposlovnih del (250) je bila objavljena anonimno, sledijo objave s polnim imenom in priimkom avtorja (17 %), tem pa objave s skrajšanim imenom ali priimkom avtorja (9 %). Najmanjši delež avtorjev je bil objavljen le z začetnicami imena in priimka (3 %) ali pod psevdonimom (3 %). Med žanrskimi oznakami v podnaslovih, ki jih je skupaj 48, prevladujejo feljtonski romani (80 %), sledijo pravljice (4 %), pripovedka (2 %), sonet (2 %) in humoreska (2 %). V *Slovenskem narodu* je izšlo 538 del krajše proze (92 %), 43 del daljše proze oziroma feljtonskih romanov (7 %), 4 pesmi (1 %) in le 2 dramski besedili (manj kot odstotek). Prevladujoča žanra feljtonskih romanov sta ljubezenski in kriminalni roman. Pri tematski in motivni analizi krajšega leposlovja iz leta 1942 sem ugotovila, da prevladujejo ljubezenski motivi (zaroka, poroka, zmenek, varanje, ločitev ipd.) in motivi iz vsakdanjega življenja (odnos med možem in ženo, družina, starševstvo, šolstvo, bolezen, delo itd.). Vodilni liki niso več le predstavniki višjega sloja, ki uživajo svoj položaj. Zelo veliko je tudi meščanstva (uradniki, zdravniki, učitelji, detektivi) in preprostih ljudi.

V drugem delu magistrskega dela sem se bolj natančno posvetila feljtonskemu romanu, osredotočila sem se predvsem na francoski feljtonski roman. Pregledala sem značilnosti feljtonskega romana od začetkov njegovega izhajanja v francoskih časnikih naprej. Prvi francoski feljtonski romani slikajo socialno podobo pariškega okolja in podzemlja, kamor se

zatekajo reveži in hudodelci. Pojavi se tudi motiv dediščine, za katero se borijo jezuiti. Družbeni problemi se prepletajo v pustolovski zgodbi. Kasneje se (zgodovinskemu) pustolovskemu romanu pridružita kriminalni in ljubezenski roman. Podrobneje sem prebrala in primerjala štiri francoske ljubezenske romane, v katerih se pojavlja tudi kriminalna tematika, in sicer *Zadnje ljubezen* in *Sergeja Panina* Georges Ohnet ter *Zdravnikovo tajno* in *Lepo židovko* Ponsona du Terraila. Vsi romani se dogajajo v Franciji. Primerjati je mogoče motive iz obeh Ohnetovih in obeh Ponsonovih romanov. V romanih prvega so v ospredju motivi, povezani z zapleteno in sentimentalno ljubezensko zgodbo, v romanih drugega pa je osrednji motiv ljubezni dopolnjen s številnimi dvoboji, umori, spletkami in prevarami. Za Ohnetove osrednje literarne osebe je značilno, da so plemenite in moralne, avtor pa jih izredno dobro karakterizira. Njihov značaj je temeljito opisan, avtor pa ga vedno ponazori tudi z dejanji. Ponson svojih oseb ne karakterizira natančno, saj so njegovi romani izredno dinamični. V njih se zvrsti precej veliko dogodkov in oseb. Ohnetov slog pisanja je izredno poetičen, njegovi dialogi so dolgi in čustveni, medtem ko za Ponsona velja kratek in jedrnat slog.

7 VIRI IN LITERATURA

7.1 Viri

Slovenski narod (2. 1. 1933–27. 12. 1943): [Digitalna knjižnica Slovenije](#) (1. 9. 2016–20. 8. 2017).

Ponson du Terrail: Zdravnikova tajna. *Slovenski narod* (22. 2. 1943–14. 4. 1934): [Digitalna knjižnica Slovenije](#).

Ponson du Terrail: Lepa židovka. *Slovenski narod* (18. 4. 1934–19. 9. 1934): [Digitalna knjižnica Slovenije](#).

Georges Ohnet: Zadnja ljubezen. *Slovenski narod* (24. 12. 1936–26. 3. 1937): [Digitalna knjižnica Slovenije](#).

Georges Ohnet: Sergej Panin. *Slovenski narod* (16. 7. 1938–2. 11. 1938): [Digitalna knjižnica Slovenije](#).

7.2 Literatura

Smilja Amon, 2004: *Obdobja razvoja slovenskega novinarstva. Poti slovenskega novinarstva – danes in jutri*. Ljubljana: Fakulteta za družbene vede.

Štefan Barbarič, 1986: *Josip Jurčič*. Ljubljana: Partizanska knjiga.

Norbert Bachleitner, 2014: *Začetki evropskega feljtonskega romana*. S spremnim besedilom Mirana Hladnika: *Začetki slovenskega feljtonskega romana*. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete

Mojca Cemič, 2015: *Leposlovje v Slovenskem narodu 1926–1932*. Magistrsko delo. Ljubljana: Filozofska fakulteta.

Jožica Čeh, 2008: Med fikcijo in resničnostjo v avtobiografski prozi. *JiS* LIII/3–4. 23–35.

[Druga svetovna vojna na Slovenskem](#). Wikipedija, prosta enciklopedija (dostopno 7. 7. 2017).

[Feljton](#). Wikipedija, prosta enciklopedija (dostopno 8. 7. 2017).

[Georges Ohnet](#). Wikipedija, prosta enciklopedija (dostopno 14. 8. 2017).

[Georges Ohnet](#). Biografías y Vidas, la enciclopedia biográfica in líneas (dostopno 14. 8. 2017).

[Jew Suss: Rise and Fall](#). Wikipedija, prosta enciklopedija (dostopno 24. 7. 2017).

Gregor Kocijan, 1999: *Slovenska kratka pripovedna proza 1919–1941, Bibliografija*. Razprave Filozofske fakultete. Ljubljana: Znanstveni inštitut Filozofske fakultete.

[Kratka proza](#). Wikipedija, prosta enciklopedija (dostopno 1. 8. 2017).

Sonja Merljak Zdovc, 2007: *Preteklost je prolog: pregled zgodovine novinarstva na Slovenskem in po svetu*. Učbenik pri predmetu zgodovina novinarstva in medijev. Ljubljana: Fakulteta za družbene vede.

[Pierre Alexis Ponson du Terrail](#). Wikipedija, prosta enciklopedija (dostopno 13. 8. 2017).

[Polliterarna besedila](#). Wikipedija, prosta enciklopedija (dostopno 4. 8. 2017).

Ivan Prijatelj, 1956: *Slovenska kulturnopolitična in slovstvena zgodovina: 1848–1895, 2: Staroslovenci, 2: Obdobje okorelega konservatizma: 1860–1868*. Ljubljana: DZS.

Božo Repe in Dušan Nečak, 2003: *Oris sodobne obče in slovenske zgodovine*. Učbenik za študente 4. letnika. Ljubljana: Oddelek za zgodovino.

Jasmina Slapar, 2014: *Bibliografija leposlovja v časniku Slovenski narod od 1884 do 1900*. Diplomsko delo. Ljubljana: Filozofska fakulteta.

Slovenski bibliografski leksikon 1925–1991, 2013. [Slovenska biografija](#): SAZU, ZRC SAZU.

Maja Vehar, 2014: *Bibliografija leposlovja v časopisu Slovenski narod (1921–1926)*.
Diplomsko delo. Ljubljana: Filozofska fakulteta.

Peter Vodopivec, 2006: *Od Pohlinove slovnice do samostojne države*. Slovenska zgodovina
od konca 18. stoletja do konca 20. stoletja. Ljubljana: Modrijan.

[Žid Süß \(Feuchtwanger\)](#). Wikipedija, prosta enciklopedija (dostopno 24. 7. 2017).

8 PRILOGE

8.1 Leposlovje v *Slovenskem narodu* 1933–1943

Bibliografijo sestavljajo prevedena dela, izvirna dela, ki so označena s krepkim tiskom, in polliterarne objave, ki so označene z zvezdico (*). Dvojna poševnica (//) pomeni, da je časnik brez podlistka, vprašaj (?) pa, da na dLib-u ni časnika. Dodatne številke posameznega časnika so označene z malo tiskano črko a. Svoje opazke sem zapisala v oglatem oklepaju.

Leto 1933 (let. 66)

Maurice Bedel: Filipina. Roman. Št. 1 (2. 1. 1933), 2 (3. 1. 1933), 3 (4. 1. 1933), 4 (5. 1. 1933), 5 (7. 1. 1933), 6 (9. 1. 1933), 7 (10. 1. 1933), 8 (11. 1. 1933), 9 (12. 1. 1933), 10 (13. 1. 1933), 11 (14. 1. 1933), 12 (16. 1. 1933), 13 (17. 1. 1933), 14 (18. 1. 1933), 15 (19. 1. 1933), 16 (20. 1. 1933), 17 (21. 1. 1933), 18 (23. 1. 1933), 19 (24. 1. 1933), 20 (25. 1. 1933), 21 (26. 1. 1933), 22 (27. 1. 1933), 23 (28. 1. 1933), 24 (30. 1. 1933), 25 (31. 1. 1933), 26 (1. 2. 1933), 27 (3. 2. 1933), 28 (4. 2. 1933), 29 (6. 2. 1933), 30 (7. 2. 1933), 31 (8. 2. 1933), 32 (9. 2. 1933), 33 (10. 2. 1933), 34 (11. 2. 1933), 35 (13. 2. 1933), 36 (14. 2. 1933), 37 (15. 2. 1933).

Mihail (Mihajlovič) Zoščenko: Tudi brez njih gre. Št. 5 (7. 1. 1933).

Mihail (Mihajlovič) Zoščenko: Junak. Št. 17 (21. 1. 1933).

Wl. Szaniawski: Filmska zvezda. Št. 23 (28. 1. 1933).

Valentin (Petrovič) Katajev: Samozavestni Saša. Št. 34 (11. 2. 1933).

// Št. 38 (16. 2. 1933)

// Št. 39 (17. 2. 1933)

A. D. Ennery (= Adolphe Philippe d'Ennery): Dve siroti. Roman. Št. 40 (18. 2. 1933), 41 (20. 2. 1933), 42 (21. 2. 1933), 43 (22. 2. 1933), 44 (23. 3. 1933), 45 (24. 2. 1933), 46 (25. 2. 1933), 47 (27. 2. 1933), 48 (28. 2. 1933), 49 (1. 3. 1933), 50 (2. 3. 1933), 51 (3. 3. 1933), 52 (4. 3. 1933), 53 (6. 3. 1933), 54 (7. 3. 1933), 55 (8. 3. 1933), 56 (9. 3. 1933), 57 (10. 3. 1933), 58 (11. 3. 1933), 59 (13. 3. 1933), 60 (14. 3. 1933), 61 (15. 3. 1933), 62 (16. 3. 1933), 63 (17. 3. 1933), 64 (18. 3. 1933), 65 (20. 3. 1933), 66 (21. 3. 1933), 67 (22. 3. 1933), 68 (23. 3. 1933), 69 (24. 3. 1933), 70 (27. 3. 1933), 71 (28. 3. 1933), 72 (29. 3. 1933), 73 (30. 3. 1933), 74 (31. 3. 1933), 75 (1. 4. 1933), 76 (3. 4. 1933), 77 (4. 4. 1933), 78 (5. 4. 1933), 79 (6. 4. 1933), 80 (7. 4. 1933), 81 (8. 4. 1933), 82 (10. 4. 1933), 83 (11. 4. 1933), 84 (12. 4. 1933), 85 (13. 4. 1933), 86 (14. 4. 1933), 87 (15. 4. 1933), 88 (18. 4. 1933), 89 (19. 4. 1933), 90 (20. 4. 1933), 91 (21. 4. 1933), 92 (22. 4. 1933), 93 (24. 4. 1933), 94 (25. 4. 1933), 95 (26. 4. 1933), 96 (27. 4. 1933), 97 (28. 4. 1933), 98 (29. 4. 1933), 99 (2. 5. 1933), 100 (3. 5. 1933), 101 (4. 5. 1933), 102 (5. 5. 1933), 103 (6. 5. 1933), 104 (8. 5. 1933), 105 (9. 5. 1933), 106 (10. 5. 1933), 107 (11. 5. 1933), 108 (12. 5. 1933), 109 (13. 5. 1933), 110 (15. 5. 1933), 111 (16. 5. 1933).

1933), 112 (17. 5. 1933), 113 (18. 5. 1933), 114 (19. 5. 1933), 115 (20. 5. 1933), 116 (22. 5. 1933), 117 (23. 5. 1933), 118 (24. 5. 1933), 119 (26. 5. 1933), 120 (27. 5. 1933), 121 (29. 5. 1933), 122 (30. 5. 1933), 123 (31. 5. 1933), 124 (1. 6. 1933), 125 (2. 6. 1933), 126 (3. 6. 1933), 127 (6. 6. 1933), 128 (7. 6. 1933), 129 (8. 6. 1933), 130 (9. 6. 1933), 131 (10. 6. 1933), 132 (12. 6. 1933), 133 (13. 6. 1933), 134 (14. 6. 1933), 135 (16. 6. 1933), 136 (17. 6. 1933), 137 (19. 6. 1933), 138 (20. 6. 1933), 139 (21. 6. 1933), 140 (22. 6. 1933), 141 (23. 6. 1933), 142 (24. 6. 1933), 143 (26. 6. 1933), 144 (27. 6. 1933), 145 (29. 6. 1933), 146 (30. 6. 1933), 147 (1. 7. 1933), 148 (3. 7. 1933), 149 (4. 7. 1933), 150 (5. 7. 1933), 151 (6. 7. 1933), 152 (7. 7. 1933), 153 (8. 7. 1933), 154 (10. 7. 1933), 155 (11. 7. 1933), 156 (12. 7. 1933), 157 (13. 7. 1933), 158 (14. 7. 1933), 159 (15. 7. 1933), 160 (17. 7. 1933), 161 (18. 7. 1933), 162 (19. 7. 1933), 163 (20. 7. 1933), 164 (21. 7. 1933), 165 (22. 7. 1933), 166 (24. 7. 1933), 167 (25. 7. 1933), 168 (26. 7. 1933), 169 (27. 7. 1933), 170 (28. 7. 1933), 171 (29. 7. 1933), 172 (31. 7. 1933), 173 (1. 8. 1933), 174 (2. 8. 1933), 175 (3. 8. 1933), 176 (4. 8. 1933), 177 (5. 8. 1933), 178 (7. 8. 1933), 179 (8. 8. 1933), 180 (9. 8. 1933), 181 (10. 8. 1933), 182 (11. 8. 1933), 183 (12. 8. 1933), 184 (14. 8. 1933), 185 (16. 8. 1933), 186 (17. 8. 1933), 187 (18. 8. 1933), 188 (19. 8. 1933), 189 (21. 8. 1933), 190 (22. 8. 1933), 191 (23. 8. 1933), 192 (24. 8. 1933), 193 (25. 8. 1933), 194 (26. 8. 1933), 195 (28. 8. 1933), 196 (29. 8. 1933), 197 (30. 8. 1933), 198 (31. 3. 1933), 199 (1. 9. 1933), 200 (2. 9. 1933), 201 (4. 9. 1933), 202 (5. 9. 1933), 203 (6. 9. 1933), 204 (7. 9. 1933), 205 (9. 9. 1933), 206 (11. 9. 1933), 207 (12. 9. 1933), 208 (13. 9. 1933), 209 (14. 9. 1933), 210 (15. 9. 1933), 211 (16. 9. 1933), 212 (18. 9. 1933), 213 (19. 9. 1933), 214 (20. 9. 1933), 215 (21. 9. 1933), 216 (22. 9. 1933), 217 (23. 9. 1933), 218 (25. 9. 1933), 219 (26. 7. 1933), 220 (27. 9. 1933), 221 (28. 9. 1933), 222 (29. 9. 1933), 223 (30. 9. 1933), 224 (2. 10. 1933), 225 (3. 10. 1933), 226 (4. 10. 1933), 227 (5. 10. 1933), 228 (6. 10. 1933), 229 (7. 10. 1933), 230 (9. 10. 1933), 231 (10. 10. 1933), 232 (11. 10. 1933), 233 (12. 10. 1933), 234 (13. 10. 1933), 235 (14. 10. 1933), 236 (16. 10. 1933), 237 (17. 10. 1933), 238 (18. 10. 1933), 239 (19. 10. 1933), 240 (20. 10. 1933), 241 (21. 10. 1933), 242 (23. 10. 1933), 243 (24. 10. 1933), 244 (25. 10. 1933), 245 (26. 10. 1933), 246 (27. 10. 1933), 247 (28. 10. 1933), 248 (30. 10. 1933), 249 (31. 10. 1933), 250 (2. 11. 1933), 251 (3. 11. 1933), 252 (4. 11. 1933), 253 (6. 11. 1933), 254 (7. 11. 1933), 255 (8. 11. 1933), 256 (9. 11. 1933), 257 (10. 11. 1933), 258 (11. 11. 1933), 259 (13. 11. 1933), 260 (14. 11. 1933), 261 (15. 11. 1933), 262 (16. 11. 1933), 263 (17. 11. 1933), 264 (18. 11. 1933), 265 (20. 11. 1933), 266 (21. 11. 1933), 267 (22. 10. 1933), 268 (23. 11. 1933), 269 (24. 11. 1933), 270 (25. 11. 1933), 271 (27. 11. 1933), 272 (28. 11. 1933), 273 (29. 11. 1933), 274 (30. 11. 1933), 275 (2. 12. 1933), 276 (4. 12. 1933), 277 (5. 12. 1933), 278 (6. 12. 1933), 279 (7. 12. 1933), 280 (9. 12. 1933), 281 (11. 12. 1933), 282 (12. 12. 1933), 283 (13. 12. 1933), 284 (14. 12. 1933), 285 (15. 12. 1933), 286 (16. 12. 1933), 287 (18. 12. 1933), 288 (19. 12. 1933), 289 (20. 12. 1933), 290 (21. 12. 1933), 291 (22. 12. 1933), 292 (23. 12. 1933), 293 (27. 12. 1933), 294 (28. 12. 1933), 295 (29. 12. 1933), 296 (30. 12. 1933).

Ilja (Gregorjevič) Erenburg: Umetna noga. Št. 40 (18. 2. 1933).

Wl. Szaniawski: Kultura zahteva žrtev. Št. 184 (14. 8. 1933).

*Mihail (Mihajlovič) Zoščenko: Majhna zvijača. Št. 194 (26. 8. 1933).

[Pesem ob novem letu]. [Anonimno]. Št. 296 (30. 12. 1933).

Leto 1934 (let. 67)

A. D. Ennery (= Adolphe Philippe d'Ennery): Dve siroti. Roman. Št. 1 (2. 1. 1934), 2 (3. 1. 1934), 3 (4. 1. 1934), 4 (5. 1. 1934), 5 (8. 1. 1934), 6 (9. 1. 1934), 7 (10. 1. 1934), 8 (11. 1. 1934), 9 (12. 1. 1934), 10 (13. 1. 1934), 11 (15. 1. 1934), 12 (16. 1. 1934), 13 (17. 1. 1934), 14 (18. 1. 1934), 15 (19. 1. 1934), 16 (20. 1. 1934), 17 (22. 1. 1934), 18 (23. 1. 1934), 19 (24. 1. 1934), 20 (25. 1. 1934), 21 (26. 1. 1934), 22 (27. 1. 1934), 23 (29. 1. 1934), 24 (30. 1. 1934), 25 (31. 1. 1934), 26 (1. 2. 1934), 27 (3. 2. 1934), 28 (5. 2. 1934), 29 (6. 2. 1934), 30 (7. 2. 1934), 31 (8. 2. 1934), 32 (9. 2. 1934), 33 (10. 2. 1934), 34 (12. 2. 1934), 35 (13. 2. 1934), 36 (14. 2. 1934), 37 (15. 2. 1934), 38 (16. 2. 1934), 39 (17. 2. 1934), 40 (19. 2. 1934), 41 (20. 2. 1934), 42 (21. 2. 1934).

(Pierre Alexis) Ponson du Terrail: Zdravnikova tajna. Roman. Št. 43 (22. 2. 1934), 44 (23. 2. 1934), 45 (24. 2. 1934), 46 (26. 2. 1934), 47 (27. 2. 1934), 48 (28. 2. 1934), 49 (1. 3. 1934), 50 (2. 3. 1934), 51 (3. 3. 1934), 52 (5. 3. 1934), 53 (6. 3. 1934), 54 (7. 3. 1934), 55 (8. 3. 1934), 56 (9. 3. 1934), 57 (10. 3. 1934), 58 (12. 3. 1934), 59 (13. 3. 1934), 60 (14. 3. 1934), 61 (15. 3. 1934), 62 (16. 3. 1934), 63 (17. 3. 1934), 64 (20. 3. 1934), 65 (21. 3. 1934), 66 (22. 3. 1934), 67 (23. 3. 1934), 68 (24. 3. 1934), 69 (26. 3. 1934), 70 (27. 3. 1934), 71 (28. 3. 1934), 72 (29. 3. 1934), 73 (30. 3. 1934), 74 (31. 3. 1934), 75 (3. 4. 1934), 76 (4. 4. 1934), 77 (5. 4. 1934), 78 (6. 4. 1934), 79 (7. 4. 1934), 80 (9. 4. 1934), 81 (10. 4. 1934), 82 (11. 4. 1934), 83 (12. 4. 1934), 84 (13. 4. 1934), 85 (14. 4. 1934).

Michał Choromanski: Začetek in konec. Št. 45 (24. 2. 1934).

Al. Dumas st. (= Alexandre Dumas): Hudičev most. Št. 86 (16. 4. 1934).

G. Brejman/Brojman: Zvijaka. Št. 87 (17. 4. 1934).

(Pierre Alexis) Ponson du Terrail: Lepa židovka. Roman. Št. 88 (18. 4. 1934), 89 (19. 4. 1934), 90 (20. 4. 1934), 91 (21. 4. 1934), 92 (23. 4. 1934), 93 (24. 4. 1934), 94 (25. 4. 1934), 95 (26. 4. 1934), 96 (27. 4. 1934), 97 (28. 4. 1934), 98 (30. 4. 1934), 99 (2. 5. 1934), 100 (3. 5. 1934), 101 (4. 5. 1934), 102 (5. 5. 1934), 103 (7. 5. 1934), 104 (8. 5. 1934), 105 (9. 5. 1934), 106 (11. 5. 1934), 107 (12. 5. 1934), 108 (14. 5. 1934), 109 (15. 5. 1934), 110 (16. 5. 1934), 111 (17. 5. 1934), 112 (18. 5. 1934), 113 (19. 5. 1934), 114 (22. 5. 1934), 115 (23. 5. 1934), 116 (24. 5. 1934), 117 (25. 5. 1934), 118 (26. 5. 1934), 119 (28. 5. 1934), 120 (29. 5. 1934), 121 (30. 5. 1934), 122 (1. 6. 1934), 123 (2. 6. 1934), 124 (4. 6. 1934), 125 (5. 6. 1934), 126 (6. 6. 1934), 127 (7. 6. 1934), 128 (8. 6. 1934), 129 (9. 6. 1934), 130 (11. 6. 1934), 131 (12. 6. 1934), 132 (13. 6. 1934), 133 (14. 6. 1934), 134 (15. 6. 1934), 135 (16. 6. 1934), 136 (18. 6. 1934), 137 (19. 6. 1934), 138 (20. 6. 1934), 139 (21. 6. 1934), 140 (22. 6. 1934), 141 (23. 6. 1934), 142 (25. 6. 1934), 143 (26. 6. 1934), 144 (27. 6. 1934), 145 (30. 6. 1934), 146 (2. 7. 1934), 147 (3. 7. 1934), 148 (4. 7. 1934), 149 (5. 7. 1934), 150 (6. 7. 1934), 151 (7. 7. 1934), 152 (9. 7. 1934), 153 (10. 7. 1934), 154 (11. 7. 1934), 155 (12. 7. 1934), 156 (13. 7. 1934), 157 (14. 7. 1934), 158 (16. 7. 1934), 159 (17. 7. 1934), 160 (18. 7. 1934), 161 (19. 7. 1934), 162 (20. 7. 1934), 163 (21. 7. 1934), 164 (23. 7. 1934), 165 (24. 7. 1934), 166 (25. 7. 1934), 167 (26. 7. 1934), 168 (27. 7. 1934), 169 (?), 170 (30. 7. 1934), 171 (31. 7. 1934), 172 (1. 8. 1934), 173 (2. 8. 1934), 174 (3. 8. 1934), 175 (4. 8. 1934), 176 (6. 8. 1934), 177 (7. 8. 1934), 178 (8. 8. 1934), 179 (9. 8. 1934), 180 (10. 8. 1934), 181 (11. 8. 1934), 182 (13. 8. 1934), 183 (14. 8. 1934), 184 (16. 8. 1934), 185 (17. 8. 1934), 186 (18. 7. 1934), 187 (20. 8. 1934), 188 (21. 8. 1934), 189 (22. 8. 1934), 190 (23. 8. 1934), 191 (24. 8. 1934), 192 (25. 8. 1934).

1934), 193 (27. 8. 1934), 194 (28. 8. 1934), 195 (29. 8. 1934), 196 (30. 8. 1934), 197 (31. 8. 1934), 198 (1. 9. 1934), 199 (3. 9. 1934), 200 (4. 9. 1934), 201 (5. 9. 1934), 202 (6. 9. 1934), 203 (7. 9. 1934), 204 (10. 9. 1934), 205 (11. 9. 1934), 206 (12. 9. 1934), 207 (13. 9. 1934), 208 (14. 9. 1934), 209 (15. 9. 1934), 210 (17. 9. 1934), 211 (18. 9. 1934), 212 (19. 9. 1934).

Cula. [Anonimno]. Št. 213 (20. 9. 1934).

Ra: Plesalka. Št. 214 (21. 9. 1934).

Skrivnost belega čevlja. [Anonimno]. Št. 215 (22. 9. 1934), 216 (24. 9. 1934), 217 (25. 9. 1934), 218 (26. 9. 1934), 219 (27. 9. 1934), 220 (28. 9. 1934), 221 (29. 9. 1934), 222 (1. 10. 1934), 223 (2. 10. 1934), 224 (3. 10. 1934), 225 (4. 10. 1934), 226 (5. 10. 1934), 227 (6. 10. 1934), 228 (8. 10. 1934), 229 (9. 10. 1934), 230 (10. 10. 1934), 231 (11. 10. 1934), 232 (12. 10. 1934), 233 (13. 10. 1934), 234 (15. 10. 1934), 235 (16. 10. 1934), 236 (17. 10. 1934), 238 (19. 10. 1934), 239 (20. 10. 1934), 240 (22. 10. 1934), 241 (23. 10. 1934), 242 (24. 10. 1934), 243 (25. 10. 1934), 244 (26. 10. 1934), 245 (27. 10. 1934), 246 (29. 10. 1934), 247 (30. 9. 1934), 248 (31. 10. 1934), 249 (2. 11. 1934), 250 (3. 11. 1934), 251 (5. 11. 1934), 252 (6. 11. 1934), 253 (7. 11. 1934), 254 (8. 11. 1934), 255 (9. 11. 1934), 256 (10. 11. 1934), 257 (12. 11. 1934), 258 (13. 11. 1934), 259 (14. 11. 1934), 260 (15. 11. 1934), 261 (16. 11. 1934), 262 (17. 11. 1934), 263 (19. 11. 1934), 264 (20. 11. 1934), 265 (21. 11. 1934), 266 (23. 11. 1934), 267 (24. 11. 1934), 268 (26. 11. 1934), 269 (27. 11. 1934), 270 (28. 11. 1934), 271 (29. 11. 1934), 272 (30. 11. 1934), 273 (3. 12. 1934), 274 (4. 12. 1934), 275 (5. 12. 1934), 276 (6. 12. 1934), 277 (7. 12. 1934), 278 (10. 12. 1934), 279 (11. 12. 1934), 280 (12. 12. 1934), 281 (13. 12. 1934), 282 (14. 12. 1934), 283 (15. 12. 1934), 284 (17. 12. 1934), 285 (18. 12. 1934), 286 (19. 12. 1934).

// Št. 237 [Posebna izdaja o pokojnem kralju] (18. 10. 1934).

Tristan Bernard: Ljubavno pismo. Št. 265 (21. 11. 1934).

Alex Berry: Izborna kuharica. Št. 266 (23. 11. 1934).

// Št. 287 (20. 12. 1934).

Federic Boutet: Da le njena obvelja. Št. 288 (21. 12. 1934).

Federic Boutet: Ljubezen in načela. Št. 289 (22. 12. 1934), 290 (24. 12. 1934).

Frank Heller (= Gunnar Serner): Sibirski brzovlak. Roman. Št. 290 (24. 12. 1934), 291 (27. 12. 1934), 292 (28. 12. 1934), 293 (29. 12. 1934), 294 (31. 12. 1934).

Luce Verlain: Pomladitev. Št. 293 (29. 12. 1934), 294 (31. 12. 1934).

Leto 1935 (let. 68)

Frank Heller (= Gunnar Serner): Sibirski brzovlak. Roman. Št. 1 (2. 1. 1935), 2 (3. 1. 1935), 3 (4. 1. 1935), 4 (5. 1. 1935), 5 (7. 1. 1935), 6 (8. 1. 1935), 7 (9. 1. 1935), 8 (10. 1. 1935), 9 (11. 1. 1935), 10 (12. 1. 1935), 11 (14. 1. 1935), 12 (15. 1. 1935), 13 (16. 1. 1935), 14 (17. 1. 1935), 15 (18. 1. 1935), 16 (19. 1. 1935), 17 (21. 1. 1935), 18 (22. 1. 1935), 19 (23. 1. 1935),

20 (24. 1. 1935), 21 (25. 1. 1935), 22 (26. 1. 1935), 23 (28. 1. 1935), 24 (29. 1. 1935), 25 (30. 1. 1935), 26 (31. 1. 1935), 27 (1. 2. 1935), 28 (4. 2. 1935), 29 (5. 2. 1935), 30 (6. 2. 1935), 31 (7. 2. 1935), 32 (8. 2. 1935), 33 (9. 2. 1935), 34, (11. 2. 1935) 35 (12. 2. 1935), 36 (13. 2. 1935), 37 (14. 2. 1935), 38 (15. 2. 1935), 39 (16. 2. 1935), 40 (18. 2. 1935), 41 (19. 2. 1935), 42 (20. 2. 1935), 43 (21. 2. 1935), 44 (22. 2. 1935), 45 (23. 2. 1935).

Anatole France: Signora Chiara. Št. 10 (12. 1. 1935).

A. (= Arkadij) Buhov: Nerešena uganka. Št. 16 (19. 1. 1935).

S. (= Stephen) Leacock: Moja finančna karijera. Št. 22 (26. 1. 1935).

Frederic Boutet: Hippoyt. Št. 27 (1. 2. 1935).

[Zgodbica brez naslova in avtorja]. [Anonimno]. Št. 45 (23. 2. 1935).

Georgij (Ivanovič) Šilin: Počasna smrt. Roman. Št. 46 (25. 2. 1935), 47 (26. 2. 1935), 48 (27. 2. 1935), 49 (28. 2. 1935), 50 (1. 3. 1935), 51 (2. 3. 1935), 52 (4. 3. 1935), 53 (5. 3. 1935), 54 (6. 3. 1935), 55 (7. 3. 1935), 56 (8. 3. 1935), 57 (9. 3. 1935), 58 (11. 3. 1935), 59 (12. 3. 1935), 60 (13. 3. 1935), 61 (14. 4. 1935), 62 (15. 3. 1935), 63 (16. 3. 1935), 64 (18. 3. 1935), 65 (20. 3. 1935), 66 (21. 3. 1935), 67 (22. 3. 1935), 68 (23. 3. 1935), 69 (26. 3. 1935), 70 (27. 3. 1935), 71 (28. 3. 1935), 72 (29. 3. 1935), 73 (30. 3. 1935), 74 (1. 4. 1935), 75 (2. 4. 1935), 76 (3. 4. 1935), 77 (4. 4. 1935), 78 (5. 4. 1935), 79 (6. 4. 1935), 80 (8. 4. 1935), 81 (9. 4. 1935), 82 (10. 4. 1935), 83 (11. 4. 1935), 84 (12. 4. 1935), 85 (13. 4. 1935), 86 (15. 4. 1935), 87 (16. 4. 1935), 88 (17. 4. 1935), 89 (18. 4. 1935), 90 (19. 4. 1935), 91 (20. 4. 1935), 92 (23. 4. 1935), 93 (24. 4. 1935), 94 (25. 4. 1935), 95 (26. 4. 1935), 96 (27. 4. 1935), 97 (29. 4. 1935), 98 (30. 4. 1935), 99 (2. 5. 1935), 100 (3. 5. 1935), 101 (4. 5. 1935), 102 (6. 5. 1935), 103 (7. 5. 1935), 104 (8. 5. 1935), 105 (9. 5. 1935), 106 (10. 5. 1935).

Mihail (Mihajlovič) Zoščenko: Ljubezen. Št. 68 (23. 3. 1935).

Frederic Boutet: Brezpomembna žena. Št. 91 (20. 4. 1935).

Frederic Boudet (= Boutet): Romantična. Št. 96 (27. 4. 1935).

Frederic Boutet: Razočaranje. Št. 107 (11. 5. 1935).

Ludvik Wolff (= Ludwig Ernst Wolff): Boginja dobrote. Roman. Št. 108 (13. 5. 1935), 109 (14. 5. 1935), 110 (15. 5. 1935), 111 (16. 5. 1935), 112 (17. 5. 1935), 113 (18. 5. 1935), 114 (20. 5. 1935), 115 (21. 5. 1935), 116 (22. 5. 1935), 117 (23. 5. 1935), 118 (24. 5. 1935), 119 (25. 5. 1935), 120 (27. 5. 1935), 121 (28. 5. 1935), 122 (29. 5. 1935), 123 (31. 5. 1935), 124 (1. 6. 1935), 125 (3. 6. 1935), 126 (4. 6. 1935), 127 (5. 6. 1935), 128 (6. 6. 1935), 129 (7. 6. 1935), 130 (8. 6. 1935), 131 (11. 6. 1935), 132 (12. 6. 1935), 133 (13. 6. 1935), 134 (14. 6. 1935), 135 (15. 6. 1935), 136 (17. 6. 1935), 137 (18. 6. 1935), 138 (19. 6. 1935), 139 (21. 6. 1935), 140 (22. 6. 1935), 141 (24. 6. 1935), 142 (25. 6. 1935), 143 (26. 6. 1935), 144 (27. 6. 1935), 146 (3. 7. 1935), 147 (4. 7. 1935), 148 (5. 7. 1935), 150 (8. 7. 1935), 151 (9. 7. 1935), 152 (10. 7. 1935), 153 (11. 7. 1935), 154 (12. 7. 1935), 155 (13. 7. 1935), 156 (15. 7. 1935), 157 (16. 7. 1935), 158 (17. 7. 1935), 159 (18. 7. 1935), 160 (19. 7. 1935), 161 (20. 7. 1935), 162 (22. 7. 1935), 163 (23. 7. 1935), 164 (?), 165 (24. 7. 1935), 166 (25. 7. 1935), 167 (26. 7. 1935), 168 (27. 7. 1935), 169 (29. 7. 1935), 170 (30. 7. 1935), 171 (31. 7. 1935), 172 (1. 8. 1935), 173 (3. 8. 1935), 174 (3. 8. 1935), 175 (5. 8. 1935), 176 (6. 8. 1935).

Tristan Bernard: Praktičen človek. Št. 113 (18. 5. 1935).

Frederic Boutet: Jean. Št. 122 (29. 5. 1935).

// Št. 145 (2. 7. 1935).

// Št. 149 (6. 7. 1935).

A. Zurič (= Aleksander Zorič): Hipnoza. Št. 156 (15. 7. 1935).

M. Mironov: Biserna ogrlica. Št. 161 (20. 7. 1935).

Frederic Boutet: Neprevidna. Št. 174 (3. 8. 1935)

Marij Skalan (= Radivoj Rehar): Sida Silanova. Roman. Št. 162 (22. 7. 1935), 163 (23. 7. 1935), 164 (?), 165 (24. 7. 1935), 166 (25. 7. 1935), 167 (26. 7. 1935), 168 (27. 7. 1935), 169 (29. 7. 1935), 170 (30. 7. 1935), 171 (31. 7. 1935), 172 (1. 8. 1935), 173 (3. 8. 1935), 174 (3. 8. 1935), 175 (5. 8. 1935), 176 (6. 8. 1935), 177 (7. 8. 1935), 178 (8. 8. 1935), 179 (9. 8. 1935), 180 (10. 8. 1935), 181 (12. 8. 1935), 182 (13. 8. 1935), 183 (14. 8. 1935), 184 (16. 8. 1935), 185 (17. 8. 1935), 186 (19. 8. 1935), 188 (21. 8. 1935), 189 (22. 8. 1935), 190 (23. 8. 1935), 191 (24. 8. 1935), 192 (26. 8. 1935), 193 (27. 8. 1935), 194 (28. 8. 1935), 195 (29. 8. 1935), 196 (30. 8. 1935), 197 (31. 8. 1935), 198 (2. 9. 1935), 199 (3. 9. 1935), 200 (4. 9. 1935), 201 (5. 9. 1935), 202 (7. 9. 1935), 203 (9. 9. 1935), 204 (10. 9. 1935), 205 (11. 9. 1935), 206 (12. 9. 1935), 207 (13. 9. 1935), 208 (14. 9. 1935), 209 (16. 9. 1935), 210 (17. 9. 1935), 211 (18. 9. 1935), 212 (19. 9. 1935), 213 (20. 9. 1935), 214 (21. 9. 1935), 215 (23. 9. 1935), 216 (24. 9. 1935), 217 (25. 9. 1935), 218 (26. 9. 1935), 219 (27. 9. 1935), 220 (28. 9. 1935), 221 (30. 9. 1935), 222 (1. 10. 1935), 223 (2. 10. 1935), 224 (3. 10. 1935), 225 (4. 10. 1935), 226 (5. 10. 1935), 227 (7. 10. 1935), 228 (8. 10. 1935), 229 (9. 10. 1935), 230 (10. 10. 1935), 231 (11. 10. 1935), 232 (12. 10. 1935), 233 (14. 10. 1935), 234 (15. 10. 1935), 235 (16. 10. 1935), 236 (17. 10. 1935), 237 (18. 10. 1935), 238 (19. 10. 1935), 239 (21. 10. 1935), 240 (22. 10. 1935), 241 (23. 10. 1935), 242 (24. 10. 1935), 243 (25. 10. 1935), 244 (26. 10. 1935), 245 (28. 10. 1935), 246 (29. 10. 1935), 247 (30. 10. 1935), 248 (31. 10. 1935), 249 (2. 11. 1935), 250 (4. 11. 1935), 251 (5. 11. 1935), 252 (6. 11. 1935), 253 (7. 11. 1935), 254 (8. 11. 1935), 255 (9. 11. 1935), 256 (11. 11. 1935), 257 (12. 11. 1935), 258 (13. 11. 1935), 259 (14. 11. 1935), 260 (15. 11. 1935), 261 (16. 11. 1935), 262 (18. 11. 1935), 263 (19. 11. 1935), 264 (20. 11. 1935), 265 (21. 11. 1935), 266 (22. 11. 1935), 267 (23. 11. 1935), 268 (25. 11. 1935), 269 (26. 11. 1935), 270 (27. 11. 1935), 271 (28. 11. 1935), 272 (29. 11. 1935), 273 (30. 11. 1935).

D. Wilson: Naključje detektiv. Št. 177 (7. 8. 1935).

Frederic Boutet: Anonimno pismo. Št. 179 (9. 8. 1935).

Ustvarjanje moža. Ruska narodna pripovedka. Št. 185 (17. 8. 1935).

Mihail (Mihajlovič) Zoščenko: Na nekaj je pozabil. Št. 197 (31. 8. 1935).

Lion Feuchtwanger: Žid Süß. Roman. Št. 180 (10. 8. 1935), 181 (12. 8. 1935), 182 (13. 8. 1935), 183 (14. 8. 1935), 184 (16. 8. 1935), 185 (17. 8. 1935), 186 (19. 8. 1935), 187 (20. 8. 1935), 188 (21. 8. 1935), 189 (22. 8. 1935), 190 (23. 8. 1935), 191 (24. 8. 1935), 192 (26. 8. 1935), 193 (27. 8. 1935), 194 (28. 8. 1935), 195 (29. 8. 1935), 196 (30. 8. 1935), 197 (31. 8. 1935), 198 (2. 9. 1935), 199 (3. 9. 1935), 200 (4. 9. 1935), 201 (5. 9. 1935), 202 (7. 9. 1935),

203 (9. 9. 1935), 204 (10. 9. 1935), 205 (11. 9. 1935), 206 (12. 9. 1935), 207 (13. 9. 1935), 208 (14. 9. 1935), 209 (16. 9. 1935), 210 (17. 9. 1935), 211 (18. 9. 1935), 212 (19. 9. 1935), 213 (20. 9. 1935), 214 (21. 9. 1935), 215 (23. 9. 1935), 216 (24. 9. 1935), 217 (25. 9. 1935), 218 (26. 9. 1935), 219 (27. 9. 1935), 220 (28. 9. 1935), 221 (30. 9. 1935), 222 (1. 10. 1935), 223 (2. 10. 1935), 224 (3. 10. 1935), 225 (4. 10. 1935), 226 (5. 10. 1935), 227 (7. 10. 1935), 228 (8. 10. 1935), 229 (9. 10. 1935), 230 (10. 10. 1935), 231 (11. 10. 1935), 232 (12. 10. 1935), 233 (14. 10. 1935), 234 (15. 10. 1935), 235 (16. 10. 1935), 236 (17. 10. 1935), 237 (18. 10. 1935), 238 (19. 10. 1935), 239 (21. 10. 1935), 240 (22. 10. 1935), 241 (23. 10. 1935), 242 (24. 10. 1935), 243 (25. 10. 1935), 244 (26. 10. 1935), 245 (28. 10. 1935), 246 (29. 10. 1935), 247 (30. 10. 1935), 248 (31. 10. 1935), 249 (2. 11. 1935), 250 (4. 11. 1935), 251 (5. 11. 1935), 252 (6. 11. 1935), 253 (7. 11. 1935), 254 (8. 11. 1935), 255 (9. 11. 1935), 256 (11. 11. 1935), 257 (12. 11. 1935), 258 (13. 11. 1935), 259 (14. 11. 1935), 260 (15. 11. 1935), 261 (16. 11. 1935), 262 (18. 11. 1935), 263 (19. 11. 1935), 264 (20. 11. 1935), 265 (21. 11. 1935), 266 (22. 11. 1935), 267 (23. 11. 1935), 268 (25. 11. 1935), 269 (26. 11. 1935), 270 (27. 11. 1935), 271 (28. 11. 1935), 272 (29. 11. 1935), 273 (30. 11. 1935), 274 (2. 12. 1935), 275 (3. 12. 1935), 276 (4. 12. 1935), 277 (5. 12. 1935), 278 (6. 12. 1935), 279 (7. 12. 1935), 280 (9. 12. 1935), 281 (10. 12. 1935), 282 (11. 12. 1935), 283 (12. 12. 1935), 284 (13. 12. 1935), 285 (14. 12. 1935), 286 (16. 12. 1935), 287 (17. 12. 1935), 288 (18. 12. 1935), 289 (19. 12. 1935), 290 (20. 12. 1935), 291 (21. 12. 1935), 292 (23. 12. 1935), 293 (24. 12. 1935), 294 (27. 12. 1935), 295 (28. 12. 1935), 296 (30. 12. 1935), 297 (31. 12. 1935).

Frederic Boutet: Družabnika. Št. 290 (20. 12. 1935), 291(21. 12. 1935).

Frederic Boutet: Oddih. Št. 293 (24. 12. 1935).

Srečanje. [Anonimno]. Št. 295 (28. 12. 1935).

Leto 1936 (let. 69)

Lion Feuchtwanger: Žid Süß. Roman. Št. 1 (2. 1. 1936), 2 (3. 1. 1936), 3 (4. 1. 1936), 4 (7. 1. 1936), 5 (8. 1. 1936), 6 (9. 1. 1936), 7 (10. 1. 1936), 8 (11. 1. 1936), 9 (13. 1. 1936), 10 (14. 1. 1936), 11 (15. 1. 1936), 12 (16. 1. 1936), 13 (17. 1. 1936), 14 (18. 1. 1936), 15 (20. 1. 1936), 16 (21. 1. 1936), 17 (22. 1. 1936), 18 (23. 1. 1936), 19 (24. 1. 1936), 20 (25. 1. 1936), 21 (27. 1. 1936), 22 (28. 1. 1936), 23 (29. 1. 1936), 24 (30. 1. 1936), 25 (31.1. 1936), 26 (1. 2. 1936), 27 (3. 2. 1936), 28 (4. 2. 1936), 29 (5. 2. 1936), 30 (6. 2. 1936).

Frederic Boutet: Krepost. Št. 2 (3. 1. 1936), 3 (4. 1. 1936).

Frederic Boutet: Končno sam. Št. 8 (11. 1. 1936).

Frederic Boutet: Koristna krepost. Št. 31 (7. 2. 1936), 32 (8. 2. 1936).

Frank Higman: Seržant Flips. Roman. Št. 33 (10. 2. 1936), 34 (11. 2. 1936), 35 (12. 2. 1936), 36 (13. 2. 1936), 37 (14. 2. 1936), 38 (15. 2. 1936), 39 (17. 2. 1936), 40 (18. 2. 1936), 41 (19. 2. 1936), 42 (20. 2. 1936), 43 (21. 2. 1936), 44 (22. 2. 1936), 45 (24. 2. 1936), 46 (25. 2. 1936), 47 (26. 2. 1936), 48 (27. 2. 1936), 49 (28. 2. 1936), 50 (29. 2. 1936), 51 (2. 3. 1936), 52 (3. 3. 1936), 53 (4. 3. 1936), 54 (5. 3. 1936), 55 (6. 3. 1936), 56 (7. 3. 1936), 57 (9. 3. 1936), 58 (10. 3. 1936), 59 (11. 3. 1936), 60 (12. 3. 1936), 61 (13. 3. 1936), 62 (14. 3. 1936), 63 (16. 3. 1936), 64 (17. 3. 1936), 65 (18. 3. 1936), 66 (20. 3. 1936), 67 (21. 3. 1936), 68 (23.

3. 1936), 69 (24. 3. 1936), 70 (26. 3. 1936), 71 (27. 3. 1936) 72 (28. 3. 1936), 73 (30. 3. 1936), 74 (31. 3. 1936).

[Pesem ob stoletnici Stritarjevega rojstva]. Št. 55 (6. 3. 1936).

*Mihael (= Mihail Mihajlovič) Zoščenko: Kopel. Št. 62 (14. 3. 1936).

Mihail (Mihajlovič) Zoščenko: Matrjona. Št. 65 (18. 3. 1936).

Preizkušnja. [Anonimno]. Št. 69 (24. 3. 1936).

Frederic Boutet: Namestnik. Št. 71 (27. 3. 1936), 72 (28. 3. 1936).

Panteleimon (= Pantelejmon Sergejevič) Romanov: Dim. Št. 75 (1. 4. 1936), 76 (2. 4. 1936).

Frederic Boutet: Dolžnost. Št. 77 (3. 4. 1936), 78 (4. 4. 1936).

Louise René de Keroual: Kraljeva ljubica. Roman. Št. 78 (4. 4. 1936), 79 (6. 4. 1936), 80 (7. 4. 1936), 81 (8. 4. 1936), 82 (9. 4. 1936), 83 (10. 4. 1936), 84 (11. 4. 1936), 85 (14. 4. 1936), 86 (15. 4. 1936), 87 (16. 4. 1936), 88 (17. 4. 1936), 89 (18. 4. 1936), 90 (20. 4. 1936), 91 (21. 4. 1936), 92 (22. 4. 1936), 93 (23. 4. 1936), 94 (24. 4. 1936), 95 (25. 4. 1936), 96 (27. 4. 1936), 97 (28. 4. 1936), 98 (29. 4. 1936), 99 (30. 4. 1936), 100 (2. 5. 1936), 101 (4. 5. 1936), 102 (5. 5. 1936).

Manica (= Manica Koman): Velika noč zakoncev Mrduh. Št. 84 (11. 4. 1936).

Frederic Boutet: Dvojna nevarnost. Št. 103 (6. 5. 1936), 104 (7. 5. 1936).

Vera Inber: Prilotana žarnica. Št. 105 (8. 5. 1935), 106 (9. 5. 1936).

Gustave le Rouge: Ulica groze. Roman. Št. 106 (9. 5. 1936), 107 (11. 5. 1936), 108 (12. 5. 1936), 109 (13. 5. 1936), 110 (14. 5. 1936), 111 (15. 5. 1936), 112 (16. 5. 1936), 113 (18. 5. 1936), 114 (19. 5. 1936), 115 (20. 5. 1936), 116 (22. 5. 1936), 117 (23. 5. 1936), 118 (25. 5. 1936), 119 (26. 5. 1936), 120 (27. 5. 1936), 121a (28. 5. 1936), 122 (29. 5. 1936).

Ilja Ilf Evgenij Petrov (= Ilja Arnoldovič Ilf in Evgenij Petrovič Kataev): Naše zasebno življenje. Št. 115 (20. 5. 1936).

André Theuriet: Nevarna lepotica. Roman. Št. 123 (30. 5. 1936), 124 (2. 6. 1936), 125 (3. 6. 1936), 126 (4. 6. 1936), 127 (5. 6. 1936), 128 (6. 6. 1936), 129 (8. 6. 1936), 130 (9. 6. 1936), 131 (10. 6. 1936), 132 (12. 6. 1936), 133 (13. 6. 1936), 134 (15. 6. 1936), 135 (16. 5. 1936), 136 (17. 6. 1936), 137 (18. 6. 1936), 138 (19. 6. 1936), 139 (20. 6. 1936), 140 (22. 6. 1936), 141 (23. 6. 1936), 142 (24. 6. 1936), 143 (25. 6. 1936), 144 (26. 6. 1936), 145 (27. 6. 1936), 146 (30. 6. 1936), 147 (1. 7. 1936), 148 (2. 7. 1936), 149 (3. 7. 1936), 150 (4. 7. 1936), 151 (6. 7. 1936), 152 (7. 7. 1936), 153 (8. 7. 1936), 154 (9. 7. 1936), 155 (10. 7. 1936), 156 (11. 7. 1936), 157 (13. 7. 1936), 158 (14. 7. 1936), 159 (15. 7. 1936), 160 (16. 7. 1936), 161 (17. 7. 1936), 162 (?), 163 (20. 7. 1936), 164 (21. 7. 1936), 165 (22. 7. 1936), 166 (23. 7. 1936), 167 (24. 7. 1936), 168 (25. 7. 1936), 169 (27. 7. 1936), 170 (28. 7. 1936), 171 (29. 7. 1936), 172 (30. 7. 1936), 173 (31. 7. 1936), 174 (1. 8. 1936), 175 (3. 8. 1936), 176 (4. 8. 1936), 177 (5. 8. 1936), 178 (6. 8. 1936), 179 (7. 8. 1936), 180 (?), 181 (10. 8. 1936), 182 (11. 8. 1936), 183

(12. 8. 1936), 184 (13. 8. 1936), 185 (14. 8. 1936), 186 (17. 8. 1936), 187 (18. 8. 1936), 188 (19. 8. 1936), 189 (20. 8. 1936), 190 (21. 8. 1936), 191 (22. 8. 1936), 192 (24. 8. 1936), 193 (25. 8. 1936), 194 (26. 8. 1936), 195 (27. 8. 1936), 196 (28. 8. 1936), 197 (29. 8. 1936), 198 (31. 8. 1936), 199 (1. 9. 1936), 200 (2. 9. 1936), 201 (3. 9. 1936), 202 (4. 9. 1936).

Fred. (= Frederic) Boutet: Uspeh. Št. 123 (30. 5. 1936).

Vera Inber: Tekstilne sanje. Št. 131 (10. 6. 1936).

Vera Inber: Legendar. Št. 133 (13. 6. 1936).

Francis Jammes: Živalski vrt. Št. 145 (27. 6. 1936).

*Mihail (Mihajlovič) Zoščenko: Humor s solnčne obale. Št. 145 (27. 6. 1936).

*Henri de Regnier: Priznanje. Št. 150 (4. 7. 1936).

K. A. Čheidze (= Konstantin Aleksandrovič Čheidze): Kambečian. Št. 156 (11. 7. 1936).

*Mihail (Mihajlovič) Zoščenko: Hiromantka. Št. 168 (25. 7. 1936).

*Mihail (Mihajlovič) Zoščenko: Telefon. Št. 185 (14. 8. 1936).

Henri de Regnier: Pijanec. Št. 191 (22. 8. 1936).

Emile Gaboriau: Zakonski in nezakonski sin. Roman. Št. 203 (5. 9. 1936), 204 (7. 9. 1936), 205 (?), 206 (10. 9. 1936), 207 (11. 9. 1936), 208 (12. 9. 1936), 209 (14. 9. 1936), 210 (15. 9. 1936), 211 (16. 9. 1936), 212 (17. 9. 1936), 213 (18. 9. 1936), 214 (19. 9. 1936), 215 (21. 9. 1936), 216 (22. 9. 1936), 217 (23. 9. 1936), 218 (24. 9. 1936), 219 (25. 9. 1936), 220 (26. 9. 1936), 221 (28. 9. 1936), 222 (29. 9. 1936), 223 (30. 9. 1936), 224 (1. 10. 1936), 225 (2. 10. 1936), 226 (3. 10. 1936), 227 (5. 10. 1936), 228 (6. 10. 1936), 229 (7. 10. 1936), 230 (8. 10. 1936), 231 (9. 10. 1936), 232 (10. 10. 1936), 233 (12. 10. 1936), 234 (13. 10. 1936), 235 (14. 10. 1936), 236 (15. 10. 1936), 237 (16. 10. 1936), 238 (17. 10. 1936), 239 (19. 10. 1936), 240 (20. 10. 1936), 241 (21. 10. 1936), 242 (22. 10. 1936), 243 (23. 10. 1936), 244 (24. 10. 1936), 245 (26. 10. 1936), 246 (27. 10. 1936), 247 (28. 10. 1936), 248 (29. 10. 1936), 249 (30. 10. 1936), 250 (31. 10. 1936), 251 (2. 11. 1936), 252 (3. 11. 1936), 253 (4. 11. 1936), 254 (5. 11. 1936), 255 (6. 11. 1936), 256 (7. 11. 1936), 257 (9. 11. 1936), 258 (10. 11. 1936), 259 (11. 11. 1936), 260 (12. 11. 1936), 261 (13. 11. 1936), 262 (14. 11. 1936), 263 (16. 11. 1936), 264 (17. 11. 1936), 265 (18. 11. 1936), 266 (19. 11. 1936), 267 (20. 11. 1936), 268 (21. 11. 1936), 269 (23. 11. 1936), 270 (24. 11. 1936), 271 (25. 11. 1936), 272 (26. 11. 1936), 273 (27. 11. 1936), 274 (28. 11. 1936), 275 (30. 11. 1936), 276 (2. 12. 1936), 277 (3. 1. 1936), 278 (4. 12. 1936), 279 (5. 12. 1936), 280 (7. 12. 1936), 281 (9. 12. 1936), 282 (10. 12. 1936), 283 (11. 12. 1936), 284 (12. 12. 1936), 285 (14. 12. 1936), 286 (15. 12. 1936), 287 (16. 12. 1936), 288 (17. 12. 1936), 289 (18. 12. 1936).

Energično mlado dekle. [Anonimno]. Št. 204 (7. 9. 1936).

Alfred Wolfstein: Slikar. Št. 214 (19. 9. 1936).

Mihail (Mihajlovič) Zoščenko: Svatba. Št. 220 (26. 9. 1936).

Nikolaj Tihonov (= Nikolaj Semenovič Tichonov): Vila »Fantazija« Št. 230 (8. 10. 1936).

*Lev (Nikolajevič) Zilov: Antropologija. Št. 232 (10. 10. 1936).

Frederic Boutet: Nesporazum. Št. 250 (31. 10. 1936).

*Mihail (Mihajlovič) Zoščenko: V bolnici. Št. 268 (21. 11. 1936).

Pierre Mille: Dober maser. Št. 275 (30. 11. 1936).

Vera Inber: So izjeme. Št. 279 (5. 12. 1936).

J. Ger ____: Brata. Št. 280 (7. 12. 1936).

Maksim Gorki (= Aleksej Maksimovič Peškov): Tat. Št. 284 (12. 12. 1936).

// Št. 290 (19. 12. 1936).

// Št. 291 (21. 12. 1936).

____ Tajc: Od kod si? Št. 292 (22. 12. 1936).

// Št. 293 (23. 12. 1936).

Georges Ohnet: Zadnja ljubezen. Roman. Št. 294 (24. 12. 1936), 295 (28. 12. 1936), 296 (29. 12. 1936), 297 (30. 12. 1936), 298 (31. 12. 1936).

Vera Inber: Kurja juha. Št. 294 (24. 12. 1936).

Frederic Boutet: Dogovor. Št. 298 (31. 12. 1936).

Leto 1937 (let. 70)

Georges Ohnet: Zadnja ljubezen. Roman. Št. 1 (2. 1. 1937), 2 (4. 1. 1937), 3 (5. 1. 1937), 4 (7. 1. 1937), 5 (8. 1. 1937), 6 (9. 1. 1937), 7 (11. 1. 1937), 8 (12. 1. 1937), 9 (13. 1. 1937), 10 (14. 1. 1937), 11 (15. 1. 1937), 12 (16. 1. 1937), 13 (18. 1. 1937), 14 (19. 1. 1937), 15 (20. 1. 1937), 16 (21. 1. 1937), 17 (22. 1. 1937), 18 (23. 1. 1937), 19 (25. 1. 1937), 20 (26. 1. 1937), 21 (27. 1. 1937), 22 (28. 1. 1937), 23 (29. 1. 1937), 24 (30. 1. 1937), 25 (1. 2. 1937), 26 (3. 2. 1937), 27 (4. 2. 1937), 28 (5. 2. 1937), 29 (6. 2. 1937), 30 (8. 2. 1937), 31 (9. 2. 1937), 32 (10. 2. 1937), 33 (11. 2. 1937), 34 (12. 2. 1937), 35 (13. 2. 1937), 36 (15. 2. 1937), 37 (16. 2. 1937), 38 (17. 2. 1937), 39 (18. 2. 1937), 40 (19. 2. 1937), 41 (20. 2. 1937), 42 (22. 2. 1937), 43 (23. 2. 1937), 44 (24. 2. 1937), 45 (25. 2. 1937), 46 (26. 2. 1937), 47 (27. 2. 1937), 48 (1. 3. 1937), 49 (2. 3. 1937), 50 (3. 3. 1937), 51 (4. 3. 1937), 52 (5. 3. 1937), 53 (6. 3. 1937), 54 (8. 3. 1937), 55 (9. 3. 1937), 56 (10. 3. 1937), 57 (11. 3. 1937), 58 (12. 3. 1937), 59 (13. 3. 1937), 60 (15. 3. 1937), 61 (16. 3. 1937), 62 (17. 3. 1937), 63 (18. 3. 1937), 64 (20. 3. 1937), 65 (22. 3. 1937), 66 (23. 3. 1937), 67 (24. 3. 1937), 68 (25. 3. 1937), 69 (26. 3. 1937).

John Galsworthy: Sestanek. Št. 1 (2. 1. 1937).

(Adrien Gustave) Henri Barbusse: Sedanjost. Št. 3 (5. 1. 1937).

Riccardo Melani: Previsok račun. Št. 12 (16. 1. 1937).

*Mihail (Mihajlovič) Zoščenko: Pogrebščina. Št. 18 (23. 1. 1937).

Frederic Boutet: Prvi korak. Št. 24 (30. 1. 1937).

Vera Inber: Homo sapiens. Št. 25 (1. 2. 1937)

*Mihail (Mihajlovič) Zoščenko: Srečanje. Št. 29 (6. 2. 1937).

A. Zorič (= Aleksander Zorič): Razočaranje. Št. 35 (13. 2. 1937).

*Mihael (= Mihail Mihajlovič) Zoščenko: Za šalo. Št. 47 (27. 2. 1937).

*Mihael (= Mihail Mihajlovič) Zoščenko: Zgodba s Trockim. Št. 59 (13. 3. 1937).

Pantelejmon (Sergejevič) Romanov: Žensko srce. Št. 63 (18. 3. 1937).

*Valentin (Petrovič) Katajev: Spomini iz otroških dni. Št. 64 (20. 3. 1937).

Paul Hilsö: Molčeči maščevalec. Roman. Št. 70 (27. 3. 1937), 71 (30. 3. 1937), 72 (31. 3. 1937), 73 (1. 4. 1937), 74 (2. 4. 1937), 75 (3. 4. 1937), 76 (5. 4. 1937), 77 (6. 4. 1937), 78 (7. 4. 1937), 79 (8. 4. 1937), 80 (9. 4. 1937), 81 (10. 4. 1937), 82 (12. 4. 1937), 83 (13. 4. 1937), 84 (14. 4. 1937), 85 (15. 4. 1937), 86 (16. 4. 1937), 87 (17. 4. 1937), 88 (19. 4. 1937), 89 (20. 4. 1937), 90 (21. 4. 1937), 91 (22. 4. 1937), 92 (23. 4. 1937), 93 (24. 4. 1937), 94 (26. 4. 1937), 95 (27. 4. 1937), 96 (28. 4. 1937), 97 (29. 4. 1937), 98 (30. 4. 1937), 99 (1. 5. 1937), 100 (3. 5. 1937), 101 (4. 5. 1937), 102 (5. 5. 1937), 103 (7. 5. 1937), 104 (8. 5. 1937), 105 (10. 5. 1937), 106 (11. 5. 1937), 107 (12. 5. 1937), 108 (13. 5. 1937), 109 (14. 5. 1937), 110 (15. 5. 1937), 111 (18. 5. 1937), 112 (19. 5. 1937), 113 (20. 5. 1937), 114 (21. 5. 1937), 115 (22. 5. 1937), 116 (24. 5. 1937), 117 (25. 5. 1937), 118 (26. 5. 1937), 119 (28. 5. 1937), 120 (29. 5. 1937), 121 (31. 5. 1937).

Frideric (= Frederic) Boutet: Stara ljubezen. Št. 70 (27. 3. 1937).

Stefan Zeromski (= Štefan Žeromski): Po bitki. Št. 75 (3. 4. 1937).

*Mihael (= Mihail Mihajlovič) Zoščenko: Trezne misli. Št. 81 (10. 4. 1937).

Ilies Kazcer: Zamorčev obup. Št. 99 (1. 5. 1937).

Vera Inber: Svit v jeseni. Št. 102 (5. 5. 1937).

*Mihail (Mihajlovič) Zoščenko: Glupost. Št. 115 (22. 5. 1937).

André Armandy: Princesa Symianova. Roman. Št. 122 (1. 6. 1937), 123 (2. 6. 1937), 124 (3. 6. 1937), 125 (4. 6. 1937), 126 (5. 6. 1937), 127 (7. 6. 1937), 128 (8. 6. 1937), 129 (9. 6. 1937), 130 (10. 6. 1937), 131 (11. 6. 1937), 132 (12. 6. 1937), 133 (14. 6. 1937), 134 (15. 6. 1937), 135 (16. 6. 1937), 136 (17. 6. 1937), 137 (18. 6. 1937), 138 (19. 6. 1937), 139 (21. 6. 1937).

1937), 140 (22. 6. 1937), 141 (23. 6. 1937), 142 (24. 6. 1937), 143 (25. 6. 1937), 144 (26. 6. 1937), 145 (28. 6. 1937), 146 (30. 6. 1937), 147 (1. 7. 1937), 148 (2. 7. 1937), 149 (3. 7. 1937), 150 (5. 7. 1937), 151 (6. 7. 1937), 152 (7. 7. 1937), 153 (8. 7. 1937), 154 (9. 7. 1937), 155 (10. 7. 1937), 156 (12. 7. 1937), 157 (13. 7. 1937), 158 (14. 7. 1937), 159 (15. 7. 1937), 160 (16. 7. 1937), 161 (17. 7. 1937), 162 (19. 7. 1937), 163 (20. 7. 1937), 164 (21. 7. 1937), 165 (22. 7. 1937), 166 (23. 7. 1937), 167 (24. 7. 1937), 168 (26. 7. 1937), 169 (27. 7. 1937), 170 (28. 7. 1937), 171 (29. 7. 1937), 172 (30. 7. 1937), 173 (31. 7. 1937), 174 (2. 8. 1937), 175 (3. 8. 1937), 176 (4. 8. 1937), 177 (5. 8. 1937), 178 (6. 8. 1937), 179 (7. 8. 1937), 180 (9. 8. 1937), 181 (10. 8. 1937), 182 (11. 8. 1937), 183 (12. 8. 1937), 184 (13. 8. 1937), 185 (14. 8. 1937), 186 (?), 187 (17. 8. 1937), 188 (18. 8. 1937), 189 (19. 8. 1937), 190 (20. 8. 1937), 191 (21. 8. 1937), 192 (23. 8. 1937), 193 (24. 8. 1937), 194 (25. 8. 1937), 195 (26. 8. 1937), 196 (27. 8. 1937), 197 (28. 8. 1937), 198 (30. 8. 1937), 199 (31. 8. 1937), 200 (1. 9. 1937), 201 (2. 9. 1937), 202 (3. 9. 1937), 203 (4. 9. 1937), 204 (7. 9. 1937), 205 (9. 9. 1937), 206 (10. 9. 1937), 207 (11. 9. 1937), 208 (13. 9. 1937), 209 (14. 9. 1937), 210 (15. 9. 1937), 211 (16. 9. 1937), 212 (17. 9. 1937), 213 (18. 9. 1937), 214 (20. 9. 1937), 215 (21. 9. 1937), 216 (22. 9. 1937), 217 (23. 9. 1937), 218 (24. 9. 1937), 219 (25. 9. 1937), 220 (27. 9. 1937), 221 (28. 9. 1937), 222 (29. 9. 1937), 223 (30. 9. 1937), 224 (1. 10. 1937), 225 (2. 10. 1937), 226 (4. 10. 1937), 227 (5. 10. 1937), 228 (6. 10. 1937), 229 (7. 10. 1937), 230 (8. 10. 1937), 231 (9. 10. 1937), 232 (11. 10. 1937), 233 (12. 10. 1937), 234 (13. 10. 1937), 235 (14. 10. 1937), 236 (15. 10. 1937), 237 (16. 10. 1937), 238 (18. 10. 1937), 239 (19. 10. 1937), 240 (20. 10. 1937), 241 (21. 10. 1937), 242 (?), 243 (23. 10. 1937), 244 (25. 10. 1937), 245 (26. 10. 1937), 246 (27. 10. 1937), 247 (28. 10. 1937), 248 (29. 10. 1937), 249 (30. 10. 1937), 250 (2. 11. 1937), 251 (3. 11. 1937), 252 (4. 11. 1937), 253 (5. 11. 1937), 254 (6. 11. 1937), 255 (8. 11. 1937), 256 (9. 11. 1937), 257 (10. 11. 1937), 258 (11. 11. 1937), 259 (12. 11. 1937), 260 (?), 261 (15. 11. 1937), 262 (16. 11. 1937).

*Mihail (Mihajlovič) Zoščenko: Dober znanec. Št. 126 (5. 6. 1937).

Lev (Nikolajevič) Zilov: Slavčki. Št. 132 (12. 6. 1937).

Mihail (Mihajlovič) Zoščenko: Zaklad. Št. 138 (19. 6. 1937).

Georgij Landau: Slanik. Št. 144 (26. 6. 1937).

*Mihail (Mihajlovič) Zoščenko: Tujci. Št. 155 (10. 7. 1937).

Njena zadeva. Iz češčine. [Anonimno]. Št. 161 (17. 7. 1937).

Frederic Boutet: Bajanica. Št. 167 (24. 7. 1937).

Mihail (Mihajlovič) Zoščenko: Komunalno stanovanje. Št. 173 (31. 7. 1937).

M. (= Maurice) Decobra (= Maurice Tessier): Pustolovščina. Št. 179 (7. 8. 1937).

P. V.: Diagnoza. Št. 197 (28. 8. 1937).

*Mihael (= Mihail Mihajlovič) Zoščenko: Ugodna kombinacija. Št. 200 (1. 9. 1937).

*Mihail (Mihajlovič) Zoščenko: Drva. Št. 203 (4. 9. 1937).

Tristan Derème: Peterček bi rad prežvekoval. Št. 203 (4. 9. 1937).

I. Ilf in J. Petrov (= Ilja Arnoldovič Ilf in Evgenij Petrovič Kataev): Novinar Ošejnikov. Št. 204 (7. 9. 1937).

Peter Adam: Zlati kodri. Iz češčine. Št. 249 (30. 10. 1937).

*Mihail (Mihajlovič) Zoščenko: Napitnina. Št. 263 (17. 11. 1937).

Rolf Fremont: Svet v razvalinah. Pustolovski roman. Št. 264 (18. 11. 1937), 265 (19. 11. 1937), 266 (20. 11. 1937), 267 (22. 11. 1937), 268 (23. 11. 1937), 269 (24. 11. 1937), 270 (25. 11. 1937), 271 (26. 11. 1937), 272 (27. 11. 1937), 273 (29. 11. 1937), 274 (30. 11. 1937), 275 (2. 12. 1937), 276 (3. 12. 1937), 277 (4. 12. 1937), 278 (6. 12. 1937), 279 (7. 12. 1937), 280 (9. 12. 1937), 281 (10. 12. 1937), 282 (11. 12. 1937), 283 (13. 12. 1937), 284 (14. 12. 1937), 285 (15. 12. 1937), 286 (16. 12. 1937), 287 (17. 12. 1937), 288 (18. 12. 1937), 289 (20. 12. 1937), 290 (21. 12. 1937), 291 (22. 12. 1937), 292 (23. 12. 1937), 293 (24. 12. 1937), 294 (27. 12. 1937), 295 (28. 12. 1937), 296 (29. 12. 1937), 297 (30. 12. 1937), 298 (31. 12. 1937).

W. Szaniawski: Doma najbolje. Št. 266 (20. 11. 1937).

A. (= André) Birabeau: Ljubezen in čas. Št. 269 (24. 11. 1937).

Elinor Mac Kelly (= Eleanor Mercein Kelly): Pustolovščina na potovanju. Št. 275 (2. 12. 1937).

W. Cathwell: Junak. Št. 282 (11. 12. 1937).

F. (= Frederic) Boutet: Očitki vesti. Št. 288 (18. 12. 1937).

Marguerit Comert (= Marguerite Comert): Upati in čakati. Št. 293 (24. 12. 1937).

Ivar Bjarne: Otrok hotela. Št. 298 (31. 12. 1937).

Leto 1938 (let. 71)

Rolf Fremont: Svet v razvalinah. Pustolovski roman. Št. 1 (3. 1. 1938), 2 (4. 1. 1938), 3 (5. 1. 1938), 4 (7. 1. 1938), 5 (8. 1. 1938), 6 (10. 1. 1938), 7 (11. 1. 1938), 8 (12. 1. 1938), 9 (13. 1. 1938), 10 (14. 1. 1938), 11 (15. 1. 1938), 12 (17. 1. 1938), 13 (18. 1. 1938), 14 (19. 1. 1938), 15 (20. 1. 1938), 16 (21. 1. 1938), 17 (22. 1. 1938), 18 (24. 1. 1938), 19 (25. 1. 1938), 20 (26. 1. 1938), 21 (27. 1. 1938), 22 (28. 1. 1938), 23 (29. 1. 1938), 24 (31. 1. 1938), 25 (1. 2. 1938), 26 (3. 2. 1938), 27 (4. 2. 1938), 28 (5. 2. 1938), 29 (7. 2. 1938), 30 (8. 2. 1938), 31 (9. 2. 1938), 32 (10. 2. 1938), 33 (11. 2. 1938), 34 (12. 2. 1938), 35 (14. 2. 1938), 36 (15. 2. 1938), 37 (16. 2. 1938), 38 (17. 2. 1938), 39 (18. 2. 1938), 40 (19. 2. 1938), 41 (21. 2. 1938), 42 (22. 2. 1938), 43 (23. 2. 1938), 44 (24. 2. 1938), 45 (25. 2. 1938), 46 (26. 2. 1938), 47 (28. 2. 1938), 48 (1. 3. 1938), 49 (2. 3. 1938), 50 (3. 3. 1938), 51 (4. 3. 1938), 52 (5. 3. 1938), 53 (7. 3. 1938), 54 (8. 3. 1938), 55 (9. 3. 1938), 56 (10. 3. 1938), 57 (11. 3. 1938), 58 (12. 3. 1938), 59 (14. 3. 1938), 60 (15. 3. 1938), 61 (16. 3. 1938), 62 (17. 3. 1938), 63 (18. 3. 1938), 64 (21. 3. 1938).

3. 1938), 65 (22. 3. 1938), 66 (23. 3. 1938), 67 (24. 3. 1938), 68 (26. 3. 1938), 69 (28. 3. 1938), 70 (29. 3. 1938), 71 (30. 3. 1938), 72 (31. 3. 1938), 73 (1. 4. 1938), 74 (2. 4. 1938), 75 (4. 4. 1938), 76 (5. 4. 1938), 77 (6. 4. 1938), 78 (7. 4. 1938), 79 (8. 4. 1938).

Arkadij Buhov: Zamotana zadeva. Št. 1 (3. 1. 1938).

Hermelinov plašč. [Anonimno]. Št. 5 (8. 1. 1938).

*Konstantin Korovin: Novi ravnatelj. Št. 17 (22. 1. 1938).

H. G. (= Henry Gordon) Wells: Oporoka. Št. 23 (29. 1. 1938).

Robert Anton: Hipnoza. Št. 34 (12. 2. 1938).

George Hawk: Otroci. Št. 40 (19. 2. 1938).

Ch. B.: Težavna snubitev. Št. 46 (26. 2. 1938).

G. Granville Geiringerova: Klepetulja. Št. 63 (18. 3. 1938).

I. de Jeude: Njegov sistem. Št. 67 (24. 3. 1938).

Klabund (= Alfred Henschke): Jockey. Št. 74 (2. 4. 1938).

V. Katajev (= Valentin Petrovič Katajev): Dragi naboji. Št. 80 (9. 4. 1938).

V. Karbovska: Soba. Št. 81 (11. 4. 1938).

Pierre Lorin: Enkrat in dovolj. Št. 82 (12. 4. 1938).

Ferdinand Feber: Krotilec. Št. 83 (13. 4. 1938).

M. C.: Podkupnina. Št. 84 (14. 4. 1938).

Vladimir (= Vladimir Rijavec): Križana ljubezen. Št. 85 (15. 4. 1938).

E. Kirchberger (= Eduard Kirchberger): Malokaj, otok gobavcev. Roman. Št. 86 (16. 4. 1938), 87 (19. 4. 1938), 88 (20. 4. 1938), 89 (21. 4. 1938), 90 (22. 4. 1938), 91 (23. 4. 1938), 92 (25. 4. 1938), 93 (26. 4. 1938), 94 (27. 4. 1938), 95 (28. 4. 1938), 96 (29. 4. 1938), 97 (30. 4. 1938), 98 (2. 5. 1938), 99 (3. 5. 1938), 100 (4. 5. 1938), 101 (5. 5. 1938), 102 (6. 5. 1938), 102* (7. 5. 1938), 103 (9. 5. 1938), 104 (10. 5. 1938), 105 (11. 5. 1938), 106 (12. 5. 1938), 107 (13. 5. 1938), 108 (14. 5. 1938), 109 (16. 5. 1938), 110 (17. 5. 1938), 111 (18. 5. 1938), 112 (19. 5. 1938), 113 (20. 5. 1938), 114 (21. 5. 1938), 115 (23. 5. 1938), 116 (24. 5. 1938), 117 (25. 5. 1938), 118 (27. 5. 1938), 119 (28. 5. 1938), 120 (30. 5. 1938), 121 (31. 5. 1938), 122 (1. 6. 1938), 123 (2. 6. 1938), 124 (3. 6. 1938), 125 (4. 6. 1938), 126 (7. 6. 1938), 127 (8. 6. 1938), 128 (9. 6. 1938), 129 (10. 6. 1938) 130 (11. 6. 1938).

Heinrich B. Kranz: Črna mačka. Št. 86 (16. 4. 1938).

Mihail (Mihajlovič) Zoščenko: Tekmeca. Št. 102 (7. 5. 1938).

(William) Somerset Maugham: Garjeva ovca. Št. 114 (21. 5. 1938).

E. Joyce: Vrli Tomaž. Št. 119 (28. 5. 1938).

K. G. Morris: Alkohol. Št. 125 (4. 6. 1938).

Tristan Bernard: Dobrodelna prireditelj. Št. 130 (11. 6. 1938).

H. E. Reybaudova: Osveta. Roman dekliškega srca. Št. 131 (13. 6. 1938), 132 (14. 6. 1938), 133 (15. 6. 1938), 134 (17. 6. 1938), 135 (18. 6. 1938), 136 (20. 6. 1938), 137 (21. 6. 1938), 138 (22. 6. 1938), 139 (23. 6. 1938), 140 (24. 6. 1938), 141 (25. 6. 1938), 142 (27. 6. 1938), 143 (30. 6. 1938), 144 (1. 7. 1938), 145 (2. 7. 1938), 146 (4. 7. 1938), 147 (5. 7. 1938), 148 (6. 7. 1938), 149 (7. 7. 1938), 150 (8. 7. 1938), 151 (9. 7. 1938), 152 (11. 7. 1938), 153 (12. 7. 1938), 154 (13. 7. 1938), 155 (14. 7. 1938).

Raffaele Carriere (= Carrieri): Izpod neba padli mož. Št. 135 (18. 6. 1938).

Preizkušnja ljubezni. Kitajska pravljica. Št. 142 (27. 6. 1938).

Hasse Zetterstöm (= Hans Harold »Hasse« Zetterstöm): Medeninasta tablica. Št. 151 (9. 7. 1938).

Paul Bonnetain: Brzjavka. Št. 156 (15. 7. 1938).

Georges Ohnet: Sergej Panin. Roman. Št. 157 (16. 7. 1938), 158 (18. 7. 1938), 159 (19. 7. 1938), 160 (20. 7. 1938), 161 (21. 7. 1938), 162 (22. 7. 1938), 163 (23. 7. 1938), 164 (25. 7. 1938), 165 (26. 7. 1938), 166 (27. 7. 1938), 167 (28. 7. 1938), 168 (29. 7. 1938), 169 (30. 7. 1938), 170 (1. 8. 1938), 171 (2. 8. 1938), 172 (3. 8. 1938), 173 (4. 8. 1938), 174 (5. 8. 1938), 175 (6. 8. 1938), 176 (8. 8. 1938), 177 (9. 8. 1938), 178 (10. 8. 1938), 179 (11. 8. 1938), 180 (12. 8. 1938), 181 (13. 8. 1938), 182 (16. 8. 1938), 183 (17. 8. 1938), 184 (18. 7. 1938), 185 (19. 8. 1938), 186 (20. 8. 1938), 187 (22. 8. 1938), 188 (23. 8. 1938), 189 (24. 8. 1938), 190 (25. 8. 1938), 191 (26. 8. 1938), 192 (27. 8. 1938), 193 (29. 8. 1938), 194 (30. 8. 1938), 195 (31. 8. 1938), 196 (1. 9. 1938), 197 (2. 9. 1938), 198 (3. 9. 1938), 199 (5. 9. 1938), 200 (7. 9. 1938), 201 (9. 9. 1938), 202 (10. 9. 1938), 203 (12. 9. 1938), 204 (13. 9. 1938), 205 (14. 9. 1938), 206 (15. 9. 1938), 207 (16. 9. 1938), 208 (17. 9. 1938), 209 (19. 9. 1938), 210 (20. 9. 1938), 211 (21. 9. 1938), 212 (22. 9. 1938), 213 (23. 9. 1938), 214 (24. 9. 1938), 215 (26. 9. 1938), 216 (27. 9. 1938), 217 (28. 9. 1938), 218 (29. 9. 1938), 219 (30. 9. 1938), 220 (1. 10. 1938), 221 (3. 10. 1938), 222 (4. 10. 1938), 223 (5. 10. 1938), 224 (6. 10. 1938), 225 (7. 10. 1938), 226 (8. 10. 1938), 227 (10. 10. 1938), 228 (11. 10. 1938), 229 (12. 10. 1938), 230 (13. 10. 1938), 231 (14. 10. 1938), 232 (15. 10. 1938), 233 (17. 10. 1938), 234 (18. 10. 1938), 235 (19. 10. 1938), 236 (20. 10. 1938), 237 (21. 10. 1938), 238 (22. 10. 1938), 239 (24. 10. 1938), 240 (25. 10. 1938), 241 (26. 10. 1938), 242 (27. 10. 1938), 243 (28. 10. 1938), 244 (29. 10. 1938), 245 (31. 10. 1938), 246 (2. 11. 1938).

***Suchy - Krištofov (= Josip Suchy): Idila pri »Figovcu«.** Št. 157 (16. 7. 1938).

Claire Judge: Učitelj grščine. Št. 169 (30. 7. 1938).

Arkadij (Timofejevič) Averčenko: Čuden bolnik. Št. 175 (6. 8. 1938).

Thomas G. Ratcliffe: Pravični kalif. Št. 186 (20. 8. 1938).

Robert Dieudonne: Hotel »Pri samotarju«. Št. 198 (3. 9. 1938).

*Mihael (Mihail Mihajlovič) Zoščenko: Avtomobilski promet. Št. 199 (5. 9. 1938).

Helena LA: Rešitev. Št. 200 (7. 9. 1938).

Pierre Nezelot: Petindvajseti dežnik. Št. 202 (10. 9. 1938).

H. Zetterström (= Hans Harold »Hasse« Zetterstöm): Cigara. Št. 210 (20. 9. 1938).

A. Schmillig: Nočni mir. Št. 214 (24. 9. 1938).

M. Zane-Norcott: Slon ni pozabljiv. Št. 220 (1. 10. 1938).

Pierre Valdagne: V svojem elementu. Št. 226 (8. 10. 1938).

Andre Birebau: Ljubezen je umrla. Št. 232 (15. 10. 1938).

Boris Levin: Starši in otroci. Št. 238 (22. 10. 1938).

Germaine Aubillae: Madež na rodbinski časti. Št. 244 (29. 10. 1938).

P. W.: V zelenem peklu. Roman. Št. 247 (3. 11. 1938), 248 (4. 11. 1938), 249 (5. 11. 1938), 250 (7. 11. 1938), 251 (8. 11. 1938), 252 (9. 11. 1938), 253 (10. 11. 1938), 254 (11. 11. 1938), 255 (12. 11. 1938), 256 (14. 11. 1938), 257 (15. 11. 1938), 258 (16. 11. 1938), 259 (17. 11. 1938), 260 (18. 11. 1938), 261 (19. 11. 1938), 262 (21. 11. 1938), 263 (22. 11. 1938), 264 (23. 11. 1938), 265 (24. 11. 1938), 266 (25. 11. 1938), 267 (26. 11. 1938), 268 (28. 11. 1938), 269 (29. 11. 1938), 270 (30. 11. 1938), 271 (2. 12. 1938), 272 (3. 12. 1938), 273 (5. 12. 1938), 274 (6. 12. 1938), 275 (7. 12. 1938), 276 (9. 12. 1938), 277 (10. 12. 1938), 278 (12. 12. 1938), 279 (13. 12. 1938), 280 (14. 12. 1938), 281 (15. 12. 1938), 282 (16. 12. 1938), 283 (17. 12. 1938), 284 (19. 12. 1938), 285 (20. 12. 1938), 286 (21. 12. 1938), 287 (22. 12. 1938), 288 (23. 12. 1938), 289 (24. 12. 1938), 290 (27. 12. 1938), 291 (28. 12. 1938), 292 (29. 12. 1938), 293 (30. 12. 1938), 294 (31. 12. 1938).

J. Barry: Parfum. Št. 249 (5. 11. 1938).

Hemann Wagner: Vse so brez srca. Št. 255 (12. 11. 1938).

Frederic Boutet: Usodna ženska. Št. 261 (19. 11. 1938).

William (Wilkinson) Addison: Mala pustolovka. Št. 267 (26. 11. 1938).

Andre Maurois: Beli dom sanj. Št. 272 (3. 12. 1938).

*A. I. (= Aleksander Ivanovič) Kuprin: Samomor. Št. 275 (7. 12. 1938).

Mia Hergethova: Telefon. Št. 277 (10. 12. 1938).

A. P. (= Anton Pavlovič) Čehov: V jutranjem mraku. Št. 283 (17. 12. 1938).

G. H. Braescu: Pomota. Št. 289 (24. 12. 1938).

Mario Vugliano: Dvajset tisoč za poljub. Št. 289 (24. 12. 1938).

Mario Mortara: V snežnem metežu. Št. 294 (31. 12. 1938).

Leto 1939 (let. 72)

P. W.: V zelenem peklu. Roman. Št. 1 (2. 1. 1939), 2 (3. 1. 1939), 3 (4. 1. 1939), 4 (5. 1. 1939), 5 (7. 1. 1939), 6 (9. 1. 1939), 7 (10. 1. 1939), 8 (11. 1. 1939), 9 (12. 1. 1939), 10 (13. 1. 1939), 11 (14. 1. 1939), 12 (16. 1. 1939), 13 (17. 1. 1939).

Aage Holman: Skok za življenje. Št. 5 (7. 1. 1939).

Konstantin Korovin: Naključje. Št. 11 (14. 1. 1939).

Nicholas Silver: Hiša groze. Roman. Št. 14 (18. 1. 1939), 15 (19. 1. 1939), 16 (20. 1. 1939), 17 (21. 1. 1939), 18 (23. 1. 1939), 19 (24. 1. 1939), 20 (25. 1. 1939), 21 (26. 1. 1939), 22 (27. 1. 1939), 23 (28. 1. 1939), 24 (30. 1. 1939), 25 (31. 1. 1939), 26 (1. 2. 1939), 27 (3. 2. 1939), 28 (4. 2. 1939), 29 (6. 2. 1939), 30 (7. 2. 1939), 31 (8. 2. 1939), 32 (9. 2. 1939), 33 (10. 2. 1939), 34 (11. 2. 1939), 35 (13. 2. 1939).

Serge Veber: Ah, to življenje! Št. 17 (21. 1. 1939).

Ivan Potrpinko: Iščem uredbo. Št. 23 (28. 1. 1939).

Mihail Lovov: Izlet z avtom. Št. 26 (1. 2. 1939).

E. (= Eduard) Kirchberger: Potepuh morje. Št. 28 (4. 2. 1939).

Ustvarjanje moža. Indijska pravljica. Št. 34 (11. 2. 1939).

E. (=Eduard) Kirchberger: Pot čez mrliče. Vohunski roman. Št. 36 (14. 2. 1939), 37 (15. 2. 1939), 38 (16. 2. 1939), 39 (17. 2. 1939), 40 (18. 2. 1939), 41 (20. 2. 1939), 42 (21. 2. 1939), 43 (22. 2. 1939), 44 (23. 2. 1939), 45 (24. 2. 1939), 46 (25. 2. 1939), 47 (27. 2. 1939), 48 (28. 2. 1939), 49 (1. 3. 1939), 50 (2. 3. 1939), 51 (3. 3. 1939), 52 (4. 3. 1939), 53 (6. 3. 1939), 54 (7. 3. 1939), 55 (8. 3. 1939), 56 (9. 3. 1939), 57 (10. 3. 1939), 58 (11. 3. 1939), 59 (13. 3. 1939), 60 (14. 3. 1939), 61 (15. 3. 1939), 62 (16. 3. 1939), 63 (17. 3. 1939), 64 (18. 3. 1939), 65 (20. 3. 1939), 66 (21. 3. 1939), 67 (22. 3. 1939), 68 (23. 3. 1939), 69 (24. 3. 1939), 70 (27. 3. 1939), 71 (28. 3. 1939), 72 (29. 3. 1939), 73 (30. 3. 1939), 74 (31. 3. 1939).

Claude Gevel: Ljubezen brez besed. Št. 36 (14. 2. 1939).

Frederic Boutet: Razid. Št. 43 (22. 2. 1939).

Giuseppe Marotta: Hazardna igra. Št. 46 (25. 2. 1939).

Alessandro Marcello: Adriana ve, kaj hoče. Št. 52 (4. 3. 1939).

A. (=Anton Pavlovič) Čehov: Osveta. Št. 58 (11. 3. 1939).

Robert Dieudonné: Pisemce. Št. 64 (18. 3. 1939).

Pal Barabas: Trije lasje. Št. 69 (24. 3. 1939).

Verdi. [Anonimno]. Št. 75 (1. 4. 1939), 76 (3. 4. 1939), 77 (4. 4. 1939), 78 (5. 4. 1939), 79 (6. 4. 1939), 80 (7. 4. 1939), 81 (8. 4. 1939), 82 (11. 4. 1939), 83 (12. 4. 1939), 84 (13. 4. 1939), 85 (14. 4. 1939), 86 (15. 4. 1939), 87 (17. 4. 1939), 88 (18. 4. 1939), 89 (19. 4. 1939), 90 (20. 4. 1939).

Alfonzo Hernandez Gata (=Catá): Zamujena pustolovščina. Št. 75 (1. 4. 1939).

Gina Kaus: Prijatelj Bonifac. Št. 82 (11. 4. 1939).

G. Bode: Poljub. Št. 86 (15. 4. 1939).

Florence Riddellova (= Florence Gertrude McDonald Riddell): Nevarna ljubezen. Št. 88 (18. 4. 1939), 89 (19. 4. 1939), 90 (20. 4. 1939), 91 (21. 4. 1939), 92 (22. 4. 1939), 93 (24. 4. 1939), 94 (25. 4. 1939), 95 (26. 4. 1939), 96 (27. 4. 1939), 97 (28. 4. 1939), 98 (29. 4. 1939), 99 (2. 5. 1939), 100 (3. 5. 1939), 101 (4. 5. 1939), 102 (5. 5. 1939), 103 (6. 5. 1939), 104 (8. 5. 1939), 105 (9. 5. 1939), 106 (10. 5. 1939), 107 (11. 5. 1939), 108 (12. 5. 1939), 109 (13. 5. 1939), 110 (15. 5. 1939), 111 (16. 5. 1939), 112 (17. 5. 1939), 113 (19. 5. 1939), 114 (20. 5. 1939), 115 (22. 5. 1939), 116 (23. 5. 1939), 117 (24. 5. 1939), 118 (25. 5. 1939), 119 (26. 5. 1939), 120 (27. 5. 1939), 121 (30. 5. 1939), 122 (31. 5. 1939), 123 (1. 6. 1939), 124 (2. 6. 1939), 125 (3. 6. 1939), 126 (5. 6. 1939), 127 (6. 6. 1939), 128 (7. 6. 1939), 129 (9. 6. 1939), 130 (10. 6. 1939), 131 (12. 6. 1939), 132 (13. 6. 1939), 133 (14. 6. 1939), 134 (15. 6. 1939), 135 (16. 6. 1939), 136 (17. 6. 1939), 137 (19. 6. 1939), 138 (20. 6. 1939), 139 (21. 6. 1939), 140 (22. 6. 1939), 141 (23. 6. 1939), 142 (24. 6. 1939), 143 (26. 6. 1939), 144 (27. 6. 1939), 145 (30. 6. 1939), 146 (1. 7. 1939), 147 (3. 7. 1939), 148 (4. 7. 1939), 149 (5. 7. 1939), 150 (6. 7. 1939), 151 (7. 7. 1939), 152 (8. 7. 1939), 153 (10. 7. 1939), 154 (11. 7. 1939), 155 (12. 7. 1939), 156 (13. 7. 1939), 157 (14. 7. 1939), 158 (15. 7. 1939), 159 (17. 7. 1939), 160 (18. 7. 1939).

Kunt Vinge: Nedolžna medigra. Št. 92 (22. 4. 1939).

Antonie de Courson: Hiša na griču. Št. 103 (6. 5. 1939).

G. Neville: Zgledi vlečejo. Št. 106 (10. 5. 1939).

Ann Celmon-Hart: V lepoti umreti. Št. 109 (13. 5. 1939).

***Vladimir Rijavec: Kubizem.** Št. 112 (17. 5. 1939).

Andre Birabeau: Tri nakaznice. Št. 114 (20. 5. 1939).

S. (= Stefan) L. Kostov: Črna kronika. Št. 130 (10. 6. 1939).

J. (= Josip) Suchy: Jedilni prašek. Št. 136 (17. 6. 1939).

Šiverski Janez: Bukov štor in žena s smetišča. Št. 142 (24. 6. 1939).

H. Peel: Od jutra do večera. Št. 149 (5. 7. 1939).

I. Suchy (= Josip Suchy): Hipohonder. Št. 154 (11. 7. 1939).

A. G. (=Anton Pavlovič) Čehov: Odlikovanje. Št. 158 (15. 7. 1939).

A. P. (=Anton Pavlovič) Čehov: Na počitnicah. Št. 160 (18. 7. 1939).

A. P. Melnikov (= Pavel Ivanovič Melnikov ali Andrey Pechersky): Zagonetna smrt kneza Kostrova. Roman. Št. 161 (19. 7. 1939), 162 (20. 7. 1939), 163 (21. 7. 1939), 164 (22. 7. 1939), 165 (24. 7. 1939), 166 (25. 7. 1939), 167 (26. 7. 1939), 168 (27. 7. 1939), 169 (28. 7. 1939), 170 (29. 7. 1939), 171 (31. 7. 1939), 172 (1. 8. 1939), 173 (2. 8. 1939), 174 (3. 8. 1939), 175 (4. 8. 1939), 176 (5. 8. 1939), 177 (7. 8. 1939), 178 (8. 8. 1939), 179 (9. 8. 1939), 180 (10. 8. 1939), 181 (11. 8. 1939), 182 (12. 8. 1939), 183 (14. 8. 1939), 184 (16. 8. 1939), 185 (17. 8. 1939), 186 (18. 8. 1939), 187 (19. 8. 1939), 188 (21. 8. 1939), 189 (22. 8. 1939), 190 (23. 8. 1939), 191 (24. 8. 1939), 192 (25. 8. 1939), 193 (26. 8. 1939), 194 (28. 8. 1939), 195 (29. 8. 1939), 196 (30. 8. 1939), 197 (31. 8. 1939), 198 (1. 9. 1939), 199 (2. 9. 1939), 200 (4. 9. 1939), 201 (5. 9. 1939), 202 (6. 9. 1939), 203 (7. 9. 1939), 204 (9. 9. 1939), 205 (11. 9. 1939), 206 (12. 9. 1939), 207a (13. 9. 1933), 208 (14. 9. 1939), 209 (15. 9. 1939), 210 (16. 9. 1939), 211 (18. 9. 1939), 212 (19. 9. 1939), 213 (20. 9. 1939), 214 (21. 9. 1939), 215 (22. 9. 1939), 216 (23. 9. 1939), 217 (25. 9. 1939), 218 (26. 9. 1939), 219 (27. 9. 1939), 220 (28. 9. 1939), 221 (29. 9. 1939), 222 (30. 9. 1939), 223 (2. 10. 1939), 224 (3. 10. 1939), 225 (4. 10. 1939), 226 (5. 10. 1939), 227 (6. 10. 1939), 228 (7. 10. 1939), 229 (9. 10. 1939), 230 (10. 10. 1939), 231 (11. 10. 1939), 232 (12. 10. 1939).

Ives (=Yves) Florenne: Trik. Št. 164 (22. 7. 1939).

Vladimir Rijavec: Je rekla ... Št. 166 (25. 7. 1939).

***Vladimir Rijavec: O srajci in še kaj.** Št. 170 (29. 7. 1939).

A. M.: Kam z njo? Št. 172 (1. 8. 1939).

Christian Aimery: Ljubavna pisma. Št. 176 (5. 8. 1939).

Rene Le Coeur: Milostljiva gospa. Št. 178 (8. 8. 1939).

Vladimir Rijavec: Trdovratna nasprotnika. Št. 187 (19. 8. 1939).

A. Steininger: Fiesta de Toros. Št. 195 (29. 8. 1939).

Denver Lindley: Fotografski aparat priča. Št. 199 (2. 9. 1939).

M. (= Mihail Mihajlovič) Zoščenko: Propagator. Št. 203 (7. 9. 1939).

Vzgoja. [Anonimno]. Št. 222 (30. 9. 1939).

***Vladimir Rijavec: Riž, riž, riž ...** Št. 224 (3. 10. 1939).

Vladimir Rijavec: Gospod Vid. Št. 224 (3. 10. 1939).

Marius: Nepobitni dokazi. Št. 233 (13. 10. 1939).

Lev Vladyka (= Vaclav Deyl): Mož, ki je ugasnil solnce. Fantastičen roman. Št. 234 (14. 10. 1939), 235 (16. 10. 1939), 236 (17. 10. 1939), 237 (18. 10. 1939), 238 (19. 10. 1939), 239 (20. 10. 1939), 240 (21. 10. 1939), 241 (23. 10. 1939), 242 (24. 10. 1939), 243 (25. 10. 1939), 244 (26. 10. 1939), 245 (27. 10. 1939), 246 (28. 10. 1939), 247 (30. 10. 1939), 248 (31. 10. 1939), 249 (2. 11. 1939), 250 (3. 11. 1939), 251 (4. 11. 1939), 252 (6. 11. 1939), 253 (7. 11. 1939), 254 (8. 11. 1939), 255 (9. 11. 1939), 256 (10. 11. 1939), 257 (11. 11. 1939), 258 (13. 11. 1939), 259 (14. 11. 1939), 260 (15. 11. 1939), 261 (16. 11. 1939), 262 (17. 11. 1939), 263 (18. 11. 1939), 264 (20. 11. 1939), 265 (21. 11. 1939), 266 (22. 11. 1939), 267 (23. 10. 1939), 268 (24. 11. 1939), 269 (25. 11. 1939), 270 (27. 11. 1939), 271 (28. 11. 1939), 272 (29. 11. 1939), 273 (30. 11. 1939), 274 (2. 12. 1939), 275 (4. 12. 1939), 276 (5. 12. 1939), 277 (6. 12. 1939), 278 (7. 12. 1939), 279 (9. 12. 1939), 280 (11. 12. 1939), 281 (12. 12. 1939).

Senca preteklosti. [Anonimno]. Št. 246 (28. 10. 1939).

Arkadij (Timofejevič) Averčenko: Muha. Št. 246 (28. 10. 1939).

Vladimir Rijavec: Obesit se gre. Št. 248 (31. 10. 1939).

F. (= Frederic) Boutet: Dediščina. Št. 251 (4. 11. 1939).

***Vladimir Rijavec: Martin – vojak.** Št. 257 (11. 11. 1939).

Valentin (Petrovič) Katajev: Žrtev sporta. Št. 257 (11. 11. 1939).

Toddo: Amorček v tramvaju. Št. 263 (18. 11. 1939).

Mihail (Mihajlovič) Zoščenko: Pasji vonj. Št. 263 (18. 11. 1939).

Jean d'Agraives: Napad na Kanton. Št. 269 (25. 11. 1939).

*** Vladimir Rijavec: Pogled nazaj.** Št. 279 (9. 12. 1939), 285 (16. 12. 1939), 293 (28. 12. 1939).

E. C. (= Edmund Clerihew) Bentley: Skok skozi okno. Roman. Št. 282 (13. 12. 1939), 283 (14. 12. 1939), 284 (15. 12. 1939), 285 (16. 12. 1939), 286 (18. 12. 1939), 287 (19. 12. 1939), 288 (20. 12. 1939), 289 (21. 12. 1939), 290 (22. 12. 1939), 291 (23. 12. 1939), 292 (27. 12. 1939), 293 (28. 12. 1939), 294 (29. 12. 1939), 295 (30. 12. 1939).

Peter Omm: Brlog razuzdanosti. Št. 291 (23. 12. 1939).

Leto 1940 (let. 73)

E. C. (= Edmund Clerihew) Bentley: Skok skozi okno. Roman. Št. 1 (2. 1. 1940), 2 (3. 1. 1940), 3 (4. 1. 1940), 4 (5. 1. 1940), 5 (8. 1. 1940), 6 (9. 1. 1940), 7 (10. 1. 1940), 8 (11. 1. 1940), 9 (12. 1. 1940), 10 (13. 1. 1940), 11 (15. 1. 1940), 12 (16. 1. 1940), 13 (17. 1. 1940), 14 (18. 1. 1940), 15 (19. 1. 1940), 16 (20. 1. 1940), 17 (22. 1. 1940), 18 (23. 1. 1940), 19 (24. 1. 1940), 20 (25. 1. 1940), 21 (26. 1. 1940), 22 (27. 1. 1940), 23 (29. 1. 1940), 24 (30. 1. 1940), 25 (31. 1. 1940), 26 (1. 2. 1940).

Hjlammar Söderberg: Kazan za greh. Št. 4 (5. 1. 1940).

* **Vladimir Rijavec: Pogled nazaj.** Št. 4 (5. 1. 1940), 10 (13. 1. 1940), 16 (20. 1. 1940), 22 (27. 1. 1940), 26 (1. 2. 1940), 27 (3. 2. 1940), 33 (10. 2. 1940), 39 (17. 2. 1940), 46 (26. 2. 1940), 51 (2. 3. 1940), 57 (9. 3. 1940), 64 (18. 3. 1940).

Andre Birabeau: Dama v loži. Št. 10 (13. 1. 1940).

Daniel Lesueur (= Jeanne Lapauze): Krinka ljubezni. Roman. Št. 27 (3. 2. 1940), 28 (5. 2. 1940), 29 (6. 2. 1940), 30 (7. 2. 1940), 31 (8. 2. 1940), 32 (9. 2. 1940), 33 (10. 2. 1940), 34 (12. 2. 1940), 35 (13. 2. 1940), 36 (14. 2. 1940), 37 (15. 2. 1940), 38 (16. 2. 1940), 39 (17. 2. 1940), 40 (19. 2. 1940), 41 (20. 2. 1940), 42 (21. 2. 1940), 43 (22. 2. 1940), 44 (23. 2. 1940), 45 (24. 2. 1940), 46 (26. 2. 1940), 47 (27. 2. 1940), 48 (28. 2. 1940), 49 (29. 2. 1940), 50 (1. 3. 1940), 51 (2. 3. 1940), 52 (4. 3. 1940), 53 (5. 3. 1940), 54 (6. 3. 1940), 55 (7. 3. 1940), 56 (8. 3. 1940), 57 (9. 3. 1940), 58 (11. 3. 1940), 59 (12. 3. 1940), 60 (13. 3. 1940), 61 (14. 3. 1940), 62 (15. 3. 1940), 63 (16. 3. 1940), 64 (18. 3. 1940), 65 (20. 3. 1940), 66 (21. 3. 1940), 67 (22. 3. 1940), 68 (23. 3. 1940), 69 (26. 3. 1940), 70 (27. 3. 1940), 71 (28. 3. 1940), 72 (29. 3. 1940), 73 (30. 3. 1940), 74 (1. 4. 1940), 75 (2. 4. 1940), 76 (3. 4. 1940), 77 (4. 4. 1940), 78 (5. 4. 1940), 79 (6. 4. 1940), 80 (8. 4. 1940), 81 (9. 4. 1940), 82 (10. 4. 1940), 83 (11. 4. 1940), 84 (12. 4. 1940), 85 (13. 4. 1940), 86 (15. 4. 1940), 87 (16. 4. 1940), 88 (17. 4. 1940), 89 (18. 4. 1940), 90 (19. 4. 1940), 91 (20. 4. 1940), 92a (21. 4. 1940), 93a (23. 4. 1940), 94 (24. 4. 1940), 95 (25. 4. 1940), 96 (26. 4. 1940), 97a (27. 4. 1940), 98 (29. 4. 1940), 99 (30. 4. 1940), 100 (3. 5. 1940), 101 (4. 5. 1940), 102 (6. 5. 1940), 103 (7. 5. 1940), 104 (8. 5. 1940), 105 (9. 5. 1940), 106 (10. 5. 1940), 107 (11. 5. 1940), 108 (14. 5. 1940), 109 (15. 5. 1940), 110 (16. 5. 1940), 111 (17. 5. 1940), 112 (18. 5. 1940), 113 (20. 5. 1940), 114 (21. 5. 1940), 115 (22. 5. 1940), 116 (24. 5. 1940), 117 (25. 5. 1940), 118 (27. 5. 1940), 119 (28. 5. 1940), 120 (29. 5. 1940), 121 (30. 5. 1940), 122 (31. 5. 1940), 123 (1. 6. 1940), 124 (3. 6. 1940), 125 (4. 6. 1940), 126 (5. 6. 1940), 127 (6. 6. 1940), 128 (7. 6. 1940), 129 (8. 6. 1940), 130 (10. 6. 1940), 131 (11. 6. 1940), 132 (12. 6. 1940), 133 (13. 6. 1940), 134 (14. 6. 1940), 135 (15. 6. 1940), 136 (17. 6. 1940), 137 (18. 6. 1940), 138 (19. 6. 1940), 139 (20. 6. 1940), 140 (21. 6. 1940), 141 (22. 6. 1940), 142 (24. 6. 1940), 143 (25. 6. 1940), 144 (26. 6. 1940), 145 (27. 6. 1940), 146 (28. 6. 1940), 147 (1. 7. 1940), 148 (2. 7. 1940), 149 (3. 7. 1940), 150 (4. 7. 1940), 151 (5. 7. 1940), 152 (6. 7. 1940), 153 (8. 7. 1940), 154 (9. 7. 1940), 155 (10. 7. 1940), 156 (11. 7. 1940), 157 (12. 7. 1940), 158 (13. 7. 1940), 159 (15. 7. 1940), 160 (16. 7. 1940), 161 (17. 6. 1940), 162 (18. 7. 1940), 163 (19. 7. 1940), 164 (20. 7. 1940), 165 (22. 7. 1940), 166 (23. 7. 1940), 167 (24. 7. 1940), 168 (25. 7. 1940), 169 (26. 7. 1940), 170 (27. 7. 1940), 171 (29. 7. 1940), 172 (30. 7. 1940), 173 (31. 7. 1940), 174 (1. 8. 1940), 175 (2. 8. 1940), 176 (3. 8. 1940), 177 (5. 8. 1940), 178 (6. 8. 1940), 179 (7. 8. 1940), 180 (8. 8. 1940), 181 (9. 8. 1940), 182 (10. 8. 1940), 183 (12. 8. 1940), 184 (13. 8. 1940), 185 (14. 8. 1940), 186 (16. 8. 1940), 187a (17. 8. 1940), 188 (19. 8. 1940), 189 (20. 8. 1940), 190 (21. 8. 1940), 191 (22. 8. 1940).

1940), 192 (23. 8. 1940), 193 (24. 8. 1940), 194 (26. 8. 1940), 195 (27. 8. 1940), 196 (28. 8. 1940), 197 (29. 8. 1940), 198 (30. 8. 1940), 199 (31. 8. 1940), 200 (2. 9. 1940), 201 (3. 9. 1940), 202 (4. 9. 1940), 203 (5. 9. 1940), 204 (7. 9. 1940), 205 (9. 9. 1940), 206 (10. 9. 1940), 207 (11. 9. 1940), 208 (12. 9. 1940), 209 (13. 9. 1940), 210 (14. 9. 1940), 211 (16. 9. 1940), 212 (17. 9. 1940), 213 (18. 9. 1940), 214 (19. 9. 1940), 215 (20. 9. 1940), 216 (21. 9. 1940), 217 (23. 9. 1940), 218 (24. 9. 1940), 219 (25. 9. 1940), 220 (26. 9. 1940), 221 (27. 9. 1940), 222 (28. 9. 1940), 223 (30. 9. 1940), 224 (1. 10. 1940), 225 (2. 10. 1940), 226 (3. 10. 1940), 227 (4. 10. 1940), 228 (5. 10. 1940), 229 (7. 10. 1940), 230 (8. 10. 1940), 231 (9. 10. 1940).

P. E. D' Emilio: Idealna ljubezen. Št. 33 (10. 2. 1940).

D. B.: Ali me resnično ljubiš. Št. 35 (13. 2. 1940).

R. (= Rudyard) Kipling: Med dvema ženama. Št. 39 (17. 2. 1940).

Bryan Low: Sprejemanje osebja. Št. 45 (24. 2. 1940).

Germaine Beaumontova (= Germaine Battendier): Kam hodi popoldne? Št. 51 (2. 3. 1940).

Nikolaj Roščin: Poznanstvo iz kavarne. Št. 68 (23. 3. 1940).

Grazia Deladda (= Grazia Deledda): Lučka. Št. 68 (23. 3. 1940).

*M. (= Mihail Mihajlovič) Zoščenko: Prednosti kulture. Št. 73 (30. 3. 1940).

Vratar. [Anonimno]. Št. 75 (2. 4. 1940).

I. (= Luigi) Capuana: Glasbenikove sanje. Št. 82 (10. 4. 1940).

Pravi Rubens. [Anonimno]. Št. 85 (13. 4. 1940).

Vladimir Rijavec: Stenica. Št. 87 (16. 4. 1940).

M. (=Mihail Mihajlovič) Zoščenko: Na zobni kliniki. Št. 91 (20. 4. 1940).

Ebba Maron: Usoda. Št. 97a (27. 4. 1940).

Giovanni Papini: Dan, ki se ni povrn timeril. Št. 99 (30. 4. 1940).

F. (= Frederic) Boutet: Dober svet. Št. 160 (16. 7. 1940).

Z. K.: Duševna hrana. Št. 162 (18. 7. 1940).

*Mihail (Mihajlovič) Zoščenko: Ranocelnik. Št. 164 (20. 7. 1940).

H. Lerch: Pes Fox in pet tet. Št. 164 (20. 7. 1940).

Carola Prosperi: Cigareta. Št. 170 (27. 7. 1940).

A. (=Andre) Birabeau: Globoko potr timeri naznanjamo ... Št. 170 (27. 7. 1940).

Guy de Maupassant: Šala. Št. 176 (3. 8. 1940).

F. M. Spagnol: Novela. Št. 182 (10. 8. 1940).

Rodrigo Delmote: Noč pri Heleni. Št. 185 (14. 8. 1940).

Walter Hans Boese: Rdečkasti lasje. Št. 187a (17. 8. 1940).

Utež ali kako nastane kratka povest. [Anonimno]. Št. 187a (17. 8. 1940).

*Mihail (Mihajlovič) Zoščenko: Peč. Št. 193 (24. 8. 1940).

Zaman se je trudila. [Anonimno]. Št. 193 (24. 8. 1940).

***Vladimir Rijavec: Ni važno.** Št. 201 (3. 9. 1940).

K. G. F.: Dve možnosti. Št. 203 (5. 9. 1940).

***Vladimir Rijavec: Oh, ta velesejem!** Št. 204 (7. 9. 1940).

Thomas Hales: Izgubljeni oče. Št. 204 (7. 9. 1940).

R. P.: Bela vrana. Št. 206 (10. 9. 1940).

Paul Lacour (= Paul La Cour): Lilianino srce. Št. 210 (14. 9. 1940).

Anthony Greenwood: Na razburkanih valovih. Št. 212 (17. 9. 1940).

Vladimir Rijavec: Moda. Št. 218 (24. 9. 1940).

M. Teffi (= Nadezhda Aleksandrovna Lokhvitskaya/Buchinskaya): Potomec. Št. 222 (28. 9. 1940).

Armandio Palacio Valdes: Življenjska modrost. Št. 224 (1. 10. 1940).

Mo(n)gens Lorentzen: Harun-ar-Rašid. Št. 228 (5. 10. 1940).

F. (= Frederic) Boutet: Gospa Paulova. Št. 230 (8. 10. 1940).

Edmund O' Hara: Tajna profesorja Morbidusa. Roman. Št. 232a (10. 10. 1940), 233 (11. 10. 1940), 234 (12. 10. 1940), 235 (14. 10. 1940), 236 (15. 10. 1940), 237 (16. 10. 1940), 238 (17. 10. 1940), 239 (18. 10. 1940), 240 (19. 10. 1940), 241 (21. 10. 1940), 242 (22. 10. 1940), 243 (23. 10. 1940), 244 (24. 10. 1940), 245 (25. 10. 1940), 246 (26. 10. 1940), 247 (28. 10. 1940), 248 (29. 10. 1940), 249 (30. 10. 1940), 250 (31. 10. 1940), 251 (2. 11. 1940), 252 (4. 11. 1940), 253 (5. 11. 1940), 254 (6. 11. 1940), 255 (7. 11. 1940), 256 (8. 11. 1940), 257 (9. 11. 1940), 258 (11. 11. 1940), 259 (12. 11. 1940), 260 (13. 11. 1940), 261 (14. 11. 1940), 262 (15. 11. 1940), 263 (16. 11. 1940), 264 (18. 11. 1940), 265 (19. 11. 1940), 266 (20. 11. 1940), 267 (21. 11. 1940), 268 (22. 11. 1940), 269 (23. 11. 1940), 270 (25. 11. 1940), 271 (26. 11. 1940), 272 (27. 11. 1940), 273 (28. 11. 1940), 274 (29. 11. 1940), 275 (30. 11. 1940), 276 (2. 12. 1940), 277 (3. 12. 1940), 278 (4. 12. 1940), 279 (5. 12. 1940), 280 (6. 12. 1940), 281 (7.

12. 1940), 282 (9. 12. 1940), 283 (10. 12. 1940), 284 (11. 12. 1940), 285 (12. 12. 1940), 286 (13. 12. 1940), 287 (14. 12. 1940), 288 (16. 12. 1940), 289 (17. 12. 1940), 290 (18. 12. 1940), 291 (19. 12. 1940), 292 (20. 12. 1940), 293 (21. 12. 1940), 294a (23. 12. 1940).

Srečanje z idealom. Št. 234 (12. 10. 1940).

M. (=Mihail Mihajlovič) Zoščenko: Preizkušnja. Št. 236 (15. 10. 1940).

Modro pismo. [Anonimno]. Št. 242 (22. 10. 1940).

Amalia Guglielminetti: Klavir. Št. 246 (26. 10. 1940).

Gvendolin Perish: Zbiralec. Št. 248 (29. 10. 1940).

A. Williams: Snubitev na gramofonski plošči. Št. 251 (2. 11. 1940).

N. C. Brunner: Lažnivca. Št. 253 (5. 11. 1940).

O. D.: Stotak. Št. 257 (9. 11. 1940).

Andre Charpentier: Učinkovita reklama. Št. 259 (12. 11. 1940).

Edmond Thellier: Pojutrišnjem. Št. 263 (16. 11. 1940).

Valdemar Thorsley: Mojstrski interview. Št. 263 (16. 11. 1940).

V. (= Viktor) Ardov: V kraljestvu živali. Št. 269 (23. 11. 1940).

P. B.: Tihi norec. Št. 269 (23. 11. 1940).

A. (= Archibald) E. Fielding (= Dorothy Feilding): Črna mačka prinaša srečo. Roman. Št. 295 (24. 12. 1940), 296 (27. 12. 1940), 297 (28. 12. 1940), 298a (30. 12. 1940), 299 (31. 12. 1940).

A. Seliby: Tajna uspeha. Št. 295 (24. 12. 1940).

Življenje v mraku. Iz češčine. [Anonimno]. Št. 295 (24. 12. 1940).

A. Larsen: Ameriška nedolžnost. Št. 295 (24. 12. 1940).

Ljuba Prenner: Dete. Št. 295 (24. 12. 1940).

T. (= Thomas) Thompson: Mož z rožami. Št. 297 (28. 12. 1940).

Leto 1941 (let. 74)

A. (= Archibald) E. Fielding (= Dorothy Feilding): Črna mačka prinaša srečo. Roman. Št. 1 (2. 1. 1941), 2 (3. 1. 1941), 3 (4. 1. 1941), 4 (7. 1. 1941), 5 (8. 1. 1941), 6 (9. 1. 1941), 7 (10. 1. 1941), 8 (11. 1. 1941), 9 (13. 1. 1941), 10 (14. 1. 1941), 11 (15. 1. 1941), 12 (16. 1. 1941),

13 (17. 1. 1941), 14 (18. 1. 1941), 15 (20. 1. 1941), 16 (21. 1. 1941), 17 (22. 1. 1941), 18 (23. 1. 1941), 19 (24. 1. 1941), 20 (25. 1. 1941), 21 (27. 1. 1941), 22 (28. 1. 1941), 23 (29. 1. 1941), 24 (30. 1. 1941), 25 (31. 1. 1941), 26 (1. 2. 1941), 27 (3. 2. 1941), 28 (4. 2. 1941), 29 (5. 2. 1941), 30 (6. 2. 1941), 31 (7. 2. 1941), 32 (8. 2. 1941), 33 (10. 2. 1941), 34 (11. 2. 1941), 35 (12. 2. 1941), 36 (13. 2. 1941), 37 (14. 2. 1941), 38 (15. 2. 1941), 39 (17. 2. 1941), 40 (18. 2. 1941), 41 (19. 2. 1941), 42 (20. 2. 1941), 43 (21. 2. 1941), 44 (22. 2. 1941), 45 (24. 2. 1941), 46 (25. 2. 1941), 47 (26. 2. 1941), 48 (27. 2. 1941), 49 (28. 2. 1941), 50 (1. 3. 1941), 51 (3. 3. 1941), 52 (4. 3. 1941), 53 (5. 3. 1941), 54 (6. 3. 1941), 55 (7. 3. 1941).

J. (= Joseph) Wechsberg: Kuli. Št. 3 (4. 1. 1941).

Ilja Surgučev: Pesek. Št. 7 (10. 1. 1941).

Jan Neruda: Po letih na plesu. Št. 14 (18. 1. 1941).

Hans Korbler: Dama je moja žena. Št. 14 (18. 1. 1941).

André Birabeau: Maščevanje je sladko. Št. 20 (25. 1. 1941).

Riharde Monroy (= Richard O'Monroy): Bobette in njeni trije. Št. 20 (25. 1. 1941).

Curt Röder: Točnost. Št. 22 (28. 1. 1941).

Pierre Rolland: Osrečite Alico! Št. 22 (28. 1. 1941).

Robert Dubois: Ljubezen eksotične žene. Št. 26 (1. 2. 1941).

P. Lantner: Usmiljena sestra. Št. 26 (1. 2. 1941).

Klaus Linder: Opremljeno sobo iščem. Št. 32 (8. 2. 1941).

Daniel Riche: V megli. Št. 34 (11. 2. 1941).

Anneliese Körting: Če se mama vmeša. Št. 34 (11. 2. 1941).

Blažena Šolkova: Krinolina. Št. 38 (15. 2. 1941).

Paul Borel: Med prvo in drugo ženo. Št. 44 (22. 2. 1941).

Ives Millers: Brezvestni slikarji. Št. 46 (25. 2. 1941).

Claude Roussel: Ženska radovednost. Št. 50 (1. 3. 1941).

Ralph Urban: Šala. Št. 52 (4. 3. 1941).

Pierre Mael (= Charles Causse in Charles Vincent): Blodna ljubezen. Roman. Št. 56 (8. 3. 1941), 57 (10. 3. 1941), 58 (11. 3. 1941), 59 (12. 3. 1941), 60 (13. 3. 1941), 61 (14. 3. 1941), 62 (15. 3. 1941), 63 (17. 3. 1941), 64 (18. 3. 1941), 65 (20. 3. 1941), 66 (21. 3. 1941), 67 (22. 3. 1941), 68 (24. 3. 1941), 69 (26. 3. 1941), 70 (27. 3. 1941), 71 (28. 3. 1941), 72 (29. 3. 1941), 73 (31. 3. 1941), 74 (1. 4. 1941), 75 (2. 4. 1941), 76 (3. 4. 1941), 77a (4. 4. 1941), 78

(5. 4. 1941), 79 (7. 4. 1941), 80 (8. 4. 1941), 81 (9. 4. 1941), 82a (10. 4. 1941), 83 (11. 4. 1941), 84 (12. 4. 1941), 86 (16. 4. 1941), 88 (18. 4. 1941), 90 (21. 4. 1941), 91 (22. 4. 1941), 94 (25. 4. 1941), 96 (28. 4. 1941), 97 (29. 4. 1941), 98 (30. 4. 1941), 99 (1. 5. 1941), 100 (2. 5. 1941), 101 (3. 5. 1941), 102 (5. 5. 1941), 103 (6. 5. 1941), 104 (7. 5. 1941), 105 (8. 5. 1941), 106 (9. 5. 1941), 107 (10. 5. 1941), 108 (12. 5. 1941), 109 (13. 5. 1941), 110 (14. 5. 1941), 111 (15. 5. 1941), 112 (16. 5. 1941), 113 (17. 5. 1941; 19. 5. 1941), 114 (20. 5. 1941), 115 (21. 5. 1941), 116 (23. 5. 1941), 117 (24. 5. 1941), 118 (26. 5. 1941), 119 (?), 120 (27. 5. 1941), 121 (28. 5. 1941), 122 (29. 5. 1941), 123 (30. 5. 1941), 124 (31. 5. 1941).

// Št. 85 (15. 4. 1941).

// Št. 87 (17. 4. 1941).

// Št. 89 (19. 4. 1941).

// Št. 92 (23. 4. 1941).

// Št. 93 (24. 4. 1941).

// Št. 95 (26. 4. 1941).

Daniel Riche: Naključje. Št. 56 (8. 3. 1941).

Giuseppe Franciulli: Ozka ulica. Št. 62 (15. 3. 1941).

Rene Feldes: Lokavost. Št. 84 (12. 4. 1941).

Giovanni Rami: Zmagovalec. Št. 106 (9. 5. 1941).

J. Stevart: Vse preskrbimo. Št. 107 (10. 5. 1941).

Ralph Urban: Rokavica. Št. 109 (13. 5. 1941).

Arkadij (Timofejevič) Averčenko: Prevarani norec. Št. 110 (14. 5. 1941).

Helen: Neznani gost. št. 111 (15. 5. 1941).

Pierre Benoit: Nočna straža. Št. 112 (16. 5. 1941).

J. (= Jean) Rameau: Vetrna palača. Št. 115 (21. 5. 1941).

Kristmann Gudmundsson: Morje vse da in vse vzame. Št. 120 (27. 5. 1941).

Robert Deudonnes (= Dieudonné): Od sobote do nedelje. Št. 120 (27. 5. 1941).

Carlo Linatti: On in ona. Št. 121 (28. 5. 1941).

Osip Dimov (= Yosif Isidorovič Perelman): Valovi življenja. Št. 122 (29. 5. 1941).

Pasji nos. [Anonimno]. Št. 123 (30. 5. 1941).

Tito A. (= Antonio) Spagnol: Izdajalska punčka. Roman. Št. 125 (3. 6. 1941), 126 (4. 6. 1941), 127 (5. 6. 1941), 128 (6. 6. 1941), 129 (7. 6. 1941), 130 (9. 6. 1941), 131 (10. 6. 1941), 132 (11. 6. 1941), 133 (13. 6. 1941), 134 (14. 6. 1941), 135 (16. 6. 1941), 136 (17. 6. 1941), 137 (18. 6. 1941), 138 (19. 6. 1941), 139 (20. 6. 1941), 140 (21. 6. 1941), 141 (23. 6. 1941), 142 (24. 6. 1941), 143 (25. 6. 1941), 144 (26. 6. 1941), 145 (27. 6. 1941), 146 (28. 6. 1941), 147 (30. 6. 1941), 148 (1. 7. 1941), 149 (2. 7. 1941), 150 (3. 7. 1941), 151 (4. 7. 1941), 152 (5. 7. 1941), 153 (7. 7. 1941), 154 (8. 7. 1941), 155 (9. 7. 1941), 156 (10. 7. 1941), 157 (11. 7. 1941), 158 (12. 7. 1941), 159 (14. 7. 1941), 160 (15. 7. 1941), 161 (16. 7. 1941), 162 (17. 7. 1941), 163 (18. 7. 1941), 164 (19. 7. 1941), 165 (21. 7. 1941), 166 (22. 7. 1941), 167 (23. 6. 1941), 168 (24. 7. 1941), 169 (25. 7. 1941), 170 (26. 7. 1941), 171 (28. 7. 1941), 172 (29. 7. 1941), 173 (30. 7. 1941), 174 (31. 7. 1941), 175 (1. 8. 1941), 176 (2. 8. 1941), 177 (4. 8. 1941), 178 (5. 8. 1941), 179 (6. 8. 1941), 180 (7. 8. 1941), 181 (8. 8. 1941), 182 (9. 8. 1941), 183 (11. 8. 1941), 184 (12. 8. 1941), 185 (13. 8. 1941).

Osip Dimov (= Yosif Isidorovič Perelman): Punt. Št. 125 (3. 6. 1941).

Kurt (Arno Benno) Krispien: Govorica. Št. 126 (4. 6. 1941).

Erik Bertelsen: Po ovinkih do resnice. Št. 127 (5. 6. 1941).

Paul Anton Keller: Pogovor s smrtjo. Št. 128 (6. 6. 1941).

Clara Steckhan: Lisu, drvarica. Št. 129 (7. 6. 1941).

Roberto (Fernando) Giusti: Sestavljena ženska lepota. Št. 136 (17. 6. 1941).

Pantelejmon (Sergejevič) Romanov: Hrošči. Št. 137 (18. 6. 1941).

Večna tema. [Anonimno]. Št. 137 (18. 6. 1941).

Ralph Urban: Čudež na črešnji. Št. 138 (19. 6. 1941).

*Malo laščine za vsak dan – Pri Piškurjevih bi lahko sobo oddali. Št. 140 (21. 6. 1941).

*Malo laščine za vsak dan – Pri Piškurjevih se učijo brati. Št. 142 (24. 6. 1941).

*Malo laščine za vsak dan – Kako se je gospod Piškur pomladil. Št. 143 (25. 6. 1941).

*Malo laščine za vsak dan – Gospod Piškur se kar naprej pomlajuje. Št. 144 (26. 6. 1941).

*Malo italijanščine za vsak dan. Št. 146 (28. 6. 1941), 147 (30. 6. 1941), 148 (1. 7. 1941), 149 (2. 7. 1941), 150 (3. 7. 1941), 151 (4. 7. 1941), 152 (5. 7. 1941), 153 (7. 7. 1941), 154 (8. 7. 1941), 155 (9. 7. 1941), 156 (10. 7. 1941), 158 (12. 7. 1941), 159 (14. 7. 1941), 160 (15. 7. 1941), 161 (16. 7. 1941), 162 (17. 7. 1941), 163 (18. 7. 1941), 164 (19. 7. 1941), 165 (21. 7. 1941), 166 (22. 7. 1941), 167 (23. 7. 1941), 168 (24. 7. 1941), 169 (25. 7. 1941), 170 (26. 7. 1941), 172 (29. 7. 1941), 173 (30. 7. 1941), 174 (31. 7. 1941), 175 (1. 8. 1941), 200 (1. 9. 1941), 201 (2. 9. 1941), 202 (3. 9. 1941), 203 (4. 9. 1941), 204 (5. 9. 1941), 207 (9. 9. 1941), 208 (10. 9. 1941), 209 (11. 9. 1941), 210 (12. 9. 1941), 212 (15. 9. 1941), 213 (16. 9. 1941), 214 (17. 9. 1941), 215 (18. 9. 1941), 218 (22. 9. 1941), 219 (23. 9. 1941), 220 (24. 9. 1941), 221 (25. 9. 1941), 222 (26. 9. 1941), 226 (1. 10. 1941), 227 (2. 10. 1941), 230 (6. 10. 1941), 231 (7. 10. 1941), 232 (8. 10. 1941), 234 (10. 10. 1941), 244 (22. 10. 1941), 245 (23. 10. 1941), 254 (4. 11. 1941).

Poskusna smrt. [Anonimno]. Št. 149 (2. 7. 1941).

Alfred Möller: Strahotno doživetje. Št. 151 (4. 7. 1941).

Blanche Vogt: Razglednice. Št. 153 (7. 7. 1941).

Kurt (Arno Benno) Krispien: Dorli v hudi zadregi. Št. 155 (9. 7. 1941).

Albert Jean (= Marie Joseph Albert Francois Jean): Modra hostija. Št. 161 (16. 7. 1941).

Wolfgang Federau: Reševalna kolajna. Št. 165 (21. 7. 1941).

Bassompani: Ulica izkušnjav. Št. 167 (23. 7. 1941).

Albert Koch: Nejeverni Tomaž. Št. 168 (24. 7. 1941).

Werner P. Larsen: Ljubosumnost. Št. 169 (25. 7. 1941).

Vinko Perhavec: V snegu. Št. 173 (30. 7. 1941).

P. Prvinc: Nesrečna ljubezen. Št. 175 (1. 8. 1941).

V. G.: Skopuh. Št. 176 (2. 8. 1941).

// Št. 186 (14. 8. 1941).

Prokletstvo Demanta. Roman. [Anonimno]. Št. 187 (16. 8. 1941), 188 (18. 8. 1941), 189 (19. 8. 1941), 190 (20. 8. 1941), 191 (21. 8. 1941), 192 (22. 8. 1941), 193 (23. 8. 1941), 194 (25. 8. 1941), 195 (26. 8. 1941), 196 (27. 8. 1941), 197 (28. 8. 1941), 198 (29. 8. 1941), 199 (30. 8. 1941), 200 (1. 9. 1941), 201 (2. 9. 1941), 202 (3. 9. 1941), 203 (4. 9. 1941), 204 (5. 9. 1941), 205 (6. 9. 1941), 206 (8. 9. 1941), 207 (9. 9. 1941), 208 (10. 9. 1941), 209 (11. 9. 1941), 210 (12. 9. 1941), 211 (13. 9. 1941), 212 (15. 9. 1941), 213 (16. 9. 1941), 214 (17. 9. 1941), 215 (18. 9. 1941), 216 (19. 9. 1941), 217 (20. 9. 1941), 218 (22. 9. 1941), 219 (23. 9. 1941), 220 (24. 9. 1941), 221 (25. 9. 1941), 222 (26. 9. 1941), 223 (27. 9. 1941), 224 (29. 9. 1941), 225 (30. 9. 1941), 226 (1. 10. 1941), 227 (2. 10. 1941), 228 (3. 10. 1941), 229 (4. 10. 1941), 230 (6. 10. 1941), 231 (7. 10. 1941), 232 (8. 10. 1941), 233 (9. 10. 1941), 234 (10. 10. 1941), 235 (11. 10. 1941), 236 (13. 10. 1941), 237 (14. 10. 1941), 238 (15. 10. 1941), 239 (16. 10. 1941), 240 (17. 10. 1941), 241 (18. 10. 1941), 242 (20. 10. 1941), 243 (21. 10. 1941), 244 (22. 10. 1941), 245 (23. 10. 1941), 246 (24. 10. 1941), 247 (25. 10. 1941), 248 (27. 10. 1941), 249 (28. 10. 1941), 250 (29. 10. 1941), 251 (30. 11. 1941), 252 (31. 11. 1941), 253 (3. 11. 1941), 254 (4. 11. 1941), 255 (5. 11. 1941), 256 (6. 11. 1941), 257 (7. 11. 1941), 258 (8. 11. 1941), 259 (10. 11. 1941), 260 (11. 11. 1941), 261 (12. 11. 1941), 262 (13. 11. 1941), 263 (14. 11. 1941), 264 (15. 11. 1941), 265 (17. 11. 1941), 266 (18. 11. 1941), 267 (19. 11. 1941), 268 (20. 11. 1941), 269 (21. 11. 1941), 270 (22. 11. 1941), 272 (25. 11. 1941), 273 (26. 11. 1941), 274 (27. 11. 1941), 275 (28. 11. 1941), 276 (29. 11. 1941), 277 (1. 12. 1941), 278 (2. 12. 1941), 279 (3. 12. 1941), 280 (4. 12. 1941), 281 (5. 12. 1941), 282 (6. 12. 1941), 283 (9. 12. 1941), 284 (10. 12. 1941), 285 (11. 12. 1941), 286 (12. 12. 1941), 287 (13. 12. 1941), 288 (15. 12. 1941), 289 (16. 12. 1941), 290 (17. 12. 1941), 291 (18. 12. 1941), 292 (19. 12. 1941), 293 (20. 12. 1941), 294 (22. 12. 1941), 295 (23. 12. 1941), 296 (24. 12. 1941), 297 (27. 12. 1941), 298 (29. 12. 1941), 299 (30. 12. 1941), 300 (31. 12. 1941).

Mario Mariani: Polip. Št. 196 (27. 8. 1941).

F. P.: Gospodična. Št. 227 (2. 10. 1941).

// Št. 271 (24. 11. 1941).

Sobarica. [Anonimno]. Št. 273 (26. 11. 1941).

Njegova zadnja pustolovščina. [Anonimno]. Št. 274 (27. 11. 1941).

Mož, ki se je hotel poboljšati. [Anonimno]. Št. 275 (28. 11. 1941).

Vse zavoženo. [Anonimno]. Št. 279 (3. 12. 1941).

Laž v zadregi. [Anonimno]. Št. 281 (5. 12. 1941).

Zanesljiv pes. [Anonimno]. Št. 285 (11. 12. 1941).

Mož, ki je imel preveč denarja. [Anonimno]. Št. 290 (17. 12. 1941).

Romar. [Anonimno]. Št. 291 (18. 12. 1941).

Pasja steklina. [Anonimno]. Št. 293 (20. 12. 1941).

Bettina in rdeči klobuk. [Anonimno]. Št. 294 (22. 12. 1941).

Skrivnostna beseda. Iz nemščine. [Anonimno]. Št. 296 (24. 12. 1941).

Rodbinske fotografije. [Anonimno]. Št. 296 (24. 12. 1941).

Najemnina. [Anonimno]. Št. 298 (29. 12. 1941).

Konkurenca [Anonimno]. Št. 299 (30. 12. 1941).

Leto 1942 (let. 75)

Prokletstvo Demanta. Roman. [Anonimno]. Št. 1 (2. 1. 1942).

Ezio d'Errico: Nos iz lepenke. Št. 2 (3. 1. 1942), 3 (5. 1. 1942), 4 (7. 1. 1942), 5 (8. 1. 1942), 6 (9. 1. 1942), 7 (10. 1. 1942), 8 (12. 1. 1942), 9 (13. 1. 1942), 10 (14. 1. 1942), 11 (15. 1. 1942), 12 (16. 1. 1942), 13 (17. 1. 1942), 14 (19. 1. 1942), 15 (20. 1. 1942), 16 (21. 1. 1942), 17 (22. 1. 1942), 18 (23. 1. 1942), 19 (24. 1. 1942), 20 (26. 1. 1942), 21 (27. 1. 1942), 22 (28. 1. 1942), 23 (29. 1. 1942), 24 (30. 1. 1942), 25 (31. 1. 1942), 26 (2. 2. 1942), 27 (3. 2. 1942), 28 (4. 2. 1942), 29 (5. 2. 1942), 30 (6. 2. 1942), 31 (7. 2. 1942), 32 (9. 2. 1942), 33 (10. 2. 1942), 34 (11. 2. 1942), 35 (12. 2. 1942), 36 (13. 2. 1942), 37 (14. 2. 1942), 38 (16. 2. 1942), 39 (17. 2. 1942), 40 (18. 2. 1942), 41 (19. 2. 1942), 42 (20. 2. 1942), 43 (21. 2. 1942), 44 (23. 2. 1942), 45 (24. 2. 1942), 46 (25. 2. 1942), 47 (26. 2. 1942), 48 (27. 2. 1942), 49 (28. 2. 1942), 50 (2. 3. 1942).

Pesimist. [Anonimno]. Št. 3 (5. 1. 1942).

Signali v temi. [Anonimno]. Št. 9 (13. 1. 1942).

Trinajst – moja srečna številka. [Anonimno]. Št. 11 (15. 1. 1942).

Sedemnadstropna hišica. [Anonimno]. Št. 12 (16. 1. 1942).

Samo nedolžna preizkušnja. [Anonimno]. Št. 16 (21. 1. 1942).

Edina priložnost. [Anonimno]. Št. 21 (27. 1. 1942).

Čudna družina. [Anonimno]. Št. 23 (29. 1. 1942).

Papiga jo je izdala. [Anonimno]. Št. 28 (4. 2. 1942).

Kočljivo vprašanje. [Anonimno]. Št. 30 (6. 2. 1942).

Kratka zgodba. [Anonimno]. Št. 31 (7. 2. 1942).

Naivnost. [Anonimno]. Št. 35 (12. 2. 1942).

Dve vrsti ljubezni. [Anonimno]. Št. 37 (14. 2. 1942).

Zlato na krovu. [Anonimno]. Št. 40 (18. 2. 1942).

Kako zmagam v ljubezni. [Anonimno]. Št. 41 (19. 2. 1942).

Šef – privatno. [Anonimno]. Št. 42 (20. 2. 1942).

Mrtev zajec. [Anonimno]. Št. 45 (24. 2. 1942).

Vzgoja mlade žene. [Anonimno]. Št. 46 (25. 2. 1942).

Stara resnica. [Anonimno]. Št. 48 (27. 2. 1942).

V snežnem metežu. [Anonimno]. Št. 50 (2. 3. 1942).

"Nepričakovano". [Anonimno], [kratka dramska igra]. Št. 51 (3. 3. 1942).

B. (= Barry) Perowne (= Philip Atkey): Dr. Torridon igra za vse. Roman. Št. 52 (4. 3. 1942), 53 (5. 3. 1942), 54 (6. 3. 1942), 55 (7. 3. 1942), 56 (9. 3. 1942), 57 (10. 3. 1942), 58 (11. 3. 1942), 59 (12. 3. 1942), 60 (13. 3. 1942), 61 (14. 3. 1942), 62 (16. 3. 1942), 63 (17. 3. 1942), 64 (18. 3. 1942), 65 (20. 3. 1942), 66 (21. 3. 1942), 67 (23. 3. 1942), 68 (24. 3. 1942), 69 (25. 3. 1942), 70 (26. 3. 1942), 71 (27. 3. 1942), 72 (28. 3. 1942), 73 (30. 3. 1942), 74 (31. 3. 1942), 75 (1. 4. 1942), 76 (2. 4. 1942), 77 (3. 4. 1942), 78 (4. 4. 1942), 79 (7. 4. 1942), 80 (8. 4. 1942), 81 (9. 4. 1942), 82 (10. 4. 1942), 83 (11. 4. 1942), 84 (13. 4. 1942), 85 (14. 4. 1942), 86 (15. 4. 1942), 87 (16. 4. 1942), 88 (17. 4. 1942), 89 (18. 4. 1942), 90 (20. 4. 1942), 91 (21. 4. 1942), 92 (22. 4. 1942), 93 (23. 4. 1942), 94 (24. 4. 1942), 95 (25. 4. 1942), 96 (27. 4. 1942), 97 (28. 4. 1942), 98 (29. 4. 1942), 99 (30. 4. 1942), 100 (1. 5. 1942), 101 (2. 5. 1942), 102 (4. 5. 1942), 103 (5. 5. 1942), 104 (6. 5. 1942), 105 (7. 5. 1942), 106 (8. 5. 1942), 107 (9.

5. 1942), 108 (11. 5. 1942), 109 (12. 5. 1942), 110 (13. 5. 1942), 111 (15. 5. 1942), 112 (16. 5. 1942), 113 (18. 5. 1942), 114 (19. 5. 1942).

Ista melodija. [Anonimno]. Št. 53 (5. 3. 1942).

Molk je zlata vreden. [Anonimno]. Št. 54 (6. 3. 1942).

Kavalir. [Anonimno]. Št. 55 (7. 3. 1942).

Slovo. [Anonimno]. Št. 57 (10. 3. 1942).

Ključ. [Anonimno]. Št. 58 (11. 3. 1942).

Zakon po preudarku. [Anonimno]. Št. 60 (13. 3. 1942).

Trikrat Janez. [Anonimno]. Št. 65 (20. 3. 1942).

Rajčica. [Anonimno]. Št. 67 (23. 3. 1942).

Gosta polarne noči. [Anonimno]. Št. 69 (25. 3. 1942).

Nezaupljiv prijatelj. [Anonimno]. Št. 70 (26. 3. 1942).

Konfeti. [Anonimno]. Št. 71 (27. 3. 1942).

Čeden fant. [Anonimno]. Št. 72 (28. 3. 1942).

Ljubezen na Borneu. [Anonimno]. Št. 74 (31. 3. 1942).

Dekle brez napak. [Anonimno]. Št. 76 (2. 4. 1942).

Poljub roke. [Anonimno]. Št. 77 (3. 4. 1942).

Preizkušnja denarnice. [Anonimno]. Št. 78 (4. 4. 1942).

Guanina. [Anonimno]. Št. 80 (8. 4. 1942), 81 (9. 4. 1942).

Gozdarjeva Angela. [Anonimno]. Št. 83 (11. 4. 1942).

Psica Suzi. [Anonimno]. Št. 87 (16. 4. 1942).

Mati in hči. [Anonimno]. Št. 88 (17. 4. 1942).

Spor o strahovih. [Anonimno]. Št. 93 (23. 4. 1942).

Voda in vino. [Anonimno]. Št. 97 (28. 4. 1942).

Cvrček. [Anonimno]. Št. 99 (30. 4. 1942).

Strojepiska pri starem gospodu. [Anonimno]. Št. 100 (1. 5. 1942).

V jutranji megli. [Anonimno]. Št. 103 (5. 5. 1942).

Modri kadi. [Anonimno]. Št. 104 (6. 5. 1942).

Nikoli več. [Anonimno]. Št. 106 (8. 5. 1942).

Delavec. [Anonimno]. Št. 107 (9. 5. 1942).

Kako? [Anonimno]. Št. 115 (20. 5. 1942)

Predujem. [Anonimno]. Št. 116 (21. 5. 1942).

B. B.: Črni biser. Št. 115 (20. 5. 1942), 116 (21. 5. 1942).

D. Du (= Daphne du) Maurier: Prva žena. Roman. Št. 117 (22. 5. 1942), 118 (23. 5. 1942), 119 (26. 5. 1942), 120 (27. 5. 1942), 121 (28. 5. 1942), 122 (29. 5. 1942), 123 (30. 5. 1942), 124 (1. 6. 1942), 125 (2. 6. 1942), 126 (3. 6. 1942), 127 (5. 6. 1942), 128 (6. 6. 1942), 129 (8. 6. 1942), 130 (9. 6. 1942), 131 (10. 6. 1942), 132 (11. 6. 1942), 133 (12. 6. 1942), 134 (13. 6. 1942), 135 (15. 6. 1942), 136 (16. 6. 1942), 137 (17. 6. 1942), 138 (18. 6. 1942), 139 (19. 6. 1942), 140 (20. 6. 1942), 141 (22. 6. 1942), 142 (23. 6. 1942), 143 (24. 6. 1942), 144 (25. 6. 1942), 145 (26. 6. 1942), 146 (27. 6. 1942), 147 (1. 7. 1942), 148 (2. 7. 1942), 149 (3. 7. 1942), 150 (4. 7. 1942), 151 (6. 7. 1942), 152 (7. 7. 1942), 153 (8. 7. 1942), 154 (9. 7. 1942), 155 (10. 7. 1942), 156 (11. 7. 1942), 157 (13. 7. 1942), 158 (14. 7. 1942), 159 (15. 7. 1942), 160 (16. 7. 1942), 161 (17. 7. 1942), 162 (18. 7. 1942), 163 (20. 7. 1942), 164 (21. 7. 1942), 165 (22. 7. 1942), 166 (23. 7. 1942), 167 (24. 7. 1942), 168 (25. 7. 1942), 169 (27. 7. 1942), 170 (28. 7. 1942), 171 (29. 7. 1942), 172 (30. 7. 1942), 173 (31. 7. 1942), 174 (1. 8. 1942), 175 (3. 8. 1943), 176 (4. 8. 1942), 177 (5. 8. 1942), 178 (6. 8. 1942), 179 (7. 8. 1942), 180 (8. 8. 1942), 181 (10. 8. 1942), 182 (11. 8. 1942), 183 (12. 8. 1942), 184 (13. 8. 1942), 185 (14. 8. 1942), 186 (17. 8. 1942), 187 (18. 8. 1942), 188 (19. 8. 1942), 189 (20. 8. 1942), 190 (21. 8. 1942), 191 (22. 8. 1942), 192 (24. 8. 1942), 193 (25. 8. 1942), 194 (26. 8. 1942), 195 (27. 8. 1942), 196 (28. 8. 1942), 197 (29. 8. 1942), 198 (31. 8. 1942), 199 (1. 9. 1942), 200 (2. 9. 1942), 201 (3. 9. 1942), 202 (4. 9. 1942), 203 (5. 9. 1942), 204 (7. 9. 1942), 205 (9. 9. 1942), 206 (10. 9. 1942), 207 (11. 9. 1942), 208 (12. 9. 1942), 209 (14. 9. 1942), 210 (15. 9. 1942), 211 (16. 9. 1942), 212 (17. 9. 1942), 213 (18. 9. 1942), 214 (19. 9. 1942), 215 (21. 9. 1942), 216 (22. 9. 1942), 217 (23. 9. 1942), 218 (24. 9. 1942), 219 (25. 9. 1942), 220 (26. 9. 1942), 221 (28. 9. 1942), 222 (29. 9. 1942), 223 (30. 9. 1942), 224 (1. 10. 1942), 225 (2. 10. 1942), 226 (3. 10. 1942), 227 (5. 10. 1942), 228 (6. 10. 1942), 229 (7. 10. 1942), 230 (8. 10. 1942), 231 (9. 10. 1942), 232 (10. 10. 1942), 233 (12. 10. 1942), 234 (13. 10. 1942), 235 (14. 10. 1942), 236 (15. 10. 1942), 237 (16. 10. 1942), 238 (17. 10. 1942), 239 (19. 1. 1942), 240 (20. 10. 1942), 241 (21. 10. 1942), 242 (22. 10. 1942), 243 (23. 10. 1942), 244 (24. 10. 1942), 245 (26. 10. 1942), 246 (27. 10. 1942), 247 (28. 10. 1942), 248 (29. 10. 1942), 249 (30. 10. 1942), 250 (31. 10. 1942), 251 (2. 11. 1942), 252 (3. 11. 1942), 253 (4. 11. 1942), 254 (5. 11. 1942), 255 (6. 11. 1942), 256 (7. 11. 1942), 257 (9. 11. 1942), 258 (10. 11. 1942), 259 (11. 11. 1942), 260 (12. 11. 1942), 261 (13. 11. 1942), 262 (14. 11. 1942), 263 (16. 11. 1942), 264 (17. 11. 1942), 265 (18. 11. 1942), 267 (19. 11. 1942).

Točna kakor ura. [Anonimno]. Št. 118 (23. 5. 1942).

Gospodar džungle. [Anonimno]. Št. 120 (27. 5. 1942).

Dekle na vrtu. [Anonimno]. Št. 121 (28. 5. 1942).

Kitajska reklama. [Anonimno]. Št. 122 (29. 5. 1942).

Smola. [Anonimno]. Št. 123 (30. 5. 1942).

Vojna in mir. [Anonimno]. Št. 124 (1. 6. 1942).

Lahko se zgodi. [Anonimno]. Št. 125 (2. 6. 1942).

Umetnost pripovedovanja. [Anonimno]. Št. 130 (9. 6. 1942).

Udarec po oknu. [Anonimno]. Št. 132 (11. 6. 1942).

Zlatolasa kraljica. [Anonimno]. Št. 133 (12. 6. 1942).

Gramofonska plošča. [Anonimno]. Št. 134 (13. 6. 1942).

Kadijeva razsodba. [Anonimno]. Št. 135 (15. 6. 1942).

Prerokovanje. [Anonimno]. Št. 137 (17. 6. 1942).

Pasja hvaležnost. [Anonimno]. Št. 140 (20. 6. 1942).

Osel in sedem modrijanov. [Anonimno]. Št. 142 (23. 6. 1942).

Prehitela ga je. [Anonimno]. Št. 143 (24. 6. 1942).

Cigan in delo. [Anonimno]. Št. 144 (25. 6. 1942).

Nedolžna šala. [Anonimno]. Št. 145 (26. 6. 1942).

Čuden kavalir. [Anonimno]. Št. 148 (2. 7. 1942).

Vse pripada bogovom. [Anonimno]. Št. 150 (4. 7. 1942).

Črna mačka. [Anonimno]. Št. 151 (6. 7. 1942).

Privezane črešnje. [Anonimno]. Št. 152 (7. 7. 1942).

Čas hiti. [Anonimno]. Št. 154 (9. 7. 1942).

Kakor nekoč. [Anonimno]. Št. 155 (10. 7. 1942).

Zakonska sreča. [Anonimno]. Št. 156 (11. 7. 1942).

Menažerija. [Anonimno]. Št. 157 (13. 7. 1942).

Izpit. [Anonimno]. Št. 158 (14. 7. 1942), 159 (15. 7. 1942).

Pokvarjena idila. [Anonimno]. Št. 161 (17. 7. 1942).

Demon. [Anonimno]. Št. 162 (18. 7. 1942).

Pogumna ovca. [Anonimno]. Št. 165 (22. 7. 1942).

Hata in Fatima. [Anonimno]. Št. 169 (27. 7. 1942).

Modri kadi. [Anonimno]. Št. 170 (28. 7. 1942).

Glas iz groba. [Anonimno]. Št. 171 (29. 7. 1942).

Modne kaprice. [Anonimno]. Št. 172 (30. 7. 1942).

V. L.: Bodoči zdravnik. Št. 173 (31. 7. 1942).

V starem gradu. [Anonimno]. Št. 178 (6. 8. 1942).

Solnčenje. [Anonimno]. Št. 179 (7. 8. 1942).

Gentleman. [Anonimno]. Št. 181 (10. 8. 1942).

Žepni dinamo. [Anonimno]. Št. 182 (11. 8. 1942).

Čarovnik. [Anonimno]. Št. 187 (18. 8. 1942).

Slepec. [Anonimno]. Št. 188 (19. 8. 1942).

Junak ene noči. [Anonimno]. Št. 189 (20. 8. 1942).

Žena. [Anonimno]. Št. 190 (21. 8. 1942).

Previdnost je mati modrosti. [Anonimno]. Št. 194 (26. 8. 1942).

Ločitev zakona. [Anonimno]. Št. 196 (28. 8. 1942).

Reklama. [Anonimno]. Št. 199 (1. 9. 1942).

Razbojnik Juan na begu. [Anonimno]. Št. 201 (3. 9. 1942).

V kinu. [Anonimno]. Št. 202 (4. 9. 1942).

Prehľad. [Anonimno]. Št. 204 (7. 9. 1942).

Zanimiva povest. [Anonimno]. Št. 207 (11. 9. 1942).

Marjanino presenečenje. [Anonimno]. Št. 209 (14. 9. 1942).

Privatni detektiv. [Anonimno]. Št. 210 (15. 9. 1942).

Domača naloga. [Anonimno]. Št. 211 (16. 9. 1942).

Pomota. [Anonimno]. Št. 212 (17. 9. 1942).

Zakon s filmsko zvezdo. [Anonimno]. Št. 217 (23. 9. 1942).

Ljubosumna ženska. [Anonimno]. Št. 223 (30. 9. 1942).

Presenečenje. [Anonimno]. Št. 224 (1. 10. 1942).

Zaslужena nagrada. [Anonimno]. Št. 225 (2. 10. 1942).

Daktiloskopija. [Anonimno]. Št. 226 (3. 10. 1942).

Hvaležna žena. [Anonimno]. Št. 228 (6. 10. 1942).

Neroden položaj. [Anonimno]. Št. 230 (8. 10. 1942).

Stava. [Anonimno]. Št. 231 (9. 10. 1942).

Kaditi se je odvadila. [Anonimno]. Št. 233 (12. 10. 1942).

Prvi pacient. [Anonimno]. Št. 235 (14. 10. 1942).

Nerodno poznanstvo. [Anonimno]. Št. 236 (15. 10. 1942).

Učinkovito sredstvo. [Anonimno]. Št. 242 (22. 10. 1942).

Klobuk. [Anonimno]. Št. 243 (23. 10. 1942).

Izgubljena stava. [Anonimno]. Št. 244 (24. 10. 1942).

Črne nogavice. [Anonimno]. Št. 247 (28. 10. 1942).

Sinko. [Anonimno]. Št. 249 (30. 10. 1942).

Epizoda. [Anonimno]. Št. 255 (6. 11. 1942).

Dobrotnica. [Anonimno]. Št. 256 (7. 11. 1942).

Povratak s počitnic. [Anonimno]. Št. 262 (14. 11. 1942).

Čuden zakon. [Anonimno]. Št. 264 (17. 11. 1942).

Profesorjev čevelj. [Anonimno]. Št. 265 (18. 11. 1942).

Paprična bolezen. [Anonimno]. Št. 267 (20. 11. 1942).

J. O. (= James Oliver) Curwood: Abrahamova polja. Roman. Št. 266 (20. 11. 1942), 268 (21. 11. 1942), 269 (23. 11. 1942), 270 (24. 11. 1942), 271 (25. 11. 1942), 272 (26. 11. 1942), 273

(27. 11. 1942), 274 (28. 11. 1942), 275 (30. 11. 1942), 276 (1. 12. 1942), 277 (2. 12. 1942), 278 (3. 12. 1942), 279 (4. 12. 1942), 280 (5. 12. 1942), 281 (7. 12. 1942), 282 (9. 12. 1942), 283 (10. 12. 1942), 284 (11. 12. 1942), 285 (12. 12. 1942), 286 (14./15. 12. 1942), 287 (16. 12. 1942), 288 (17. 12. 1942), 289 (18. 12. 1942), 290 (19. 12. 1942), 291 (21. 12. 1942), 292 (22. 12. 1942), 293 (23. 12. 1942), 294 (24. 12. 1942), 295 (28. 12. 1942), 296 (29. 12. 1942), 297 (30. 12. 1942).

Moralist. [Anonimno]. Št. 266 (19. 11. 1942).

Gospa je bolna. [Anonimno]. Št. 271 (25. 11. 1942).

Sošolca. [Anonimno]. Št. 272 (26. 11. 1942).

Ženska ostane ženska. [Anonimno]. Št. 275 (30. 11. 1942).

Hipnotezer. [Anonimno]. Št. 276 (1. 12. 1942).

Razočaranje. [Anonimno]. Št. 283 (10. 12. 1942).

Zimska zgodba. [Anonimno]. Št. 286 (14./15. 12. 1942).

Tako je življenje. [Anonimno]. Št. 289 (18. 12. 1942).

Učiteljeva zadrega. [Anonimno]. Št. 290 (19. 12. 1942).

Očetove muke. [Anonimno]. Št. 292 (22. 12. 1942).

Cigareta. [Anonimno]. Št. 293 (23. 12. 1942).

// Št. 298 (31. 12. 1942).

Leto 1943 (let 75 (76))

J. O. (= James Oliver) Curwood: Abrahamova polja. Roman. Št. 1 (2. 1. 1943), 2 (4. 1. 1943), 3 (5. 1. 1943), 4 (7. 1. 1943), 5 (8. 1. 1943), 6 (9. 1. 1943), 7 (11. 1. 1943), 8 (12. 1. 1943), 9 (13. 1. 1943), 10 (14. 1. 1943), 11 (15. 1. 1943), 12 (16. 1. 1943), 13 (18. 1. 1943), 14 (19. 1. 1943), 15 (20. 1. 1943), 16 (21. 1. 1943), 17 (22. 1. 1943), 18 (23. 1. 1943), 19 (25. 1. 1943), 20 (26. 1. 1943), 21 (27. 1. 1943), 22 (28. 1. 1943), 23 (29. 1. 1943), 24 (30. 1. 1943), 25 (1. 2. 1943), 26 (3. 2. 1943), 27 (4. 2. 1943), 28 (5. 2. 1943), 29 (6. 2. 1943), 30 (8. 2. 1943).

Ženitev. [Anonimno]. Št. 4 (7. 1. 1943).

Sestanek. [Anonimno]. Št. 9 (13. 1. 1943).

Spiritistična seansa. [Anonimno]. Št. 10 (14. 1. 1943).

Prehľad. [Anonimno]. Št. 11 (15. 1. 1943).

Moč lepote. [Anonimno]. Št. 13 (18. 1. 1943).

Osveta. [Anonimno]. Št. 16 (21. 1. 1943).

»Edisoni«. [Anonimno]. Št. 20 (26. 1. 1943).

Čuk. [Anonimno]. Št. 22 (28. 1. 1943).

Izgubljena nevesta. [Anonimno]. Št. 30 (8. 2. 1943).

Georges Ohnet: Prodajalec strupov. Roman. Št. 31 (9. 2. 1943), 32 (10. 2. 1943), 33 (11. 2. 1943), 34 (12. 2. 1943), 35 (13. 2. 1943), 36 (15. 2. 1943), 37 (16. 2. 1943), 38 (17. 2. 1943), 39 (18. 2. 1943), 40 (19. 2. 1943), 41 (20. 2. 1943), 42 (22. 2. 1943), 43 (23. 2. 1943), 44 (24. 2. 1943), 45 (25. 2. 1943), 46 (26. 2. 1943), 47 (27. 2. 1943), 48 (1. 3. 1943), 49 (2. 3. 1943), 50 (3. 3. 1943), 51 (4. 3. 1943), 52 (5. 3. 1943), 53 (6. 3. 1943), 54 (8. 3. 1943), 55 (9. 3. 1943), 56 (10. 3. 1943), 57 (11. 3. 1943), 58 (12. 3. 1943), 59 (13. 3. 1943), 60 (15. 3. 1943), 61 (16. 3. 1943), 62 (17. 3. 1943), 63 (18. 3. 1943), 64 (20. 3. 1943), 65 (22. 3. 1943), 66 (23. 2. 1943), 67 (24. 3. 1943), 68 (26. 3. 1943), 69 (27. 3. 1943), 70 (29. 3. 1943), 71 (30. 3. 1943), 72 (31. 3. 1943), 73 (1. 4. 1943), 74 (2. 4. 1943), 75 (3. 4. 1943), 76 (5. 4. 1943), 77 (6. 4. 1943), 78 (7. 4. 1943), 79 (8. 4. 1943), 80 (9. 4. 1943), 81 (10. 4. 1943), 82 (12. 4. 1943), 83 (13. 4. 1943), 84 (14. 4. 1943), 85 (15. 4. 1943), 86 (16. 4. 1943), 87 (17. 4. 1943), 88 (19. 4. 1943), 89 (20. 4. 1943), 90 (21. 4. 1943), 91 (22. 4. 1943), 92 (23. 4. 1943), 93 (24. 4. 1943), 94 (27. 4. 1943), 95 (28. 4. 1943), 96 (29. 4. 1943), 97 (30. 4. 1943), 98 (1. 5. 1943), 99 (3. 5. 1943), 100 (4. 5. 1943), 101 (5. 5. 1943), 102 (6. 5. 1943), 103 (7. 5. 1943), 104 (8. 5. 1943), 105 (10. 5. 1943), 106 (11. 5. 1943), 107 (12. 5. 1943), 108 (13. 5. 1943), 109 (14. 3. 1943), 110 (15. 5. 1943), 111 (17. 5. 1943), 112 (18. 5. 1943), 113 (19. 5. 1943), 114 (20. 5. 1943), 115 (21. 5. 1943), 116 (22. 5. 1943), 117 (24. 5. 1943), 118 (25. 5. 1943), 119 (26. 5. 1943), 120 (27. 5. 1943), 121 (28. 5. 1943), 122 (29. 5. 1943), 123 (31. 5. 1943), 124 (1. 6. 1943), 125 (2. 6. 1943), 126 (4. 6. 1943), 127 (5. 6. 1943), 128 (7. 6. 1943), 129 (8. 6. 1943), 130 (9. 6. 1943), 131 (10. 6. 1943), 132 (11. 6. 1943), 133 (12. 6. 1943), 134 (14. 6. 1943).

Vladimir (Rijavec): Sestanek z Marijo. Št. 33 (11. 2. 1943).

Neznana sreča. [Anonimno]. Št. 34 (12. 2. 1943).

Ženski jezik [dramska igra]. Št. 35 (13. 2. 1943).

Velika noč pri Kosovih. [Anonimno]. Št. 37 (16. 2. 1943).

Sistemi. [Anonimno]. Št. 39 (18. 2. 1943).

*Njen dnevnik [kratak zapis v obliki dnevnika]. Št. 40 (19. 2. 1943).

Sultan in strokovnjak. [Anonimno]. Št. 41 (20. 2. 1943).

Strel v zadnjem hipu. [Anonimno]. Št. 42 (22. 2. 1943).

Mark Twain (= Samuel Langhorne Clemens): Nikoli več tajnik. Št. 43 (23. 2. 1943).

Kobra v hotelu. [Anonimno]. Št. 57 (11. 3. 1943).

Strokovnjaki. [Anonimno]. Št. 58 (12. 3. 1943).

Peter potuje. [Anonimno]. Št. 59 (13. 3. 1943).

Kibici. [Anonimno]. Št. 61 (16. 3. 1943).

Moralna pridiga. [Anonimno]. Št. 63 (18. 3. 1943).

Prepeličica. [Anonimno]. Št. 65 (22. 3. 1943).

Ugrabitev. [Anonimno]. Št. 71 (30. 3. 1943).

Požar v palači. [Anonimno]. Št. 74 (2. 4. 1943).

Vozel na robcu. [Anonimno]. Št. 75 (3. 4. 1943).

Žena se hoče ločiti. [Anonimno]. Št. 76 (5. 4. 1943).

Pijana leta. [Anonimno]. Št. 81 (10. 4. 1943).

Podkovana žena. [Anonimno]. Št. 82 (12. 4. 1943).

Kaznovani učitelj. [Anonimno]. Št. 83 (13. 4. 1943).

Poročno darilo. [Anonimno]. Št. 85 (15. 4. 1943).

Osebna tajnica. [Anonimno]. Št. 91 (22. 4. 1943).

Neznana ljubica. [Anonimno]. Št. 94 (27. 4. 1943).

***Vladimir (Rijavec): Debenjakova umetnost.** Št. 96 (29. 4. 1943).

V kinu. [Anonimno]. Št. 98 (1. 5. 1943).

V vlaku. [Anonimno]. Št. 99 (3. 5. 1943).

Trdovratni detektiv. [Anonimno]. Št. 104 (8. 5. 1943).

Mož s krinko. [Anonimno]. Št. 108 (13. 5. 1943).

Pomota. [Anonimno]. Št. 109 (14. 5. 1943).

Nadebudni šofer. [Anonimno]. Št. 110 (15. 5. 1943).

Sredstvo proti prehladu. [Anonimno]. Št. 113 (19. 5. 1943).

Prehlad. [Anonimno]. Št. 116 (22. 5. 1943).

Šef in strojepiska. [Anonimno]. Št. 117 (24. 5. 1943).

Čudodelna marmelada. [Anonimno]. Št. 118 (25. 5. 1943).

Iznajdljivi Pietro. [Anonimno]. Št. 119 (26. 5. 1943).

Varčnost. [Anonimno]. Št. 127 (5. 6. 1943).

P. G. (= Pelham Grenville) Wodehouse: Mala Pepita. Humorističen roman. Št. 135 (16. 6. 1943), 136 (17. 6. 1943), 137 (18. 6. 1943), 138 (19. 6. 1943), 139 (21. 6. 1943), 140 (22. 6. 1943), 141 (23. 6. 1943), 142 (25. 6. 1943), 143 (26. 6. 1943), 144 (28. 6. 1943), 145 (30. 6. 1943), 146 (1. 7. 1943), 147 (2. 7. 1943), 148 (3. 7. 1943), 149 (5. 7. 1943), 150 (6. 7. 1943), 151 (7. 7. 1943), 152 (8. 7. 1943), 153 (9. 7. 1943), 154 (10. 7. 1943), 155 (12. 7. 1943), 156 (13. 7. 1943), 157 (14. 7. 1943), 158 (15. 7. 1943), 159 (16. 7. 1943), 160 (17. 7. 1943), 161 (19. 7. 1943), 162 (20. 7. 1943), 163 (21. 7. 1943), 164 (22. 7. 1943), 165 (23. 7. 1943), 166 (24. 7. 1943), 167 (26. 7. 1943), 168 (27. 7. 1943), 169 (28. 7. 1943), 170 (29. 7. 1943), 171 (30. 7. 1943), 172 (31. 7. 1943), 173 (2. 8. 1943), 174 (3. 8. 1943), 175 (4. 8. 1943), 176 (5. 8. 1943), 177 (6. 8. 1943), 178 (7. 8. 1943), 179 (9. 8. 1943), 180 (10. 8. 1943), 182 (12. 8. 1943), 183 (13. 8. 1943), 184 (14. 8. 1943), 185 (16. 8. 1943), 186 (17. 8. 1943), 187 (18. 8. 1943), 188 (19. 8. 1943), 189 (20. 8. 1943), 190 (21. 8. 1943), 191 (23. 8. 1943), 192 (24. 8. 1943), 193 (25. 8. 1943), 194 (26. 8. 1943), 195 (27. 8. 1943), 196 (28. 8. 1943), 197 (30. 8. 1943), 198 (31. 8. 1943), 199 (1. 9. 1943), 200 (2. 9. 1943), 201 (3. 9. 1943), 202 (4. 9. 1943), 203 (6. 9. 1943), 204 (7. 9. 1943), 205 (14. 9. 1943), 206 (15. 9. 1943), 207 (16. 9. 1943), 208 (17. 9. 1943), 209 (18. 9. 1943), 210 (20. 9. 1943), 211 (21. 9. 1943), 212 (22. 9. 1943), 213 (23. 9. 1943), 214 (24. 9. 1943), 215 (25. 9. 1943), 216 (27. 9. 1943), 217 (28. 9. 1943), 218 (29. 9. 1943), 219 (30. 9. 1943), 220 (1. 10. 1943), 221 (2. 10. 1943).

Partija šaha. [Anonimno]. Št. 141 (23. 6. 1943).

Detektivske sposobnosti. [Anonimno]. Št. 147 (2. 7. 1943).

Ina Slokan: Franckin sin. Št. 148 (3. 7. 1943).

Prebrisana cesarica. [Anonimno]. Št. 150 (6. 7. 1943).

***Vladimir (Rijavec): Brivec.** Št. 151 (7. 7. 1943).

Jasnovidec. [Anonimno]. Št. 152 (8. 7. 1943).

Pogumno srce. [Anonimno]. Št. 157 (14. 7. 1943).

Lojze Zupanc: Moj prvi srnjak. Št. 159 (16. 7. 1943).

***Gribojedov (= Aleksander Sergejevič Gribojedov): Tudi jubilej.** Št. 159 (16. 7. 1943).

C. M.: Odpuščanje. Št. 161 (19. 7. 1943).

Mala velika igra. [Anonimno]. Št. 162 (20. 7. 1943).

Kadijeva sodba. [Anonimno]. Št. 163 (21. 7. 1943).

Ženitovanjska potovanja. [Anonimno]. Št. 164 (22. 7. 1943).

Tast in zet. [Anonimno]. Št. 165 (23. 7. 1943).

Pri fotografu. [Anonimno]. Št. 166 (24. 7. 1943).

Sreča. [Anonimno]. Št. 166 (24. 7. 1943).

Jabolka. [Anonimno]. Št. 167 (26. 7. 1943).

Davki v Franciji. [Anonimno]. Št. 168 (27. 7. 1943).

Praznoverje. [Anonimno]. Št. 170 (29. 7. 1943).

Zanimiva povest. [Anonimno]. Št. 171 (30. 7. 1943).

Psiček. [Anonimno]. Št. 172 (31. 7. 1943).

Dokaz ljubezni. [Anonimno]. Št. 176 (5. 8. 1943).

Haase Zetterstroem (= Hans Harald »Hasse« Zetterström): Vlom. Prevod iz švedščine. Št. 178 (7. 8. 1943).

Telepatija. [Anonimno]. Št. 184 (14. 8. 1943).

Vladimir (Rijavec): Humor v katorgi. Št. 190 (21. 8. 1943).

Iskrenost. [Anonimno]. Št. 196 (28. 8. 1943).

Volja. [Anonimno]. Št. 196 (28. 8. 1943).

Klepetulja. [Anonimno]. Št. 202 (4. 9. 1943).

Anna Predicatore: Izgubljeni sin. Št. 202 (4. 9. 1943).

Ljubavna pisma. [Anonimno]. Št. 205 (14. 9. 1943).

Usoda. [Anonimno]. Št. 209 (18. 9. 1943).

Napad v gozdu. [Anonimno]. Št. 209 (18. 9. 1943).

Ljenko Urbančič: Pesem Slovenske domobranske legije. Št. 221 (2. 10. 1943).

Vladimir M. (= Makovec): Akviziter. Št. 221 (2. 10. 1943).

Genoveva Fox: Dekle z meje. Roman. Št. 222 (4. 10. 1943), 223 (5. 10. 1943), 224 (6. 10. 1943), 225 (7. 10. 1943), 226 (8. 10. 1943), 227 (11. 10. 1943), 228 (12. 10. 1943), 229 (13. 10. 1943), 230 (14. 10. 1943), 231 (15. 10. 1943), 232 (16. 10. 1943), 233 (18. 10. 1943), 234 (19. 10. 1943), 235 (20. 10. 1943), 236 (21. 10. 1943), 237 (22. 10. 1943), 238 (23. 10. 1943), 239 (25. 10. 1943), 240 (26. 10. 1943), 241 (27. 10. 1943), 242 (28. 10. 1943), 244 (30. 10. 1943), 245 (2. 11. 1943).

// Št. 243 (29. 10. 1943).

Vladimir M. (= Makovec): Izum. Št. 246 (8. 11. 1943).

Jošt Žbogar: Sel. Sonet. Št. 246 (8. 11. 1943).

Ubogi jazbec. [Anonimno]. Št. 247 (15. 11. 1943).

Vladimir M. (= Makovec): Podmornica. Št. 248 (22. 11. 1943).

Priča. [Anonimno]. Št. 249 (29. 11. 1943).

Ivo Kustan: Bonboni. Št. 249 (29. 11. 1943).

Josip Robert H.: Vsega je kriv profesor. Humoreska. Št. 249 (29. 11. 1943).

***Vladimir M. (= Makovec): Cestna železnica.** Št. 250 (6. 12. 1943).

Dobrosrčnost. [Anonimno]. Št. 250 (6. 12. 1943).

Vladimir M. (= Makovec): Konj. Št. 251 (13. 12. 1943).

Skrivna ljubezen. [Anonimno]. Št. 251 (13. 12. 1943).

Komunistični »raj«. [Anonimno]. Št. 252 (20. 12. 1943).

Kontrola mleka. [Anonimno]. Št. 252 (20. 12. 1943).

// Št. 253 (27. 12. 1943).

8.2 Dodatne številke

Datum	Številka	Opombe
31. 10. 1933	49a	
10. 10. 1934	230a	Posebna izdaja (atentat na Aleksandra I.)
29. 8. 1935	195a	
28. 5. 1936	121a	Na dLibu ni št. 121
2. 1. 1939	1a	
3. 1. 1939	2a	
4. 1. 1939	3a	
5. 1. 1939	4a	
7. 1. 1939	5a	
9. 1. 1939	6a	
10. 1. 1939	7a	
11. 1. 1939	8a	
12. 1. 1939	9a	
13. 1. 1939	10a	
14. 1. 1939	11a	
16. 1. 1939	12a	
17. 1. 1939	13a	
18. 1. 1939	14a	
19. 1. 1939	15a	
20. 1. 1939	16a	
21. 1. 1939	17a	
23. 1. 1939	18a	
24. 1. 1939	19a	
25. 1. 1939	20a	
26. 1. 1939	21a	
27. 1. 1939	22a	
28. 1. 1939	23a	
30. 1. 1939	24a	
31. 1. 1939	25a	
1. 2. 1939	26a	
3. 2. 1939	27a	
4. 2. 1939	28a	
13. 9. 1939	207a	Na dLibu ni št. 207
2. 1. 1940	1a	
3. 1. 1940	2a	
4. 1. 1940	3a	
5. 1. 1940	4a,	
8. 1. 1940	5a	
9. 1. 1940	6a	
10. 1. 1940	7a	
11. 1. 1940	8a	

12. 1. 1940	9a	
13. 1. 1940	10a	
6. 2. 1940	29a	
7. 2. 1940	30a	
8. 2. 1940	31a	
9. 2. 1940	32a	
10. 2. 1940	33a	
12. 2. 1949	34a	
16. 3. 1940	63a	
9. 4. 1940	81a	
10. 4. 1940	82a	
11. 4. 1940	83a	
21. 4. 1940	92a	Na dLibu ni št. 92
23. 4. 1940	93a	Na dLibu ni št. 93
27. 4. 1940	97a	Na dLibu ni št. 97
14. 5. 1940	108a	
15. 5. 1940	109a	
16. 5. 1940	110a	
17. 5. 1940	111a	
20. 5. 1940	113a	
24. 5. 1940	116a	
27. 5. 1940	118a	
28. 5. 1940	119a	
31. 5. 1940	122a	
14. 6. 1940	134a	
18. 6. 1940	137a	
19. 6. 1940	138a	
20. 6. 1940	139a	
21. 6. 1940	140a	
1. 7. 1940	147a	
3. 7. 1940	149a	
30. 7. 1940	172a	
17. 8. 1940	187a	Na dLibu ni št. 187
10. 10. 1940	232a	Na dLibu ni št. 232
11. 11. 1940	258a	
13. 11. 1940	260a	
19. 11. 1940	265a	
23. 12. 1940	294a	Na dLibu ni št. 294
30. 12. 1940	298a	Na dLibu ni št. 298
27. 3. 1941	70a	
27. 3. 1941	70b	
3. 4. 1941	76a	
4. 4. 1941	77a	Na dLibu ni št. 77
7. 4. 1941	79a	
10. 4. 1941	82a	Na dLibu ni št. 82

Izjava o avtorstvu

Izjavljam, da je magistrsko delo v celoti moje avtorsko delo ter da so uporabljeni viri in literatura navedeni v skladu s strokovnimi standardi in veljavno zakonodajo.

Ljubljana, 22. 9. 2017

Tina Blatnik

Izjava kandidatke

Spodaj podpisana Tina Blatnik izjavljam, da je besedilo magistrskega dela v tiskani in elektronski obliki istovetno, in dovoljujem objavo na fakultetnih spletnih straneh.

Datum: 22. 9. 2017

Podpis kandidatke: